

Universitätsbibliothek Wuppertal

Flavii Philostrati quae supersunt

Philostratus, Flavius

Turici, 1844

Βίοι σοφιστῶν

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

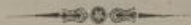
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5613)

monem post
V, 244. —
at h. l. vir
16. Luc.
Ap. IX.
yana dici,
essing ad

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΒΙΟΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΒΙΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

quae
alium
sius
critic
quam
judic
rese

vinc
Sev
huc
CC
quo

Syn

doc
cf.

70
ex
No

A
μ

PROOEMIUM.

Hoc libro Philostratus artis suae luculentam historiam exhibuit. Sophisticae enim scholae quae instituta fuerint, declamationis quae genera, auditionis publicae quae praemia, non facile aliunde didiceris plenius. Itaque in Praefatione maxime his Vitis sum usus ad illustrandum ipsius scriptoris, quippe sophistae, ingenium. Restat nunc, ut de aetate libri ejusque historia critica agam: cujus disputationis mihi metipso otium fecisse videar iis, qui norunt editionem, quam Vitarum peculiarem curavi anno MDCCCXXXVIII. Nonnulla tamen nunc potero rectius judicare, quamobrem nolui hanc prooemii partem hic omittere. Repetam igitur jam dicta, multis resectis, quibusdam additis aut correctis.

Scriptus liber est, quum Antonius Gordianus Africae pro consule praerant, quam in provinciam anno CCXXIX aut CCXXX ex Scto est missus post consulatum una cum Alexandro Severo gestum (cf. Jul. Capitol. Gord. c. 2. Maximin. c. 14. Herodian. VII, 5.) ac vivo ¹⁾ adhuc Alexandro, defuncto autem ²⁾ jam Aeliano, qui ex Athenaei Dipnosophistis non ante annum CCXXVIII editis multa intulit in *Ποικίλην ἱστορίαν*, igitur intra annos CCXXX et CCXXXIV, quo tempore jam provectiore aetate fuit auctor.

Lectores hujus libri nescio an fuerint jam Libanius ³⁾ et Himerius, ⁴⁾ dubitare non licet de Synesio ⁵⁾ Eunapio ⁶⁾ Syrianus ⁷⁾ Hesychio Illustris ⁸⁾ Suida ⁹⁾ Zonara ¹⁰⁾ Eudocia ¹¹⁾ Psello ¹²⁾ Gre-

¹⁾ cf. 274, 23. et Praef. edit. pecul. XXVI.

²⁾ cf. Praef. ibid. et 273, 22.

³⁾ vid. 234, 8. 243, 18.

⁴⁾ cf. 261, 12.

⁵⁾ Synesius saepius tangit has Vitas in Dione, ut statim in principio, 36, b. Dio autem scriptus est, quod docet Krabinger ad or. de regno, XIX. anno CCCIV, nec multo post liber de Insomn. ubi item Nostrum laudat, cf. 155, b cum 252, 22.

⁶⁾ Eunapius p. 3 ed. Boiss. *Φιλόστρατος μὲν ὁ Λήμνιος τοὺς τῶν ἀρίστων σοφιστῶν ἐξ ἐπιδρομῆς μετὰ χάριτος παρέπνευσε βίους*. Ni fallor, ex hoc libro profert Aristidis dictum 253, 11, p. 82.

⁷⁾ Syrianus Prolegg. Stas. IV, 30, ubi lege *ὅτε καὶ διαλεγόμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, pro διαχειόμενος*, in excerptis ex Vita Hermogenis. Praeter Syrianum laudandus est Auctor anonymus Prolegōmenorum, qui accuratius reddit Nostri verba ibid. Sopater nescio annon Philostratum inspexerit, qui ab Hadriano auditum esse Hermogenem narrat.

⁸⁾ Hes. III. sub voce *Φιλόστρατος*.

⁹⁾ Suid. cf. *Ἡρακλείδης. Ἰσαίων τοῦ ῥήτορος. Λέων Μάρκος. Σεκουῖνδος*.

¹⁰⁾ Zonar. Annal. cf. 235, 9.

¹¹⁾ Eudocia multa ex hoc libro in Violarium transtulit, interdum festinantius agens, e. g. quum Antiochi et Athenodori vitas commiscet p. 58, aut Hermogeni tribuit Philagri epitheta, *σοφιστὴν* dicens *ἐπιχολώτατον καὶ θερμότατον*, p. 165.

¹²⁾ Psellus respicit huc in elogio Patricii inedito (cod. Pal. 356) cf. 202, 2 et 246, 4. Vide et not. ad 260, 21.

gorio Corinthio¹⁾ Tzetza²⁾ Thoma Magistro³⁾ Nicephora Gregora⁴⁾ Triclinio⁵⁾ Epitomatore Vaticano⁶⁾ Apostole⁷⁾ Arsenio⁸⁾. Incerta aetate est Auctor Vit. Isaici, apud Bekker Or. Gr. III, 3.

Codicum tres esse familias, accurata lectionum contemplatio docet.

In prima eademque optima non ex uno fonte manavere, quae potiora duxi, sed plures necessario fuere adeundi, in quibus antiquissimus (saeculi undecimi) et purissimus est Vaticanus 99 (r), quem pressius quam antea secutus sum.⁹⁾ Ab eo deflectunt saepe communi vitio¹⁰⁾ Laurentianus LIX, 15 (f), Vaticanus 64 (q) et Havniensis 60 (k). Proximus autem codici r est f, multaque tenens cum illo in reliquis duobus jam abjecta.¹¹⁾ Emendatricem manum expertus est q, quae aut ex apographo vulgatam referente verba mutavit,¹²⁾ aut ex libro melioris familiae egregia quaedam neque in r quidem inventa reposuit.¹³⁾ Ex codice, qui huic simillimus fuit, descriptus est k.¹⁴⁾ Cum r maxime conjungo etiam Epitomam Vaticanam (ve) in Vat. 96.¹⁵⁾ Ab his quinque libris valde discrepant Vaticanus 140 (R) et Marcianus 391 (β), quem Marcianus 392

¹⁾ Greg. Cor. in Hermog. π. μεθ. δειν. VII 1236 cf. cum 249, 14 et 262, 16.

²⁾ cf. Exeges. in Iliadem p. 8, quo loco agit de verbis 201, 5; bis ibi corrigatur *Κριτίας* pro *Κρατίας*.

³⁾ vid. s. v. κατηγορῶ. βασιλεία. διάγω. ἀφαιρῶ. παραπολύ. ἀνάθεμα. ἀπό τοῦ διακειμένου. γεγύμναστο. λεπτόν. In codd. non inveni lectiones 213, 25 et 247, 1 inde prolatas, codicem non optimum secutus est in λεπτόν. Saepius ad nostrum librum non laudatum respicit, cf. e. gr. 220, 11, 246, 13. 271, 25.

⁴⁾ Nic. Greg. excerpit quaedam in Scholiis Synesii, p. 418 ed. Pet.

⁵⁾ cf. 213, 15.

⁶⁾ Epitomam Vaticanam et ejus apographa descripsi in Praef. XIV. totamque textui illius editionis subjeci.

⁷⁾ Apostoles exaravit codicem Par. 3059, (π). Subscripsit: *Μιχαήλος Ἀποστόλης Βυζάντιος μετὰ τὴν ἄλωση τῆς αὐτοῦ πατρίδος περὶ συζῶν καὶ τόδε τοῦ θανυμαστοῦ Φιλοστράτου τοῦ Ἀθηνίου βιβλίον ἐξέγραψεν, ὃ δὴ παραπλήσιον καὶ αὐτὸς γε ἐς αὐτὸν πεποιήκει. 1474. Januar.*

⁸⁾ Arsenius citat quaedam ex Vitis, cf. ed. Walz. 283, 341.

⁹⁾ Ut 208, 5. 217, 18. 220, 29. 221, 27. 226, 1. 234, 15. 240, 8 et 16. 243, 28. 249, 18. 253, 23. 263, 2.

¹⁰⁾ Vide 207, 8 et 19. 208, 4 et 5. 209, 7 et 23. 212, 7. 213, 12 et 21. 216, 1. 217, 27. 219, 1. 220, 25, 29 et 31. 221, 27. 223, 1, 17 et 23. 224, 7. 225, 18. 226, 1. 227, 12 et 29. 228, 12, 24 et 31. 229, 26. 230, 7. 231, 18 et 22. 234, 10 et 15. 235, 13 et 16. 237, 12. 238, 2, 6, 16 et 21. 240, 8, 12 et 16. 244, 1. 243, 7 et 28. 244, 9, 20 et 23. 246, 23 et 24. 247, 9. 248, 20. 249, 1, 9 et 18. 252, 2, 18, 19. 253, 19 et 23. 256, 22 et 28. 257, 10 et 11. 258, 3, 8 et 17. 261, 15 et 23. 263, 2 et 5. 264, 8 et 30. 265, 10. 267, 2. 268, 21. 271, 19. In his maxime indicia correctionis prae se ferunt 213, 12. 221, 27. 226, 1. 234, 15. 243, 28. 244, 23. 249, 18. 252, 19. 253, 19. 256, 22. 258, 3. Secutus eos sum in 226, 4 et 9. 233, 29. 235, 21, in aliis olim receptis ad auctoritatem codicis r redii, cf. not. 9). Ceterum f duodecimi, q quartidecimi, k quintidecimi saeculi est, hic chartaceus, illi membranacei.

¹¹⁾ Ut 206, 14 et 17. 208, 1. 231, 19. 237, 23. 238, 9. 241, 6, 7 et 8. 244, 28. 247, 14. 252, 13. Ad vulgarem lectionem redit 207, 26. 216, 20. (ex corr.) 224, 19. 226, 2. 229, 6 et 244, 28 in mg. habet.

¹²⁾ cf. 206, 1. 210, 12. 212, 28. 222, 17. 237, 9. 238, 5. 240, 18. 244, 3. 251, 10 et 21. 259, 28. 262, 4. His locis corrector optionem perverse instituit, recte in 206, 20. 210, 12. 224, 21. 243, 13. 248, 9 et 12. 268, 15. Glossemata inseruit 211, 11 et 216, 9.

¹³⁾ Talia sunt 228, 30. quam lectionem alibi non inveni. 207, 26. 219, 19. 237, 9. 249, 24. 251, 2. 265, 25. 270, 14. 271, 22.

¹⁴⁾ Differt in 206, 25. 207, 27. 208, 5. 235, 5. 236, 8 ubi meliora praebet, praeterea in 222, 14. 233, 11. 237, 11. 241, 21. 244, 15. 262, 15. 267, 1. 270, 27. Transeo multa mendose descripta.

¹⁵⁾ Cum solo r consentit 216, 20. 223, 1. 230, 23. 248, 27. 258, 7. Reperi unde 249, 3 et 258, 4.

(v) post vitam Isocratis deserit.¹⁾ Invenimus ibi recensioem ex prima et tertia familia mixtam ac videntur librarii partim idem exemplar esse secuti, partim diversa adhibuisse. Commune est, quod saepe cum deterioribus libris in mala,²⁾ vix usquam in bona lectione consentiunt,³⁾ praeterea satis magnus lectionum numerus in iis solis obviis est;⁴⁾ differunt, quod uterque satis multa, quae scriptori reddenda censui, propria solus offert,⁵⁾ quod β saepius quidem cum vulgata facit quam R,⁶⁾ sed hic nusquam fere in bona lectione a prima familia abhorret, ille identidem retinet, quae deteriores codices probanda habent,⁷⁾ quod R multo saepius cum r aut r, f consentit⁸⁾ quam β .⁹⁾ Nec lacunis, primario diversae originis argumento, congruunt ubique¹⁰⁾ et in praeferenda lectione vulgata modo conspirant, modo alternatio quaedam animadvertitur. Fontem codicis β agnosco etiam in codd. Guelferbytanis 25 et 82 (G, γ) ubi post Imagines legitur vita Isocratis, quasi et ipsa sit picturae descriptio, titulus enim est *Ἰσοκράτης ἐν Ὀλυμπίᾳ*.¹¹⁾ Codicem vero, quo usus est corrector Parisini 1696 (p), qui saeculo quintodecimo manum illi adhibuit, omnium praestantissimum fuisse dixerim, quandoquidem praeter multa propria¹²⁾ complexus fuit

¹⁾ Hujus libri, Marcianum 391 dico, olim selectam tantum acceperam varietatem a Trevisano; nunc integram possideo singulari beneficio viri amicissimi J. E. G. Roulez, professoris Gandaviensis; magnam partem etiam Cobetius contulit non rogatus, pro indefesso quo excellit litteras et amicos bene demerendi studio.

²⁾ Vide 201, 4. 203, 7. 207, 19. 209, 17 et 18. 210, 9. 211, 2, 6 et 27. 212, 1 et 22. 215, 14. 220, 12. 223, 8. 224, 2, 16 et 24. 228, 12. 229, 6 cum f. 235, 22. 237, 2, 6 et 11. 238, 8. 240, 8 et 15. 242, 4 et 8. 244, 9, 15, 22, 28. 245, 6 et 21. 251, 9, 19, 31. 254, 17. 255, 15 et 28. 260, 18. 261, 3 et 28. 263, 12.

³⁾ Unum nunc succurrit exemplum 257, 20.

⁴⁾ Bonas vide 206, 4. 208, 22. 216, 23. 229, 1. 245, 26. malas 209, 17. 210, 4. 234, 8. 238, 8 et 22. 260, 2. In 231, 21. 245, 4. 258, 3 congruunt cum solo r, 225, 15. 248, 32 cum solo f in 240, 12 et 263, 9 cum r, π , g.

⁵⁾ Ex R vide 205, 14. 206, 13. 207, 7 et 27. 212, 22. 213, 24. 214, 21. 217, 9. 224, 26. 228, 15 et 23. 229, 7. 233, 31. 241, 4. 247, 8 et 12. 247, 27. 249, 21. 258, 22 et 30. 262, 26. 267, 17. Quaeri potest, num recte eum secutus sim in 220, 28. 221, 6 et 15. 226, 6 et 20. 246, 3. 256, 24. 257, 16. Ex β recepi 201, 2. 206, 8. 208, 1. 211, 10. 215, 11. 220, 31. 221, 11 et 30. 222, 7. 224, 19. 232, 10. 233, 22. 244, 12. 248, 5. 262, 18. 273, 17 et (cum μ) 26, 28. 274, 9 et 17.

⁶⁾ Ut 203, 7. 206, 5 et 27. 209, 16. 212, 7. 218, 1 et 13. 220, 6 et 10. 223, 13 et 23. 224, 22. 225, 9. 228, 12. 230, 24. 231, 3 et 19. 232, 7 et 13. 235, 22 et 28. 236, 6, 13, 19. 237, 12, 14. 238, 5. 240, 8, 20. 241, 8, 14, 25. 244, 15. 245, 4, 6, 18 et 31. 246, 5. 247, 6, 11 et 27. 248, 5, 10, 21. 249, 3, 19 et 21. 251, 1 et 22. 252, 8, 16. 253, 1, 28, 21. 256, 3. 258, 15. 271, 21. 272, 9.

⁷⁾ cf. 212, 23. 214, 19 et 24. 216, 1. 217, 10. 220, 19 et 29. 221, 9 et 22. 222, 5. 223, 8. 224, 21. 233, 18. 237, 10. 238, 20. 246, 11. 248, 10 et 25. 250, 5. 272, 12.

⁸⁾ Exempla sint 206, 20. 212, 7. 219, 2. 221, 14. 223, 23. 226, 16. 228, 13. 229, 20. 230, 23 et 24. 231, 19. 232, 14.

⁹⁾ Vide 217, 7. 222, 8. 224, 3. 230, 9. 237, 5. 244, 12. 245, 8. 252, 26. 255, 22. 262, 17. 263, 9. 267, 18. 270, 20 et 25.

¹⁰⁾ Sufficiet laudasse 207, 26 et 224, 9.

¹¹⁾ Consentiant cum β in 214, 2, 19, 23, 27, cum p sec. man. in 214, 18, veram lectionem soli habent in 214, 25. Animadvertit hanc appendicem Heynius Opusc. V, 157, ubi scribit »erigebamur in spem nescio quam; sed attentius legentibus occurrebat, esse caput e libro de Vitis Sophistarum« etc.

¹²⁾ Ejus generis sunt 216, 26. 223, 11 et 16. 225, 26. 228, 12. 245, 28. 246, 7, 22. 251, 1. 255, 10 et 20. 258, 31. 259, 20. 260, 19. 267, 7. 268, 22 et 25. Pravae correctiones inveniuntur 213, 4. 223, 22. 246, 19. 260, 3.

codicis r et q (sec. man.) praestantiam.¹⁾ Non omnia illinc in p translata sunt ac substitit corrector cum mancum exemplar esset, ut r, f, R, ve et q pr. man. in principio vitae Philisci. Praeclaris libris usi sunt etiam Suidas²⁾ et Salmasius.³⁾

De secunda familia pauca nunc habeo, quae moneam. Magnus numerus lectionum his codicibus propriarum Mediolanensi C 47 (μ), Marciano 392 (v), Oxoniensi Nov. Colleg. 1225 (ox) Jacobaeo 845 (l), Parisino 1760 (ψ), Palatino 132 (h), Harlejano 5563 (λ) vetabat nos hanc sectam cum tertia, quamvis saepe concinant utrique libri, confundere.⁴⁾ Caeterum haec quoque in duo dividitur genera, alterum efficiunt μ et v plerumque consentientes,⁵⁾ ita tamen ut nonnulla eximia solus servaverit μ,⁶⁾ alterum constat libris ox, l, ψ, h, λ. Omnes saeculo quinto decimo exarati esse videntur, solus v in membrana est scriptus.

In tertia familia excellit Parisinus 1696 (p) saeculi undecimi.⁷⁾ Accedit epitoma haud carens bonis lectionibus in codice Parisino suppl. 134 (pe), codice saeculi duodecimi, membranaceo.⁸⁾ Hujus familiae codice utebatur Eudocia (E), cujus fere aetate scriptus est p. Longe absunt a principis codicis bonitate recentes libri Parisinus 3059 (π) et Guelferbytanus sive Gudianus 25 (g) atque abundant temerariis correctionibus.⁹⁾ Puriores istis sunt Neapolitanus 86 (n), quinti decimi saeculi, membranaceus¹⁰⁾ et Laurentianus LXIX, 30 (φ), saeculi tertii decimi membranaceus, quamvis

¹⁾ Cum r facit 211, 27. 216, 20. 222, 14. 230, 21. 235, 24. 248, 28 consentiente g, 256, 10. 267, 25. 270, 8. 272, 4. Accedunt alii libri in 212, 7 (R) 222, 14 (f, β) 229, 6 (q, k) 237, 12 (R, f) 263, 12 (f) 267, 25 (β, μ, v). Conspirat cum q correcto et plerumque derivato inde k: 211, 10 et 11. 213, 21. 219, 19. 223, 22. 227, 29. 235, 2 (cum β) 270, 14. 271, 21 et 22 — cum solo q 249, 24. 251, 2. 265, 25; cum solo k. 205, 25. 215, 16. 253, 1. 255, 5 et 20. Accedunt alii libri, ut 207, 26 (R, β) 245, 26 (R, β) 248, 5 (R) 262, 15 (R).

²⁾ Suidas 234, 3 solus veram servavit lectionem, concinit cum bonis libris 229, 7. 240, 18.

³⁾ cf. maxime 230, 27, etiam 227, 29. 249, 23, ubi Salm. lectionem nec in E, nec in epitoma obviam nec conjectura inveniendam laudavit Περίων τε καὶ Μηδων.

⁴⁾ Moneo hoc, quia secus judicavit censor Halensis Allg. Literatur-Zeitung 1839, p. 347.

⁵⁾ Vide 216, 11. 217, 3. 219, 13. 221, 6. 222, 25. 223, 16. 224, 4 et 24. 228, 4 et 21. 229, 3, 7, 17 et 20. 245, 6 et 20. 246, 16. 257, 3. 259, 11 et 13. 260, 22. 261, 6. 263, 21. 265, 5. 266, 18 et 25. 268, 5. Recepti ex ambobus 223, 1. 224, 9. 259, 8. 271, 12. 272, 11 et 17. 274, 3, 23, 28. 275, 13. Ut μ et v, simillimi inter se sunt ox et l, ψ et h.

⁶⁾ Quae sunt 212, 2. 218, 6. 220, 22. 224, 9. 235, 13. 264, 18. 272, 22.

⁷⁾ Plurimis caret mendis, quibus ceteri deformantur; a prima manu haec probanda affert 213, 1. 224, 15. 230, 19. 242, 22. 243, 14.

⁸⁾ Haec epitoma ad veram lectionem prope accedit in 212, 2, sola servavit genuinam 231, 12, cum Suida facit 218, 6. Finitur in vita Herodis.

⁹⁾ Exempla invenies 201, 9. 202, 7 (g). 204, 1. 209, 4 et 22. 216, 1. 217, 3. 218, 10. 219, 15 et 23. 224, 4 et 24. 225, 14 (g), 21 (g) et 28. 226, 22 (g). 229, 2, 26 et 27. 230, 8. 231, 3. 233, 26 et 30. 234, 12 et 13. 236, 15. 238, 16 (π) et 18 (g). 241, 2 (π) 14. 27. 245, 28 (π). 251, 15. 252, 28. 255, 29 (π). 257, 27. 260, 20. 261, 12. 265, 24. 269, 18. 272, 1. Tribus locis, ubi lacunam habet g, explevit π satis infelicitur: 239, 17. 248, 10 et 259, 13. Bonae lectiones sunt 205, 7 (g). 233, 12. 261, 29. In 240, 12 recte cum R, r, β, 241, 25 cum R. 225, 21 cum μ, v (π) 238, 20 cum β, μ, h. 240, 8 cum p, μ, 233, 11 (π) cum v, ox faciunt, cum 1 in 239, 11.

¹⁰⁾ Hujus libri aliquot paginas inspexit mea causa vir amicissimus Spengel. Videtur magis cum antiquioribus codicibus consentire quam cum π et g. Inscriptio est Βίαι σοφιστῶν τῶ λαμπροτάτῳ ὑπάρτῳ ἀντωνίνῳ Φιλόστρατος ut in φ, π, g. 207, 19 habet τῶν βιβλίων ut R, ib. 21. συμπίνοντες. 25. ἡρξαι. — 230, 30. ἐπεσταλκότες. 231, 1. μετὰ Αἰγὸς ποταμοῦς ut 1, p. ib. 5. tenet ἔδωνε τῶ. 257, 8 habet ἐφόν. 9. Κάλαισχος τε, ut φ, R, β, f. 16. ὡς ἐς ut 2, et καὶ in mg. ab alia manu. 18. ξυμβουλὰς, ut φ, g, R, r. 19. σατραπίας et ἀπέθανεν. Varietatem vitae Aspasii textui subjeci ibique recepi ex hoc solo codice lectionem ἐπιχειρημάτων, 275, 7.

in hunc intulerit recentior manus nonnulla improbanda,¹⁾ neque plane tertiae est familiae, sed ex codice secundae, qui maxime cum ψ consensit, complura videas recepta. Commemorandi denique sunt hoc loco tres Parisini: 1697 (b), quarti decimi 1762 (c) et 2775 (d) quinti decimi saeculi, omnes chartacei, cf. Praef. XX. et in Vita Aristidis Vaticanus 914 (vt) saec. 15, chart.

Ex φ Aldina 1503 (a) ducta est, quam ceterae editiones usque ad Olearium ita sequuntur, ut posterior quaeque priorem vitiis tantum vincat.²⁾ Olearius autem, qui ex libris k et ox nonnullos locos emendavit, multa et ipse huic libello vulnera admittendis Morelli sordibus et peruersis suis mutationibus inflixit. Propterea ego jampridem decrevi in his Vitis operam collocare, ac post varia discrimina emisi editionem ante hos sex annos, non indotatam quidem, cum paene omnium codicum aut varietatem integram aut specimina lectionis, quae sufficerent, adhibuissem neque in explicanda verba et res memorabiles parum curae et laboris contulissem, sed tamen viro juveni necdum talis operae perito multa in utroque genere mihi exciderunt, quae nunc aut corrigi aut tolli potuisse gaudeo. Atque restitutae verioris lectionis exempla vide potissimum ea, quae infra posui,³⁾ quod explicationem attinet, Notae ad calcem adjectae nonnisi nova et errorum retractationem habent, quae adhuc probabilia visa sunt, in priore editione reliqui, citationes tantum ex antiquis scriptoribus, quos Philostratus passim respicit, illinc transtuli.

¹⁾ Ut 208, 12. 211, 1. 226, 12.

²⁾ Vide 214, 3. 216, 19. 221, 21. 231, 1. 235, 1. 238, 10 et 17. 241, 21. 246, 3. 258, 7. 260, 1. 262, 18. 271, 7. 272, 16.

³⁾ 204, 14 et 17. 210, 9. 212, 27. 214, 13 et 24. 215, 19. 217, 18. 218, 19. 220, 16 et 29. 221, 9, 11, 12 et 30. 222, 7. 223, 8 et 17. 224, 19. 225, 20. 226, 1, 4. 227, 1. 228, 21. 229, 20. 231, 12. 232, 23. 233, 12, 18 et 22. 234, 8. 15 et 22. 236, 3. 237, 10. 238, 23. 240, 8 et 16. 241, 13. 243, 25. 244, 12. 245, 19 et 28. 248, 5 et 11. 249, 18. 250, 17. 252, 11 et 14. 253, 23. 257, 3. 258, 4. 259, 27. 261, 25. 262, 18. 263, 2. 272, 2. 273, 9, 17 et 27. 274, 17 et 24. 275, 2 et 7. Ex conjectura aut aliena aut mea mutavi 201, 1. 203, 3. 204, 3. 209, 16. 213, 19. 217, 6. 231, 18. 246, 18 et 24. 256, 12. 260, 22. 264, 2. 269, 18. Omitto vitia orthographica passim sublata. Vulgatam lectionem nunc demum revoco in 239, 12. 246, 14.

Index codicum. (C.)

Prima familia (1).

r. Vaticanus 99. f. Laurentianus LIX, 15. q. Vaticanus 64. k. Havniensis 60. ve. Vaticana epitome 96. R. Vaticanus 140. β. Marcianus 391. Praeterea G. Guelferbytanus 25 et γ. Guelferbytanus 82 in vita Isocratis.

p. sec. m. Parisinus 1696.

Secunda familia (2).

μ. Mediolanensis C. 47. v. Marcianus 392. l. Jacobaeus 845. ox. Oxoniensis Coll. Nov. 1225. ψ. Parisinus 1760. h. Palatinus 132. λ. Harleianus 5663. Cum μ et v congruit versio Bonfinii. (Bonf.)

Tertia familia (3).

p. pr. m. Parisinus 1696. φ. Laurentianus LXIX, 30. n. Neapolitanus 86. g. Guelferbytanus 25. π. Parisinus 3059. b. Parisinus 1697. c. Parisinus 1762. d. Parisinus 2775. pe. Parisina epitome, Suppl. 134. vt. Vaticanus 914 in vita Aristidis.

Ab aliis scriptoribus citata: 'E. Eudocia. Θ. Thoma Magistro. Σ. Suida. Syn. Synesio.

Conjecturae VV. DD.

B. Benteius. J. Jacobsius. Val. Valesius. Salm. Salmasius. Lectionem vulgatam significat ζ.

Index editionum. (E.)

a. Aldina 1503. i. Juntina 1517. j. Juntina 1535 sunt e. editiones veteres. m. Moreliana 1608. o. Oleariana 1709.

ΦΛΑΥΙΟΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

Τοὺς φιλοσοφῆσαντας ἐν δόξῃ τοῦ σοφιστεῦσαι καὶ τοὺς οὕτω κυρίως προσρηθέντας σοφιστὰς ἐς δύο βιβλία ἀνέγραψά σοι, γινώσκων μὲν, ὅτι καὶ γένος ἐστὶ σοι πρὸς τὴν τέχνην ἐς Ἡρώδη τὸν σοφιστὴν ἀναφέροντι, μεμνημένος δὲ καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν σπουδασθέντων ποτὲ ἡμῖν ὑπὲρ σοφιστῶν ἐν τῷ τοῦ Λαφναίου ἱερῷ. πατέρας δὲ οὐ προσέγραψα, μὰ Δία, οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπ' εὐδοκίμων· οἶδα γὰρ δὴ καὶ Κριτίαν τὸν σοφιστὴν οὐκ ἐκ πατέρων, ἀλλὰ Ὀμήρου δὴ μόνου σὺν τῷ πατρὶ ἐπιμνησθέντα, ἐπειδὴ θαῦμα δηλώσειν ἔμελλε πατέρα Ὀμήρου ποταμὸν εἶναι. καὶ ἄλλως οὐκ εὐτυχὲς τῷ βουλομένῳ πολλὰ εἰδέναι πατέρα μὲν τοῦ δεινὸς ἐξεπίστασθαι καὶ μητέρα, τὰς δὲ περὶ αὐτὸν ἀρετὰς τε καὶ κακίας οὐ γινώσκειν, μὴδ' ὅ τι κατώρθωσέ τε οὗτος καὶ ἐσφάλη ἢ τύχη ἢ γνώμη. τὸ δὲ φρόντισμα τοῦτο, ἄριστε ἀνθυπάτων, καὶ τὰ ἄχθη σοι κουφιεῖ τῆς γνώμης, ὥσπερ ὁ κρατὴρ τῆς Ἑλένης τοῖς Αἰγυπτίοις φαρμάκοις. ἔρωσσο Μουσηγέτα.

Dedicatio τῷ λαμπροτάτῳ ὑπάτῳ Ἀντωνίῳ Γορδιανῷ Φλαύιος Φιλόστρατος. f, q, k, o. τῷ λαμπροτάτῳ ὑπάτῳ Ἀντωνίῳ Γορδιανῷ Φιλόστρατος. R. Φιλόστρατος Ἀντωνίῳ v, β. inscript. om. μ. Φλαβίου Φιλοστράτου βίαι σοφιστῶν ὑπάτῳ Ἀντωνίῳ. h, ψ. τ. λ. ὁ. Ἀντωνίῳ τῷ μετὰ Σεβήρῳ ἄρξαντι εὐτυχεῖν Φιλόστρατος Φλαύιος. b, c, d. τ. λ. ὁ. Ἀντωνίῳ τῷ μετὰ Σεβήρῳ ἄρξαντι χ. (h. e. χαίρειν) ox. τ. λ. ὁ. τῷ μετὰ Σ. ἄρξαντι l. τῷ λαμπ. Γορδιανῷ Φιλόστρατος. mediis injuria temporis deletis, p. τ. λ. ὁ. Ἀντωνίῳ Φιλόστρατος. φ, g, π, e, m. Illustrissimo Consuli Antonino Philostratus. Bonf.

1. τοὺς ἐν δόξῃ τοῦ φιλοσοφῆσαι σοφιστεῦσαντας. C, e, m, ubi ἴδ.: τοῦ σοφιστεῦσαι φιλοσοφῆσαντας. Idem voluere Val. Ol. J. alii. Scr. τοὺς φιλοσοφῆσαντας ἐν δόξῃ τοῦ σοφιστεῦσαι. ib. καὶ om. p. 2. βιβλία. v, β. βύβλους. μ. βίβλους R, f, q, k, 2 (praeter μ) 3, E. ib. καὶ om. β. 3. ἀναφέροντα. h, ψ, g. 4. ἐν τῷ τοῦ Λαφναίου ἱερῷ om. R, v, β, 2, b, c, d, l, 3. habent f, q, k et p. mg. ib. οὐ προσέγραψα, μὰ Δία, f. οὐ προσέγραψα, μὰ Δί. v, β. οὐκ ἔγραψα μὰ Δί. R. οὐ prius deest q, k (ex corr.) et 2, 3, E. 5. τῶν ἀπ' εὐδ. 2. ib. ὁκ ἐκ πατέρων. R. ου
6. μόνου. 2. 3. μόνου. 1. E. ib. σὺν τῷ πατρὶ om. o. ib. δηλώσει. h, ψ. ib. Ὀμήρου. f, q. Ὀμήρου. 5. 7. οὐκ εὐτυχὲς βουλομένῳ. 2. e. ib. πολὺν εἰδέναι R. ib. καὶ μητέρα om. v, β. 8. κατώρθωσέν τε. f. κατ. τε οὗτος ἢ ἐσφάλη. R. κατώρθωσεν οὗτος ἐσφάλη. β, v. 9. φρόντισμα τούτων. v. φρ. τοῦ λόγου. g, π. ib. ἀνθυπάτων. f, q, k. ὑπάντων. R. πάντων. β. ὑπάτων. v, 2, 3, E. 10. Αἰγυπτίους ἐφεσηγμένους. R. μουσηγέτα. k. μουσηγέτα. h, ψ.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΒΙΟΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Α΄.

Τὴν ἀρχαίαν σοφιστικὴν ῥητορικὴν ἡγεῖσθαι χορὴ φιλοσοφοῦσαν· διαλέγεται μὲν γὰρ ὑπὲρ ὧν οἱ φιλοσοφοῦντες, ἃ δὲ ἐκεῖνοι τὰς ἐρωτήσεις ὑποκαθήμενοι καὶ τὰ σμικρὰ τῶν ζητουμένων προβιβάζοντες οὕτω φασὶ γινώσκειν, ταῦτα ὁ παλαιὸς σοφιστὴς ὡς εἰδὼς λέγει. προοίμια γοῦν ποιεῖται τῶν λόγων τὸ „οἶδα“ καὶ τὸ „γινώσκω“ καὶ „πάλαι διέσκεμμαι“ καὶ „βέβαιον ἀνθρώπῳ οὐδέν“. ἡ δὲ τοιαύτη ἰδέα τῶν προοιμίων εὐγένειάν τε προηγεῖ τῶν λόγων καὶ φρόνημα καὶ κατάληψιν σαφῇ τοῦ ὄντος. ἤρμονται δὲ ἡ μὲν τῇ ἀνθρωπίνῃ μαντικῇ, ἣν Αἰγύπτιοι τε καὶ Χαλδαῖοι καὶ πρὸ τούτων Ἰνδοὶ ξυνέθεσαν, μυρίοις ἀστέρων στοχαζόμενοι τοῦ ὄντος, ἡ δὲ τῇ θεσπιωδῇ τε καὶ χρηστηριώδει· καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦ Πυθίου ἐστὶν ἀκούειν

„οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμον τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης“

10 καὶ

„τείχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοὶ εὐρύοπα Ζεὺς“

καὶ

„Νέρων Ὀρέστης Ἀλκμαίων μητροκτόνοι“

καὶ πολλὰ τοιαῦτα, ὥσπερ σοφιστοῦ, λέγοντος.

15 Ἡ μὲν δὲ ἀρχαία σοφιστικὴ καὶ τὰ φιλοσοφούμενα ὑποτιθεμένη διήει αὐτὰ ἀποτάδην καὶ ἐς μῆκος, διελέγετο μὲν γὰρ περὶ ἀνδρείας, διελέγετο δὲ περὶ δικαιοσύνης, ἡρώων τε περὶ καὶ θεῶν καὶ ὅπῃ ἀπεσχημάτιζται ἡ ἰδέα τοῦ κόσμου. ἡ δὲ μετ' ἐκείνην, ἣν οὐχὶ νέαν, ἀρχαία γὰρ, δευτέραν δὲ μᾶλλον προσρητέον, τοὺς πένητας ὑπετυπώσατο καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ἀριστέας καὶ τοὺς τυράννους καὶ τὰς ἐς ὄνομα ὑποθέσεις, ἐφ' ἃς ἡ ἱστορία ἄγει. ἤρξε δὲ τῆς μὲν ἀρχαιοτέρας

Φλανίου Φιλοστράτου βίοι σοφιστῶν est inser. in R, f, b, c, d, g, π.

2. τῶν ζητουμένων προβιβάζοντες. f, g, k. τῶν ζητουμένων προσβιβάζοντες. R, v, β. τῶν ζητουμένων προσβιβάζοντες. 2, 3, E. 3. οὕτω. β. ib. προοίμια δὲ. Nic. Greg. ap. Synes. ed. Pet. 418. 4. τὸ οἶδα τὸ γινώσκω. φ. ib. τὸ πάλαι. Nic. Greg. ib. ὅτι vel ὡς βέβαιον. B. 6. ὄντος, εἶκε δὲ τῇ θεσπιωδῇ καὶ χρηστηριώδει μαντικῇ.

Nic. Greg. 7. μυρίοις ἀστέρων R, π, b, c, d. μυρίοις. φ, k. μορίοις. v, β, 2, p, φ, E. σημείοις. g. 8. θεσπιώδει. μ. θεσπιῶ. ox, h, ψ, l. ib. καὶ γὰρ δὴ ἐκ. R, μ, E. καὶ γὰρ ἐκ. h, ψ, etiam g, cum lac. ib. ἐστὶν ἀκούειν. φ, k. ἐστὶν ἀκούειν. R, f. ἀκούειν ἐστὶν 2, 3, E. 9. μετέωρα. β. 13. Νέρων καὶ Ὀρέστης καὶ Ἀλκμαίων. v, β. Νέρων Ὀρέστης καὶ Ἀλκμαίων. g. 14. καὶ om. p.

15. αὐτὰ om. h. αὐτῇ. E. ib. ἀποτάδην καὶ om. p. (pr. m.) π, g. 16. διελέγετο μὲν περὶ. p. (pr. m.) π, g. ib. ἀνδρείας. β, v, h, ψ. ib. δὲ καὶ. β. ib. ἡρώων τε καὶ θεῶν. π, g. 17. ἡ ἰδέα τοῦ λόγου. R. ib. ἡ δὴ v. ib. ἐκείνην οὐχὶ νέαν. R, β, v. ἐκείνην οὐχὶ νέα. f, g, k. ἐκείνην ἣν οὐχὶ νέαν. 2, 3, E. 18. καὶ ἀριστέας. h.

1, p. 481. = 4. 5.

Γοργίας ὁ Λεοντίνος ἐν Θετταλοῖς, τῆς δὲ δευτέρας Αἰσχίνης ὁ Ἀτρομήτου τῶν μὲν Ἀθήνησι πολιτικῶν ἐκπεσὼν, Καρία δὲ ἐνομιλῆσας καὶ Ῥόδῳ, καὶ μετεχειρίζοντο τὰς ὑποθέσεις οἱ μὲν ἀπὸ Αἰσχίνου κατὰ τέχνην, οἱ δὲ ἀπὸ Γοργίου κατὰ τὸ δόξαν.

Σχεδίων δὲ πηγὰς λόγων οἱ μὲν ἐκ Περικλέους ὄνῃναι πρῶτον φασίν, ὅθεν καὶ μέγας ὁ 482 Περικλῆς ἐνομίσθη τὴν γλῶτταν, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου Πύθωνος, ὃν Δημοσθένης μόνος Ἀθηναίων ἀνασχεῖν φησὶ θρασυνόμενον καὶ πολὺν ῥέοντα, οἱ δὲ Αἰσχίνου φασὶ τὸ σχεδιάζειν εὖρημα, τοῦτον γὰρ πλεύσαντα ἐκ Ῥόδου παρὰ τὸν Κάρα Μανύσωνον σχεδίῳ αὐτὸν λόγῳ ἦσαι. ἔμοι δὲ πλείστα μὲν ἀνθρώπων Αἰσχίνης δοκεῖ σχεδιάσαι πρεσβέων τε καὶ ἀποπρεσβέων συνηγορῶν τε καὶ δημηγορῶν, καταλιπεῖν δὲ μόνους τοὺς συγγεγραμμένους τῶν λόγων, ἵνα τῶν Δημοσθένους φροντισμάτων μὴ πολλῷ λείποιτο, σχεδίου δὲ λόγου Γοργίας ἄρξαι — παρελθὼν 10 γὰρ οὗτος ἐς τὸ Ἀθηναίων θέατρον ἐθάρορσεν εἰπεῖν „προβάλλετε“ καὶ τὸ κινδύνευμα τοῦτο πρῶτος ἀνεφθέρξατο, ἐνδεικνύμενος δὴπου πάντα μὲν εἰδέναι, περὶ παντὸς δὲ ἂν εἰπεῖν ἐφίεις τῷ καιρῷ — τοῦτο δ' ἐπελθεῖν τῷ Γοργίᾳ διὰ τόδε· Προδίκῳ τῷ Κεῖῳ συνεγγραπτό τις οὐκ ἀηδὴς λόγος· ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία φοιτῶσαι παρὰ τὸν Ἡρακλέα ἐν εἵδει γυναικῶν, ἐσταλμένα ἢ μὲν ἀπατηλῷ τε καὶ ποικίλῳ, ἢ δὲ ὡς ἔτυχεν, καὶ προτείνουσai τῷ Ἡρακλεῖ νέῳ ἔτι ἢ μὲν 15 ἀργίαν καὶ τροφήν, ἢ δὲ ἀνχμὸν καὶ πόρους· καὶ τοῦ ἐπὶ πᾶσι διὰ πλειόνων συντεθέντος, τοῦ λόγου ἔμμισθον ἐπίδειξιν ἐποιεῖτο Προδίκος περιφοιτῶν τὰ ἄσκη καὶ θέλων αὐτὰ τὸν Ὀρφέως 483 τε καὶ Θαμύρου τρόπον, ἐφ' οἷς μεγάλων μὲν ἤξιοῦτο παρὰ Θηβαίοις, πλειόνων δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις, ὡς ἐς τὸ συμφέρον τῶν νέων ἀναδιδάσκων ταῦτα· ὁ δὲ Γοργίας ἐπισκώπτων τὸν Προδίκον, ὡς ἔωλά τε καὶ πολλάκις εἰρημένα ἀγορεύοντα, ἐπαφῆκεν ἑαυτὸν τῷ καιρῷ. οὐ μὴν 20 φθόνου γε ἡμαρτεν· ἦν γὰρ τις Χαιρεφῶν Ἀθηνησιν, οὐχ ὃν ἡ κωμῳδία πύξινον ἐκάλει, ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὑπὸ φροντισμάτων ἐνόσει τὸ αἶμα, ὃν δὲ νυνὶ λέγω, ὕβριν ἤσκει καὶ ἀναιδῶς ἐτώθαζεν. οὗτος ὁ Χαιρεφῶν τὴν σπουδὴν τοῦ Γοργίου διαμασώμενος „διὰ τί“ ἔφη „ὦ Γοργία, οἱ κύριοι τὴν μὲν γαστέρα φυσῶσι, τὸ δὲ πῦρ οὐ φυσῶσιν;“ ὁ δὲ οὐδὲν ταραχθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐρωτήματος „τουτὶ μὲν“ ἔφη „σοὶ καταλείπω σκοπεῖν, ἐγὼ δὲ ἐκείνο πάλαι οἶδα, ὅτι ἡ γῆ τοὺς νάρθηκας ἐπὶ 25 τοὺς τοιούτους φέει.“

Δεινότητά δὲ οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τοὺς σοφιστὰς ὁρῶντες ἐξεῖργον αὐτοὺς τῶν δικαστηρίων, ὡς ἀδίκῳ λόγῳ τοῦ δικαίου κρατοῦντας καὶ ἰσχύοντας παρὰ τὸ εὐθύ, ὅθεν Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης προὔφερον μὲν αὐτὸ ἀλλήλοις, οὐχ ὡς ὄνειδος δέ, ἀλλὰ ὡς διαβεβλημένον τοῖς δικάζουσιν, ἰδίᾳ

1. Αἰσχίνης. h, ψ. (sic ubique). 2. ἀπὸ Αἰσχίνου οἱ μὲν κατὰ τέχνην. 1. κατὰ τὴν τέχνην οἱ μὲν ἀπὸ Αἰσχίνου. β, γ, 2, 3, E. Inde feci οἱ μὲν ἀπὸ Αἰσχίνου κατὰ τέχνην. 3. κατὰ δόξαν. γ. 4. ὄνῃναι πρῶτον φασίν. f, q, k et l. mg: γφ. καὶ πρὸ τοῦ. πρῶτον om. R. πρῶτον ὄνῃναι φασίν. γ, β. πρῶτον ὄνῃναι φασίν. 2, 3, E. 5. ὑπὸ τοῦ. φ, π, g, b, c, d. 6. ἀνασχῇ φασί. β, γ. ib. πολὺν ῥέοντα. f, q, k, o. 7. ἐκ Ῥόδου R, f, q, k. ἐς Ῥόδον. γ, β, 2, 3, E. ib. περὶ τὸν Κάρα. γ, β, o, h, ψ, φ, π, g, b, c, d. 8. σχεδία αὐτὸν λόγον. γ. ib. ἦσαι. R, f. et q ante corr. ἄσαι. q. sec. m. k, β, γ, 2, 3, E. 9. τε καὶ ἀποπρεσβέων. om. f, 2 (l). πρεσβέων. δημηγορῶν. 9. μόνον τοῖς k. μόνον τὰ συγγεγραμμένα. γ, β. 10. λείποιτο et suprascr. λείποιτο. f. λείποιτο etiam π, g. λείποιτο. q. λείποιτο. k. λείποιτο. R, γ, β, 2, p, φ, E. 11. ἄρξαι, ὁ δὲ Γοργίας ἐς τὸ τῶν Ἀθηναίων θέατρον ἐπικόπτων. Προδίκον τὸν Κίον ἔωλά τε deinde lacuna usque ad Eὐδοξοῦ in γ, β. 12. πρῶτον. h, ψ, e. ib. ἐφθέρξατο. R. ib. δὲ ἂν. f. 13. τοῦ καιροῦ. R. ib. καὶ τόδε. R. 14. ἡροδίκῳ. k. ib. Κεῖῳ. R, f, μ, o. Κεῖῳ. ceteri C et e, m. 15. περὶ τὸν. h, φ, e, m. ib. γυναικῶν om. R, f. 16. τοῦ ἐπὶ πᾶσι. R. τὸ ἐπὶ πᾶσι. f, q, k, 2, 3, E. ib. συντεθέντος. h, ψ, φ, b, c, d, E. 17. θέλων. k. 18. Θαμύρου. R, f. Θαμύριδος. k, 2, 3, E. ib. παρὰ Ἀθηναίοις. h, ψ. ib. παρὰ Λακεδαιμονίοις. R, f, k. παρὰ Λακεδαιμονίοις. q, suprasc. sec. m. ἐν Λακεδαίμονι. 2, 3, E. 19. ὡς ἐς τὸ. q. sec. m. ὡς ἐς τὸ. k, 2, 3, E. ἐς τὸ. R, f. 20. ὁ δὲ. C. ὁ δὲ. E. ib. ἐπισκώπτων. R, k, μ, π, g, c, d. ἐπισκώπτων. f. ἐπικόπτων. h. ἐπικόπτων. p, φ, E. 21. μὲν om. μ, h, ψ. ib. νυνὶ. f, k, o. νυν. R, 2, 3, e, m. 22. Γοργία. h. ib. διαμασώμενος. R, q, k. καταμασώμενος. f. διαμασώμενος. 2, 3, a, m, o. διαμασώμενος. i, j. 23. μὲν om. f, ψ. ib. ἐρωτήσαντος. q, k. 24. πάλαι ἐκεῖνο. h. 25. δεινότητά. π, g. 26. τὸ ἐ. R. 27. διαβεβλημένοι. h, ψ, ox, i, j, m, o.

484 γὰρ ἤξιουν ἀπ' αὐτοῦ θαυμάζεσθαι, καὶ Δημοσθένους μὲν, εἰ πιστέα Αἰσχίνη, πρὸς τοὺς γνωρίμους ἐκόμπαζεν, ὥς τὴν τῶν δικαστῶν ψῆφον πρὸς τὸ δοκοῦν ἑαυτῷ μεταγαγών, Αἰσχίνης δὲ οὐκ ἂν μοι δοκεῖ πρεσβεῦσαι παρὰ Ῥοδίοις, ἃ μὴπω ἐγίνωσκον, εἰ μὴ καὶ Ἀθήνησιν αὐτὰ ἐσπουδάκει.

Σοφιστὰς δὲ οἱ παλαιοὶ ἐπωνόμαζον οὐ μόνον τῶν ῥητόρων τοὺς ὑπερφωνοῦντάς τε καὶ λαμπροὺς, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς ξὺν εὐροίᾳ ἐρμηνεύοντας, ὑπὲρ ὧν ἀνάγκη προτέρων λέγειν, ἐπειδὴ οὐκ ὄντες σοφισταί, δοκοῦντες δὲ παρήλθον ἐς τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην.

α'. Εὐδοξος μὲν γὰρ ὁ Κνίδιος τοὺς ἐν Ἀκαδημίᾳ λόγους ἱκανῶς ἐκφροντίσας ὁμῶς ἐνεγράφη τοῖς σοφισταῖς ἐπὶ τῷ κόσμῳ τῆς ἀπαγγελίας καὶ τῷ σχεδιάζειν εὖ, καὶ ἤξιούτο τῆς τῶν σοφιστῶν ἐπωνυμίας καθ' Ἑλλήσποντον καὶ Προποντίδα κατὰ τε Μέμφιν καὶ τὴν ὑπὲρ Μέμφιν Ἀἴγυπτον, ἣν Αἰθιοπία τε ὀρίζει καὶ τῶν ἐκείνη σοφῶν οἱ Γυμνοί.

485 β'. Λέων δὲ ὁ Βυζάντιος νέος μὲν ὢν ἐφοῖτα Πλάτωνι, ἐς δὲ ἄνδρας ἦκον σοφιστῆς προσερχήθη πολυειδῶς ἔχων τοῦ λόγου καὶ πιθανῶς τῶν ἀποκρισέων. Φίλιππῳ μὲν γὰρ στρατεύοντι ἐπὶ Βυζαντίους προαπαντήσας „εἰπέ μοι, ὦ Φίλιππε,“ ἔφη „τί παθὼν πολέμου ἄρχεις;“ τοῦ δὲ εἰπόντος „ἡ πατρίς ἢ σὴ καλλίστη πόλεω οὐσα ὑπηγάγετό με ἐρᾶν αὐτῆς καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ θύρας τῶν ἐμαυτοῦ παιδικῶν ἦκω“ ὑπολαβὼν ὁ Λέων „οὐ φοιτῶσιν“ ἔφη „μετὰ ξιφῶν ἐπὶ τὰς τῶν παιδικῶν θύρας οἱ ἄξιοι τοῦ ἀντερεῶσθαι, οὐ γὰρ πολεμικῶν ὀργάνων, ἀλλὰ μουσικῶν οἱ ἐρῶντες δέονται“. καὶ ἡλευθέρου τὸ Βυζάντιον Δημοσθένους μὲν πολλὰ πρὸς Ἀθηναίους εἰπόντος, Λέοντος δὲ ὀλίγα πρὸς αὐτὸν Φίλιππον. καὶ πρεσβεύων δὲ παρ' Ἀθηναίους οὗτος ὁ Λέων ἐστασίαζε μὲν πολὺν ἤδη χρόνον ἢ πόλιν καὶ παρὰ τὰ ἦθη ἐπολιτεύετο, παρελθὼν δ' ἐς τὴν ἐκκλησίαν προσέβαλεν αὐτοῖς ἀθρόον γέλωτα ἐπὶ τῷ εἶδει, ἐπειδὴ πῶν ἐφαίνετο καὶ περιττὸς τὴν γαστέρα, ταραχθεὶς δὲ οὐδὲν ὑπὸ τοῦ γέλωτος „τί,“ ἔφη „ὦ Ἀθηναῖοι, γελᾶτε; ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ καὶ τοσοῦτος; ἔστι μοι καὶ γυνὴ πολλῶ παχυτέρα, καὶ ὁμονοοῦντας μὲν ἡμᾶς χωρεῖ ἡ κλίνη, διαφορομένους δὲ οὐδὲ ἡ οἰκία“ καὶ ἐς ἐν ἧλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἀρμολογῶν ὑπὸ τοῦ Λέοντος σοφῶς ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ.

25 γ'. Δίας δὲ ὁ Ἐφέσιος τὸ μὲν πείσμα τῆς ἑαυτοῦ φιλοσοφίας ἐξ Ἀκαδημίας ἐβέβλητο, σοφιστῆς δὲ ἐνομίσθη διὰ τόδε· τὸν Φίλιππον ὄρων χαλεπὸν ὄντα τοῖς Ἑλλήσιν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν

1. παρ' αὐτοῦ. π, γ. ib. εἰ πιστέα Αἰσχ. R. εἰ πιστέα Αἰσχ. f. (sic). εἰ πειστέα Αἰσχ. k et p. mg. ἐπὶ τῷ Αἰσχ. 2, 3, E. 2. μεταγαγών. 1. μετάγων. 2, 3, E. 3. παρὰ τοῖς Ῥοδίοις. R. ib. ἐγίνωσκον. Val. ἐγίνωσκον. C, E. 4. σοφιστὰς — ταύτην. Synes. Dio 36. c. ib. σοφιστὰς οἱ παλαιοὶ ὀνόμαζον. h. ib. τε om. f, k. 5. προτέρων. f, k, 2, φ, π, γ, E. πρότερα. R (sic). πρότερον. p, b, c, d, Syn. 6. εἰπεῖν. Syn. ib. δόξαντες. Syn. ib. ταύτην om. h.

7. γὰρ om. R, v, β, μ. 8. ἐπαγγελίας. f, k. 9. ὁμωνυμίας. R. ib. κατὰ γε M. b, c, d. 10. ἐκείνων σοφιστῶν. h.

11. τῷ Πλάτωνι. v, β. 12. πιθανός. h. ib. στρατεύουσι. h, ψ. 13. τί μαθὼν. f. 14. εἰπόντος. ἢ τε πατρίς. R. εἰπόντος ὡς ἡ πατρίς. f, φ, k, v, β, 2, 3, E. Ser. εἰπόντος. ἡ πατρίς. 15. τῶν om. h, ψ, c, d, m, o. τῶν ἐμῶν π. Arsen. ed. W. 341. 16. πολεμίων. g. 17. ἡλευθεροῦτο τὸ B. k, μ. ἡλευθεροῦτο τὸ B. p (sic). ib. Δημοσθένους. h, ψ. 18. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. b. 19. παρ' Ἀθηναίους. v, β, h, ψ, ve, pe, παρ' Ἀθηναίους f, φ, k, μ, ox, b, c, d, 3, E. παρ' Ἀθηναίους εἰπόντος. k. ib. οὗτος ὁ Λέων. R. ὁ Λέων οὗτος γ. 19. γὰρ πολὺν. β. ib. παρὰ ἦθη. μ. ib. καὶ παρελθὼν εἰς. v, β. ib. προσέβαλεν. f. 20. Σ. v. Λέων. οὗτος ἦν σφόδρα παχὺς. καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ἀθηναίους γέλωτα ἐκίνησε καὶ πρεσβείας ἐκράτησεν, ἐπειδὴ πῶν ἐφαίνετο καὶ περιττὸς τὴν γαστέρα, ταραχθεὶς — τῷ καιρῷ. ib. ἐπεὶ πῶν. v, β. ib. τὴν γαστέρα περιττός. R. 21. τοιοῦτος. ψ, Σ praeter A, E, V. 22. καὶ ante γυνὴ om. g. ib. οὐδ' οἰκία. v. correctum in οὐδ' ἡκία. οὐδὲν, οὐδὲ ἡ οἰκία. h. 23. σαφῶς. R. σοφῶς — καιρῷ om. ψ.

26. διὰ τοῦτο. g.

1, 1, 2, 3. p. 484. 485. — 6. 7. 8.

στρατεύειν ἐπεισε, καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας διεξῆλθε λέγων, ὥς δέον ἀκολουθεῖν στρατεύοντι, 486
καλὸν γὰρ εἶναι καὶ τὸ ἔξω δουλεύειν ἐπὶ τῷ οἴκῳ ἐλευθεροῦσθαι.

δ'. Καὶ Καρνεάδης δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν σοφισταῖς ἐγράφετο, φιλοσόφως μὲν γὰρ κατεσκεύαστο
τὴν γνώμην, τὴν δὲ ἰσχὺν τῶν λόγων ἐς τὴν ἄγαν ἤλανε δεινότητα.

ε'. Οἶδα καὶ Φιλόστρατον τὸν Αἰγύπτιον Κλεοπάτρα μὲν συμφιλοσοφοῦντα τῇ βασιλίδι, 5
σοφιστὴν δὲ προσρηθέντα, ἐπειδὴ λόγου ἰδέαν πανηγυρικὴν ἤρμосто καὶ ποικίλην, γυναικί
ξυνών, ἢ καὶ αὐτὸ τὸ φιλολογεῖν τρυφήν εἶχεν, ὅθεν καὶ παρῶδουν τινὲς ἐπ' αὐτῷ τόδε τὸ
ἐλεγεῖον·

πανσόφον ὄργην ἴσχε Φιλοστράτου, δὲ Κλεοπάτρα
τὴν προσομιλήσας τοῖς ἰδεῖν πέφαται.

10

ς'. Καὶ Θεόμνηστον δὲ τὸν Ναυκρατίτην ἐπιδήλως φιλοσοφῆσαντα ἢ περιβολὴ τῶν λόγων
ἐς τοὺς σοφιστὰς ἀπήνεγκεν.

ζ'. Δίωνα δὲ τὸν Προυσαῖον οὐκ οἶδ' ὅ τι χρὴ προσειπεῖν διὰ τὴν ἐς πάντα ἀρετὴν, Ἀμαλ- 487
θείας γὰρ κέρας ἦν, τὸ τοῦ λόγου, ξυγκείμενος μὲν τῶν ἀρίστα εἰρημένων τοῦ ἀρίστου,
βλέπων δὲ πρὸς τὴν Δημοσθένους ἡγῶ καὶ Πλάτωνος, ἢ, καθάπερ αἱ μαγάδες τοῖς ὀργάνοις, 15
προσηχεῖ ὁ Δίων τὸ ἑαυτοῦ ἴδιον ξὺν ἀφελείᾳ ἐπεστραμμένη. ἀρίστη δὲ ἐν τοῖς Δίωνος λόγοις
καὶ ἡ τοῦ ἡθους κράσις· ὑβριζούσας τε γὰρ πόλεσι πλείστα ἐπιπλήξας οὐ φιλολοίδορος, οὐδὲ
ἀηδὴς ἔδοξεν, ἀλλ' οἷον ἵππων ὕβριν χαλινῷ καταρτύνων μᾶλλον ἢ μάστιγι, πόλεων τε εὐνομον-
μένων ἐς ἐπαίνους καταστὰς οὐκ ἐπαίρειν αὐτὰς ἔδοξεν, ἀλλ' ἐπιστρέφειν μᾶλλον ὡς ἀπολυνόμενας,
εἰ μεταβάλλονται. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας ἡθος οὐ κοινὸν οὐδὲ εἰρωνικόν, ἀλλὰ 20
ἐμβριθῶς μὲν ἐγκείμενον, κεχρωσμένον δέ, οἷον ἡδύσματι, τῇ πραότητι. ὥς δὲ καὶ ἱστορίαν
ἱκανὸς ἦν ξυγγράφειν, δηλοὶ τὰ Γετικά, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐς Γέτας ἦλθεν, ὅποτε ἤλᾳτο. τὸν δὲ
Εὐβοέα καὶ τὸν τοῦ ψιττακοῦ ἔπαινον καὶ ὅποσα οὐχ ὑπὲρ μεγάλων ἐσπούδασται τῷ Δίῳ, μὴ
μικρὰ ἡγούμεθα, ἀλλὰ σοφιστικά, σοφιστοῦ γὰρ τὸ καὶ ὑπὲρ τοιούτων σπουδάζειν.

II

Γενόμενος δὲ κατὰ τοὺς χρόνους, οὗς Ἀπολλωνίος τε ὁ Τυανεύς καὶ Εὐφράτης ὁ Τύριος 25 488

1. ἐποίησεν. R, v, f. Scr. ἐπεισεν. ib. λέγων. 1. λόγον. 2, 3, E. ib. δέον. C, E. Fo: δέοι. 2. καὶ om. R.
ib. δουλεύειν ἐποίησε. h, ψ.

3. καὶ Καρνεαδῆ. R. καὶ om. b, c, d. καὶ K. μὲν ὁ Ἀθ. σ. ἐγράφετο. g. δὲ om. ψ. ἐγγράφητο. μ. ὁ. om. o.
ib. φιλόσοφος. R, k. ib. γὰρ om. c, h.

5. συμφιλοσοφοῦντα. r, f. συμφιλοσοφῆσαντα. β, v, 2, 3, E. 6. λόγον ἰδέαν πανηγυρικὴν ἤρμосто. ρ, k,
2, 3, E. ἤρμосто λόγον ἰδέαν πανηγυρικὴν. v, β. λόγον ἰδέαν πανηγυρικὴν καὶ ποικίλην ἤρμω. R. ib. γυναικί ξυνών.
h, ψ, p (ante corr.), φ, e, m (corr. a B.). 7. ἢ. g. ἢ. 1, 2, p, φ, π, o. ἢ. e, m. ib. αὐτῇ. v, β. ib. αὐτὸς. e, m.
ib. τοῦτο. h. 9. ἴσχε. ρ, k, v, β, 2, 3, o. ἴσχε. R, r, f, e, m (in mg). ib. Κλεοπάτρα. h. 10. πέφαται. R, r, f, ρ,
v.

v, β, μ, ox, h, π, g, b, c, d. πέφατε. ψ. πέφανται k (sic). πέφανται p, l, e. πέφαται. φ. corr. al. m. ἐφάνη. m, o.

11. καὶ om. R. ib. δὲ om. b, c, d. ib. Θεόμνηστον om. g. 12. ἀπήνεγκεν. r, f, φ. ἐπήνεγκε. ρ, k.

13. Βίωνα. h. 14. ξυγκείμενον. 2. ib. τοῦ ἀρίστου. R. τοῖς ἀρίστοις 5. 15. ἢ καθάπερ. R, e, m. ἢ καθ. μ.

16. ἀφελεία. h. ἀσφαλεία. ψ. ib. λόγοις ἢ. β, v, g. 18. ἔδοξεν. r (sic). ib. ὕβριν ἵππων. μ. ib. καταρτύνων. E.
ib. εὐνοομένων. h, ψ. 19. αὐτοῦς. h, ψ. 20. μεταβάλλονται. ψ, π, b. ib. αὐτοῦ. R. ib. ἄλλης φιλ. εἶδος R.
ib. οὐ om. ψ. ib. κοινωνικόν. v, β. ib. εἰρωνικόν, καὶ ἐμβριθῶς E. 22. ἱκανῶς. g. ib. ξυγγράφειν. f, b. ib. δη-
λοῦσι. R. 23. τοῦ Δίωνος. R. 24. ἡγούμεθα. h, ψ. ib. σοφιστοῦ τε γὰρ καὶ. R. ib. καὶ om. g. ib. ὑπὲρ τῶν
τοιούτων. v, β. ib. γράφειν. R.

25. κατὰ τοὺς χρόνους. k, p. κατὰ χρόνους. 1 praeter k, 2, 3 (praeter p.) E. ib. ὁ Ἀπ. β.

1, 4, 5, 6, 7, p. 486. 487. 488. = 8. 9. 10. §. 1, 2.

ἐφιλοσόφουν, ἀμφοτέροις ἐπιτηδείως εἶχε· καίτοι διαφερομένοις πρὸς ἀλλήλους ἔξω τοῦ φιλοσοφίας ἦθους. τὴν δὲ ἐς τὰ Γετικά ἐθνη πάροδον τοῦ ἀνδρὸς φυχὴν μὲν οὐκ ἀξιώ ὀνομάζειν, ἐπεὶ μὴ προσετέχθη αὐτῷ φυχῇ, οὐδὲ ἀποδημίαν, ἐπειδὴ τοῦ φανεροῦ ἐξέστη κλέπτων ἑαυτὸν ὀφθαλμῶν τε καὶ ὠτῶν καὶ ἄλλα ἐν ἄλλῃ γῇ πράττων δέει τῶν κατὰ τὴν πόλιν τυραννίδων, ὑφ' ὧν ἡλάν-
 5 νετο φιλοσοφία πᾶσα. φυτεύων δὲ καὶ σκάπτων καὶ ἐπαντλῶν βαλανείους τε καὶ κήποις καὶ πολλὰ τοιαῦτα ὑπὲρ τροφῆς ἐργαζόμενος οὐδὲ τοῦ σπουδάζειν ἡμέλει, ἀλλ' ἀπὸ δυοῖν βιβλίον ἑαυτὸν ξυνεῖχεν· ταυτὶ δὲ ἦν ὅ τε Φαίδων ὁ τοῦ Πλάτωνος καὶ Δημοσθένους ὁ κατὰ τῆς πρεσβείας. θαμίζων δὲ ἐς τὰ στρατόπεδα, ἐν οἷσπερ εἰώθει τρύχεσθαι, καὶ τοὺς στρατιώτας ὁρῶν ἐς νεώτερα ὁρμώοντας ἐπὶ Δομετιανῷ ἀπεσφαγμένῳ οὐκ ἐφείσατο ἀταξίαν ἰδὼν ἐκτραγεῖσαν, ἀλλὰ γυμνὸς ἀνα-
 10 πηδήσας ἐπὶ βωμὸν ὑψηλὸν ἤρξατο τοῦ λόγου ὧδε·

„αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ἑαυτὸν πολύμητις Ὀδυσσεύς,“

καὶ εἰπὼν ταῦτα καὶ δηλώσας ἑαυτὸν, ὅτι μὴ πτωχός, μηδὲ ὄν ῥοντο, Δίῳ δὲ εἶη ὁ σοφός, ἐπὶ μὲν τὴν κατηγορίαν τοῦ τυράννου πολὺς ἐπνευσεν, τοὺς δὲ στρατιώτας ἐδίδαξεν ἀμείνω φρονεῖν τὰ δοκοῦντα Ῥωμαίοις πράττοντας. καὶ γὰρ ἡ πειθὴ τοῦ ἀνδρὸς οἷα καταθέλλει καὶ τοὺς μὴ τὰ
 15 Ἑλλήνων ἀκριβοῦντας· Τραιανὸς γοῦν ὁ αὐτοκράτωρ ἀναθέμενος αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἐς τὴν χρυσὴν ἄμαξαν, ἐφ' ἧς οἱ βασιλεῖς τὰς ἐκ τῶν πολέμων πομπὰς πομπεύουσιν, ἔλεγε θαμὰ ἐπιστρε-
 18 φόμενος ἐς τὸν Δίωνα „τί μὲν λέγεις, οὐκ οἶδα, φιλῶ δὲ σε ὥς ἑμαυτόν.“

Σοφιστικώτατοι δὲ τοῦ Δίωνος αἱ τῶν λόγων εἰκόνες, ἐν αἷς εἰ καὶ πολὺς, ἀλλὰ καὶ ἐναργής καὶ τοῖς ὑποκειμένοις ὅμοιος.

489 20 ἦ. Ὁμοίως καὶ Φαβωρίνον τὸν φιλόσοφον ἡ εὐγλωττία ἐν σοφισταῖς ἐκήρυττεν. ἦν μὲν γὰρ τῶν ἐσπερίων Γαλατῶν οὗτος, Ἀρελάτου πόλεως, ἡ ἐπὶ Ἡριδανῷ ποταμῷ ὥκισται, διφυῆς δὲ ἐτέχθη καὶ ἀνδρόδηλος, καὶ τοῦτο ἐδηλοῦτο μὲν καὶ παρὰ τοῦ εἵδους, ἀγενεῖως γὰρ τοῦ προσώπου καὶ γηράσκων εἶχεν, ἐδηλοῦτο δὲ καὶ τῷ φθέρματι, ὅξυηγες γὰρ ἡκούετο καὶ λεπτὸν καὶ ἐπίτονον, ὥσπερ ἡ φύσις τοὺς εὐνούχους ἤρμοκεν. θερμοὺς δὲ οὕτω τις ἦν τὰ ἐρωτικά, ὥς καὶ μοιχοῦ λαβεῖν
 25 αἰτίαν ἐξ ἀνδρὸς ὑπάτου. διαφορὰς δὲ αὐτῷ πρὸς Ἀδριανὸν βασιλέα γενομένης οὐδὲν ἔπαθεν. ὅθεν ὥς παράδοξα ἐπεχρησμένῳ τῷ ἑαυτοῦ βίῳ τρία ταῦτα· Γαλάτης ὢν ἐλληνίζεν, εὐνούχος ὢν μοιχείας κρίνεσθαι, βασιλεῖ διαφέρεσθαι καὶ ζῆν. τουτὶ δὲ Ἀδριανοῦ ἔπαινος εἶη ἂν μᾶλλον, εἰ βασιλεὺς ὢν ἀπὸ τοῦ ἴσου διεφέρετο πρὸς ὃν ἐξῆν ἀποκτεῖναι. βασιλεὺς δὲ κρείττων,

1. ἀμφοτέροις ἐπιτηδείως εἶχε. R, r, f, β, v. ἀμφοτέροις μὲν ἐπιτηδείως εἶχε. q. particula a sec. m. supra scr. ἀμφ. μὲν ἐπιτηδ. εἶχε. k, 2, 3, E. ib. πρὸς om. R. 2. τὰ Γετικά. C. Γετικά E. ib. ἐθνη. R. ib. οὐκ ἀπαξιώ, ἐπειδὴ προσετέχθη. r, q, k, et f. ubi corr. in mg. οὐκ ἀξιοῦν, ἐπεὶ οὐ προσετέχθη. R. 3. αὐτοῦ φυχῇ, οὐδὲ ἀποδημία. R. 4. καὶ ἄλλα — πράττων om. R. ib. κατὰ τὴν πόλιν. R, β, v. κατὰ τὴν Ῥώμην. r, f, q, k, et p ex corr. Ῥωμαίων. 2, 3, E. ib. τυραννίδα. h, ψ, φ. E. 5. βαλανείους τε. r, f, q, k. βαλανείους. β, v, 2, 3, E. ib. πολλάκις. k. 6. τροφῆς. h, ψ. ib. ἀλλὰ δυοῖν. R. ib. βιβλίον. ψ, E. 7. Δημοσθένους. R, g, h, ψ, E. 8. ἐς τὰ στρατόπεδα. v, β. ἐστρατόπειδα. r. ἐστρατοπεδα. f. ἐς στρατόπεδον. b, c, d, ox. ἐς στρατόπεδα. 5. 13. ἀμείνω. R. ἀμεινον. 5. 14. καὶ γὰρ ἡ. r, f. καὶ γὰρ καὶ ἡ. R, q, k, v, β, 2, 3, E. ib. οἷα. E. ib. μὴ τῶν. β, v. 15. Τρ. γ' οὖν. r. ib. ὁ αὐτοκράτωρ R et p ex corr. αὐτοκράτωρ. 5. ib. ἐς τὴν χρυσὴν ἄμαξαν ἐπὶ τῆς Ῥώμης. R. 16. τοῖς ἐκ. π, g. ib. πόλεων. R. ib. θαμινὰ k. 17. ἐς τὸν Δ. r, f, ve. πρὸς τὸν Δ. 5. ib. Δίωνος. h. ib. τί με. π.

18. δὲ om. R. ib. καὶ πολλοῖς. R. ib. ἐναργής. 1 (ἐνεργής. r), p, ubi καὶ in ordine omisum habet margo. ἐνεργής. h, ψ, φ, π, g, b, c, d, e. ἐναργός. μ. ἐνεργός. ox. 19. ὑποκειμένοις. 1, p, φ, E. κειμένοις. 2. συγκει-
 μένοις. π, g, b, c, d. ib. ὅμοιοι. R.

20. ὁμοίως καὶ. 1. καὶ. 2, 3, E. ib. Φαβουρίνον. R, r. sic ubique. ib. τὸν σοφόν. f. ib. εὐγλωττία om. artic. R, r, f, v, β, non q, k. 21. Ἀρελάτου — ὥκισται om. R et r. pr. m. ib. ἐπὶ Ἡριδανῷ. r. ἐπὶ Ἡριδανῷ. f, q, k. ἐπὶ Ἡριδανῷ. v, β, 2, 3, c, m. ἐπὶ Ῥοδανῷ. o ut voluerit Salm. Casaub. Huet. 24. ἡρμοκεν. r, f. ib. οὕτως τις. R. οὕτω τι o ex ve. ib. καὶ ὥς. h. 25. Ἀδριανόν. k, h. ib. γενομένου. μ. 26. ὅθεν καὶ. g. ib. παρά-
 28. ἀπὸ τοῦ ἴσου διεφέρετο. 1. διεφέρετο ἀπὸ τοῦ ἴσου. 2, 3, E.

„ὅτε χάσεται ἀνδρὶ χέρῃ·“

ἦν ὁργῆς κρατῇ, καὶ

„θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῶν“

ἦν λογισμῷ κολάζηται. βέλτιον δὲ ταῦτα ταῖς τῶν ποιητῶν δόξαις προσγράφειν τοὺς εὖ τιθεμένους τὰ τῶν βασιλέων ἥθη.

Ἀρχιερεὺς δὲ ἀναρρηγνύεις ἐς τὰ οἴκοι πάτρια ἐφῆκε μὲν κατὰ τοὺς ὑπὲρ τῶν τοιούτων νόμους, 490 ὡς ἀφειμένος τοῦ λειτουργεῖν, ἐπειδὴ ἐφιλοσόφει, τὸν δὲ αὐτοκράτορα ὁρῶν ἐναντίαν ἑαυτῷ θέσθαι διανοούμενον, ὡς μὴ φιλοσοφοῦντι, ὑπετέμετο αὐτὸν ὧδε· „ἐνὺπνιόν μοι,“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, γέγονεν, ὃ καὶ πρὸς σὲ χρὴ εἰρησθαι· ἐπιστὰς γὰρ μοι Αἰών ὁ διδάσκαλος ἐνουθέτει με ὑπὲρ τῆς δίκης λέγων, ὅτι μὴ ἑαυτοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς πατρίσι γέροντα μὲν ὑποδέχομαι δὴ, ὦ βασιλεῦ, τὴν λειτουργίαν καὶ τῷ διδασκάλῳ πεῖθομαι.“ ταῦτα ὁ μὲν αὐτοκράτωρ διατριβὴν ἐπεποίητο, καὶ διῆγε τὰς βασιλείους φροντίδας ἀπονέυων ἐς σοφιστὰς τε καὶ φιλοσόφους, Ἀθηναίους δὲ δεινὰ 111 ἐφαίνετο καὶ συνδραμόντες αὐτοὶ μάλιστα οἱ ἐν τέλει Ἀθηναῖοι χαλκῇν εἰκόνα κατέβαλον τοῦ ἀνδρὸς ὡς πολεμιωτάτου τῷ αὐτοκράτορι· ὁ δὲ, ὡς ἤκουσεν, οὐδὲν σχετλιάσας οὐδὲ ἀγριάνας ὑπὲρ ὧν ὕβριστο „ὦντ' ἄν“ ἔφη „καὶ Σωκράτης εἰκόνα χαλκῇν ὑπ' Ἀθηναίων ἀφαιρεθεὶς μᾶλλον ἢ πίων 15 κώνειον.“

Ἐπιτηδειότατος μὲν οὖν Ἡρώδῃ τῷ σοφιστῇ ἐγένετο διδάσκαλόν τε ἡγουμένῳ καὶ πατέρᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν γράφοντι „πότε σε ἶδω καὶ πότε σου περιλείξω τὸ στόμα;“ ὅθεν καὶ τελευτῶν κληρονόμον Ἡρώδην ἀπέφηνε τῶν τε βιβλίων, ὅποσα ἐκέκτητο, καὶ τῆς ἐπὶ τῇ Ῥώμῃ οἰκίας καὶ τοῦ Αὐτοληκύθου. ἦν δὲ οὗτος Ἰνδὸς μὲν καὶ ἱκανῶς μέλας, ἄθυρμα δὲ Ἡρώδου τε καὶ Φαβωρί- 20 νου, ξυμπίνοντας γὰρ αὐτοὺς διῆγεν ἐγκαταμινὺς Ἰνδικαῖς Ἀττικὰ καὶ πεπλανημένη τῇ γλώττῃ βαρβαρίζων.

Ἡ δὲ γενομένη πρὸς τὸν Πολέμωνα τῷ Φαβωρίῳ διαφορὰ ἤρξατο μὲν ἐν Ἰωνίᾳ προσθεμένων αὐτῷ τῶν Ἐφεσίων, ἐπεὶ τὸν Πολέμωνα ἡ Σμύρνα ἐθαύμαζεν, ἐπέδωκε δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὕπατοι γὰρ καὶ παῖδες ὑπάτων οἱ μὲν τὸν ἐπαινοῦντες, οἱ δὲ τὸν, ἤρξαν αὐτοῖς φιλοτιμίας, ἡ πολὺν 25 ἐκκαλεῖ φθόνον καὶ σοφοῖς ἀνδράσιν. συγγνωστοὶ μὲν οὖν τῆς φιλοτιμίας, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως τὸ φιλότιμον ἀγῆρω ἡγουμένης, μεμπτέοι δὲ τῶν λόγων, οὓς ἐπ' ἀλλήλους ξυνέθεσαν. ἀσελγῆς γὰρ λοιδορία, καὶ ἀληθὴς τύχη, οὐκ ἀφίησιν αἰσχύνῃς οὐδὲ τὸν ὑπὲρ τοιούτων εἰπόντα. τοῖς μὲν 491

2. κρατῇ. γ. 3. βασιλῶν. f. (sic.) διοτρεφέας βασιλῆος. β. v. 4. ἦν μὴ λογισμῷ. 1. ἦν μὴ λογισμῷ. 2, 3, E. ib. βέλτιον δὲ. 1. βέλτιον γὰρ. 2, 3, E. ib. προσγράφειν. R. ib. τοὺς εὖ τιθεμένους. 1 et p ex corr. τῶν εὖ τιθε- μένων. 2, 3, E.

6. ὡς τὰ οἴκοι. R, γ, f, β, v. εἰς τὰ οἴκοι. p, h. ἐς τ. ὁ. 5. 7. ἑαυτῷ. R. αὐτῷ cett. C (praeter μ, qui om. pronomen,) et E. 8. ὦ βασιλεῦ ἔφη. f, q, k. 9. ἐνουθέτει μὲν. ox. h, l. ib. ὑπὸ τῆς. f, β, v. 10. μόνον. h. ib. τοῖς πατρίσι. φ, (in mg. ταῖς) i. ib. ὑποδέχομαι δὲ. k, E. 11. τοῖς διδασκάλοις β. idem, superscr. τῷ

διδασκάλῳ. v. ib. πεποίητο. R. 12. διῆγεν. γ, f. ib. ἀπονέυων σοφιστὰς καὶ φιλ. R. ib. δεινὰ k (sic). δεινός. β, v. Atheniensibus cum gravis videretur. Bonf. Inde δεινός. o. 13. δραμόντες. π. 14. οἱ δὲ ὡς. k. ib. ὡς ἤκου- σεν om. R. ib. σχετλιάσας. f. ib. οὐδὲν ἀγρ. β. 15. ὦναιτ' ἄν. v. ὦναιτ' ἄν. β. ὦναιτ' ἄν. p, g. ib. μᾶλλον om. R, π, g. 16. κώνειον. γ.

17. Ἡρώδης. e, m. ib. διδάσκαλον — στόμα. om. R, β, v. ib. διδάσκαλον ἡγούμενος. K. 18. πότε σε εἶδω. γ, f, q, k. ποῦ σε εἶδω. 2, 3, e. 19. ἀπέφηνε. f, k. ib. τῶν βιβλίων. R. ib. ὅποσα ἐκέκτητο. γ, f, q et p sec. m. ὅσα ἐκέκτητο. k. om. haec R, v, β, 2, 3, E. ib. τῆς ἐπὶ τῇ Ῥώμῃ γ, f, q. τῆς ἐπὶ Ῥ. R, v, β, 2, 3, E. τῆς αὐτῆς ἐπὶ τῇ Ῥ. k. 20. μὲν om. 1. Ἰνδὸς μέγας καὶ. h. ib. Ἡρώδου καὶ Φαβ. μ.

23. τῷ Φ. — ἐπεὶ τὸν Πολέμωνα om. R, γ, et v etiam usque ad ἐθαύμαζεν. 24. ἐθαύμαζεν. R. ib. δὴ ἐν. v. δ' ἐν. m, o. 25. παῖδες ὕπατοι. h. ib. ἤρξαν αὐτοὶ. R. 26. ἐκχεί. v, β. ἡ πολὺν ἐκκαλεῖ om. R, γ, k. ib. φθόνον καὶ σοφοῖς ἀνδράσι. q, v, β, p ex corr. Haec omissa in R, γ, k, φ. καὶ σοφοῖς ἀνδράσι τὸν πόλεμον. f, 2, 3, E. ib. συγγνωστοὶ μὲν οὖν τῆς φιλοτιμίας om. R, γ. συγγνωστοὶ μὲν οὖν τῆς φιλοτιμίας, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως τὸ φιλότιμον ἀγῆρων ἡγουμένης. v, β, p ex corr. τῆς ἀνθρωπείας φύσεως τὸ φιλότιμον ἀγῆρων ἡγουμένης. συγγνωστοὶ μὲν οὖν τῆς φιλοτιμίας. f, q, k, 2, 3, E. 27. ἀγῆρων. R. ἀγῆρων. 5. ib. μεμπτέοι. γ, f, q, v, β. μεμπτέον. R, k. μεμπτοὶ. 2, 3, E. ib. ἐπ' ἀλλήλους. R, k. ἐπ' ἀλλήλους. 5. 28. οὐδὲ τὸν αὐτὸν. k.

οὖν σοφιστὴν τὸν Φαβωρίνον καλοῦσιν ἀπέχρη ἐς ἀπόδειξιν καὶ αὐτὸ τὸ διενεχθῆναι αὐτὸν σοφιστῇ, τὸ γὰρ φιλότιμον, οὐ ἐμνήσθην, ἐπὶ τοὺς ἀντιτέχνους φοιτᾷ.

IV Ἡρμοσται δὲ τὴν γλῶτταν ἀνειμένως μὲν, σοφῶς δὲ καὶ ποτίμως. ἐλέγετο δὲ σὺν εὐροίᾳ σχεδιάσαι. τὰ μὲν δὴ ἐς Προξενον μὴτ' ἂν ἐνθυμηθῆναι τὸν Φαβωρίνον ἠρώμεθα μὴτ' ἂν ξυνθελ-
5 ναι, ἀλλ' εἶναι αὐτὰ μειρακίου φρόντισμα μεθύνοντος, μᾶλλον δὲ ἐμοῦντος, τὸν δὲ ἐπὶ τῷ λήρῳ καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν μονομάχων καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν βαλανείων γνησίους τε ἀποφαινόμεθα καὶ εὖ ξυγκειμένους, καὶ πολλῶ μᾶλλον τοὺς φιλοσοφούμενους αὐτῶ τῶν λόγων, ὧν ἀριστοὶ οἱ Πυρρώνειοι· τοὺς γὰρ Πυρρώνειους ἐφεκτικούς ὄντας οὐκ ἀφαιρεῖται καὶ τὸ δικάζειν δύνασθαι.

Διαλεγόμενου δὲ αὐτοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην μεστα ἦν σπουδῆς πάντα, καὶ γὰρ δὴ καὶ ὅσοι τῆς
10 Ἑλλήνων φωνῆς ἀξύνετοι ἦσαν, οὐδὲ τούτοις ἀφ' ἡδονῆς ἢ ἀκρόασις ἦν, ἀλλὰ κἀκείνους ἐθέλγε τῇ τε ἡχῇ τοῦ φθέγματος καὶ τῷ σημαίνοντι τοῦ βλέμματος καὶ τῷ ῥυθμῷ τῆς γλώττης. ἐθέλγε δὲ αὐτοὺς τοῦ λόγου καὶ τὸ ἐπὶ πᾶσιν, ὃ ἐκείνοι μὲν ᾧδῃν ἐκάλουν, ἐγὼ δὲ φιλοτιμίαν, ἐπειδὴ τοῖς ἀποδεδειγμένοις ἐφυννεῖται. Δίανος μὲν οὖν ἀκοῦσαι λέγεται, τοσοῦτον δὲ ἀφέστηκεν, ὅσον οἱ μὴ ἀκοῦσαντες.

492 15 Τοσαῦτα μὲν ὑπὲρ τῶν φιλοσοφούντων ἐν δόξῃ τοῦ σοφιστεῦσαι. οἱ δὲ κυρίως προσρηθέν-
τες σοφιστὰι ἐγένοντο οἷδε·

Θ'. Σικελία Γοργίαν ἐν Λεοντίνοις ἠνεγκεν, ἐς δὲ ἀναφέρειν ἠρώμεθα τὴν τῶν σοφιστῶν τέχνην, ὥσπερ ἐς πατέρα· εἰ γὰρ τὸν Αἰσχύλον ἐνθυμηθήμεν, ὥς πολλὰ τῇ τραγωδίᾳ ξυνεβάλετο
ἐσθῆτι τε αὐτὴν κατασκευάσας καὶ ὀκρίβαντι ὑψηλῶ καὶ ἡρώων εἶδεσιν ἀγγέλοις τε καὶ ἐξαγγέλοις
20 καὶ οἷς ἐπὶ σκηνῆς τε καὶ ὑπὸ σκηνῆς χορῇ πράττειν, τοῦτο ἂν εἴη καὶ ὁ Γοργίας τοῖς ὁμοτέχνους. ὁρμῆς τε γὰρ τοῖς σοφισταῖς ἦρξε καὶ παραδοξολογίας καὶ πνεύματος καὶ τοῦ τὰ μεγάλα μεγάλως ἐρμηνεύειν, ἀποστάσεών τε καὶ προσβολῶν, ὑφ' ὧν ὁ λόγος ἡδίων ἑαυτοῦ γίγνεται καὶ σοβαρώτε-
ρος, περιεβάλλετο δὲ καὶ ποιητικὰ ὀνόματα ὑπὲρ κόσμου καὶ σεμνότητος. πῶς μὲν οὖν καὶ ὅσα
ἀπεσχεδίαζεν, εἰρηταί μοι κατὰ ἀρχὰς τοῦ λόγου. διαλεχθεῖς δὲ Ἀθήνησιν ἤδη γηράσκων εἰ μὲν
25 ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐθανυμάσθη, οὐπω θαῦμα, ὃ δέ, οἶμαι, καὶ τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἀνηρτήσατο,
493 Κριτίαν μὲν καὶ Ἀλκιβιάδην νέω ὄντε, Θουκυδίδην δὲ καὶ Περικλέα ἤδη γηράσκοντε. καὶ Ἀγάθων

1. ἀπέχρη. r, f. ἀποχρη. s. ib. αὐτὸ τὸ διενεχθῆναι αὐτὸν σοφιστῇ. v, β. αὐτὸ τὸ σοφιστῇ αὐτὸν διενεχθῆναι. s. nisi quod e. αὐτῷ τῷ, etiam h, m. αὐτῷ τῷ k. 2. ἐμνήσθην. 1. ἐπεμνήσθην. 2, 3, E.

3. ἥρμοσται. 1, p ex corr. Θ. s. v. ἥρμοστο. 2, 3, E. ib. ποτίμως. C praelet φ, ubi προτίμως. ποτίμως etiam a. προτίμως. i, j. προθύμως. m, o. — ib. δὲ σὺν. 1. δὲ καὶ σὺν β, v. 2, 3, E. ib. εὐροίαν. k. εὐροίῃ. E. 4. ἠρώμεθα. C. ἠγούμεθα. E. 5. ταῦτα. f, q, k. ib. φρόντισμα. k. φροντίσματα. s. ib. ἐπὶ τῷ λήρῳ. R, r, β, v et p in mg. ἐπὶ τῶν λήρων. f, q. ἐπὶ τῶν κλήρων. k. ἐπὶ τῷ ἁλώρῳ. 2, 3, E. ἐτῷ ἁλώρῳ. h. 6. ἀποφαινόμεθα. r (sic ἀτόμως), ἀποφαινόμεθα. k, φ, π, g, E. ἀποφαινόμεθα. R, f, v, β. ἀποφαινόμεθα. μ, h, p. 7. αὐτοῦ τῶν. R. μὲν αὐτῷ τῶν. v, β. ib. οἱ ἀριστοὶ k. ib. Πυρρώνειοι R. Πυρρώνιοι. r. Πυρρώνιοι. v, β. s. τοὺς — δύνασθαι om. β, v. ib. Πυρρώνειους. r.

9. οὐ γὰρ. g. 11. τῇ τε ἡχῇ. 1. τῇ τε ἡχοῖ. 2, 3, E. 12. τοῦ λόγου καὶ τὸ ἐπὶ πᾶσι. v, β, q, k. τοῦ λόγου καὶ τὸ ἐπιπᾶσιν. R, r. τοῦ λόγου. καὶ τὸ ἐπὶ πᾶσιν f. καὶ τὸ ἐπὶ πᾶσι τοῦ λόγου. 2, 3, et in φ: καὶ τῇ ἐπιτάσει τοῦ λόγου al. m. in mg. inde habent E. τῷ ἐπιπᾶσι τ. λόγ. l. 13. ἀκοῦσαι λέγων. k. 14. μηδὲ. μ.

15. τοσαῦτα. 1, p, g. καὶ τοσαῦτα. μ, h, φ, π, E.

17. ἐν Λεοντίνων. μ, ox, h. ib. ἠνεγκεν. h. ib. ἠρώμεθα. 1 et p ex corr. ἠγούμεθα. 2, 3, E. ib. τὴν τῶν σοφιστῶν τέχνην, ὥσπερ ἐς πατέρα. 1. ὥσπερ ἐς πατέρα τὴν τῶν σοφιστῶν τέχνην. 2, 3, E. 18. συνεβάλλετο. R. ξυνεβάλλετο. v. 19. ἐπισκευάσας. v, β. 20. καὶ ὑπὸ σκηνῆς om. R. ib. καὶ ὁ Γοργίας τοῖς ὁμοτέχνους. r. καὶ ὁ Γοργίας ἐν τοῖς ὁμοτέχνους. f, q, k. ὁ Γοργίας ἐν τοῖς ὁμοτέχνους. R. καὶ ἐν τοῖς ὁμοτέχνους ὁ Γοργίας. v, β, 2, 3, E. 22. ἀποστάσεώς τε. 2. ib. προσβολῶν. Val. o. προ βολῶν R, sic lacunula relicta. προσβολῶν r, q, k, v, β. προσβολῶν. f, 2, φ, π, g, e. προσβολῶν p. τριβόλων. m. περιβολῶν. B. ib. ὅδ' ἑαυτοῦ. v, β. γίνεται. R, v, β. om. s. ib. σοβαρώτερον. ox, h. 23. περιεβάλλετο. R. περιεβάλλετο. v, β, 2, 3, E. ib. καὶ λαμπρότητος. R. ib. πῶς. 1. ὅπως. 2, 3, E. 24. κατὰ ἀρχὰς. r, v, β. κατὰ ἀρχὰς τοῦ λόγου om. R, v. β. 25. ὑπὲρ τῶν π. k. ὑπὸ πολλῶν. v, β. 26. ὄντες — γηράσκοντες. v, β. ὄντι — γηράσκοντι. h.

1, s. §. 4, 9. §. 1. p. 492. 493. = 12. 13. 11.

δὲ ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής, ὃν ἡ κωμωδία σοφὸν τε καὶ καλλιπεῖ οἶδε, πολλαχοῦ τῶν ἰάμβων γοργιάζει.

Ἐμπρόκειν δὲ καὶ ταῖς τῶν Ἑλλήνων πανηγύρεσι τὸν μὲν λόγον τὸν Πυθικὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ἤχησεν, ἐφ' οὗ καὶ χρυσοῦς ἀνέτεθῃ, ἐν τῷ τοῦ Πυθίου ἱερῷ, ὁ δὲ Ὀλυμπικός λόγος ὑπὲρ τοῦ μεγίστου αὐτῷ ἐπολιτεύθη· στασιάζουσιν γὰρ τὴν Ἑλλάδα ὁρῶν ὁμονομίας ξύμβουλος αὐτοῖς ἐγένετο τρέπων ἐπὶ τοὺς βαρβάρους καὶ πείθων ἄθλα ποιέσθαι τῶν ὅπλων μὴ τὰς ἀλλήλων πόλεις, ἀλλὰ τὴν τῶν βαρβάρων χώραν. ὁ δὲ ἐπιτάφιος, ὃν διῆλθεν Ἀθήνησιν, εἴρηται μὲν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων, [πεσοῦσιν] οὗς Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ξὺν ἐπαίνοις ἔθαψαν, σοφία δὲ ὑπερβαλλούσῃ ξύγκειται, παροξύνων τε γὰρ τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ Μήδους τε καὶ Πέρσας καὶ τὸν αὐτὸν νοῦν τῷ Ὀλυμπικῷ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὁμονομίας μὲν τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας οὐδὲν διῆλθεν, ἐπειδὴ πρὸς Ἀθηναίους ἦν ἀρχῆς ἐρῶντας, ἦν οὐκ ἦν κτήσασθαι μὴ τὸ δραστήριον αἰρουμένους, ἐνδιέτριψε δὲ τοῖς τῶν Μηδικῶν τροπαίων ἐπαίνοις, ἐνδεικνύμενος αὐτοῖς, ὅτι τὰ μὲν κατὰ τῶν βαρβάρων τρόπαια ὕμνους ἀπαιτεῖ, τὰ δὲ κατὰ τῶν Ἑλλήνων θρήνους.

Λέγεται δὲ ὁ Γοργίας ἐς ὅκτῳ καὶ ἑκατὸν ἐλάσας ἔτη μὴ καταλυθῆναι τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ γήρως, ἀλλ' ἄρτιος καταβιῶναι καὶ τὰς αἰσθήσεις ἥβων.

ι. Πρωταγόρας δὲ ὁ Ἀβδηρίτης σοφιστὴς καὶ Δημοκρίτου μὲν ἀκροατῆς οἴκοι ἐγένετο, ὠμίλησε δὲ καὶ τοῖς ἐκ Περσῶν μάγοις κατὰ τὴν Ξέρξου ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἔλασιν. πατὴρ γὰρ ἦν αὐτῷ Μαλάνδρος πλούτῳ κατεσκευασμένος παρὰ πολλοὺς τῶν ἐν τῇ Θράκῃ, δεξάμενος δὲ καὶ τὸν Ξέρξην οἰκίᾳ τε καὶ δώροις τὴν ξυνοσίαν τῶν μάγων τῷ παιδί παρ' αὐτοῦ εὔρατο. οὐ γὰρ παιδεύουσι τοὺς μὴ Πέρσας Πέρσαι μάγοι, ἦν μὴ ὁ βασιλεὺς ἐφῇ. τὸ δὲ ἀπορεῖν φάσκων, εἴτε εἰσὶ θεοί, εἴτε οὐκ εἰσὶ, δοκεῖ μοι Πρωταγόρας ἐκ τῆς Περσικῆς παιδείσεως παρανομήσαι· μάγοι γὰρ ἐπιθειάζουσι μὲν οἷς ἀφανῶς δρῶσι, τὴν δὲ ἐκ φανεροῦ δόξαν τοῦ θείου καταλύουσιν οὐ βουλόμενοι δοκεῖν παρ' αὐτοῦ δύνασθαι. διὰ μὲν δὴ τοῦτο πάσης γῆς ὑπὸ Ἀθηναίων ἠλάσθη, ὥς μέν τινες, κριθεῖς, ὥς δὲ ἐνίοις δοκεῖ, ψήφου ἐπενεχθείσης μὴ κριθέντι. νήσους δὲ ἐξ ἡπείρων ἀμείβων καὶ τὰς Ἀθηναίων τριήρεις φυλαττόμενος πάσαις θαλάτταις ἐνεσπαρμένους κατέδυν πλέον ἐν ἀκατίῳ μικρῷ.

Τὸ δὲ μισθοῦ διαλέγεσθαι πρῶτος εὔρε, πρῶτος δὲ παρέδωκεν Ἑλλήσι πρᾶγμα οὐ μεμπτόν, ἃ γὰρ σὺν δαπάνῃ σπουδάζομεν, μᾶλλον ἀσπαζόμεθα τῶν προΐκα. γυνὴς δὲ τὸν Πρωταγόραν ὁ Πλάτων σεμνῶς μὲν ἐρμηνεύοντα, ἐνυπτιάζοντα δὲ τῇ σεμνότητι καὶ πον καὶ μακρολογώτερον τοῦ συμμέτρου, τὴν ιδέαν αὐτοῦ μύθῳ μακρῷ ἐχαρακτήρισεν.

1. σοφὸν δὲ. v. ἡδυπεπῆ. R. ib. λαμβείων. E.
3. τοῖς τῶν Ἑλλήνων. π, g. 4. ὑφ' οὗ. π, g. ib. Ὀλυμπικός. f, k, π, g. 6. ἀλλὰ τὰς τῶν πολέμων χώρας. R. 7. τὴν βαρβάρων. f, k. ib. οὐ διῆλθεν. h. 8. πεσοῦσιν C. E. Inclusi. ib. οὗς οἱ Ἀθηναῖοι. E. ib. σύγκειται. p. 9. δήμους. R. ib. αὐτοῦ. φ, e, m. 10. Ὀλυμπικῷ. h, π. 11. ἐνδιέτριψεν. f. 12. κατὰ βαρβάρων. g. 13. τροπαῖα. o. τροπαῖα. f, v, h, p, g, e. de ceteris non constat.
14. ὑπὸ τοῦ γήρως. 1. ὑπὸ γήρως. 2, 3, E. 15. ἡμῶν. R.
16. δὲ om. R. ib. Ἀβδηρίτης. v, β, 2, p, π, g. ib. μὲν καὶ Δημοκρίτου. C. E. Sc. καὶ Δημοκρίτου μὲν.
17. τὴν Ξέρξου. 1. τὴν τοῦ Ξ. 2, 3, E. ib. πατὴρ γὰρ. r, f, q, k. πατὴρ μὲν γὰρ. R, v, β, 2, 3, E. 18. Μένανδρος. r, f, v, ox. Μένανδρος. h. ib. ἐν Θράκῃ. R, v, p, π, g. ib. καὶ τὸν Ξέρξην. R. τὸν Ξ. 5. Ξέρξην. p (sic).

19. εὔρατο. R, r, μ. εὔρατο. f. εὔρατο. 5. 20. ἐφῇ. q, μ, m, o. 21. οὐκ εἰσὶν. f. ib. παρορμήσαι. R. 22. τὴν τε. q. τοῦ δὲ v. τὰ δὲ π, g. ib. καταλέγουσιν. v. ib. βαλόμενοι. φ. 23. βούλεσθαι R. ib. πάσης τῆς k. ib. ἠλάσθη. f, k, g. 24. ἐπενεχθείσης. R, r, f, q, k. ἐνεχθείσης. v, β. ἐνεχθείσης. 2, 3, E. 25. τὰς om. μ.
27. πρῶτος εὔρε. R, r, f, v, β. πρῶτος μὲν εὔρε. 2, 3, E. ib. καὶ πρῶτος παρέδωκε. R, v, β. 29. ἐνυπτιάζοντα. R, r, f, v, β. ὑπτιάζοντα. 2, 3, E. ib. καὶ πον καὶ ἐς ὀλίγα καταφεύγων τῶν ἐκ ποιητικῆς ὀνομάτων μακρολογώτερον τοῦ συμμέτρου. v, β. ib. μακρολογώτερος. k. 30. συμμέτρου. f.

1. 9, §. 2, 3. 10. p. 494. 495. = 14. 15.

ια. Ἰππίας δὲ ὁ σοφιστὴς ὁ Ἡλείος τὸ μὲν μνημονικὸν οὕτω τι καὶ γηράσκων ἔρωτο, ὥς καὶ πεντήκοντα ὀνομάτων ἀκούσας ἅπαξ ἀπομνημονεύειν αὐτὰ καθ' ἣν ἤκουσε τάξιν, ἐσήγετο δὲ ἐς τὰς διαλέξεις γεωμετρίαν ἀστρονομίαν μουσικὴν ὀρθομύς, διελέγετο δὲ καὶ περὶ ζωγραφίας καὶ περὶ ἀγαματοποιίας. ταῦτα ἐτέρωθι. ἐν Λακεδαιμόνι δὲ γένη τε διήει πόλεων καὶ ἀποικίας καὶ ἔργα, ἐπειδὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ τὸ βούλεσθαι ἄρχειν τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ ἔχαιρον. ἔστιν δὲ αὐτῷ καὶ Τρωϊκὸς διάλογος, οὗ λόγος· ὁ Νέστωρ ἐν Τροίᾳ ἀλούσῃ ὑποτίθεται Νεοπτολέμῳ τῷ Ἀχιλλέως, ἃ χρὴ ἐπιτηδεύοντα ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεσθαι. πλείστα δὲ Ἑλλήνων πρεσβεύσας ὑπὲρ τῆς Ἡλίδος οὐδαμοῦ κατέλυσε τὴν ἑαυτοῦ δόξαν δημηγορῶν τε καὶ διαλεγόμενος, ἀλλὰ καὶ χρήματα πλείστα ἐξέλεξε καὶ φυλαῖς ἐνεγράφη πόλεων μικρῶν τε καὶ μεγάλων. παρῆλθε καὶ ἐς τὴν Ἰνυκὸν ὑπὲρ 10 χρημάτων, τὸ δὲ πολίχνιον τοῦτο Σικελικοὶ εἶδον, οὓς ὁ Πλάτων [τῷ Γοργίᾳ] ἐπισκώπτει, εὐδοκίμων δὲ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἔθελγε τὴν Ἑλλάδα ἐν Ὀλυμπίᾳ λόγοις ποικίλοις καὶ πεφροντισμένοις εὖ. 496 ἐρμήνευε δὲ οὐκ ἑλλιπῶς, ἀλλὰ περιττῶς καὶ κατὰ φύσιν, ἐς ὀλίγα καταφεύγων τῶν ἐκ ποιητικῆς ὀνόματα.

ιβ. Προδίκου δὲ τοῦ Κείου ὄνομα τοσοῦτον ἐπὶ σοφίᾳ ἐγένετο, ὥς καὶ τὸν Γρύλλον 15 Ξενοφῶντα ἐν Βοιωτοῖς δεθύντα ἀκροᾶσθαι διαλεγόμενον, καθιστάντα ἐγγυητὴν τοῦ σώματος. πρεσβεύων δὲ παρὰ Ἀθηναίους παρελθὼν ἐς τὸ βουλευτήριον ἱκανώτατος ἔδοξεν ἀνθρώπων, καίτοι δυσήκοον καὶ βαρὺ φθεγγόμενος. ἀνίχνευε δὲ οὗτος τοὺς εὐπατριδας τῶν νέων καὶ τοὺς ἐκ τῶν βαθέων οἴκων, ὥς καὶ προξένους ἐκτῆσθαι ταύτης τῆς θήρας, χρημάτων τε γὰρ ἦττον ἐτύγγανε καὶ ἡδοναῖς ἐδεδώκει. τὴν δὲ Ἡρακλέους αἵρεσιν τὸν τοῦ Προδίκου λόγον οὐδὲ Ξενοφῶν 20 ἀπηξίωσε μὴ οὐχὶ ἐρμηνεύσαι. καὶ τί ἂν χαρακτηρίζοιμεν τὴν τοῦ Προδίκου γλῶτταν, Ξενοφῶντος αὐτὴν ἱκανῶς ὑπογράφοντος;

ιγ. Πῶλον δὲ τὸν Ἀκραγαντῖνον Γοργίας σοφιστὴν ἐξεμελέτησε πολλῶν, ὥς φασί, χρημά- 497 των, καὶ γὰρ δὴ καὶ τῶν πλουτουμένων ὁ Πῶλος. εἰσὶ δέ, οἳ φασί καὶ τὰ πάρισα καὶ τὰ ἀντίθετα καὶ τὰ ὁμοιοτέλεστα Πῶλον εὐρηκέναι πρῶτον, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες, τῇ γὰρ τοιαύτῃ ἀγλαίᾳ τοῦ 25 λόγου Πῶλος εὐρημένην κατεχρήσατο, ὅθεν ὁ Πλάτων διαπτύων αὐτὸν ἐπὶ τῇ φιλοτιμίᾳ ταύτῃ φησὶν· „ὦ λῶστε Πῶλε, ἵνα σε προσείπω κατὰ σέ.“

ιδ. Οἱ δὲ καὶ Θρασύμαχον τὸν Καρχηδόνιον ἐν σοφισταῖς γράφοντες δοκοῦσί μοι παρα-

1. οὕτω τοι. p, v. ib. καὶ om. R. 2. ὥς πεντήκοντα. 2. ib. εἰσάγαγε. 2. 3. καὶ περὶ ἀγαματοποιίας. 1. καὶ ἀγ. 2, 3, E. 4. ταῦτα ἐτέρωθι. R om. et v, β, in quibus om. omnia usque ad φαίνεσθαι. ib. καὶ ἀποικίας ἔργα. R. 5. ἐπειδὴ. r, f, k. ἐπεὶ. 5. ib. φασὶ τὸ. R. ib. ἔστιν δὲ — φαίνεσθαι om. R, v, β. 6. τῷ Ἀχιλλέως. r, f, μ, p. ex corr. j. τοῦ Ἀχιλλέως. ox, o. τὸν Ἀχιλλέα. h, φ, π, g, a, i. 7. ἐπιτηδεύοντα ἄ. r, f, μ. ἐπιτηδεύοντ' ἄ. 5. ib. ὑπὲρ τῆς Ἡλίδος. r, v, β. ὑπὲρ τῆς Ἡλίδος. f. ὑπὲρ τῆς Ἡλίδος. k. ὑπὲρ τῆς Ἡλίδος om. R, 2, 3, E. 8. κατα- λένκε. v, β. ib. ἀλλὰ καὶ χρήματα. 1. ἀλλὰ χρ. 2, 3, E. 9. ἐξέλεξε. R. ib. μικρῶν τε καὶ μεγάλων om. R, v, β. ib. παρῆλθε — ἐπισκώπτει om. R, v, β, 2, 3, e, m. 12. ἐρμήνευε. R, r et q ante corr. ἡρμήνευε. 5. ib. οὐτ' ἑλλιπῶς. v. ib. περιττόν. v. ib. ἐς ὀλίγα — ὀνόματα om. R, v, β. ἐς ὀλιγαττεύων. r, f. ἐς ὀλίγα φεύγων. q, k. ἐς ὀλίγα καταφεύγων. 2, 3, E. 13. ὀνόματα. r, f, q, k et p. ex corr. ὀνομάτων. 2, 3, E.

14. Κείου. R, f, v, β, ve, o. Κίου. cett. C et e, m. ib. τὴν Γρύλλον Ξενοφῶντος. v, β. 15. διαλεγόμενος. R. 16. παρὰ Ἀθηναίους. v, β. παρὰ Ἀθηναίους. R, r, f, k, ox, p, φ, E. παρ' Ἀθηναίους. μ, h. καὶ παρ' Ἀθηναίους. π, g. ib. δικαστήριον. μ. ib. ἄνθρωπος. 1. 17. φεγγόμενος. f. φθεγγόμενος. R. ib. ἀνίχνευε οὕτως εὐπατριδας. R. 18. βαθέων οἴκων. C (οἴκων r) et o. βαθέων. e, m. ib. ἐκτῆσθαι. r. κεντῆσθαι. 5. ib. γὰρ om. p. 19. τὴν δὲ — ἐρμηνεύσαι om. R. ib. τὸν τοῦ Προδίκου λόγον. r, k, B. τῶν τοῦ Προδίκου λόγων. 2, p, φ, e, m. τῶν τοῦ Προ- δίκου λόγων. o, et, ut videtur, π, g. 20. μὴ οὐχ. r, f. ib. χαρακτηρίζομεν. v. χαρακτηρίζωμεν. k.

22. Πῶλον δὲ. R. Πῶλον et om. δὲ. 2, φ, π, g, E. 23. εἰσὶ δ' οἳ φασί. f, μ, h, φ. 24. καὶ ὁμοιοτέλεστα. r, f, k. 25. οὐχ εὐρηκώς κατεχρήσατο. μ.

27. Καρχηδόνιον. C, e, m. Χαλκηδόνιον. o.

1, 11, 12, 13, 14. p. 496. 497. = 15. 16. 17.

κούειν Πλάτωνος ταῦτόν εἶναι λέοντα ξυρεῖν καὶ συκοφαντεῖν Θρασύμαχον· δικογραφίαν γὰρ αὐτῷ προσφέροντός ἐστί που ταῦτα καὶ τὸ ἐν δικαστηρίοις συκοφαντοῦντα τριβεσθαι.

ιέ. Ἀντιφῶντα δὲ τὸν Ῥαμνούσιον οὐκ οἶδ', εἴτε χρηστὸν δεῖ προσεπειν, εἴτε φαῦλον. 498
 χρηστὸς μὲν γὰρ προσειρήσθω διὰ τὰδε· ἐστρατήγησε πλείστα, ἐνίκησε πλείστα, ἐξήκοντα τριήρεσι
 πεπληρωμέναις ἠΐξεν Ἀθηναίους τὸ ναυτικόν, ἱκανώτατος ἀνθρώπων ἔδοξεν εἰπεῖν τε καὶ γινώ- 5
 ναι· διὰ μὲν δὴ ταῦτα ἐμοὶ τε ἐπαινετέος καὶ ἐτέρῳ. κακὸς δ' ἂν εἰκότως διὰ τὰδε φαίνοιτο·
 κατέλυσε τὴν δημοκρατίαν, ἐδούλωσε τὸν Ἀθηναίων δῆμον, ἐλακύνισε κατ' ἀρχὰς μὲν ἀφανῶς,
 ὕστερον δ' ἐπιδόλως, τυράννων τετρακοσίων δῆμον ἐπαφῆκε τοῖς Ἀθηναίων πράγμασιν.
 Ῥητορικὴν δὲ τὸν Ἀντιφῶντα οἱ μὲν οὐκ οὐδαν εὐρεῖν, οἱ δ' εὐρημένην αὐξῆσαι, γενέσθαι 11
 τε αὐτὸν οἱ μὲν αὐτομαθῶς σοφόν, οἱ δὲ ἐκ πατρὸς. πατέρα γὰρ εἶναι δὴ αὐτῷ Σώφιλον 10
 διδάσκαλον ῥητορικῶν λόγων, ὃς ἄλλους τε τῶν ἐν δυνάμει καὶ τὸν τοῦ Κλεινίου ἐπαίδευεν.
 πιθανώτατος δὲ ὁ Ἀντιφῶν γενόμενος καὶ προσρηθείς Νέστορ ἐπὶ τῷ περὶ παντὸς εἰπὼν ἂν πείσαι 499
 νηπενθεῖς ἀκροάσεις ἐπήγγειλεν, ὥς οὐδὲν οὕτω δεινὸν ἐρούντων ἄχος, ὃ μὴ ἐξελεῖν τῆς γνώμης.
 καθάπτεται δὲ ἡ κωμωδία τοῦ Ἀντιφῶντος ὥς δεινοῦ τὰ δικανικά καὶ λόγους κατὰ τοῦ δικαίου
 ξυγκειμένους ἀποδιδόμενου πολλῶν χρημάτων αὐτοῖς μάλιστα τοῖς κινδυνεύουσιν. τουτί ὅποιαν 15
 ἔχει φύσιν, ἐγὼ δηλώσω· ἀνθρώποι κατὰ μὲν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας καὶ τέχνας τιμῶσι τοὺς ἐν
 ἐκάστη αὐτῶν προὔχοντας καὶ θαυμάζουσι τῶν ἱατρῶν τοὺς μᾶλλον παρὰ τοὺς ἥττον, θαυμάζουσι
 δ' ἐν μαντικῇ καὶ μουσικῇ τὸν σοφώτερον, τὴν αὐτὴν καὶ περὶ τεκτονικῆς καὶ πασῶν βαναύσων
 τιθέμενοι ψῆφον, ῥητορικὴν δὲ ἐπαινοῦσι μὲν, ὑποπτεύουσι δὲ ὥς πανούργον καὶ φιλοχρήματον
 καὶ κατὰ τοῦ δικαίου ξυγκειμένην. γινώσκουσι δ' οὕτω περὶ τῆς τέχνης οὐχ οἱ πολλοὶ μᾶλλον, 20
 ἀλλὰ καὶ τῶν σπουδαίων οἱ ἐλλογιμώτατοι· καλοῦσι γοῦν δεινοὺς ῥήτορας τοὺς ἱκανῶς μὲν συνιέν-
 τας, ἱκανῶς δὲ ἐρμηνεύοντας, οὐκ εὐφημον ἐπανυμίαν τιθέμενοι τῷ πλεονεκτήματι. τούτου δὲ
 φύσιν τοιαύτην ἔχοντος οὐκ ἀπεικὸς ἦν, οἶμαι, γενέσθαι καὶ τὸν Ἀντιφῶντα κωμωδίας λόγον
 αὐτὰ μάλιστα κωμωδούσης τὰ λόγον ἄξια.

Ἀπέθανε μὲν οὖν περὶ Σικελίαν ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου, τὰς δ' αἰτίας, ἐφ' αἷς ἀπέ- 25 III
 θανεν, Ἀντιφῶντι μᾶλλον ἢ Διονυσίῳ προσγεγράφει· διεφάνη γὰρ τὰς τοῦ Διονυσίου τραγω-
 δίας, ἐφ' αἷς ὁ Διονύσιος ἐφρόνει μείζον ἢ ἐπὶ τῷ τυραννεύειν, σπουδάζοντος δὲ τοῦ τυράννου

1. ταῦτόν εἶναι. R, f, v, β. ταῦτόν εἶναι φάσκοντος. q (sec. m. add.), k, 2, 3, E. ib. δικογραφίαν. φ. ex
 corr. m in mg. 2. προσφέροντος. h, π, g. in p. erasum est σ. ib. ἐστί που. R, r, f. ἐστι ὅπου. k. ἐστί δήπου. ζ.
 ib. τριβεσθαι συκοφαντοῦντα. μ.

4. διὰ τόνδε. R. ib. ἐνίκησε πλείστα. om. k. πλείστα om. R, v. bis. ib. ἐξήκοντα τριήρεσι πεπληρωμέναις om.
 R, v. 5. τε om. μ, h. 6. κακῶς. R. ib. φαίνοιτο om. R, v, 2, 3, e, m. In p est a sec. m. 7. ἐδούλωσε τὸν

αἶον

Ἀθηναίων δῆμον om. R. ib. τῶν Ἀθηναίων. r, k. τὸν Ἀθηναίων. φ. corr. al. m. 8. ἐπιδόλως. h. ib. τυράννων
 τετρακοσίων. 1 et p ex corr. τυράννων οὖν. 2, E. τυράννων. 3.

9. ῥητορικὴν τε. k. ib. γενέσθαι δὲ. p. 10. αὐτοφυνῶς σοφόν. R. ib. πατέρα γὰρ εἶναι δὴ αὐτῷ Σώφιλον. v, β.
 πατέρα δὴ αὐτῷ Σ. r, f. πατέρα δὴ αὐτοῦ Σούφιλον. q. ubi εἶναι φασὶ in mg. πατέρα δὴ αὐτῷ Σοφίλον εἶναι φασί.
 q et p, qui tantum discrepat in δὲ. πατέρα δὲ φασιν αὐτῷ Σοφίλον. 2, 3, E. 11. ῥητορικῆς λόγων. v. ib. οὗς. g.
 ib. Κλεινίου υἱὸν Ἀλκιβιάδην. q sec. μ. k, p. 12. Νέστορος. R. ib. ἐπὶ τοῦ. R. ib. εἰπὼν ἂν. 1. ἂν εἰπὼν.
 2, 3, E. 13. ἐρώτων. R. ib. μὴ ἐξελεῖν. 1. μὴ δ' ἐξέλειτο. μ. ἐξέλοι. v, β, ox, h, 3, E. 14. καθάπτεται δὲ. μ.
 κ. δ'. E. ib. τὰ om. e, m. 15. ἀποδιδόναι. R. ib. τὸ δὲ. 1. ib. ὅποι. R. ὅποιον. r. 16. τινῶν τοῦ. R. 17. θαν-
 ν. 8'. E. ib. τὰ om. e, m. 18. ἐν τῇ μαντικῇ. E. ib. αὐτὴν περὶ. v, β. ib. καὶ πασῶν βαναύ-
 σων. 1 et p in mg. καὶ περὶ βαναύσων. 2, 3, E. 19. ὃ. δ' ἐπαινοῦσι. r, f, v. 20. οἱ πολλοὶ μᾶλλον. 1. οἱ πολλοὶ
 μόνον. 2, 3, E. 21. καλοῦσι γ' οὖν. r, f. κ. γοῦν. k, v, β. κ. δὲ R. κ. δ' οὖν. 2, 3, E. ib. ἱκανῶς δὲ. f. μ.
 22. εὐφρονον. R, r, et f. ubi mg. γφ. εὐφημον. 23. τῷ Ἀντιφῶντι. π. 24. τὰ τοῦ λόγου. v.

25. οὖν om. R. ib. Διονύσιον. g. sic ubique. ib. αἰτίας, αἷς. k. 26. καὶ τὰς. r. 27. ὁ Διονύσιος. r, f, q. k.
 ἐκείνος. R, v, β, 2, 3, E. ib. ἐφρόντιζε. v. ἐφρόνει. μ. ib. μείζον. v. μᾶλλον. et sec. m. μᾶζον. μ. ib. τυραννεύειν.
 r, p in mg. ve. τυραννεῖν. ζ.

1, 15, §. 1, 2, 3. p. 498. 499. = 11. 18.

- 500 περὶ εὐγενείας χαλκοῦ καὶ ἐρομένου τοὺς παρόντας, τίς ἡπειρος ἢ νῆσος, ἢ τὸν ἄριστον χαλκὸν φέει, παρατυχὼν ὁ Ἀντιφῶν τῷ λόγῳ „ἐγὼ ἄριστον“ ἔφη „οἶδα τὸν Ἀθήνησιν, οὗ γερόνασιν Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνες.“ ἐπὶ μὲν δὴ τούτοις ἀπέθανεν, ὡς ὑφέρπων τὸν Διονύσιον καὶ τρέπων ἐπ' αὐτὸν τοὺς Σικελιώτας, ἡμαρτε δὲ ὁ Ἀντιφῶν πρῶτον μὲν τυράννῳ προσκρούων, ὑφ' ᾧ ζῆν ἤρητο μᾶλλον ἢ οἴκοι δημοκρατεῖσθαι, ἔπειτα Σικελιώτας μὲν ἐλευθερῶν, Ἀθηναίους δὲ δουλόμενος. καὶ μὴν καὶ τοῦ τραγωδίαν ποιεῖν ἀπάγων τὸν Διονύσιον ἀπήγειν αὐτὸν τοῦ ῥαθυμεῖν, αἱ γὰρ τοιαῖδε σπουδαὶ ῥαθυμοί, καὶ οἱ τύραννοι δὲ αἰρετώτεροι τοῖς ἀρχομένοις ἀναι-
 10 μένοι μᾶλλον ἢ ξυντείνοντες, εἰ γὰρ ἀνῆσθουσιν, ἦττον μὲν ἀποκτενοῦσιν, ἦττον δὲ δράσονται τε ἀρπάσσονται, τύραννος δὲ τραγωδίαις ἐπιτιθέμενος ἰατρῷ εἰκάσθω νοσοῦντι μὲν, ἑαυτὸν δὲ θερα-
 15 πύοντι· αἱ γὰρ μυθοποιαὶ καὶ αἱ μονοῖαι καὶ οἱ ὄνθυμοι τῶν χορῶν καὶ ἡ τῶν ἡδῶν μίμησις, ὧν ἀνάγκη τὰ πλείω χρηστὰ φαίνεσθαι, μεταβάλλει τοὺς τυράννους τοῦ ἀπαραιτήτου καὶ σφοδροῦ, καθάπερ αἱ φαρμακοποσίαι τὰς νόσους. ταῦτα μὴ κατηγορίαν Ἀντιφῶντος, ἀλλὰ ξυμβουλίαν ἐς πάντας ἡρώμεθα τοῦ μὴ ἐκκαλεῖσθαι τὰς τυραννίδας, μηδὲ ἐς ὀργὴν ἄγειν ἦδη ὤμα.
- IV Λόγοι δ' αὐτοῦ δικανικοὶ μὲν πλείους, ἐν οἷς ἡ δεινότης καὶ πᾶν τὸ ἐκ τέχνης ἔγκειται, 15 σοφιστικοὶ δὲ καὶ ἕτεροι μὲν, σοφιστικώτερος, δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς ὁμονοίας, ἐν ᾧ γνωμολογίαι τε λαμπραὶ καὶ φιλόσοφοι σεμνὴ τε ἀπαγγελία καὶ ἐπηνυθισμένη ποιητικοῖς ὀνόμασι καὶ τὰ ἀποτάδην ἐρμηνευόμενα παραπλήσια τῶν πεδίων τοῖς λείοις.

- 501 15. Κριτίας δὲ ὁ σοφιστής, εἰ μὲν κατέλυσε τῶν Ἀθηναίων τὸν δῆμον, οὕτω κακός — καταλυθεὶς γὰρ ἂν καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ δῆμος οὕτω τι ἐπηρεζόμενος, ὡς μὴδὲ τῶν κατὰ νόμους ἀρχόντων 20 ἀκροᾶσθαι — ἀλλ' ἐπεὶ λαμπρῶς μὲν ἐλακόνισε, προὔδιδου δὲ τὰ ἱερά, καθήρει δὲ διὰ Λυσάνδρου τὰ τείχη, οὓς δ' ἤλανε τῶν Ἀθηναίων τὸ στήναι ποι τῆς Ἑλλάδος ἀφῆρετο πόλεμον Λακωνικὸν ἀναιπὼν ἐς πάντας, εἴ τις τὸν Ἀθηναῖον φεύγοντα δέξοιτο, ὁμοίητι δὲ καὶ μισαφονίᾳ τοὺς τριά-
 11 25 κοντα ὑπερεβάλλετο βουλευμάτων τε ἀτόπου τοῖς Λακεδαιμονίοις ξυνελάμβανεν, ὡς μηλόβοτος ἢ Ἀττικὴ ἀποφανθεὶς τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀγέλης ἐκκενωθεῖσα, κάκιστος ἀνθρώπων ἔμοιγε φαί-
 νεται ξυμπάντων, ὧν ἐπὶ κακία ὄνομα. καὶ εἰ μὲν ἀπαίδευτος ὦν ἐς τὰδε ὑπήχθη, ἔρρωτο ἂν ὁ λόγος τοῖς φάσκουσιν ὑπὸ Θεταλίας καὶ τῆς ἐκείνη ὁμιλίας παρεφθορέναι αὐτόν, τὰ γὰρ ἀπαίδευτα ἦδη εὐπαράγωγα πάντως ἐς βίου αἵρεσιν, ἐπεὶ δὲ ἄριστα μὲν ἦν πεπαιδευμένος, γνώμας δὲ πλεί-
 στας ἐρμηνεύων, ἐς Δροπίδην δ' ἀναφέρων, ὃς μετὰ Σόλωνα Ἀθηναίους ἤρξεν, οὐκ ἂν διαφύγοι

1. ἐρομένου. R. ib. νῆσος ἢ τὸν. r, f, q, k. νῆσος τὸν. R, v, β, 2, 3, E. ib. χαλκὸν φέει. R. 2. παρα-
 τυχῶν. 1, 2. περιτυχῶν. 3, E (in φ. παρα est superscr.) ib. ἄριστον, ἔφη, οἶδα. μ. ἔφη, ἄριστον ἡγοῦμαι. pe.
 αἱ

ἄριστον. ἔφη. 5. ib. γερόνασιν Ἀρμόδιον. R, r, f, v, β. γερόνασιν Ἀρμόδιον. q. sic suprascr. art. γερόνασιν αἱ
 Ἀρμόδιον. k, 2, 3, E. 3. ὑφέρπων. g, mg. 5. ἔρητο. R, r. 6. καὶ μὴν ἐκ τοῦ. e, m. ib. ἀπήγαγεν. R. 7. καὶ
 οἱ τύραννοι αἰρετώτεροι. R, r et p ex erasione. καὶ οἱ τύραννοι οἱ αἰρετώτεροι. f, k, o. καὶ οἱ τύραννοι δὲ αἰρε-
 ονσι

τώτεροι. v, β, 2, φ, π, g, e, m. 8. δράσονται. p. 9. νοσοῦντα. k. 11. χρηστὰ πλείω. R. χρηστὰ τὰ πλείω. v,
 β. πλείω χρηστὰ. h, g, e, m. om. art. 12. τῆς νόσου. e, m. 13. λογίζόμεθα. v, β. ib. ἐγκαλεῖσθαι.
 m. γρ.

14. πᾶν τὸ ἐκ τέχνης. f, q, k, v, β, p. πέραν τοῦ ἐκ τέχνης. R. πᾶν τὸ ἐκ τῆς τέχνης. 2, φ, π, g, e, m.
 ib. ἔγκειται μᾶλλον ἢ συγκείται. 2, φ, π, g, e, m. 15. καὶ om. R, β. 17. ἐρμηνευόμενα καθάπερ τῶν πεδίων τα
 λεία. R.

18. τὸν Ἀθηναίων. R. 19. καὶ δῆμος ὑφ' ἑαυτοῦ. R. ib. οὕτω τοι. v, h. ib. ὡς μὴ τῶν. g. ib. ἀρχομένων. R.
 20. μὲν λαμπρῶς. π. ib. ἐλακόνισεν. f. ib. προὔδιδου τε. f. προὔδιδου τὰ. o. 21. ἀφῆρετο. R, f, k, v. 22. ἀναι-
 πῶν. R. εἰπὼν. 5. ib. τὸν Ἀθηναίων. v, β. ib. φεύγοντα om. π. ib. δέξοιτο. f, q, k. δέξαιτο. 5. ib. ὁμοίητι
 δὲ. q, k. ὁμοίητι τε. 5. ib. τοὺς τριάκοντα om. R, spatio relicto. τὰ τριάκοντα. k. ὑπερεβάλλετο. v, β. 23. βου-
 λευμάτων τε. p. ib. μηλόβοτος. R. ib. ἡ Ἀττικὴ. v, β, 2, 3, E. Ἀττικὴ om. art. R, f, q, k. 25. ἔρρωτο ἂν.
 f, k, v. ἔρρωτ' ἂν. 5. 26. τὰ μὲν γὰρ. E. 27. ἀπαράγωγα. 2. ib. παντός. g in mg. 28. Δροπίδην. v. ib. Ἀθη-
 ναίοις. f, q, v, β. Ἀθηναίων. R, q sec. m. k, 2, 3, E.

1, 15, §. 4, 16, §. 1, 2. p. 500. 501. = 18. 19. 20.

παρὰ τοῖς πολλοῖς αἰτίαν τὸ μὴ οὐ κακίᾳ φύσεως ἀμαρτεῖν ταῦτα. καὶ γὰρ αὐτὸ κακίῳ ἄτοπον Σωκράτει μὲν τῷ Σωφρονίσκῳ μὴ ὁμοιωθῆναι αὐτόν, ὃ πλεῖστα δὴ συνεφιλοσόφησε σοφωτάτῳ τε καὶ δικαιοτάτῳ τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ δόξαντι, Θετταλοῖς δ' ὁμοιωθῆναι, παρ' οἷς ἀγερωχία καὶ ἄκρατος καὶ τυραννικὰ ἐν οἴῳ σπουδάζεται. ἀλλ' ὅμως οὐδὲ Θετταλοὶ σοφίας ἡμέλουν, ἀλλ' ἐγοργίαζον ἐν Θετταλίᾳ μικραὶ καὶ μέζους πόλεις ἐς Γοργίαν ὁρᾶσαι τὸν Λεοντίνον, μετέβαλον 5 502 δ' ἂν καὶ ἐς τὸ κριτιάειν, εἴ τινα τῆς ἑαυτοῦ σοφίας ἐπίδειξιν ὁ Κριτίας παρ' αὐτοῖς ἐποιεῖτο· ὁ δὲ ἡμέλει μὲν τούτου, βαρυτέρας δ' αὐτοῖς ἐποιεῖτο τὰς ὀλιγαρχίας διαλεγόμενος τοῖς ἐκεῖ δυνατοῖς καὶ καθυπακούμενος μὲν δημοκρατίας ἀπάσης, διαβάλλων δ' Ἀθηναίους, ὡς πλεῖστα ἀνθρώπων ἀμαρτάνοντας, ὥστε ἐνθυμουμένῳ ταῦτα Κριτίας ἂν εἴη Θετταλοὺς διεφθορῶς μᾶλλον ἢ Κριτίαν Θετταλοί.

Ἀπέθανε μὲν οὖν ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Θρασύβουλον, οἱ κατήγον ἀπὸ φυγῆς τὸν δῆμον, δοκεῖ 111 δ' ἐνίοις ἀνὴρ ἀγαθὸς γενέσθαι παρὰ τὴν τελευτήν, ἐπειδὴ ἐνταφίῳ τῇ τυραννίδι ἐχρήσατο. ἐμοὶ δὲ ἀποπεφάνθω μηδὲνα ἀνθρώπων καλῶς δὴ ἀποθανεῖν ὑπὲρ ὧν οὐκ ὀρθῶς εἴλετο, δι' ἃ μοι δοκεῖ καὶ ἡ σοφία τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ φροντισμάτα ἦττον σπουδασθῆναι τοῖς Ἑλλησιν· εἰ γὰρ μὴ ὁμολογήσει ὁ λόγος τῷ ἦθει, ἄλλοτρίᾳ τῇ γλώττῃ δόξομεν φθέγγεσθαι, ὥσπερ οἱ αὐτοί. 15

Τὴν δὲ ἰδέαν τοῦ λόγου δογματίας ὁ Κριτίας καὶ πολυγνώμων σεμνολογήσας τε ἱκανώτατος 114 οὐ τὴν διθυραμβώδη σεμνολογίαν, οὐδὲ καταφεύγουσαν ἐς τὰ ἐκ ποιητικῆς ὀνόματα, ἀλλ' ἐκ τῶν κυριωτάτων συγκειμένην καὶ κατὰ φύσιν ἔχουσαν. ὁρῶ τὸν ἄνδρα καὶ βραχυλογοῦντα ἱκανῶς καὶ 503 δεινῶς καθυπακούμενον ἐν ἀπολογίᾳ ἦθει, ἀττικίζοντά τε οὐκ ἄκρατῶς, οὐδὲ ἐκφύλως — τὸ γὰρ ἀπειρόκαλον ἐν τῷ ἀττικίζειν βάρβαρον — ἀλλ' ὥσπερ ἀκτίνων ἀνὰ τὰ Ἀττικὰ ὀνόματα διαφαίνεται 20 τοῦ λόγου. καὶ τὸ ἀσυνδέτως δὲ χωρίῳ προσβαλεῖν Κριτίου ὥρα, καὶ τὸ παραδόξως μὲν ἐνθυμηθῆναι, παραδόξως δ' ἀπαγγεῖλαι Κριτίου ἄγῶν, τὸ δὲ τοῦ λόγου πνεῦμα ἐλλιπέστερον μὲν, ἢ δὲ καὶ λείον, ὥσπερ τοῦ Ζεφύρου ἢ αὔρα.

15'. Ἡ δὲ Σειρήν ἡ ἐφεστηκυῖα τῷ Ἰσοκράτους τοῦ σοφιστοῦ σήματι, ἐφέστηκε δὲ καὶ οἷον ἔδουσα, πευθῶ κατηγορεῖ τοῦ ἀνδρὸς, ἣν συνεβάλετο ῥητορικοῖς νόμοις καὶ ἦθεσι, πάρισα 25 καὶ ἀντίθετα καὶ ὁμοιοτέλευτα οὐχ εὐρὴν πρότως, ἀλλ' εὐρημένοις εὖ χρησάμενος, ἐπεμελήθη δὲ καὶ περιβολῆς καὶ ῥυθμοῦ καὶ συνθήκης καὶ κρότου. ταυτὶ δ' ἡτοίμασε πού καὶ τὴν Δημοσθένους γλῶτταν· Δημοσθένους γὰρ μαθητὴς μὲν Ἰσαίου, ζηλωτὴς δὲ Ἰσοκράτους γενόμενος 504

1. καὶ γὰρ αὐτὸν. p. καὶ γὰρ οὖν. 1. καὶ γὰρ αὐτὸν. 2. φ, π, γ, E. 2. τῷ Σ. — αὐτόν om. h. ib. ὃ πλεῖστα δὴ συνεφιλοσόφησεν. 1. ω (sic) συνεφιλοσόφησαι μάλιστα δὴ. μ. ὃ συνεφιλοσόφησε, πλεῖστα δὴ. ox. h, 3, E. 3. τῷ ἐφ' ἑαυτοῦ. R. τῶν ἐφ' ἑαυτοῖς. v, β. ib. ἀγερωχία τε. ox. 4. κράτος eraso α. p. ib. καὶ τυραννικά. R, μ, p. π. καὶ τὰ τυραννικά. ox, h, φ, γ, E. 5. τὸν Λεοντίνον om. R. τὸν ἐκ Λεοντίνων v, β. ib. μετέβαλον δ' ἂν. R, f, v, β. μετέβαλον δ' ἂν. k. μετέβαλον δὲ. 2, 3, o. (μετέβαλλον a rec. m. g.) μετέβαλε δὲ. e, m. 6. φύσεως ἐπιδ. μ. 7. τὰς om. h. 8. μὲν om. R, v, β. 9. Κριτίαν Θετταλοῦς. h.)

11. ὑπὸ τὸν. R. ib. ὃς κατήγεν. μ, h, γ. ἀπὸ Φυλῆς. B. 12. ἀνὴρ δυνατὸς. f, q, k. 13. καλῶς δὴ. R, f, k, v, β. καλῶς. 2, 3, E. 14. ἐς τὰ φροντισμάτα. e, m. ποιήματα et mg. φροντισμάτα. p. 15. ἄλλοτρίᾳ τῇ γλώττῃ. f, q, k. ἄλλοτρίᾳ γλώττῃ. v, β, 2, 3, E. (ἄλλοτρίᾳ δόξομεν γλώττῃ φθέγγεσθαι. h.)

17. ἐκ om. o. 18. ἱκανῶς om. g. 19. ἐν om. φ. E. ib. ἦθ' i. εἶδει. o. ib. ἐμφανῶς. R, f, v, β. ἐμφανῶς. q. ἐκφανῶς. 2, 3, E. Scr. ἐκφύλως. ib. τὸ δὲ ἀπειρόκαλον. μ. 20. ὡς ἀκτίνων. π, γ. ib. ἀνὰ γ, β. ib. διαφαίνεται τῶν λόγων. v, β. 21. δὲ om. f, k et p, ubi erasum. ib. Κριτίου ἄρα. R. 23. ὥσπερ τοῦ Ζεφύρου ἢ αὔρα. μ. ὥσπερ ἢ τοῦ Ζεφύρου αὔρα. γ. Scr. αὔρα.

24. Ἰσοκράτης h. sic ubique. ib. ἡ ἐφεστῶσα. R. ib. σήματι. f, v, β. ve, p. σώματι k, o. στόματι. R, γ. 2, 3, e, m. ubi mg. γ. σήματι. ib. στόματι τοῦ σοφοῦ. R. ib. καὶ οἷον. R. οἷον. γ. 25. εὐμονσίαν κατηγορεῖ. Θ. v. κατηγορεῖ. et Triel. ad Soph. Aj. 906. ib. συνεβάλλετο. R. ib. μόνοις καὶ ἦθεσι. h. μόνος ἦθεσι. p. μόνος καὶ ἦθεσι φ, e. 26. εὐρημένος. γ. ib. δὲ om. γ. 27. παραβολῆς v, β. ox. ib. ῥυθμοῦ. μ. ῥυθμῷ. v, β. ῥυθμῶν. γ. ib. ταυτὶ δὲ. E. 28. Δημοσθένους μὲν γὰρ μαθητὴς Ἰσαίου. v, γ.

ὑπερεβάλετο αὐτὸν θυμῷ καὶ ἐπιφορᾷ καὶ περιβολῇ καὶ ταχυτήτι λόγου τε καὶ ἐννοίας. σεμνότης δ' ἢ μὲν Δημοσθένους ἐπεστραμμένη μᾶλλον, ἢ δὲ Ἰσοκράτους ἀβροτέρα τε καὶ ἡδίων. παράδειγμα δὲ ποιούμεθα τῆς Δημοσθένους σεμνότητος. „πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρεῖ, δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα, φέρειν δέ, ἃ ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γενναίως.“ ἢ δὲ Ἰσοκράτους σεμνότης ὧδε κεκόσμηται. „τῆς γὰρ γῆς ἀπάσης τῆς ὑπὸ τῷ κόσμῳ κειμένης δίχα τετμημένης, καὶ τῆς μὲν Ἀσίας, τῆς δὲ Εὐρώπης καλουμένης, τὴν ἡμίσειαν ἐκ τῶν συνθη-
 11 κῶν εἴληφεν, ὥσπερ πρὸς τὸν Δία τὴν χώραν νεμόμενος.“

505 10 Τὰ μὲν οὖν πολιτικὰ ὥκει καὶ ἀπεφοῖτα τῶν ἐκκλησιῶν διὰ τε τὸ ἐλλίπες τοῦ φθέρματος, διὰ τε τὸν Ἀθήνησιν φθόρον ἀντιπολιτευόμενον αὐτοῖς μάλιστα τοῖς σοφώτερον τι ἑτέρου ἀγορεύουσιν. ὅμως δ' οὐκ ἀπεσπύδαζε τῶν κοινῶν. τὸν τε γὰρ Φίλιππον, ἐν οἷς πρὸς αὐτὸν ἔγραφεν Ἀθηναίοις δῆπου διωρθοῦτο, καὶ οἷς περὶ τῆς εἰρήνης συνέγραψεν, ἀνεσκεύαζε τοὺς Ἀθηναίους τῆς θαλάττης, ὡς κακῶς ἐν αὐτῇ ἀκούοντας, ὁ πανηγυρικός τε αὐτῷ λόγος, ὃν
 11 15 διῆλθεν Ὀλυμπίᾳ τὴν Ἑλλάδα περὶ τὴν Ἀσίαν στρατεύειν πανσαμένους τῶν οἰκοὶ ἐκκλημάτων. οὗτος μὲν οὖν εἰ καὶ κάλλιστος λόγων, αἰτίαν ὅμως παρέδωκεν, ὡς ἐκ τῶν Γοργία σπουδασθέντων ἐς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν συντεθείς. ἄριστα δὲ τῶν Ἰσοκράτους φροντισμάτων ὃ τε Ἀρχίδαμος ξύγκειται καὶ ὁ Ἀμάρτυρος, τοῦ μὲν γὰρ διήκει φρόνημα Λακεδαιμονίους τῶν Λευκι-
 20 κῶν ἀναφέρειν καὶ οὐκ ἀκριβῆ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ ἡ ξυνθήκη λαμπρά, ἐναγώνιος δὲ ὁ λόγος, ὡς καὶ τὸ μυθώδες αὐτοῦ μέρος, τὸ περὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὰς βοῦς σὺν ἐπιστροφῇ ἐρμηνεύσθαι, ὃ δὲ Ἀμάρτυρος ἰσχνὴν ἐνδείκνυται κεκολασμένην ἐς θυθμούς, νόημα γὰρ ἐκ νοήματος ἐς περιόδους ἰσοκώλους τελευτᾷ.

IV
 506 Ἀκροαταὶ τοῦ ἀνδρός τούτου πολλοὶ μὲν, ἐλλογιμώτατος δὲ Ὑπερίδης ὁ ῥήτωρ, Θεόπομπον γὰρ τὸν ἐκ τῆς Χίου καὶ τὸν Κυμαῖον Ἐφορον οὗτ' ἂν διαβάλοιμι οὗτ' ἂν θαυμάσαιμι. οἱ δὲ
 25 ἡγούμενοι τὴν κωμωδίαν καθάπτεσθαι τοῦ ἀνδρός, ὡς αὐλοποιῶν, ἀμαρτάνουσιν, πατὴρ μὲν γὰρ αὐτῷ Θεόδωρος ἦν, ὃν ἐκάλουν αὐλοποιὸν Ἀθήνησιν, αὐτὸς δὲ οὔτε αὐλοῦς ἐγίνωσκεν οὔτε ἄλλο τι τῶν ἐν βανυσίοις, οὐδὲ γὰρ ἂν οὐδὲ τῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ εἰκόνης ἔτυχεν, εἴ τι τῶν εὐτελῶν

1. ὑπερεβάλετο. γ, ο. ὑπερεβάλετο λ, π, G. ὑπερβάλετο. p. (sic) ὑπερβάλετο. v, h, e. ib. ὑπερβάλετο. μ, λ, π. ib. ταχυτήτι. γ, G, h, e, m. ib. λόγου καὶ. f. 2. ἐπεστραμμένη. R. ἐπεστρατευμένη. v, β, γ, G. ἐπιστραμμένη. g. ib. ἀβροτέρα καὶ. f, γ. 3. ποιούμεθα. k. ποιούμεθα. G. ib. τῆς Δημ. R, f, k, v, β, μ, h, γ, G. τῆς μὲν Δημ. 3, E. ib. δεινότητος 2, e, m. ubi γρ. σεμνότητος. deletum a B. ib. πέρας γὰρ. h, g. 4. καὶ ἐν. v. ib. αὐτὸν. h, G.

ib. τηρεῖ h. τηρεῖ. G (sic) 5. προβαλλομένους. μ, λ. προσβαλλομένους. o. 6. ἃ ἂν ὁ θεὸς. 1, β, γ, G ut Schol. II. 'E. 233. ἃ ὁ θ. v. ὃ τι ἂν ὁ θ. 2, 3, E. ib. δεινότης. μ. 7. κειμένης om. ve, o. ib. δίχα τετμημένης om. γ, G. 9. πρῶτον Δία. R.

10. πολεμικά. f. 11. τῶν Ἀθ. k. ib. σοφώτερον. h, λ. ib. ἑτέρου om. μ. ἑτέρου ἀγορεύοντος. R. 13. ἔγραψεν. f. ib. ἑτέρου ἀγορεύοντος Ἀθηναίους. R. 14. τῆς θαλάττης. R, f, v, β, γ, G. ἐκ τῆς θαλάττης. 5. ib. Deleverim ὁ. 15. Ὀλυμπιασί. R. Ὀλυμπιάσι. h. Ὀλυμπιάσι. 5. (Ὀλυμπιάσιν. o.) ib. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. γ, G. ib. πανσαμένους. e, m. 16. λόγος. R. ib. αἰτίαν om. γ, G. ib. δ' ὅμως. μ. ib. παρέδωκεν. 1, o. παραδέδωκεν. 2, 3, E. ib. ὡς

ἐαυτὸν Γοργία. λ. 17. τεθείς. h. ib. τῶν om. f. 18. Λακεδαιμονίους. γ, G. Λακεδαιμονίους. p. Λακεδαιμονίοις. 1, 2, φ, π, g, e, m. Λακεδαιμόνιον. o. 19. τὰ om. R, f, k, non γ, G, v, β, 2, 3, E. 20. θυμῶδες. v, h, φ, g, e et m. γρ. ib. καὶ τὸ περὶ τὰς βοῦς. μ. ib. συνεπίστροφον. o. 21. ἐρμηνεύσθαι. R. ἡρμηνεύσθαι. 5. ib. ὁ δ' Ἀμάρτυρος. G. ib. κεκολασμένων. k. κεκολασμένον. h. κεκολασμένος. g.

23. ἀκροαταὶ δὲ. m, o. ib. πολλοὶ μὲν, ἐλλογιμώτατος δὲ. v, β, γ, G, g, m, o. πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι, ἐλλογιμώτατοι δὲ. R. πολλοὶ μὲν, ἐλλογιμώτατοι δὲ. f, q, k, p, φ, h, e. 24. δὲ τὸν. 2. ib. ἐκ τῆς Χίου. f. ἐκ τῆς αὐτῆς

Χίου sic del. k. ἐκ Χίου. 5. ib. διαβάλοιμι. E. ib. οὗτ' ἂν θαυμάσαιμι om. R, f, γ, G. οὗτ' ἂν θαυμάσοιμι. k. 25. τοῦ ἀνδρός. γ, G. τοῦ ἀνδρός Ἰσοκράτους. R, f, β. fuitque in q, ubi ἀνδρός nunc erasum est. τοῦ Ἰσοκράτους. v, k, 2, 3, E. 27. ἐν βανυσίοις. R, f, k et p ex corr. ἐν βανυσίοις. γ, G, 2, 3, E. ib. οὐδὲ γὰρ. 1, γ, G. οὐ γὰρ. 2, 3, E. ib. ἐν Ὀλυμπίᾳ. o.

1, 17, §. 2, 3, 4. p. 505. 506. = 21. 22. 23.

εὐργάζετο. ἀπέθανε μὲν οὖν Ἀθήνησιν ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, ἕνα δὲ αὐτὸν ἡγώμεθα τῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντων, ἐπειδὴ μετὰ Χαιρώνειαν ἐτελεύτα μὴ καρτερήσας τὴν ἀκρόασιν τοῦ Ἀθηναίων πταίσματος.

ιη. Περὶ δὲ Αἰσχίνου τοῦ Ἀτρομήτου, ὃν φάμεν τῆς δευτέρας σοφιστικῆς ἄρξαι, τάδε 507
 χορὴ ἐπεσκέφθαι· ἡ Ἀθήνησι δημαγωγία διειστήκει πᾶσα, καὶ οἱ μὲν βασιλεῖ ἐπιτήδευοι ἦσαν, οἱ 5
 δὲ Μακεδόσιν, ἐφέροντο δὲ ἄρα τὴν πρώτην τῶν μὲν βασιλεῖ χαριζομένων ὁ Παιανιεύς Δη-
 μοσθένης, τῶν δὲ ἐξ Φίλιππον ὀρώντων ὁ Κοθωκίδης Αἰσχίνης, καὶ χρήματα παρ' ἀμφοῖν ἐφοίτα
 σφίσι, βασιλέως μὲν ἀσχολοῦντος δι' Ἀθηναίων Φίλιππον τὸ μὴ ἐπὶ Ἀσίαν ἐλάσαι, Φίλιππον δὲ
 περὶ αὐτὸν διαλύειν τὴν ἰσχὺν Ἀθηναίων, ὥς ἐμπόδισμα τῆς διαβάσεως. διαφορὰς δ' ἤρξεν Αἰ-
 σχίνη καὶ Δημοσθένει καὶ αὐτὸ μὲν τὸ ἄλλον ἄλλῳ βασιλεῖ πολιτεύειν, ὥς δ' ἐμοὶ φαίνεται, τὸ 10
 ἐναντίως ἔχειν καὶ τῶν ἡθῶν, ἐξ ἡθῶν γὰρ ἀλλήλοις ἀντιξόων φύεται μῖσος αἰτίαν οὐκ ἔχον.
 ἀντιξόω δ' ἦσθην καὶ διὰ τὰδε· ὁ μὲν Αἰσχίνης φιλοπότης τε ἐδόκει καὶ ἡδὺς καὶ ἀνεμμένος καὶ
 πᾶν τὸ ἐπὶ χάρι ἐκ Διονύσου ἡρηκώς, καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς τὸν ἐν μειρακίῳ
 χρόνον ὑπετραγώδησεν, ὁ δ' αὖ συννενοφῶς τε ἐφαίνετο καὶ βαρὺς τὴν ὄφρυν καὶ ὕδωρ πίνων, 508
 ὅθεν ἐν δυσκόλοις τε καὶ δυστρόποις ἐπεγράφετο, καὶ πολλῷ πλέον, ἐπειδὴ πρεσβέοντες ξὺν ἑτέροις 15
 παρὰ τὸν Φίλιππον καὶ ὁμοδιαίτω ὄντες ὁ μὲν διακεχυμένος τε καὶ ἡδὺς ἐφαίνετο τοῖς συμπρέσβε-
 σιν, ὁ δὲ κατεσκληκώς τε καὶ αἰεὶ σπουδάζων. ἐπέτεινε δὲ αὐτοῖς τὴν διαφορὰν ὁ ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως
 ἐπὶ τοῦ Φιλίππου λόγος, ὅτε δὴ ἐξέπεσε μὲν τοῦ λόγου ὁ Δημοσθένης, ὁ δ' Αἰσχίνης οὐδὲ τῶν
 ἀποβεβλημένων ποτὲ τὴν ἀσπίδα ἐνθυμουμένων τὸ ἐν Ταμύναις ἔργον, ἐν ᾧ Βοιωτοὺς ἐνίκων
 Ἀθηναῖοι· ἀριστεία τούτου δημοσίᾳ ἐστεφανοῦντο τά τε ἄλλα καὶ χρησάμενος ἀμυγχανῶ τάχει περὶ 20
 τὰ εὐαγγέλια τῆς νίκης. διαβάλλοντος δὲ αὐτὸν Δημοσθένους, ὥς αἴτιον τοῦ Φωκικοῦ πάθους, 11
 ἀπέγνωσαν Ἀθηναῖοι τὴν αἰτίαν, ἐπὶ δὲ τῷ καταψηφισθέντι Ἀντιφῶντι ἦλω μὴ κριθεῖς, καὶ
 ἀφείλοντο αὐτὸν οἱ ἐξ Ἀρείου πάγου τὸ μὴ οὐ συνειπεῖν σφισιν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἀήλῳ.
 καὶ μὴν καὶ πυλαγόρας ἀναρρηθεῖς οὕτω παρὰ τοῖς πολλοῖς διαπέφηνε τὸ μὴ οὐκ αὐτὸς Ἐλατεῖα
 ἐπιστῆσαι τὸν Φίλιππον τὴν Πυλαίαν συνταράξας εὐπροσώποις λόγοις καὶ μύθοις. Ἀθηναίων δὲ 25
 ὑπεξῆλθεν οὐχὶ φεύγειν προσταχθεῖς, ἀλλ' ἀτιμία ἐξιστάμενος, ἣ ὑπήγετο ὑπὸ Δημοσθένει καὶ
 Κτησιφῶντι ἐκπεσὼν τῶν ψήφων. ἡ μὲν δὲ ὁρμὴ τῆς ἀποδημίας αὐτῷ παρὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἦν,

1. οὖν om. 2. φ, λ, e. ib. ἡγώμεθα. G. 2. μετὰ Χαιρώνειαν. 1, p, γ, G. μετὰ τὰ κατὰ Χαιρώνειαν. 2, φ, π, g, E (Χερώνειαν. v, φ, e.) ib. μὴ καρτερήσας. μ. ib. τοῦ πταίσματος τῶν Ἀθηναίων. R. τοῦ τῶν Ἀθ. πταίσματος. v.

5. ἀπεσκέφθαι. R. ἐπεσκέφθαι. h. ib. ἦσαν om. R. καὶ οἱ μὲν βασιλεῖ ἐπιτήδευοι, οἱ δὲ Μακεδόσιν ἦσαν. β. 6. Παιανιεύς. ox, h pr. m. 7. τῶν δὲ — Αἰσχίνης om. v. ib. παρ' ἀμφοῖν. f, β, μ, h. παρὰ ἀμφοῖν. g. 8. ἐπὶ Ἀσίαν. 1. ἐπὶ τὴν Ἀσίαν. 2, 3, E. 9. διαλύειν. 1 et p ex corr. παραλύειν. 2, 3, E. ib. τὴν Ἀθηναίων ἰσχὺν 1. τὴν ἰσχὺν Ἀθηναίων. 2, 3, E. 10. τὸ αὐτὸ μὲν. ox. οὐκ αὐτὸ μὲν. o. ib. ὥς δ' ἐμοὶ — ἡθῶν om. R, f. 11. ἐναντίας. p. ib. καὶ τῶν ἡθῶν. β. τῶν ἡθῶν. 2, 3, E. 12. ἦσθην. R. ἔσθην. μ. ἦσθην. E. ib. καὶ διὰ τὰδε. 1. διὰ τὰδε. 2, 3, E. ib. φιλοπότης τε. π, g. 14. χρόνον χρόνον. v, m, ox. et Bonf. temporis chorum. ib. αὖ συννε- νηφῶς τε ἐφαίνετο. f, q, k, ve. ἦν νενηφῶς ἐφαίνετο. R. αὖ νενηφῶς τε ἐφαίνετο. 2, 3, E. Ser: συννενοφῶς τε ἐφαίνετο. 15. ἐν δυσκόλοις. μ. τε om. μ, ox. ib. ἐπεγράφετο. 1, ve et p ex corr. ἐγράφετο. 2, 3, E. Fo: ὅθεν δυσκόλοις — ἐνεγράφετο. ib. ἐπειδὴ om. v. ib. πρεσβέοντες. k. 16. ὄντες. k, v. ὄντων. μ. ib. συμπρέσβεσιν. f, β. συμπρέσβεσιν. R. συμπρέσβεσιν k et p ex corr. πρεσβέουσιν. μ. συμπρεσβέουσιν. g. 17. ὁ δὲ — σπουδάζων om. μ. ib. δ' αὐτοῖς. E. δὲ αὐτοῖς. μ. 18. ἐπὶ et λόγος om. R. lacuna relicta. ib. ὅτε δ'. f. 19. ἀποβεβλημένων. 1. ἀπο- βεβληκῶτων. 2, 3, E. ib. τὴν ἀσπίδα. R, f, k, β et p ex corr. ἀσπίδα. g. ib. ἐνθυμουμένων. R, f et q ubi mg. γρ. ἐνθυμούμενος. Hoc est in k ἀλλὰ ἐνθυμούμενος. 2, 3, E. ἐνθυμουμένους. β. Ser: ἐνθυμουμένω. 20. παρὰ. R. 21. διαγγέλοντος. R. ib. Φωκικοῦ. R, f, k. 22. ἦδη μὴ. R. ἦλω μὴ. f, k, β et p ex corr. ἦλω. 2, 3, E. 23. τὸ μὴ οὐ. 1 et p ex corr. τὸ μὴ. v, ox, h, 3, E. τὸ συνειπεῖν. μ. 24. ἀναρρηθεῖς. C praeter φ, ubi ἀνακρηθεῖς, inde ἀνακρηθεῖς. E. ib. οὐκ om. o. 25. περιστῆσαι. R. ib. λόγοις ἢ μύθοις. g. ib. Ἀθηναίων. R. ib. δὲ ὑπεξῆλ- θεν. f. ἐπεξῆλθεν. R. 26. ὑπεξιστάμενος. μ. ib. ἣς ὑπήγετο. g. 27. ἐκπεσόντων. R. ib. αὐτοῦ. R.

ὡς αὐτίκα ἤξοντα ἐς Βαβυλῶνά τε καὶ Σούσα, καθορμισθεὶς δὲ ἐς τὴν Ἐφεσον καὶ τὸν μὲν τεθνάναι ἀκούων, τὰ δὲ τῆς Ἀσίας αὐτῷ ξυγκελευσμένα πράγματα, Ῥόδου εἶχετο, ἡ δὲ νῆσος ἀγαθὴ ἐνσπουδάσαι, καὶ σοφιστῶν φροντιστήριον ἀποφήνας τὴν Ῥόδον αὐτοῦ διητάτο θύων ἡσυχία τε καὶ Μούσαις καὶ Λωρίοις ἤθεδον ἐγκαταμιννύς Ἀττικά.

III 5 Τὸν δὲ αὐτοσχέδιον λόγον ξὺν εὐροίᾳ καὶ θείως διατιθέμενος τὸν ἔπαινον τοῦτον πρῶτος ἠνέγκατο. τὸ γὰρ θείως λέγειν οὐπὼ μὲν ἐπεχωρίασε σοφιστῶν σπονδαῖς, ἀπ' Αἰσχίνου δ' ἤρξατο θεοφορήτω ὀρμῇ ἀποσχεδιάζοντος, ὥσπερ οἱ τοὺς χρησμούς ἀναπνέοντες. ἀκροατῆς δὲ Πλάτωνος τε καὶ Ἰσοκράτους γενόμενος πολλὰ καὶ παρὰ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ἠγάγετο. σαφηνείας τε γὰρ φῶς
510 ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἄβρὰ σεμνολογία καὶ τὸ ἐπίχαρι σὺν δεινότητι καὶ καθάπαξ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου
10 κρείττων ἢ μιμήσει ὑπαχθῆναι.

IV Λόγοι δ' Αἰσχίνου κατ' ἐπίους μὲν καὶ τέταρτός τις Δηλιακὸς καταψευδόμενος τῆς ἐκείνου γλώττης· οὐ γὰρ ἂν ποτε τοὺς μὲν περὶ τὴν Ἀμφισσαν λόγους, ὑφ' ὧν ἡ Κιρραία χώρα καθιερώθη, εὐπροσώπως τε καὶ ξὺν ὥρᾳ διέθετο κακὰ βουλευσάντων Ἀθηναίων, ὥς φησι Δημοσθένης, ἐπὶ δὲ τοὺς Δηλιακοὺς μύθους, ἐν οἷς θεολογία τε καὶ θεογονία καὶ ἀρχαιολογία, φανύως οὕτως
15 ὥρμησε καὶ τοῦτο προαγωνιζόμενος Ἀθηναίων οὐ μικρὸν ἀγώνισμα ἠγρουμένων τὸ μὴ ἐκπεσεῖν τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ. τρισὶ δὲ λόγοις περιωρισθῶ ἡ Αἰσχίνου γλῶττα· τῷ τε κατὰ Τιμάρχου καὶ τῇ ἀπολογίᾳ τῆς προεβείας καὶ τῇ τοῦ Κτησιφῶντος κατηγορίᾳ. ἔστι δὲ καὶ τέταρτον αὐτοῦ φρόν-
V τισμα, ἐπιστολαί, οὐ πολλαὶ μὲν, εὐπαιδευσίας δὲ μεσταὶ καὶ ἡθους. τοῦ δὲ ἡθικοῦ καὶ Ῥοδίοις ἐπίδειξιν ἐποιήσατο· ἀναγνοὺς γὰρ ποτε δημοσίᾳ τὸν κατὰ Κτησιφῶντος οἱ μὲν ἐθαύμαζον, ὅπως
20 ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ ἡτήθη καὶ καθήπτοντο τῶν Ἀθηναίων ὡς παρανοοούντων, ὁ δὲ „οὐκ ἂν“ ἔφη „ἐθαυμάζετε, εἰ Δημοσθένους λέγοντος πρὸς ταῦτα ἠκούσατε“, οὐ μόνον ἐς ἔπαινον ἐχθροῦ κα-
θιστάμενος, ἀλλὰ καὶ τοὺς δικαστὰς ἀφίεις αἰτίας.

511 ιθ'. Ὑπερβάντες δ' Ἀριοβαρζάνην τὸν Κίλικα καὶ Ξενοφρόνα τὸν Σικελιώτην καὶ Πειθαγόραν τὸν ἐκ Κυρήνης, οἳ μῆτε γινῶναι ἱκανοὶ ἔδοξαν, μῆθ' ἐρμηνεύσαι τὰ γνωσθέντα, ἀλλ' ἀπορία
25 γενναίων σοφιστῶν ἐσπουδάσθησαν τοῖς ἐφ' ἑαυτῶν Ἑλλήσιν, ὃν πον τρόπον τοῖς σίτου ἀποροῦσιν οἱ ὄροβοι, ἐπὶ Νικήτην ἴωμεν τὸν Σμυρναῖον. οὗτος γὰρ ὁ Νικήτης παραλαβὼν τὴν ἐπιστήμην ἐς στενὸν ἀπειλημμένην ἔδωκεν αὐτῇ παρόδους πολλὰ λαμπροτέρας ὧν αὐτὸς τῇ Σμύρῃ ἐδείματο, συνάψας τὴν πόλιν ταῖς ἐπὶ τὴν Ἐφεσον πύλαις καὶ διὰ μέγεθος ἀντεξάρας λόγοις ἔργα. ὁ δὲ ἀνὴρ οὗτος τοῖς μὲν δικανικοῖς ἀμείνων ἐδόκει τὰ δικανικά, τοῖς δὲ σοφιστικοῖς τὰ σοφιστικά ὑπὸ

1. ἤξαντα. R, f, k. ib. Βαβυλῶ. v. ib. Μούσα. μ. ib. δὲ om. f, k. ib. καὶ τὰ μὲν. π, g. 2. Ἀσίας αὐτοῦ. R.

Αν Ἀσίας ἀθρόως ξ. ? ib. ξυγκελευσμένα. 1, o. ξυγκελευσμένα. 2, φ, π, g, e, m. ξυγκελευσμένα. p. 3. ἡσυχία τε θύων. R. θύων ἡσυχία τε. f, β, v, m, g. θύων ἡσυχία. 5. 4. ἐγκαταμιννύς. p et mg. ῥοδίοις.

5. εὐροίᾳ. p. ib. πρῶτον. e, m. 7. ἀκρ. καὶ Πλάτωνος καὶ Ἰσοκρ. β. 8. πολλὰ δὲ παρὰ. k. ib. γὰρ φῶς. p. 9. ἐν τῷ λόγῳ ἔπαινος Αἰσχίνου. φ, k et R. in mg., o. 11. λόγων. μ, v. λόγῳ. h. λόγος. ox. 12. Κιρραία. π, g. 13. ὥσπερ φησι. p. 14. μύθους om. 2, 3 (p a pr. m.), E. 15. μικρὸν p. μικρόν. h. ib. ἀγώνισμα om. 2, 3 (p a pr. m.), E. ib. τοῖς μὴ. R, v, β. 16. τρισὶ δὲ. 1. τρισὶ δὲ. 2, 3, E. ib. περιωρισθῶ. m, ox. ib. καὶ τῇ ἀπολογίᾳ. v, E. καὶ ἀπολογία. C. 17. καὶ τοῦ. h. ib. ἔτι. k. 18. δὲ γε μεσταί. R. μὲν γε μεσταί. β. ib. Ῥοδίοις om. h. 19. καλλίστην ἐπίδειξιν. 2, φ ex corr. E. ib. κατὰ

τοῦ. 2. 20. παρανοοούντων. r, p ex corr. ve. παρανοοούντων. f corr. sec. m. παρανοοούντων 5. 21. ἐθαυμάζετο. h. ib. εἰ Δ. παρόντος ἠκούετε. R.

23. ὑπερβάντες δ' Ἀριοβαρζάνην. R, β. ὑπερβάντες Ἀρ. 5. Ἀριοβαρζάνην. 2, 3, E. ib. Πειθαγόραν. 1, ve. Πυθαγόραν. 5. 24. Κυρήνης. r. 25. ἐφ' αὐτῶν. r. 26. οὗτος γὰρ ὁ Νικήτης p ex corr. οὗτος γὰρ (om. ὁ Νικήτης). 5. 27. λαμπροτέραν. R. 29. τοῖς δὲ. v.

1, 18, §. 3, 4, 19. p. 510. 511. — 24. 25. 26.

τοῦ περιδεξίως τε καὶ πρὸς ἄμεινον ἐς ἄμφω ἡρμόσθαι. τὸ μὲν γὰρ δικανικὸν σοφιστικῇ περιβολῇ ἐκόσμησεν, τὸ δὲ σοφιστικὸν κέντρον δικανικῶς ἐπέσφραξε. ἡ δὲ ἰδέα τῶν λόγων τοῦ μὲν ἀρχαίου καὶ πολιτικοῦ ἀποβέβηκεν, ὑπόβαλκτος δὲ καὶ διδυραμβώδης, τὰς δ' ἐννοίας ἰδίας τε καὶ παραδόξους ἐκδίδωσιν, ὥσπερ οἱ βακχεῖοι θύρσοι τὸ μέλι καὶ τοὺς ἐσμούς τοῦ γάλακτος.

Μεγάλων δ' ἀξιούμενος, τῆς Σμύρνης τί οὐκ ἐπ' αὐτῷ βοώσης ὡς ἐπ' ἀνδρὶ θαυμασίῳ καὶ ὁήτορι, οὐκ ἐθάμιζεν ἐς τὸν δῆμον, ἀλλ' αἰτίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς ἔχων φόβον „φοβοῦμαι“ ἔφη „δῆμον ἐπαίροντα μᾶλλον ἢ λοιδορούμενον.“ τελώνων δὲ θρασυναμένου ποτὲ πρὸς αὐτὸν ἐν δικαστηρίῳ καὶ εἰπόντος „παῦσαι ὑλακτῶν με“ μάλα ἀστεῖως ὁ Νικήτης „νῆ Δία“, εἶπεν „ἦν καὶ σὺ παύσῃ δάκνων με.“

Ἡ δὲ ὑπὲρ Ἀλπίων τε καὶ Ῥήνων ἀποδημία τοῦ ἀνδρὸς ἐγένετο μὲν ἐκ βασιλείου προστάγμα- 10 512
τος, αἰτία δὲ αὐτῆς ἦδε· ἀνὴρ ὑπάτος, ὃ ὄνομα Ροῦφος, τοὺς Συμμεναίους ἐλογίστευσεν πικρῶς καὶ δυστρόπως. τοῦτ' αὖτε προσκρούσας ὁ Νικήτης „ἔρρωσο“, εἶπεν, καὶ οὐκέτι προσήει δικάζοντι. τὸν μὲν δὴ χρόνον, ὃν μιᾷ πόλεως ἥρξεν, οὕτω δεινὰ πεπονθέναι ᾤετο, ἐπιτραπείας δὲ τὰ Κελτικὰ στρατόπεδα ὀργῆς ἀνεμνήσθη — αἱ γὰρ εὐπραγίαι τὰ τε ἄλλα τοὺς ἀνθρώπους ἐπαίρουσι καὶ τὸ μηκέτι καρτερεῖν, ἃ πρὶν εὖ πράττειν ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ ἐκαρτέρουν — καὶ γράφει πρὸς τὸν 15
αὐτοκράτορα Νερούαν πολλὰ ἐπὶ τὸν Νικήτην καὶ σχέτλια. καὶ ὁ αὐτοκράτωρ „αὐτὸς“ εἶπεν „ἀκροάσει ἀπολογουμένου, καὶ ἀδικούντα εὖρος, ἐπίδες δίκην.“ ταυτὶ δὲ ἔγραψεν οὐ τὸν Νικήτην ἐκδιδούς, ἀλλὰ τὸν Ροῦφον ἐς συγγνώμην ἐτοιμάζων, οὐ γὰρ ἂν ποτε ἄνδρα τοιοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ γεγονότα οὐτ' ἂν ἀποκτεῖναι ὁ Ροῦφος, οὐτ' ἂν ἕτερον ζημιῶσαι οὐδέν, ὡς μὴ φανεῖται βαρὺς τῷ 20
καδυστάντι αὐτὸν δικαστῇ ἐχθρῷ. διὰ μὲν δὴ ταῦτα ἐπὶ Ῥήνων τε καὶ Κελτοὺς ἦλθεν, παρελθὼν 20
δὲ ἐπὶ τὴν ἀπολογίαν οὕτω τι κατέπληξε τὸν Ροῦφον, ὡς πλείω μὲν ἀφῆναι ἐπὶ τῷ Νικήτῃ δάκρυα οὐ διεμέτρησεν αὐτῷ ὕδατος, ἀποπέμψαι δὲ οὐκ ἄτρωτον μόνον, ἀλλὰ καὶ περιβλεπτον καὶ ἐν τοῖς ξηλωτοῖς Συμμεναίων. τὸν δὲ ἄνδρα τοῦτον χρόνους ὕστερον Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος σοφιστῆς διορθούμενος ἐπέγραψε Νικήτην τὸν κεκαθαρμένον, ἡγνόησε δὲ ἀκροθίνια Πυγμαῖα κο- 25
λοσσοῦ ἐφαρμόζων.

κ'. Ἰσαῖος δὲ ὁ σοφιστῆς ὁ Ἀσσύριος τὸν μὲν ἐν μείρακι χρόνον ἡδοναῖς ἐδεδώκει, γαστροῦς 513
τε γὰρ καὶ φιλοποσίας ἤττητο καὶ λεπτὰ ἡμίλοχετο καὶ θαμὰ ἤρα καὶ ἀπαρκαλύπτως ἐκώμαζεν, ἐς δὲ ἄνδρας ἦκων οὕτω τι μετέβαλεν, ὡς ἕτερος ἐξ ἑτέρου νομισθῆναι, τὸ μὲν γὰρ φιλόγελων ἐπιπολάζειν αὐτῷ δοκοῦν ἀφείλε καὶ προσώπου καὶ γνώμης, λυγρῶν τε καὶ αὐλῶν κτύποις οὐδ'

1. ἡρμόσθαι. h. ib. σοφιστικῇ περιβολῇ. r et p. ex corr. σοφιστικῇ τινι περιβολῇ. ζ. 2. τὸ δὲ σοφιστικὸν om. π, g. σοφιστικῶ. f. ib. ἡ δὲ ἰδέα. v. ib. τοῦ λόγου. μ. suprascr. ων. 3. ὑποβέβηκεν. π, g. ib. ὑπόβαλκτος δὲ καὶ 1. ὑπόβαλκτος γὰρ ἐστὶ καὶ. μ, v. ὑπόβαλκτος γὰρ καὶ. ox, h, 3, E. 4. ἐσμούς. h. νασμούς. B.

5. ἀξιούμενος τῆς. R, r, f. ἀξιούμενος καὶ τῆς. q, k, β, 2, 3, E. ib. ὡς μετ' ἀνδρὶ. π. 6. φόβον. R, r, f. 7. φοβοῦμαι. q. (sic.) φοβοῦμαι. k. φοβοῦμαι. β, 2, 3, E. Ex diversis lectionibus integravi locum scribens φόβον „φοβοῦμαι“ ἔφη. 7. θρασυναμένου. r, f, β, ve. θρασυνομένου. R, k, 2, 3, E. 8. νῆ Δία om. 2, 3, e, m. ib. εἶπεν. 1. ἔφη. 2, 3, E. 9. δάκνων με. R. δάκνων. ζ.

10. Ἀλπίων τε καὶ Κυρήνην. R, r, f. Ἀλπίων τε καὶ Κυρήνην. k. et p in mg. γρ. Κυρήνην. 11. δ' αὐτῆς. r. ib. ὃ ὄνομα Κλαύδιος Ροῦφος. R. 12. εἶπεν καὶ. R, f. 13. μὲν γὰρ δὴ. R. χρόνον μιᾷς. r, f. 14. στρατόπεδα. r. ib. τὰτε γ' ἄλλα. μ, h, π, g. 15. ἐκαρτέρει. R, f, q, k, β. ib. πρὸς τὸν αὐτοκρ. r, f, β, p. πρὸς αὐτὸν αὐτοκρ. k. πρὸς αὐτοκρ. ζ. γράφειν. h. 16. Νέρωνα. h. ἔρωνα πολλὰ καὶ σχέτλια. R. Νέρβαν. r. 17. ἀκροάσει. R, r. ἀκροάση. ζ. ib. ταυτὶ δὴ. v. 18. διδούς. g. ib. Ροῦφον φανείας συγγνώμην. β. ib. ἐφ' ἑαυτῷ. r, 3, E. ὑφ' ἑαυτῷ. R, f, k, β, 2. 19. μηδὲν. p. 20. Κελτὸν ἦλθεν. R. ib. παρελθὼν δ'. E. παρελθὼν δὲ. μ, h. 21. οὕτω τοι. μ, p. 23. καὶ ἐν τοῖς. 1. ἐν τοῖς. 2, 3, E. 24. ἔγραψεν. f. ib. Σ. s. v. ἀκροθίνια. Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος σοφιστῆς ἔφη. Νικήτης ὁ κεκαθαρμένος, ἡγνόησε ἀκροθίνια Πυγμαίων κολοσσοῦ ἐφαρμόζειν. ib. ἀκροθίνια. r, k.

26. ὁ σοφιστῆς Ἀσσύριος. R. 27. ἀπαρκαλύπτως. f, k. 28. οὕτω τοι. μ, h. οὕτω μετέβαλεν. R. 29. προσώπων καὶ γνώμην. g.

1, 19, §. 2, 20. p. 512. 513. — 26. 27.

ἐπὶ σκηνῆς ἔτι παρετύγγανεν, ἀπένδυ δὲ καὶ τὰ λήδια καὶ τὰς τῶν ἐφεστρίδων βαφὰς καὶ τρέπεζαν ἐκόλασε καὶ τὸ ἐρεῖν μετέθηκεν, ὥσπερ τοὺς προτέρους ὀφθαλμοὺς ἀποβαλὼν. Ἀρδύος γοῦν τοῦ ῥήτορος ἐρομένου αὐτόν, εἰ ἢ δεῖνα αὐτῷ καλὴ φαίνοιτο, μάλα σωφρόνως ὁ Ἰσαῖος „πέπανμαι“ εἶπεν „ὀφθαλμιῶν“. ἐρομένου δὲ αὐτόν ἐτέρου, τίς ἄριστος τῶν ὀρνίθων καὶ τῶν ἰχθύων ἐς βρωσίν, „πέπανμαι“ ἔφη ὁ Ἰσαῖος „ταῦτα σπονδάζων, ξυνῆκα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν“, ἐνδεικνύμενος δῆπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα, ὅτι σκιά καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι.

11 Τῷ δὲ Μιλησίῳ Διονυσίῳ ἀκροατῇ ὄντι τὰς μελέτας ξὺν ᾧδῃ ποιουμένῳ ἐπιπλήττων ὁ Ἰσαῖος „μευράκιον“ ἔφη „Ἰωνικόν, ἐγὼ δὲ σε ἄδην οὐκ ἐπαίδευσα.“ νεανίσκον δὲ Ἰωνικοῦ θαυμάζοντος πρὸς αὐτόν τὸ τοῦ Νικήτου μεγαλοφώνως ἐπὶ τοῦ Ξέρξου εἰρημένον „ἐκ τῆς βασιλείου νεῶς Αἰγυπτιαν ἀναδησώμεθα“ καταγελάσας πλατὺν ὁ Ἰσαῖος „ἀνόητε“, εἶπεν, „καὶ πῶς ἀναχθήσῃ;“

514 Τὰς δὲ μελέτας οὐκ αὐτοσχεδίους ἐποιεῖτο, ἀλλ' ἐπεσκεμμένας τὸν ἐξ ἑω ἐς μεσημβρίαν καιρὸν. ἰδέαν δ' ἐπήσκησε λόγων οὔτ' ἐπιβεβλημένην, οὔτ' αὖτον, ἀλλ' ἀπέριττον καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἀποχρῶσαν τοῖς πράγμασιν. καὶ τὸ βραχέως ἐρμηνεύειν, τοῦτό τε καὶ πᾶσαν ὑπόθεσιν συνελεῖν ἐς βραχὺ Ἰσαίου εὖρημα, ὡς ἐν πλείοσι μὲν ἑτέροις, μάλιστα δὲ ἐν τοῖσδε ἐδηλώθη. τοὺς μὲν γὰρ 15 Λακεδαιμονίους ἀγωνιζόμενος τοὺς βουλευομένους περὶ τοῦ τείχους ἀπὸ τῶν Ὀμήρου ἐβραχυλόγησε τοσοῦτον.

„ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνίρ.“

οὕτω στήτέ μοι, Λακεδαιμόνιοι, καὶ τετειχίσμεθα.“ κατηγορῶν δὲ τοῦ Βυζαντίου Πύθωνος, ὡς δεθέντος μὲν ἐκ χρησμῶν ἐπὶ προδοσίᾳ, κεκριμένης δὲ τῆς προδοσίας, ὡς ἀνέξευξεν ὁ Φίλιππος, 20 ξυνέλαβε τὸν ἄρῶνα τοῦτον ἐς τρεῖς ἐννοίας, ἔστι γὰρ τὰ εἰρημένα ἐν τρισὶ τούτοις. „ἐλέγχω Πύθωνα προδεδωκότα τῷ χρήσαντι θεῷ, τῷ δῆσαντι δῆμῳ, τῷ ἀναξεύξαντι Φιλίππῳ, ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἔχρησεν, εἰ μὴ τις ἦν, ὁ δὲ οὐκ ἂν ἐδησεν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν, ὁ δὲ οὐκ ἂν ἀνέξευξεν, εἰ μὴ δὲ ὃν ἤλθεν, οὐχ εὗρεν.“

καί. Ὑπὲρ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ διαλέξομαι καθαψάμενός πρότερον τῶν κακίζων 25 αὐτόν πειρωμένων, ἀπαξιούσι γὰρ δὴ τὸν ἄνδρα τοῦ τῶν σοφιστῶν κύκλου διδυραμβώδη καλοῦντες καὶ ἀκόλαστον καὶ πεπαχυσμένον. ταυτὶ περὶ αὐτοῦ λέγουσιν οἱ λεπτολόγοι καὶ νωθροὶ καὶ μηδὲν ἀπ' αὐτοσχεδίου γλώττης ἀναπνέοντες. φύσει μὲν γὰρ ἐπιφθονοὺς χροῖμα ἄνθρωποι· διαβάλλουσι γοῦν τοὺς μὲν εὐμήκεις οἱ μικροί, τοὺς δὲ εὐειδεῖς οἱ πονηροὶ τὸ εἶδος,

1. ἐπὶ σκηναῖς. R. ib. λήδια. R, r, f, o. λήδια. k. λύδια. β, 2, 3, e, m. 2. μετέθηκεν. 1. μεθήκεν. 2, 3, E. ib. οὐν. π. τοῦ om. m, o. 3. εἰ ἢ δεῖνα καλή. R. ib. πέπανμαι ἔφη ὀφθαλμιῶν μάλα σωφρόνως ὁ Ἰσαῖος. R. 4. τῶν ὀρνίθων καὶ τῶν ἰχθύων. 1. τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνίθων. 2, 3, E. 5. ὁ Ἰσαῖος om. β. 6. ἐρομένου αὐτῷ. β. ib. Σ. v. Ἰσαῖος. ὅτι Ἰσαίου τοῦ ῥήτορος νεωτέρου ἀσπασμένου, ὅστερον δὲ σωφρονήσαντος ἤρετο αὐτόν τις· τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων — ὡς σκιά καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. ὡς σκιά etiam pe habet, cum Σ B, E.

7. Μιλησίῳ om. k. ib. ποιουμένου. R. 9. τὸ τοῦ Νικήτου. r, q, k, β. τὸ τοῦ Ψικήτου. R. τῷ τοῦ Νικήτου. f. τὸ τῷ Νικήτῃ. v, p, g, pe. τῷ Νικήτῃ (om. τὸ) h, E. τὸ τὸν Νικήτην. μ. ib. μεγαλοφώνως. k. μεγαλοφόνως. h. ib. νεῶς. 1, ve, pe. νηὸς. 2, 3, E. 10. ἀνόητος. π, g.

11. ὡς αὐτοσχεδίους. o. ib. ἐπεσκεμμένους. k. ἐπισκεμμένους. β. 12. οὔτε ἐπιβεβλημένην. μ. 13. καὶ βραχέως. 1. καὶ τὸ βραχέως. 2, 3, E. ib. τοῦτο καὶ. R. τοῦ τότε καὶ. r, f, q. τοῦτο τε καὶ. k (sic). τοῦτο τε om. β, 2, 3, E. ib. καὶ πᾶσαν. r et p ex corr. καὶ πᾶσαν τὴν. g. 14. τοὺς γὰρ. μ. 15. ἀγωνιζόμενους. R, f, k, β. ib. καὶ βουλευομένους. R, f, k, β. τοὺς βουλομένους. m. ib. ἐβραχυλόγησεν. f. 16. τοσαῦτα. R. 17. ἀσπίς δ' ἄρ'. R, π. ἀσπίς ἀσπίδ'. k. ἀσπίς ἄρ' ἐπ' ἀσπίδ'. μ. ib. καὶ κόρυς κόρυιν. β. κόρης κόρη. h. 18. οὐ στήτε. R. 19. ἐπὶ προδοσίᾳ ἐκ χρησμῶν. R. ἐκ χρησμοῦ. p. ib. τῆς om. R. 20. ξυνέβαλε. R, r, f, g, h. ib. ἐννοίας. β. ib. ἐν om. β. ib. ἐλέγχω. 1 (ἐλέγχων. R). ἐλέγξω. 2, 3, E. 21. ἀναξεύξαντι Φιλίππῳ δῆμῳ. f. in r δῆμῳ mg. habet. 23. ἐνέξευξεν. r. ἔξευξε. k.

24. καθαψόμενος. v. 25. αὐτῶν. k. ib. κύκλον. R. 26. ταυτὶ. R, r. ταυτὶ γὰρ. h. ταυτὶ δὲ. C reliqui. καὶ ταυτὶ δὲ. E. 27. ἀπ' αὐτοσχεδίου. 1, o. ὑπ' αὐτοσχεδίου. 2, 3, e, m. ib. ἀναπνέοντος. v. 28. γοῦν om. π. ib. αἰεδεῖς. k. εὐεδεῖς. fe. εὐηδεῖς. h, m.

τοὺς δὲ κούφους τε καὶ δορυμικούς οἱ βραδεῖς καὶ ἑτερόποδες, τοὺς θαρσαλέους οἱ δειλοὶ καὶ οἱ ἄμουσοι τοὺς λυρικούς, τοὺς δ' ἀμφὶ παλαιστράν οἱ ἀγύμναστοι, καὶ οὐ χροὴ θανμάζειν, εἰ πεπηδημένοι τὴν γλῶττάν τινες καὶ βοῦν ἀφωνίας ἐπ' αὐτὴν βεβλημένοι καὶ μήτ' ἂν αὐτοὶ τι ἐνθυμηθέντες μέγα, μήτ' ἂν ἐνθυμηθέντος ἑτέρου ξυμφήσαντες διαπτύοιεν τε καὶ κακίζοιεν τὸν ἐτοιμώτατα δὴ καὶ θαρσαλεώτατα καὶ μεγαλειότατα τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ Ἑλλήνων ἐρμηνεύσαντα. ὥς δὲ 5 ἡγροήμασι τὸν ἄνδρα, ἐγὼ δηλώσω, καὶ ὁποῖον αὐτῷ καὶ τὸ τοῦ οἴκου σχῆμα.

Ἀρχιερεὺς μὲν γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀσίας αὐτός τε καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ/παῖς ἐκ πατρὸς πάντες, 11 ὁ δὲ στέφανος οὗτος πολὺς καὶ ὑπὲρ πολλῶν χρημάτων. δίδυμός τε ἀποτεχθεὶς ἄμφω μὲν ἦσθην ἐν σπαργάνοις, πεμπταίων δὲ ὄντων κεραυνῷ μὲν ἐβλήθη ὁ ἕτερος, ὁ δὲ οὐδεμίαν ἐπηρώδη τῶν αἰσθήσεων ξυγκατακείμενος τῷ βληθέντι. καίτοι τὸ τῶν σκηπτῶν πῦρ οὕτω δορυμὸν καὶ θειῶδες, 10 ὥς τῶν ἀργῶν τοὺς μὲν ἀποκτείνειν κατ' ἐκπλήξιν, τῶν δὲ ἀκοάς τε καὶ ὀφθαλμούς σίνεσθαι, τῶν δὲ ἐς τοὺς νοῦς ἀποσκήπτειν. ἀλλ' οὐδενὶ τούτων ὁ Σκοπελιανὸς ἦλω, διετέλεσε γὰρ δὴ καὶ ἐς γῆρας βαδὼν ἀκράϊός τε καὶ ἄρτιος. τουτὶ δὲ ὁπόθεν θανμάζω, δηλώσαι σοι βούλομαι· ἐδείπνουν μὲν κατὰ τὴν Ἀἴμνον ὑπὸ δορυμὸν μεγάλῃ θειοῦται ὅκτω περὶ τὸ καλούμενον Κέρας τῆς νήσου, τὸ δὲ χωρίον τοῦτο λιμὴν ἔστιν ἐς κεφαλὰς ἐπιστρέφων λεπτὰς, νέφους δὲ τὴν δορυμὸν περισχόντος 15 516 καὶ σκηπτῷ ἐς αὐτὴν ἐκδοθέντος ἢ μὲν ἐβέβλητο, οἱ θειοῦται δὲ ἐκπλήξεως αὐτοῖς ἐμπεσοῦσης, ἐφ' οὗπερ ἔτυχεν ἕκαστος πράττων, οὕτως ἀπέθανεν. ὁ μὲν γὰρ κύλικα ἀναιρούμενος, ὁ δὲ πίνων, ὁ δὲ μάττων, ὁ δὲ ἐσθίων, ὁ δὲ τι ποιῶν τὰς ψυχὰς ἀφῆκαν ἐπιτεθυμμένοι καὶ μέλανες, ὥσπερ οἱ χαλκοὶ τῶν ἀνδριάντων περὶ τὰς ἐμπύρους τῶν πηγῶν κεκαπνισμένοι. ὁ δὲ οὕτω τι οὐκ ἔδει ἐτρεφετο, ὥς διαφυγεῖν μὲν τὸν ἐκ τοῦ σκηπτῷ θάνατον, ὃν μηδὲ οἱ σκληρότατοι τῶν ἀγροίκων 20 διέφυγον, ἄτρωτος δὲ μέναι τὰς αἰσθήσεις καὶ τὸν νοῦν ἑτοιμὸς καὶ ὑπνὸν κρείττων, καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ νοθρὸν αὐτοῦ ἀπῆν.

Ἐφοίτησε δὲ τοὺς ἱστορικούς τῶν λόγων παρὰ τὸν Σμύρναϊον Νικήτην μελετήσαντα μὲν ἐπιφανῶς, πολλῷ δὲ μείζον ἐν δικαστηρίοις πνεύσαντα. δεομένων δὲ τῶν Κλαζομενίων τὰς μελέτας αὐτὸν οἴκοι ποιεῖσθαι καὶ προβήσεσθαι τὰς Κλαζομενὰς ἐπὶ μέγα ἡγουμένων, εἰ τοιοῦτος ἀνὴρ 25 ἐμπαυδεύσοι σφίσι, τουτὶ μὲν οὐκ ἀμούσως παρητήσατο τὴν ἀηδὸνα φήσας ἐν οἰκίσκῳ μὴ ᾄδειν, ὥσπερ δὲ ἄλλος τι τῆς ἑαυτοῦ εὐφωνίας τὴν Σμύρναν ἐσκέψατο καὶ τὴν ἡγῶ τὴν ἐκεῖ πλείστου ἀξίαν φήθη. πάσης γὰρ τῆς Ἰωνίας οἶον μουσεῖον πεπολισμένης ἀρτιωτάτην ἐπέχει τάξιν ἢ Σμύρνα, καθάπερ ἐν τοῖς ὀργάνοις ἢ μαγὰς.

Αἱ δὲ αἰτίαι, δι' ἃς ὁ πατὴρ ἐξ ἡμέρου τε καὶ πρόου χαλεπὸς αὐτῷ ἐγένετο, λέγονται μὲν ἐπὶ 31 1V πολλά, καὶ γὰρ ἡ δεῖνα καὶ ἡ δεῖνα καὶ πλείους, ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀληθεστάτην δηλώσω· μετὰ γὰρ

1. τοὺς δὲ κούφους. R, r, β, v. τοὺς κούφους. 2, 3, E. ib. καὶ μικροὺς. f, k. ib. τοὺς θαρσαλέους οἱ δειλοὶ om. R, r, f, in k, β leguntur post λυρικούς. ib. καὶ ἄμουσοι. k. 2. τοὺς δ' ἀμφὶ. 1. καὶ τοὺς ἀμφὶ. v, ox, h, 3, E. καὶ οἱ ἀμφὶ. μ. ib. καὶ οὐς χροὴ. g. 4. κακίζειν. h. 5. ἐτοιμώτατον δὴ. R. ἐτοιμώτατα δὴ. r, f, β. ἐτοιμώτατα καὶ. k. ἐτοιμώτατά τε. 2, 3, E. ib. θαρσαλεώτατα. β. ib. καὶ μεγαλειότατα om. h. 6. ποῖον. π, g. ib. αὐτοῦ. R, v.

8. τε om. m. ib. ἦσθην. E. 9. μὲν om. 2. 10. ξυγκαίμενος. β. ib. θειῶδες. μ. 11. κατὰ ἐ. f. ib. τῶν δὲ. 1. τοὺς δὲ. 2, 3, E. 12. οὐδὲν τούτων. r. ib. δὴ om. R, v. 13. τε om. 2, 3, E. ib. τοῦτο. μ, v. ib. δὲ om. g. 14. τὴν om. R, g. ib. παρὰ. R. ib. καλούμενον om. β. 15. ἐπιστρέφων ἐς κεφαλὰς. μ. ἐπιστρέφων. π, g. 16. αὐτῷ. R. τῆς αὐτοῖς. g. 17. ἔτυχεν ἕκαστος πράττων. 1. ἕκαστος ἔτυχε πράττων. 2, 3, E. 18. ὁ δὲ μάττων. 1. ὁ δὲ

βάπτων 2, 3, E. ib. ὁ δὲ τι ποιῶν. R, f, q, k, β, o. Desunt verba in r, 2, 3, e, m. 19. παρὰ. R. ib. ἐμπελόντος. k (sic corr.). ἐμπήρους. e. ib. κεκαπνισμένοι. q ex corr. k. κεκαπνισμένοι. p in mg. κεκαπνισμένοι om. 5. 20. ἐκ σκηπτῷ. f. 21. ἄτρωτος. R. ἄτρωτος. β. 23. ἐφοίτησεν. f. ἐφοίτα. π, g. 24. καὶ ἐν. R. 25. προσεθήσεσθαι. β. ib. μεγάλα. h. ib. εἰ τοιοῦτος. R, π. εἰ τοιοῦτος δὲ. r, f, k, β. εἰ τοιοῦτος. 2, 3, E. Fo: εἰ τοιοῦτος δὴ. 26. ἐμπαυδεύοι. R. 27. ἑαυτοῦ om. f et q pr. m. ib. τὴν om. R, r, f et q pr. m. o.

30. αἱ δὲ αἰτίαι. f. αἱ δ' αἰτίαι. E. ib. χαλεπὸς. R, e. 31. καὶ ἡ δεῖνα om. R.

- 517 τὴν τοῦ Σκοπελιανοῦ μητέρα γυναῖκα ὁ πρεσβύτερος ἡγάγετο ἡμίγαιον τε καὶ οὐ κατὰ νόμους, ὁ δὲ ὄρων ταῦτα ἐνουθέτει καὶ ἀπῆγεν. τοῦτι δὲ τοῖς ἐξώροις ἀηδὲς. ἢ δ' αὖ ἐννετίθει κατ' αὐτοῦ λόγον, ὥς ἐρώντος μὲν αὐτῆς, τὴν διαμαρτίαν δὲ μὴ καρτεροῦντος. ἐννελάμβανε δὲ αὐτῇ τῶν διαβολῶν καὶ οἰκίτης τοῦ πρεσβύτου μάγειρος, ᾧ ἔπωννυμία Κύνθηρος, ὑποθωπεύσαν, ὥσπερ ἐν δράματι, τὸν δεσπότην καὶ τοιαντὶ λέγων· „ὦ δέσποτα, βούλεται σε ὁ υἱὸς τεθνάναι ἤδη, οὐδὲ τὸν αὐτόματον καὶ μετ' οὐ πολὺ θάνατον ἐνδιδούς τῷ σῷ γῆρα, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦργων μὲν τὴν ἐπιβουλήν, μισθούμενος δὲ καὶ τὰς ἐμὰς χεῖρας. ἔστι γὰρ αὐτῷ φέρομακα ἀνδροφύνα ἐπὶ σέ, ὧν τὸ καιριώτατον κελεύει με ἐμβαλεῖν ἐς ἓν τι τῶν ὧσων ἐλευθερίαν τε ὁμολογῶν καὶ ἀγροὺς καὶ οἰκίας καὶ χρήματα καὶ πᾶν ὅ τι βουλοίμην ἔχειν τοῦ σοῦ οἴκου, καὶ ταῦτι μὲν περὶ τοῦ ἐνδοῦντι δὲ μαστίγῳσίν τε καὶ στρέβλωσιν καὶ παχείας πέδας καὶ κύφωνα βαρύν.“ καὶ τοιοῖσδε θωπεύμασι περιελθὼν τὸν δεσπότην τελευτῶντος μετ' οὐ πολὺ καὶ πρὸς διαθήκαις ὄντος γράφεται κληρονόμος, υἱὸς τε προσρηθείς καὶ ὀφθαλμοὶ καὶ ψυχὴ πᾶσα. καὶ οὐχὶ ταῦτι χορὴ θανμάζειν, ἐπεὶ πρεσβύτερον ἐρώντα ἔθελεν ἴσως πον καὶ παραπαίοντα ὑπὸ ἡλικίας καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐρῶν — καὶ γὰρ δὴ καὶ νεοὶ ἐρώντες οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτῶν τὸν ἑαυτοῦ νοῦν ἔχει — ἀλλ' ὅτι καὶ τῆς τοῦ Σκοπελιανοῦ νεότητός τε καὶ τῆς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀκμῆς κρείττων ἔδοξεν ἀγωνισάμενος μὲν περὶ τῶν διαθηκῶν πρὸς αὐτόν, ἀντεκτείνας δὲ τῇ ἐκείνου δεινότητι τὸν ἐκείνου πλοῦτον, ἀπαντῶν γὰρ τῆς οὐσίας καὶ μισθούμενος ὑπερβολαῖς χρημάτων γλώττας ὁμοῦ πάσας καὶ δικαστῶν ψήφους πανταχοῦ τὴν νικῶσαν ἀπηνέγκατο, ὅθεν ὁ Σκοπελιανὸς τὰ μὲν Ἀναξαγόρου μολόβοτα εἶναι, τὰ δὲ αὐτοῦ δουλόβοτα ἔλεγεν. ἐπιφανῆς δὲ καὶ τὰ πολιτικά ὁ Κύνθηρος γενόμενος γηράσκων ἤδη καὶ τὴν οὐσίαν ὄρων ὑποδιδούσαν καταφρονούμενός τε ἱκανῶς καὶ πον καὶ πληγὰς λαβὼν πρὸς ἀνδρός, ὃν χρήματα ἀπαιτῶν ἐτύγγανεν, ἰκίτης τοῦ Σκοπελιανοῦ γίγνεται ἀμνησικακίαν τε αὐτῷ 518 παρεῖναι καὶ ἀοργησίαν ἀπολαβεῖν τε τὸν τοῦ πατρὸς οἶκον ἀνέντα μὲν αὐτῷ μέρος τῆς οἰκίας πολλῆς οὖσης, ὥς μὴ ἀνελευθέτως ἐνδιατησῆται, συγχωρήσαντα δὲ ἀγροὺς δύο τῶν ἐπὶ θαλάττῃ. καὶ Κυνθήρου οἶκος ἐπωνόμασται νῦν ἔτι τὸ μέρος τῆς οἰκίας, ἐν ᾧ κατεβίω. ταῦτι μὲν, ὥς μὴ 525 ἀγνοεῖν αὐτά, συνιέναι δὲ καὶ τούτων, ὅτι οἱ ἄνθρωποι μὴ θεοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀλλήλων παίρνια.
- v Σκοπελιανοῦ δὲ σπουδάζοντος ἐν τῇ Σμύρνῃ ξυμφοιτᾶν μὲν ἐς αὐτὴν Ἰωνᾶς τε καὶ Λυδοὺς καὶ Κᾶρας καὶ Μαίονας Αἰολέας τε καὶ τοὺς ἐκ Μυσῶν Ἑλλήνας καὶ Φρυγῶν οὕτω μέγα, ἀγχι- 30 θυρος γὰρ τοῖς ἔθνεσιν τούτοις ἡ Σμύρνα καιρίως ἔχουσα τῶν γῆς καὶ θαλάττης πυλῶν, ὁ δὲ ἦγε μὲν Καππαδόκας τε καὶ Ἀσσυρίους, ἦγε δὲ Αἰγυπτίους καὶ Φοίνικας Ἀχαιῶν τε τοὺς εὐδοκίμο- 31 τέρους καὶ νεότητά τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἄπασαν. δόξαν μὲν οὖν ἐς τοὺς πολλοὺς παραδεδώκει ὁραστῶνης τε καὶ ἀμελείας, ἐπειδὴ τὸν πρὸ τῆς μελέτης καιρὸν ξυνήν ὥς ἐπὶ πολὺ τοῖς τῶν Συμυρναίων

1. Fo: ἡγετο. ib. οὐ om. e. 2. ἐνουθέτει ἀπῆγε. β, 2, 3, E. ἀπῆγεν. R. ib. ἐξ ὥροις. r. 3. ἐρώντος. r. ib. καὶ ἀποτυγχάνοντος μὲν αὐτῆς. o ex ve. ib. τῇ διαβολῇ. π, g. 4. πρεσβυτέρου. R. 5. τεθνάναι ἤδη. 1. ἤδη τεθνάναι. 2, 3, E. 6. τὸν om. π. ib. καὶ αὐτοῦργων. r, f, k. αὐτοῦργον. R. αὐτοῦργων. β, 2, 3, E. 7. ἐπιβολήν. E. ib. δὲ om. R. ib. αὐτοῦ. R. αὐτό. r. 8. ἐλευθερία τε. f. 9. περὶ τοῦ. R. 10. ἀπειθοῦντι τε. R. ib. καὶ τοιοῖσδε. r, f, q, k. τοιοῖσδε. β, 2, 3, E. 11. θωπεύουσι. g. ib. τῷ δεσπότη. k. 12. ταῦτι. r, f, k. τοῦτι. R. β, 2, 3, E. 13. πον om. R. 14. τὸν om. m, o. ib. οὐδ' ὅτι. o. 15. καὶ ἐν δικαστηρίοις. β, π, g. τοῖς ἐν δικαστηρίοις. μ. ib. νεότητός τε. C, E. Fo: δεινότητός τε. 16. παρὰ τῶν. R. ib. ἀντεκτείνας. k. ib. νεότητι. μ. ib. τὸν ἑαυτοῦ. β. τὸν αὐτοῦ. 1 et p, ubi τὸν αὐτοῦ in mg. τὸν ἐκείνου. 2, 3, E. 18. μολόβοτον. R. μολόβωτα. r. ib. τὰ δὲ αὐτοῦ. k. τὰ δὲ αὐτοῦ. 5. 19. δουλόβοτα. r. ib. ἐπιφανῆς. R, f, k. τὰ πολιτικά. q, β, 2, 3, E. πολιτικά. r. πολιτικός. R, f, k. 20. ἐπιδιδούσαν. f. ib. καὶ πον πληγὰς. v. 21. μνησικακίαν. o. 22. ἀοργισίαν. μ. ὀργίαν. R. ὀργήν. 5. 24. τῆς οἰκίας om. e. ib. ταῦτι ὡς. R. ταῦτι μὲν. β. 25. μὴ τοῦ θεοῦ. f, q et k ubi mg. οὐ θεῷ. 27. Ἑλλήνας τε καὶ Λυδοὺς. μ. 28. τε τοὺς. k. ib. τοὺς ἐκ Μουσῶν Ἑλλήνας καὶ Φρυγῶν. R. τ. ε. M. καὶ Φ. Ἑλλήνας. 5. 29. καιρίως ἔχουσα. R, r, f, q, k. καὶ καιρίως. β, 2, 3, E. ib. τῶν καὶ γῆς. f, q, k, o. ib. θαλάττης καλῶν. β. ib. ἦγεν μὲν. r. 30. ἦγεν δὲ. r. ib. εὐδοκίμοτάτους. R. 31. Ἀθηναίων. r, k, β. Ἀθηναίων. f. ib. ἄπασαν. β. πᾶσαν. 5. ib. οὖν om. β. ib. πολλοὺς om. f, k. ib. παραδεδώκει. 1, π. παραδῶκει. h, j. παραδεδώκει. 2, 3, a, i, m, o. 32. τὸν om. R. ib. ἐπὶ τὸ πολὺ. β. ib. τῶν om. R.

τέλειον ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν, ὁ δὲ ἀπερχήτο μὲν καὶ τῇ φύσει λαμπρῶς τε οὐσῇ καὶ μεγαλογνώμονι, καὶ τὸν μεθ' ἡμέραν καιρὸν ἦττον ἐσπούδαζεν, ἀνπνότητος δ' ἀνθρώπων γενόμενος „ὦ νύξ“, ἔλεγε „σὺ γὰρ δὴ πλείστον σοφίας μετέχεις μέρος θεῶν“, ξυνεργὸν δὲ αὐτὴν ἐποιεῖτο τῶν ἑαυτοῦ φροντισμάτων. λέγεται γοῦν καὶ ἐς ὄρθρον ἀποτεῖναι σπουδάζων ἀπὸ ἐσπέρας. προσέκειτο μὲν οὖν ἅπασιν ποιήμασι, τραγωδίᾳ δὲ ἐνεφορεῖτο, ἀγωνιζόμενος πρὸς τὴν τοῦ διδασκάλου μεγαλοφωνίαν, ἀπὸ γὰρ τούτου τοῦ μέρους ὁ Νικήτης σφόδρα ἐθανυμάζετο. ὁ δὲ οὕτω τι μεγαλοφωνίας ἐπὶ μείζον ἤλασεν, ὥς καὶ Γιγαντίαν ξυνθεῖναι παραδοῦναι τε Ὀμηρίδαις ἀφορμὰς ἐς τὸν λόγον. ὠμίλει δὲ σοφιστῶν μὲν μάλιστα Γοργία τῷ Λεοντίνῳ, ῥητόρων δὲ τοῖς λαμπρὸν ἠχοῦσιν. τὸ δὲ ἐπίχαρι φύσει μᾶλλον εἶχεν ἢ μελέτῃ, πρὸς φύσεως μὲν γὰρ τοῖς Ἰωνικοῖς τὸ ἀστελεῖσθαι, τῷ δ' αὖ καὶ ἐπὶ τῶν λόγων τοῦ φιλόγελου περιῆν. τὸ γὰρ κατηφές δυσζύμβολόν τε καὶ ἀηδὲς ἤγειτο. παρήκει δὲ καὶ ἐς τοὺς δῆμους ἀναιμὲνῳ τε καὶ διακεχυμένῳ τῷ προσώπῳ, καὶ πολλῷ πλέον, ὅτε ξὺν ὀργῇ ἐκκλησιάζοιεν, ἀνιῖς αὐτοὺς καὶ διαπραύων τῇ τοῦ εἵδους εὐθυμίᾳ. τὸ δὲ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἦθος οὔτε φιλοχρημάτος οὔτε φιλολοιοδότης· προῖκα μὲν γὰρ ξυνέταπτεν ἑαυτὸν τοῖς ὑπὲρ ψυχῆς κινδυνεύουσι, τοὺς δὲ λουδορουμενοὺς ἐν τοῖς λόγοις καὶ θυμοῦ τινα ἐπίδειξιν ἡγουμένους ποιῆσθαι γράδια ἐκάλει μεθύοντα καὶ λυττώντα. τὰς δὲ μελέτας μισθοῦ μὲν ἐποιεῖτο, ὁ δὲ μισθὸς ἦν ἄλλος ἄλλου καὶ ὥς ἕκαστος οἴκου εἶχεν, παρήκει τε ἐς αὐτοὺς οὐδ' ὑπερφρονῶν καὶ σεσοβημένος, οὐδ' ὥσπερ οἱ δεδιότες, ἀλλ' ὥς εἰκὸς ἦν τὸν ἀγωνιῶντα μὲν ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης, θαρροῦντα δὲ τῷ μὴ ἂν σφαλῇ. διελέγετο δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θρόνου ξὺν ἀβρότῃ, ὅτε δὲ ὀρθὸς διελέγετο, ἐπιστροφὴν τε εἶχεν ὁ λόγος καὶ ἔρρωτο. καὶ ἐπεσκοπεῖτο οὐκ ἔνδον, οὐδ' ἐν τῷ ὀμίλῳ, ἀλλ' ὑπεξίων ἐν βραχεὶ τοῦ καιροῦ διεώρα πάντα. περιῆν δὲ αὐτῷ καὶ εὐφωνίας, καὶ τὸ φθέρμα ἡδονὴν εἶχε τὸν τε μηρὸν θαμὰ ἐπληττεν ἑαυτὸν τε ὑπεγείρων καὶ τοὺς ἀκροαμένους. ἄριστος μὲν οὖν καὶ σχηματίζει λόγον καὶ ἐπαμφοτέρως εἰπεῖν, θαυμασιώτερος δὲ περὶ τὰς ἀκμαιότερας τῶν ὑποθέσεων καὶ πολλῷ πλέον περὶ τὰς Μηδικάς, ἐν αἷς οἱ Λαρεῖοι τέ εἰσι καὶ οἱ Ξέρξαι, ταύτας γὰρ αὐτὸς τέ μοι δοκεῖ ἄριστα σοφιστῶν ἐρμηνεύσαι παραδοῦναι τε τοῖς ἐπιγιννομένοις ἐρμηνεύειν. καὶ γὰρ φρόνημα ἐν αὐταῖς ὑπεκρίνατο καὶ κονφότητα τὴν ἐν τοῖς βαρβάροις ἦθεσιν. ἐλέγετο καὶ σείεσθαι μᾶλλον ἐν ταύταις, ὥσπερ βακχεύων, καὶ τινος τῶν ἀμφὶ τὸν Πολέμωνα τυμπανίζειν αὐτὸν φήσαντος λαβόμενος ὁ Σκοπελιανὸς τοῦ σκώμματος „τυμπανίζω μὲν“, εἶπεν „ἀλλὰ τῇ τοῦ Ἀλάντος ἀσπίδι.“

Βασίλειοι δὲ αὐτοῦ πρεσβεῖαι πολλαὶ μὲν, καὶ γὰρ τις καὶ ἀγαθὴ τύχη ξυνηκολούθει πρεσβεύοντι, ἀρίστη δὲ ἡ ὑπὲρ τῶν ἀμπέλων· οὐ γὰρ ὑπὲρ Συμωναίων μόνων, ὥσπερ αἱ πλείους,

1. μέλει. r et suprascr. τ. 2. μεθ' ἡμέραν δὲ. 1. καὶ μεθ' ἡμέραν. μ. ib. δ' om. 1. ib. ἀνπνότητος. R. 3. δὴ om. R. ib. μετέχεις σοφίας. R. ib. θεῶν. β. ib. καὶ αὐτῇ. R. δὲ αὐτῇ. r. αὐτῇ om. β. ib. ἑαυτοῦ om. R. 4. λέγεται — προσέκειτο om. v. 5. ἅπασιν τοῖς π. ib. δὲ ἐνεφορεῖτο. R, r, f, k. δὲ καὶ ἐνεφορεῖτο. β, 2, 3, E. 6. ἀπὸ γὰρ τούτου τοῦ μέρους ὁ Νικήτης σφόδρα ἐθανυμάζετο. R. ἀπὸ γὰρ τούτου σφόδρα τοῦ μέρους ἐθανυμάζετο ὁ Νικήτης. β. ἀπὸ γὰρ τούτου σφόδρα τοῦ μέρους ὁ Ν. ἐθανυμάζετο. γ. ib. οὕτω τοι. p. οὕτω τὸ. e. τε om. k. οὕτω — ξυνθεῖναι om. μ, v, Bonf. 7. δοῦναι τε. μ, v. ib. ἀφορμαῖς. μ. 8. τῶν σοφιστῶν. k. ib. μάλα. π. 9. πρὸς φύσεως. 1 et p ex corr. προσφνέ. 2, 3, E. ib. τὸ δ' αὖ. β. καὶ ἐπὶ τῶν λόγων. 2, φ, π, γ, E. καὶ ἐπὶ τῷ λόγῳ. β. καὶ et om. ἐπὶ τῶν λόγων 1 et p ex erasione. 10. τοῦ φιλόγελου. p. τῷ φιλόγελῳ. R, r, f. τῷ φιλολόγῳ. q, k. φιλόγελου. β. τὸ φιλόγελον. φ, π, γ, e, m. τὸ φιλογέλου. o. ib. παρήν. R. 11. καὶ om. β, 2, 3, E. ib. ἀναιμὲνῳ τε καὶ διακεχυμένῳ. β. ἀναιμὲνῳ. γ. ib. ὅτε καὶ ξὺν. R. 12. καὶ τοῦ εἵδους. q, k. ib. τοῖς om. β. 13. οὐ φιλοχρημάτος. R. φιλολοιοδότης. v, h. φιλόδοτος. k. ib. γὰρ om. R, r, f. 14. κινδυνεύμασι. R, r, f. ib. ἡγουμένους. β. ib. τινα ἐπίδειξιν. 1 et p ex corr. ἐπίδειξιν. 2, 3, E. 15. καὶ. R. τε καὶ. γ. 16. καὶ οὐδ' ὑπερφρονῶν. g. 17. ἀγωνιῶντα. r. μὲν om. μ. ib. ἐαυτῆς. R. αὐτοῦ. h. 18. δὲ om. R. ib. τοῦ μῆ. R. τῷ μὲν. β. ib. ἀπὸ μὲν θρόνου. π. μὲν ἀπὸ τοῦ θρόνου. 2. 19. ὀρθῶς. r. ib. Fo: διαλέγοιτο. ib. τε om. μ, v. ib. οὐδ' ἔνδον. v. 20. καὶ μεγαλοφωνίας. μ. 21. εἶχεν. f. 22. δὲ om. 1 praeter β. 23. εἶσιν. f. 24. παραγιννομένοις. μ. 25. τὸ γὰρ. corr. in mg. k. ib. Fo: ὑπεκρίνατο. ib. τὴν om. β. 26. ἀμφὶ τὸν. 1, o. ἀμφὶ. 2, 3, e, m. 27. λαμβανόμενος. h. ib. τοῦ λόγου. R. ib. τυμπανίζω μὲν. R, r, β, v, p, π, γ, re. τυμπανίζω μὲν. f, k. τυμπανίζω μὲν. 2, φ, E. 29. τι. e, m. 30. μόνων. β. μόνον. γ.

ἀλλ' ὑπὲρ τῆς Ἀσίας ὁμοῦ πάσης ἐπρεσβεύθη. τὸν δὲ νοῦν τῆς πρεσβείας ἐγὼ δηλώσω· ἐδόκει τῷ βασιλεῖ μὴ εἶναι τῇ Ἀσίᾳ ἀμπέλους, ἐπειδὴ ἐν οἷνῳ στασιάζειν ἔδοξαν, ἀλλ' ἐξηρησθαι μὲν τὰς ἡδὴ πεφυτευμένας, ἄλλας δὲ μὴ φυτεύειν ἔτι. ἔδει δὲ πρεσβείας ἀπὸ τοῦ κοινοῦ καὶ ἀνδρός, ὃς ἐμελλεν ὥσπερ Ὀρφεὺς τις ἢ Θάμυρις ὑπὲρ αὐτῶν θέλειν. αἰροῦνται τοίνυν Σκοπελιανὸν πάντες,

5 ὁ δ' οὕτω τι ἐκ περιουσίας ἐκράτει τὴν πρεσβείαν, ὥς μὴ μόνον τὸ ἐξεῖναι φυτεύειν ἐπανελθεῖν ἔχων, ἀλλὰ καὶ ἐπιτίμια κατὰ τῶν μὴ φυτευόντων. ὥς δὲ ἠὐδοκίμησε τὸν ἀγῶνα τὸν ὑπὲρ τῶν ἀμπέλων, δηλοῖ μὲν καὶ τὰ εἰρημένα, ὁ γὰρ λόγος ἐν τοῖς θαυμασιωτάτοις, δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐπὶ τῷ λόγῳ, δῶρων τε γὰρ ἐπ' αὐτῷ ἔτυχεν, ἃ νομίζεται παρὰ βασιλεῖ, πολλῶν τε προσορήσεων τε καὶ ἐπαίνων, νεότης τε αὐτῷ λαμπρὰ ξυνηκολούθησεν ἐς Ἰωνίαν σοφίας ἐκῶντες.

VII 10 Ἐπεὶ δὲ Ἀθήνησιν ἐγένετο, ποιεῖται αὐτὸν ξένον ὁ Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ πατὴρ Ἀττικὸς

521 θαυμάζων ἐπὶ ῥητορικῇ μᾶλλον ἢ τὸν Γοργίαν ποτὲ Θετταλοί. ὁπόσοι γοῦν τῶν πάλαι ῥητόρων ἐρμαὶ ἦσαν ἐν τοῖς τῆς οἰκίας δρόμοις, ἐκέλευε τούτους βάλλεσθαι λίθοις, ὥς διεφθορότας αὐτῷ τὸν νόον. μειράκιον μὲν δὴ ἐτύγχανεν ὢν ὁ Ἡρόδης τότε καὶ ὑπὸ τῷ πατρὶ ἔτι, τοῦ δὲ αὐτοσχεδιάζειν ἦρα μόνου, οὐ μὴν ἐθάρρει γε αὐτό. οὐδὲ γὰρ τῷ Σκοπελιανῷ ξυγγεγονὸς ἦν ἐς ἐκεῖνό

15 πῶ τοῦ χρόνου, οὐδ' ἦτις ἡ τῶν αὐτοσχεδίων ὀρμὴ γιγνώσκων, ὅθεν ἀσμένῳ οἱ ἐγένετο ἡ ἐπιδημία τοῦ ἀνδρός. ἐπειδὴ γὰρ λέγοντος ἤκουσε καὶ διατιθεμένου τὸν αὐτοσχεδίων, ἐπερώθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἡτοιμάσθη, καὶ τὸν πατέρα δὲ ἦσαι διανοηθεὶς ἀπαγγέλλει οἱ μελέτην ἐς τὴν ιδέαν τοῦ ξένου. ὁ πατὴρ δὲ ἡγάσθη τε αὐτὸν τῆς μιμήσεως καὶ πεντακόσια ἔδωκεν αὐτῷ τάλαντα, ἔδωκε δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Σκοπελιανῷ πεντεκαίδεκα, ὁ δὲ, ὅσαπερ ὁ πατὴρ, τοσαῦτα ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ

20 ὁδοῦ προσέδωκεν αὐτῷ, ἔτι καὶ διδάσκαλον ἑαυτοῦ προσειπών. τουτὶ δὲ συνιέντι Ἡρώδου καὶ τῶν τοῦ Πακτωλοῦ πηγῶν ἡδίων.

VIII Τὴν δὲ εὐτυχίαν, ἣ περὶ τὰς πρεσβείας ἐχρήτο, ξυμβάλλειν ἐστὶ καὶ τοῖσδε· ἔδει μὲν γὰρ τοῖς Σμυρναίοις τοῦ πρεσβεύσαντος ὑπὲρ αὐτῶν ἀνδρός, ἡ πρεσβεία δὲ ἦν ὑπὲρ τῶν μεγίστων. ὁ μὲν δὴ ἐγήρασκεν ἡδὴ καὶ τοῦ ἀποδημεῖν ἐξώως εἶχεν, ἐχειροτονεῖτο δὲ ὁ Πολέμων οὐπω πεπρεσβεύ-

25 κῶς πρότερον. εὐξάμενος οὖν ὑπὲρ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐδεῖτο γενέσθαι οἱ τὴν τοῦ Σκοπελιανοῦ πειθῶ, καὶ περιβαλὼν αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας

„ὃς δέ μοι ὁμοῦν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
αἶψ' ἐμὲ σοὶ ἴσχωσι.“

1. τῷ βασιλεῖ om. R. 2. τῇ Ἀσίᾳ μὴ εἶναι. R. ib. ἐξηρησθαι. β. ἐξαιρησθαι. p. ἐξαιρεσθαι. E. 3. ἔδει δὲ. p, ve. ib. ἀνδρός, ὡς. e. 4. λέγειν. R. ib. οἱ πάντες. R. 5. οὕτω τοι. p, h. ib. τὸ ἐξῆν. R, r, f, k. 6. ἀγῶνα τούτου. R. 7. ὁ γὰρ λόγος. β. ὁ δὲ λόγος. 2, 3, E. ὁ λόγος. 1 om. part. ib. θαυμασιωτάτα. 2, φ, π, g, e, m. s. ἃ μὴ. β. νομίζετε. r. ib. προσορήσεων τε. r, f. τε om. 5.

10. ἐπειδὴ δὲ. E. ib. Ἀττικὸς. r, f. 11. μᾶλλον καὶ τὸν. a, j. μᾶλλον ὥς καὶ τὸν. 1, m. ib. οἱ Θετταλοὶ ποτὲ. R. 12. ἐκέλευσε. E. ib. τούτοις. R, f, h, π, g. ib. βάλλεσθαι. h. 13. μὲν ἐτύγχανεν. h. μὲν οὖν ἐτύγχανεν. g.

14. αὐτό. r et p ex corr. αὐτῷ. 5. ib. τῷ om. E. ib. ἐκεῖνό πω. r, f, β. ἐκεῖνον πω. R. ἐκεῖνό γε. p (sic). ἐκεῖνό γε πω. k. ἐκεῖνό γε. 2, φ, π, g, E. 15. ἀσμένων. R. ἀσμένως. v. ib. ἐπιθυμία. R. 16. ἤκουσεν. r, f. ib. ἐπε-

ρώθη. r, f, q, β et p in mg. ἐπερώσθη. k. ἀνεπερώθη μὲ τὸν αὐτοσχεδίων ἐπερώσθη. R. ἐπερώσθη. μ, v, ox, 3. ἐπερώσθη. h. 17. καὶ om. r. ib. δὲ om. R, β, k. ib. ἦσαι. R, r, f, β. ἴσαι. k, 2, 3, E. ib. ἀπαγγέλλει. r, f. ἐπαγγέλλει. R. 19. αὐτῷ τῷ. h. αὐτῷ. 5. ib. πεντεκαίδεκα. 1 et p ex corr. δεκαπέντε. 2, 3, E. ib. ἡ δὲ. R. ib. ὅσαπερ. 1, π, g. ὅσα. 5. 20. προσέδωκεν. 1. προσεπέδωκεν. 2, 3, E. ib. ἔτι δὲ. g. καὶ ἔτι. e. ib. αὐτοῦ R. 21. Πακτωλοῦ. r.

22. ἥπερ. R. ib. ἐκέντητο. R. ib. ξυμβάλλειν. R. ξυμβάλλειν. μ, v. ib. ἔδει γὰρ. μ. 23. πρεσβεύσαντος. R, f, μ. ib. ἀνδρός om. h. ib. ἴσως τῶν μεγίστων. R. ὑπὲρ μεγίστων. f. 24. ἡδὴ om. 2. 25. οἱ γενέσθαι. μ, v. 26. παραβαλὼν. R. 28. ἴσχωσι. r, β, π. ἴσχωσι. cett. C. αἶψ' ἐμὲ σοὶ ἴσχωσι. e. αἶψ' ἐμὲ σοὶ ἴσχωσι. m. αἶψ' ἐμὲ σοὶ ἴσχωσι. o.

μάλα ἀστείως ὁ Πολέμων τὰ ἐκ Πατροκλείας ἐπεῖπεν τῷ ἀνδρὶ. καὶ Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Τυανεύς ὑπερενεργῶν σοφίᾳ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν τὸν Σκοπελιανὸν ἐν θαυμασίοις τάττει.

κβ'. Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος εἶθ', ὥς ἔνιοι φασί, πατέρων ἐπιφανεστάτων ἐγένετο, 522
εἶθ', ὥς τινες, αὐτὸ τοῦτο ἐλευθέρων, ἀφείσθω τούτου τοῦ μέρους, ἐπειδὴ οἰκεία ἀρετὴ ἐλαμπρύ-
νετο, τὸ γὰρ καταφεύγειν ἐς τοὺς ἄνω ἀποβεβληκότων ἐστὶ τὸν ἐφ' ἑαυτῶν ἔπαινον. Ἰσαίου δὲ 5
ἀκροατὴς γενόμενος ἀνδρὸς, ὥς ἔφην, κατὰ φύσιν ἐρμηνεύοντος τουτὶ μὲν ἱκανῶς ἀπεμάξατο καὶ
πρὸς τούτῳ τὴν εὐταξίαν τῶν νοημάτων, καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦτο Ἰσαίου. μελιχρότατος δὲ περὶ τὰς
ἐννοίας γενόμενος οὐκ ἐμέθυε περὶ τὰς ἡδονάς, ὥσπερ ἔνιοι τῶν σοφιστῶν, ἀλλ' ἐταμιεύετο λέγων
ἀεὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους, ὅτι χρηὶ τοῦ μέλιτος ἄκρῳ δακτύλῳ, ἀλλὰ μὴ κοίλῃ χειρὶ γένεσθαι, ὥς
ἐν ἅπασιν μὲν τοῖς εἰρημέτοις δεδήλωται τῷ Διονυσίῳ, λογικοῖς τε καὶ νομικοῖς καὶ ἡθικοῖς ἄγῳσι, 10
μάλιστα δὲ ἐν τῷ ἐπὶ Χαιρωνείᾳ θρήνῳ· διεξιὼν γὰρ τὸν Δημοσθένην τὸν μετὰ Χαιρωνείαν προσ-
άγοντα τῇ βουλῇ ἑαυτὸν ἐς τήνδε τὴν μονοδίαν τοῦ λόγου ἐτελεύτησεν· „ὦ Χαιρωνεία πο-
νηρὸν χωρίον.“ καὶ πάλιν „αὐτομολήσασα πρὸς τοὺς βαρβάρους Βοιωτία. στε-
νάξατε οἱ κατὰ γῆς ἡρώες, ἐγγυὲς Πλαταιῶν νενικήμεθα.“ καὶ πάλιν „ἐν τοῖς
κρίνομένοις ἐπὶ τῷ μισθοφορεῖν Ἀρκάσιν ἀγορὰ πολέμου πρόκειται καὶ τὰ τῶν 15
Ἑλλήνων κακὰ τὴν Ἀρκადίαν τρέφει.“ καὶ „ἐπέρχεται πόλεμος αἰτίαν οὐκ ἔχων.“

Τοιαύδε μὲν ἡ ἐπίπαιν ἰδέα τοῦ Διονυσίου, καθ' ἣν τὰ τῆς μελέτης αὐτῷ προὔβαιναν ἐπισκο- 11
πουμένῳ καιρὸν, ὅσονπερ ὁ Ἰσαῖος, ὁ δὲ λόγος ὁ περὶ τοῦ Διονυσίου λεγόμενος, ὥς Χαλδαίους 523
τέχναις τοὺς ὁμιλητὰς τὸ μνημονικὸν ἀναπαιδεύοντος πόθεν εἴρηται, ἐγὼ δηλώσω· τέχνη μνήμης
οὔτε εἶδιν οὔτ' ἂν γένοιτο, μνήμη μὲν γὰρ δίδωσι τέχνας, αὐτὴ δὲ ἀδίδακτος καὶ οὐδεμιᾷ τέχνῃ 20
ἀλώτος, ἐστὶ γὰρ πλεονέκτημα φύσεως ἢ τῆς ἀθανάτου ψυχῆς μοῖρα. οὐ γὰρ ἂν ποτε θνητὰ
νομισθεῖν τὰ ἀνθρώπεια, οὐδὲ διδασκὰ, ἃ ἐμάθομεν, εἰ μνήμη συνεπολιτεύετο ἀνθρώποις, ἣν εἴτε
μητέρα δεῖ χρόνου καλεῖν, εἴτε παῖδα, μὴ διαφερόμεθα πρὸς τοὺς ποιητάς, ἀλλ' ἔστω, ὅ τι
βούλονται. πρὸς δὲ τούτοις τίς οὕτως εὐήθης κατὰ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἐν σφοῖς γραφόμενος, ὥς
γοητεύων ἐν μειρακίοις διαβάλλειν καὶ ἃ ὀρθῶς ἐπαιδεύθη; πόθεν οὖν τὸ μνημονικὸν τοῖς ἀκρω- 25
μένοις; ἅπληστα τὴν ἡδονὴν ἑδόκει τὰ τοῦ Διονυσίου καὶ πολλάκις ἐπαναλαμβάνειν αὐτὰ ἡναγκά-

1. μάλα. R, r, f, q, β, μ. μάλλα. k. μάλιστα. cett. C, et i, j, m, o. μάλισται. a. ib. ἐπεῖπεν. μ, v. ἐπειπὼν. β. ἐπειπὼν. ζ. ib. τὰ ἐκ Πατροκλείας. r, ve. τὰ τοῦ Πατροκλου. ζ. ib. δὲ om. f, k, h. 2. σοφίαν τὴν ἀνθρωπίνην τὸν. β.

3. ὥς φασί πρὸς τοῦτο. R. 5. τὰ ἄνω. k, π, g. ib. τῶν. μ, v. ib. ἐφ' ἑαυτὸν. R, β, h. ἐφ' ἑαυτοῦ. g. 6. ὥς ἀνδρὸς ὅς. k. 7. μελιχρότατος. E. 8. γενόμενος om. 1 praeter β. ib. λέγων ἀεὶ. r, f, q, k et p ex corr. λέγων. R, β, 2, 3, E. 9. γένεσθαι. r. 11. ἐπὶ Χαιρωνείᾳ. p ex corr. περὶ Χαιρωνείαν cett. C. (Χερωνίαν, r. Χερωνείαν, μ, v, e.) et E. ib. Δημοσθένην. R, r. Δημοσθένην. β, 2, 3, E. ib. μετὰ Χερωνίαν θρήνον διεξιὼν προσάγοντα. r. μετὰ Χαιρωνείαν θρήνον cett. C et E, sed in p. θρήνον recte erasum. τὸν μετὰ τὸν περὶ Χαιρωνείαν θρήνον. o. ib. προσάγοντα. β, q, μ. προσάγοντα. ζ. 12. πονηρὸν χωρίον. k. 13. καὶ πάλιν — Βοιωτία om. R. ib. αὐτομολήσας. r, f. Fo: ω αὐτομολήσασα. ib. τοὺς βαρβάρους. r, f, q, k. βαρβάρους. β, 2, 3, E. ib. στενάξατε καὶ κατὰ γῆς. v, h, o. στενάξατε κατὰ γῆς. μ. 14. καὶ πάλιν — ἔχων om. β. ib. ἐν τοῖς. 1 et p ex corr. τοῖς. 2, 3, E. 15. κατὰ τῶν Ἑλλήνων κατὰ. r, f, k. 16. τὴν Ἀρκადίαν. 1. ἡ Ἀρκάδων. μ, v. τὴν Ἀρκάδων. ox, h, 3, E. ib. ἐπέρχεται. p. mg. περιέρχεται. p in ord. et ζ.

17. τοιαύδε ἡ. f, q, k. 18. ὅσονπερ Ἰσαῖος. f. ὅσον ποῦ Ἰσαῖος. k. ib. Χαλδαίοις. r, f. Χαλδαίων. ζ. 19. ἄρα παιδεύοντος. R. ib. πόθεν εἴρηται ἐγὼ δηλώσω. 1. ἐγὼ δηλώσω πόθεν εἴρηται. 2, 3, E. 20. μνήμη γὰρ. k, h. ib. αὐτῇ. r. ib. ἀδίδακτος 1, o. ἀδύνατος. 2, 3, e, m. 21. ἡ τῆς. k. 22. Fo: ἐνομιέθη. ib. ἀνθρώπεια. r, f, q, k, β, o. ἀνθρώπινα. R, 2, 3, e, m. ib. οὐδὲ διδασκὰ, ἃ ἐμάθομεν. R, r, f, q, k. οὐδὲ διδασκὰ ἐμάθομεν. 2, 3. οὔτ' ἂν μὴ διδασκὰ, ἃ ἐμάθομεν. β, o. οὔτ' ἂν διδασκὰ ἐμάθομεν. e, m. ib. εἰ ἡ μνήμη. β. εἰ μνήμη. q et p (sic). εἰ μὴ μνήμη. k, o. εἰς μνήμην. h. 23. μητέρα δεῖ χρόνον. R, r. μητέρα χρόνον f, k, o. μητέρα χρόνου δεῖ. β, v, ox, h, 3, e, m. μητέρα χρόνον χρη. μ. ib. διαφερόμεθα. h, e, m. 24. βούλονται. E. ib. εὐήθης τε. r. ib. αὐτοῦ. R. 25. γοήτων. μ.

ζετο, ἐπειδὴ ξυνίει σφῶν χαιρόντων τῇ ἀκροάσει. οἱ δὲ εὐμαθέστεροι τῶν νέων ἐνετυπύντο αὐτὰ
ταῖς γνώμας καὶ ἀπήγγελλον ἑτέροις μελέτῃ μᾶλλον ἢ μνήμῃ ξυνειληφότες, ὅθεν μνημονικοὶ τε
524 ὠνομάζοντο καὶ τέχνην αὐτὸ πεποιημένοι. ἔνθεν ὀρμώμενοί τινες τὰς τοῦ Διονυσίου μελέτας
ἐσπερματολογῆσθαι φασιν, ὥς δὴ ἄλλο ἄλλου ξυνενεγκόντων ἐς αὐτάς, ἐν ᾧ ἐβραχυλόγησεν.

III 5 Μεγάλων μὲν οὖν ἡξιοῦτο καὶ τῶν πόλεων, ὁπόσαι αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ ἐθαύμαζον, μερίστων
δὲ ἐκ βασιλέως. Ἀδριανὸς γὰρ σατράπην μὲν αὐτὸν ἀπέφηνεν οὐκ ἀφανῶν ἐθνῶν, κατέλεξε δὲ
τοῖς δημοσίᾳ ἱππεύουσι καὶ τοῖς ἐν τῷ Μουσείῳ σιτουμένοις, τὸ δὲ Μουσεῖον τράπεζα Αἰγυπτία
ξυγκαλοῦσα τοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἔλλογίμους. πλείστας δὲ ἐπελθὼν πόλεις καὶ πλείστοις ἐνομιλῆσας
ἔθνεσιν οὔτε ἐρωτικὴν ποτε αἰτίαν ἔλαβεν οὔτε ἀλαζόνα ὑπὸ τοῦ σωφρονέστατος τε φαίνεσθαι καὶ
10 ἐφρονητικῶς. οἱ δὲ ἀνατιθέντες Διονυσίῳ τὸν Ἀράσπην τὸν τῆς Πανθίας ἐρῶντα ἀνήκοι μὲν τῶν
τοῦ Διονυσίου θυτῶν, ἀνήκοι δὲ τῆς ἄλλης ἐρμηνείας, ἄπειροι δὲ τῆς τῶν ἐνθυμημάτων τέχνης.
οὐ γὰρ Διονυσίου τὸ φρόντισμα τοῦτο, ἀλλὰ Κέλερος τοῦ τεχνογράφου, ὁ δὲ Κέλερ βασιλικῶν
μὲν ἐπιστολῶν ἀγαθὸς προστάτης, μελέτῃ δὲ οὐκ ἀποχρῶν, Διονυσίῳ δὲ τὸν ἐκ μειρακίου χρόνον
διάφορος.

IV 15 Μηδ' ἐκεῖνα παρείσθω μοι Ἀρισταίου γε ἡχροαμένῳ αὐτὰ πρεσβυτάτου τῶν κατ' ἐμὲ Ἑλλήνων
καὶ πλείστα ὑπὲρ σοφιστῶν εἰδότος. ἐγγράσκει μὲν ὁ Διονύσιος ἐν δόξῃ λαμπρᾷ, παρῆι δ' ἐς
ἀκμὴν ὁ Πολέμων οὐπω γινωσκόμενος τῷ Διονυσίῳ καὶ ἐπεδήμει ταῖς Σάρδεσι ἀγορεύων δίκην
525 ἐν τοῖς ἑκατὸν ἀνδράσιν, ὑφ' ὧν ἐδικαιοῦτο ἡ Λυδία. ἐσπέρας οὖν ἐς τὰς Σάρδεις ἦκων ὁ Διο-
νύσιος ἦρετο Δωρίωνα τὸν κριτικὸν ξένον ἑαυτοῦ. „εἰπέ μοι,“ ἔφη „ὦ Δωρίων, τί Πολέμων
20 ἐνταῦθα;“ καὶ ὁ Δωρίων „ἀνὴρ“ ἔφη „πλουσιώτατος τῶν ἐν Λυδίᾳ κινδυνεύων περὶ τῆς οὐσίας
ἄγει συνήγορον τὸν Πολέμωνα ἀπὸ τῆς Σμύρνης πείσας διταλάντῳ μισθῷ, καὶ ἀγωνιεῖται τὴν
δίκην αὐρίου.“ καὶ ὁ Διονύσιος „οἶον“ ἔφη „ἐρμαιον εἰρηκας, εἰ καὶ ἀκούσαι μοι ἔσται Πολέμων-
νος οὐπω ἐς πείραν αὐτοῦ ἀφιγμένῳ.“ „ἔοικεν“ εἶπεν ὁ Δωρίων „στρέφειν σε ὁ νεανίας ἐς ὄνομα
ἤδη προβαίνων μέγα.“ „καὶ καθεύδειν γε οὐκ ἔα, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν,“ ἢ δ' ὁ Διονύσιος „ἀλλ' ἐς
25 πῆδησιν ἄγει τὴν καρδίαν καὶ τὴν γνώμην ἐνθυμουμένῳ, ὥς πολλοὶ οἱ ἐπαινέται αὐτοῦ, καὶ τοῖς
μὲν δωδεκάκρονος δοκεῖ τὸ στόμα, οἱ δὲ καὶ πῆγξι διαμετροῦσιν αὐτοῦ τὴν γλῶτταν, ὥσπερ τὰς
τοῦ Νείλου ἀναβάσεις. σὺ δ' αὖ ταύτην ἰσχυροῦ μοι τὴν φροντίδα εἰπών, τί μὲν πλεόν, τί δὲ
ἥττον ἐν ἐμοὶ τε κἀκείνῳ καθέσθαι.“ καὶ ὁ Δωρίων μάλα σωφρόνως „αὐτός,“ εἶπεν „ὦ Διο-
νύσιε, σεαυτῷ τε κἀκείνῳ δικάσεις ἄμεινον, σὺ γὰρ ὑπὸ σοφίας οἶος σεαυτὸν τε γινώσκεις, ἔτερόν

1. ἐπει. π, E. ib. ἀκροάση. κ. ib. οἱ δὲ. 1. οἱ δὲ. 2, 3, E. 2. ἀπήγγελλον. 1, μ, h, p ex corr. ἀπήγγειλον. E. ib. ξυνειληφότες. r, f, q, k et p ex corr. o. ξυνειλοχότες. R, β, μ, v, g, π. συναλοχόντες. h. ξυνειληφότες. μ ex corr. e, m. 3. τέχνην. 1. τέχνη. 2, 3, E. ib. πεποιημένοι. 1. πεπαιδευμένοι. 2, 3, E. ib. ὅθεν. R, f, q, k, μ. 4. ἐσπερ-
μολογήσθαι. π. ib. ἄλλο ἄλλο. β, g. ἄλλο ἄλλων. μ, v. ib. ξυνενεγκόντων. g ex corr.

5. αὐτῶν. π. 6. δὴ. r, k. ἐπὶ βασιλέως. κ. ib. ἀπέφηνας. R. ἀπέφηνεν. r. ib. κατέλεξε. C, E. Fo: ἐγκατέλεξε. 7. ἱππεῖσι. f, q, k. 9. ἔθνεσιν. μ. ἡθῆσιν. β. ἡθῆσιν. g. ib. ὑπὲρ τοῦ. R, f, k, β. 10. Πανθίας. r, f, β, h. Παρθίας. R. 13. Διονυσίου. r, f.

15. μοι om. R. ib. ἡχροαμένῳ. p. ἡχροασαμένῳ. r, μ. ἡχροαμένῳ. f. ἡχροαμένῳ. κ, β, v, ox, h, π, g. ἀχροασαμένῳ. e, m. ἀχροασαμένῳ. o. 16. ὑπὲρ σοφιστῶν. r, f, k. ὑπὲρ τῶν σοφιστῶν. g. ib. λαμπρῷ. g. 17. ἀκμῇ. R. ib. ἐπιδημῇ. r, f. ib. Σάρδεσιν. R. 19. Δωρίων αὐτῶν. v. ib. ὁ Δωρίων. E. ib. τί Πολέμων. β. τι — Δωρίων om. R, r et k, ubi addit. mg. ἔστι Π. f, k, 2, 3, E. 20. καὶ om. k. 21. ἀπὸ τῆς Σμύρνης. R, r.

ἀπὸ Σμύρνης. g. ib. διταλάντῳ. β, k, μ, 3, E. ταλάντῳ. q. sic. ταλάντῳ. R, r, f. διαταλάντῳ. v. δὲ ταλάντῳ. h. ib. καὶ om. f. 22. εἰρηκεν. R. ib. εἰ καὶ. R, r, f, k, et p ex corr. εἰ β, 2, 3, E. ib. μου. R. μὰ

23. ἔφη. μ. ib. τρέφειν. R. 24. προβαίνων. f. ib. μὰ. r, f, q, k. νῆ. p. (sic corr.) νῆ. R, β, h, q, π, g, E. μὰ om. μ, v. ib. τὴν Ἀθηνᾶν om. μ, v. 25. ἐπὶ πῆδησιν. π, g. ib. οἱ om. m, o. 26. δωδεκάκρονος. R, r, β. δωδεκάκρονος. f. δωδεκάκρονον. q, 2, 3, E. δωδεκάκρονον. k. ib. αὐτοῦ. R. αὐτοῦ om. g. ib. διαμαρτύρονται. g. 27. σὺ δ' αὖ. 1. σὺ δ'. 2, 3, E. 28. κἀκείνῳ Διονύσιε. r. ib. καθέσθαι. μ, v, e, m. 29. δικάσεις. r, f, β. δικάσης. k. δικάσεις. g. ib. ὑπὲρ. β. ib. αὐτόν τε. k.

τε μὴ ἀγνοῆσαι.“ ἤκουσεν ὁ Διονύσιος ἀγωνιζομένου τὴν δίκην καὶ ἀπὼν τοῦ δικαστηρίου „ἰσχὺν“ ἔφη „ὁ ἀθλητὴς ἔχει, ἀλλ' οὐκ ἐκ παλαιστρας.“ ταῦτα ὡς ἤκουσεν ὁ Πολέμων, ἦλθε μὲν ἐπὶ θύρας τοῦ Διονυσίου μελέτην αὐτῷ ἐπαγγέλλων, ἀφικομένου δὲ διαπρεπῶς ἀγωνιζόμενος προσῆλθε τῷ Διονυσίῳ καὶ ἀντερείσας τὸν ὦμον, ὥσπερ οἱ τῆς σταδιαίας πάλης ἐμβιβάζοντες, 526 μάλα ἀστείως ἐπετώθασεν εἰπὼν

„ἦσαν ποτ', ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.“

Ἄνδρῶν μὲν οὖν ἐπιφανῶν πᾶσα γῇ τάφος, Διονυσίῳ δὲ σῆμα ἐν τῇ ἐπιφανεστάτῃ Ἐφέσῳ, 5 τέθαιπται γὰρ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ τὸ κυριώτατον τῆς Ἐφέσου, ἐν ᾗ κατεβίω παιδεύσας τὸν πρῶτον βίον ἐν τῇ Λέσβῳ.

κγ'. Λολλιανὸς δὲ ὁ Ἐφέσιος προὔστη μὲν τοῦ Ἀθήνησι θρόνου πρῶτος, προὔστη δὲ καὶ 10 τοῦ Ἀθηναίων δήμου στρατηγὸς αὐτοῖς τὴν ἐπὶ τῶν ὅπλων, ἣ δὲ ἀρχὴ αὕτη πάλαι μὲν κατέλεγέ τε καὶ ἐξῆγεν ἐς τὰ πολέμια, νυνὶ δὲ τροφῶν ἐπιμελεῖται καὶ σίτου ἀγορᾶς. Θορύβου δὲ καθεστηκότος παρὰ τὰ ἀγοπωλία καὶ τῶν Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν ὠρμηκότων Παγκράτης ὁ κύων ὁ μετὰ ταῦτα ἐν Ἰσθμῷ φιλοσοφῆσας παρελθὼν ἐς τοὺς Ἀθηναίους καὶ εἰπὼν „Λολλιανὸς οὐκ ἔστιν ἀγοπωλῆς, ἀλλὰ λογοπώλης“ διέχεεν οὕτω τοὺς Ἀθηναίους, ὡς μεθεῖναι τοὺς λίθους διὰ χειρὸς αὐτοῖς ὄντας. 15 σίτου δὲ ἐκ Θετταλίας ἐσπεπλευκότος καὶ χρημάτων δημοσίᾳ οὐκ ὄντων ἐπέτρεψεν ὁ Λολλιανὸς ἔρανον τοῖς αὐτοῦ γνωρίμοις, καὶ χρήματα σιγῇ ἤθροίσθη. καὶ τοῦτο μὲν ἀνδρὸς εὐμηχάνου δόξει καὶ σοφοῦ τὰ πολιτικά, ἐκείνο δὲ δικαίου τε καὶ εὐγνώμονος· τὰ γὰρ χρήματα ταῦτα 527 τοῖς ξυμβαλομένοις ἀπέδωκεν ἐπανεὶς τὸν μισθὸν τῆς ἀκροάσεως.

Ἐδοξε δὲ ὁ σοφιστὴς οὗτος τεχνικώτατος τε καὶ φρονιμώτατος τὸ ἐπιχειρηματικὸν ἐν ἐπινοίᾳ 20 11 τεχνικῇ κείμενον ἱκανῶς ἐκπονήσαι, καὶ ἐρμηνεύσαι μὲν ἀποχρῶν, νοῆσαι δὲ καὶ τὰ νοηθέντα τάξαι ἀπεριττος. διαφαίνονται δὲ τοῦ λόγου καὶ λαμπρότητες λήγουσαι ταχέως, ὥσπερ τὸ τῆς ἀστραπῆς σέλας. δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν πᾶσι μὲν, μάλιστα δὲ ἐν τοῖσδε· κατηγορῶν μὲν γὰρ τοῦ Λεπτίνου διὰ τὸν νόμον, ἐπεὶ μὴ ἐφοῖτα τοῖς Ἀθηναίοις ἐκ τοῦ Πόντου σίτος, ὥδε ἤκμασεν· „κέκλεισται τὸ στόμα τοῦ Πόντου νόμῳ καὶ τὰς Ἀθηναίων τροφὰς ὀλίγαι κω- 25 λύουσιν συλλαβαί, καὶ ταῦτόν δύνανται Λύσανδρος ναυμαχῶν καὶ Λεπτίνης νομομαχῶν,“ ἀντιλέγων δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἀπορία χρημάτων βουλευομένοις πωλεῖν τὰς νήσους ὥδε ἔπνευσεν· „λύσον, ὦ Πόσειδον, τὴν ἐπὶ Δῆλῳ χάριν, συγχώρησον αὐτῇ πωλουμένην φυγεῖν.“ ἐσχεδίαζε μὲν οὖν κατὰ τὸν Ἰσάιον, οὗ δὴ καὶ ἠκροάσατο, μισθοὺς δὲ γενναίους ἐπράττετο τὰς συνουσίας οὐ μελετηρὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ διδασκαλικὰς παρέχων. εἰκόνες δὲ 30 αὐτοῦ Ἀθήνησι μία μὲν ἐπ' ἀγορᾶς, ἑτέρα δὲ ἐν τῷ ἄλσει τῷ μικρῷ, ὃ αὐτὸς λέγεται ἐκφυτεῦσαι.

2. ὁ ἀθλητὴς ἔφη ἔχει R. ὁ om. E. 4. τοῦ Διονυσίου. μ. ὁ Διονύσιος. E. ib. τῆς om. h. 5. ἐπετώθασεν. π. ἀπετώθασεν. 2, E.

7. Διονυσίῳ. 1. Διονυσίου. 2, 3, E. ib. δὲ τάφος. v. ib. τῇ ἐπιφανεστάτῃ. h. 8. τέθαιπται γὰρ. μ. τέθαιπται δὲ. h. ib. τῆς om. f. 9. τῇ om. β, 2, 3, E.

11. κατέλεγεν τε. R. 12. ἦγεν. r. 13. παρὰ τὰ. r, f, k, β. περὶ τὰ. R. ἐπὶ τὰ. 2, 3, E. ib. αὐτῶν. β. ib. ἐπιχειροῦντων. R. ib. Παγκράτης. r, f, k, β, p, π, g. Παγκράτης. 2, E. Παγκράτους οὖν. R. Παγκράτους. φ. 14. ἀγοπωλία ἀλλὰ λογοπώλια. g. 15. διέχεθ. k. διέχε. v. διέχεθσαν. g. ib. διὰ χειρὸς. R, f, β. διὰ χειρῶν. r, k, 2, 3, E. 16. ἐξ Ἰταλίας ἐσπεπλευκότος. R. 18. ἐκείνος. 1. ib. γὰρ om. f, g, k. 19. ξυμβαλομένοις. 2, g. ξυμβαλλομένοις. 1, p, φ, π, E.

20. ἐπιχειρημα. 2 (ἐπιχίρημα. v). epicherematicum. Bonf. 21. κείμενος. R. ib. ἱκανός. β. ib. νοῆσαι δὲ. μ, v, π. νοῆσαι τε. 5. ib. τὰ νοηθέντα τάξαι ἀπεριττέτως. g. 22. ὡς παρὰ τὸ. f. 24. Πόντου. R. ib. ἤκμασε. E. ἤκμασεν. r, f. 25. τοῦ om. r. ib. πάντα πολέμου. R. ib. νόμους. β. νόμον. R. ib. Ἀθηναίᾳς τροφὰς ὀλίγας. R. 26. συλλαβὰς. R. ib. νομομαχῶν. p in mg. γφ. νομοθετῶν. p in ord. 1, 2, 3, E. 27. βουλευομένοις. R, r, β, π, g. βουλομένοις. 5. 28. τῇ ἐπὶ. r. ib. ἀπολουμένη. π, g. 30. μελετήσας. R. μελετικὰς. h. 31. μὲν αὐτοῦ. v. ib. λέγει ἐκφυτεῦσαι. R.

- κδ'. Οὐδὲ τὸν Βυζάντιον σοφιστὴν παραλείψω Μάρκον, ὑπὲρ οὗ καὶ ἐπιπλήξαιμι τοῖς
 528 Ἕλλησιν, εἰ τοιόσδε γενόμενος, ὅποιον δηλώσω, μήπω τυγχάνοι τῆς ἑαυτοῦ δόξης. Μάρκῳ τοίνυν
 ἦν ἀναφορὰ τοῦ γένους ἐς τὸν ἀρχαῖον Βύζαντα, πατὴρ δὲ ὁμώνυμος ἔχων θαλαττοεργούς οἰκέτας
 ἐν Ἰερῷ, τὸ δὲ Ἰερὸν παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πόντου. διδάσκαλος δὲ αὐτοῦ Ἰσαῖος ἐγένετο, παρ'
 5 οὗ καὶ τὸ κατὰ φύσιν ἐρμηνεύειν μαθὼν ἐπεκόσμησεν αὐτὸ ὠραισμένην προφότητι. καὶ παράδειγμα
 ἱκανώτατον τῆς Μάρκου ιδέας ὁ Σπαρτιάτης ὁ ξυμβουλευὼν τοῖς Λακεδαιμονίοις μὴ παραδέχεσθαι
 τοὺς ἀπὸ Σφακτηρίας γυμνοὺς ἥκοντας. τῆσδε γὰρ τῆς ὑποθέσεως ἤρξατο ὧδε· „ἀνὴρ
 Λακεδαιμόνιος μέχρι γήρως φυλάξας τὴν ἀσπίδα ἡδέως μὲν ἂν τοὺς γυμνοὺς
 τούτους ἀπέκτεινα.“ ὅστις δὲ καὶ τὰς διαλέξεις ὧδε ὁ ἀνὴρ ἐγένετο, ξυμβαλεῖν ἐστὶν ἐκ
 10 τῶνδε· διδάσκων γὰρ περὶ τῆς τῶν σοφιστῶν τέχνης, ὡς πολλὴ καὶ ποικίλη, παράδειγμα τοῦ
 λόγου τὴν ἴριν ἐποιήσατο καὶ ἤρξατο τῆς διαλέξεως ὧδε· „ὁ τὴν ἴριν ἰδὼν, ὡς ἐν χροῶμα,
 οὐκ εἶδεν, ὡς θαυμάσαι, ὁ δέ, ὅσα χροῶματα, μᾶλλον ἐθαύμασεν.“ οἱ δὲ τὴν
 διάλεξιν ταύτην Ἀλκινόῳ τῷ Στωικῷ ἀνατιθέμεντες διαμαρτάνουσι μὲν ιδέας λόγου, διαμαρτάνουσι
 δὲ ἀληθείας, ἀδικώτατοι δ' ἀνθρώπων εἰς προσφαιρούμενοι τὸν σοφιστὴν καὶ τὰ οἰκεία.
 11 15 Τὸ δὲ τῶν ὀφρῶν ἦθος καὶ ἡ τοῦ προσώπου σύννοια σοφιστὴν ἐδήλου τὸν Μάρκον, καὶ
 γὰρ ἐτύγχανεν αἰετὶ ἐπισκοπῶν τῇ γνώμῃ καὶ ἀναπαιδεύων ἑαυτὸν τοῖς ἐς τὸ σχεδιάζειν ἄρουσι.
 καὶ τοῦτο ἐδηλοῦτο μὲν τῇ τῶν ὀφθαλμῶν στάσει πεπηγότων τὰ πολλὰ ἐς ἀπορρήτους ἐννοίας,
 ὁμολογήθη δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρός· ἐρομένου γὰρ τινος αὐτὸν τῶν ἐπιτηδείων, ὅπως χθές ἐμε-
 529 λέτα „ἐπ' ἑμαυτοῦ μὲν“ ἔφη „λόγου ἀξίως, ἐπὶ δὲ τῶν γνωρίμων ἦττον.“ θαυμάσαντος δὲ τὴν
 20 ἀπόκρισιν. „ἐγὼ“ ἔφη ὁ Μάρκος „καὶ τῇ σιωπῇ ἐνεργῶ χροῶμαι καὶ γυμνάζουσί με δύο ὑποθέσεις
 καὶ τρεῖς ὑπὸ τὴν μίαν, ἣν ἐς τὸ κοινὸν ἀγωνίζομαι.“ γενειᾶδος δὲ καὶ κόμης ἀχμηρῶς εἶχεν,
 ὅθεν ἀγροικότερος ἀνδρὸς πεπνυμένον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς. τουτὶ δὲ καὶ Πολέμων ὁ σοφιστὴς πρὸς
 αὐτὸν ἔπαθεν· παρήλθε μὲν γὰρ ἐς τὴν τοῦ Πολέμωνος διατριβὴν ὀνομαστὸς ἦδη ὢν, ξυγκαθημέ-
 νων δὲ τῶν ἐς τὴν ἀκρόασιν ἀπηντηκόντων ἀναγνοὺς τις αὐτὸν τῶν ἐς τὸ Βυζάντιον πεπλευκότων
 25 διεμήνυσε τῷ πέλας, ὁ δὲ τῷ πλησίον, καὶ διεδόθη ἐς πάντας, ὅτι ὁ Βυζάντιος εἴη σοφιστής,
 ὅθεν τοῦ Πολέμωνος αἰτοῦντος τὰς ὑποθέσεις ἐπεστρέφοντο πάντες ἐς τὸν Μάρκον, ἵνα προβάλοι.
 τοῦ δὲ Πολέμωνος εἰπόντος „τί ἐς τὸν ἀγροικὸν ὁράτε; οὐ γὰρ δώσει γε οὗτος ὑπόθεσιν“ ὁ Μάρ-
 κος ἐπάρας τὴν φωνήν, ὥσπερ εἰώθει, καὶ ἀνακύνφας „καὶ προβαλοῦμαι“ ἔφη „καὶ μελετήσομαι.“

1. τοῦδε τὸν. R. σοφιστὴν παραλείψω Μάρκον. r, β, 2, 3, E. σοφιστὴν παραλείψω Παῦλον Μάρκον. R. παρα-
 λείψω Μάρκον τὸν σοφιστὴν. f, q, k. 2. δηλῶ. 2. ib. τυγχάνοι. p. τυγχάνει. r, β, μ, π, g. τυγχάνη. f in rasura
 et E. 3. ἦν ἀναφορὰ. 1. ἡ ἀναφορὰ. 2, 3, E. ib. θαλαττοεργούς. r. θαλαττοεργούς. R, μ, h. 4. ἐν Ἰερῷ. f, k.
 ἐφ' Ἰερῷ. 5. Sc. ἐν Ἰερῷ. ib. περὶ τὰς. r. ἐπὶ τὰς. f, β. ib. δὲ om. g. ib. παρ' οὗ — μαθὼν. Θ. v. ἐρμηνεία.
 5. αὐτὸ. r, β, μ, p. αὐτῷ. 5. 6. παραδέχεσθαι. R. δέχεσθαι. 5. 9. ἀπέκτεινα. R, r, f, β. ἀπέκτειναν. k. ἀπέκτεινεν.
 2, 3, E. ib. ὧδε ὁ. f, k, 2. ὧδε (om. ὁ.) R, r, β, 3, e. 10. γὰρ om. R. 12. εἶδεν, ὡς θαυμάσαι. 1, p, h. εἶδεν

θαυμάσαι. v. οἶδεν ὡς θαυμάσαι. μ, π, g. εἶδεν ὡς θαυμάσαι. φ. al. m. suprascr. εἶδεν ὡς χρὴ θαυμάσαι. E.
 13. Στωικῷ. r. ib. ιδέας λόγου, διαμαρτάνουσι δὲ om. R, r et q a pr. m.

16. ἐτύγχανεν ἐτι. R, r, f. ib. αὐτὸν. π. αὐτὸν. g. 18. ὁμολογήθη δὲ ὑπὸ. R. 19. ἄξιος. R. ib. θαυμάσαν-
 τος. C. θαυμάζοντος. E. 20. ὁ Μάρκος om. R. ib. καὶ τῇ μσει πη. R. ib. δύο ὑποθέσεις καὶ τρεῖς. R. δύο ἢ
 τρεῖς ὑποθέσεις. k. δύο καὶ τρεῖς ὑποθέσεις. 5. 21. ὑπὸ τὴν. 1 (ὑπὸ ἐπὶ τὴν. β). ἐπὶ τὴν. 2, 3, E. 22. πεπηγνυ-
 μένου. g. ib. τοῖς πολλοῖς om. μ. 24. τῶν — πεπλευκότων om. 2, φ, π, g, e. ib. τῶν εἰς τὸ Βυζάντιον. r, p.
 τῶν εἰς Βυζάντιον. R, f, k. 25. διεμήνυσε pr. m. et διεμήνυσε τὸν. ex corr. r. 26. ἐπεστρέφοντο πάντες ἐς τὸν
 Μάρκον. 2, 3, E. ἐπιστρέφοντος τε ἐς τὸν Μάρκον τινός. R, r, f, β et q a pr. m. ἐπεστρέφοντο πάντες τε ἐς τὸν
 Μάρκον τινός ex corr. q. ἐπιστρέφον τότε πάντες ἐς τὸν Μάρκον τινός. k. ib. προβάλοι. r, f, β, v, p. προ-
 λάβοι. R. προβάλλη. μ. προβάλλοι. π, g. προβάλλη. E. 28. ἀνακύνφας. R, f, β et q. ubi in mg. γρ. τραχὺ βλέψας. ut
 est in k, 2, 3, E. ταχύνφας. r. ib. καὶ προβαλοῦμαι ἔφη. R, r, 2, 3, E. προβαλοῦμαι ἔφη om. καὶ. β. προβαλοῦμαι

καὶ
 ἔφη. f. item om. καὶ. προβαλοῦμαι ἔφη. q a sec. m. Fo: „καὶ προβαλοῦμαι“ ἔφη „καὶ μελετήσομαι.“

ἐνθεν ἔλων ὁ Πολέμων καὶ ξυνεῖς δωριάζοντος διελέχθη ἐς τὸν ἄνδρα πολλά τε καὶ θαυμάσια ἐφίεις τῷ καιρῷ, μελετήσας δὲ καὶ μελετῶντος ἀκροασάμενος καὶ ἐθαυμάσθη καὶ ἐθαύμασεν.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἦκων ὁ Μάρκος ἐς τὰ Μέγαρα, οἰκιστὰι δὲ Βυζαντίων, ἐστασίαζον μὲν οἱ Μεγαρεῖς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἀκμαζούσας ταῖς γνώμας, ὥσπερ ἄρτι τοῦ πινακίου ἐπ' αὐτοὺς γεγραμμένου, καὶ οὐκ ἐδέχοντο σφᾶς ἐς τὰ Πύθια τὰ μικρὰ ἥκοντας. παρελθὼν δὲ ἐς μέδους ὁ Μάρκος οὕτω τι μεθήρμοσε τοὺς Μεγαρεῖς, ὥς ἀνοῖξαι πείσαι τὰς οἰκίας καὶ δέξασθαι τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ γυναικάς τε καὶ παῖδας. ἡγάσθη αὐτὸν καὶ Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ πρεσβεύοντα ὑπὲρ Βυζαντίων, ἐπιτηδεϊότατος τῶν πάλοι βασιλέων γενόμενος ἀρετὰς αὐξῆσαι.

κέ. Πολέμων δὲ ὁ σοφιστὴς οὗθ', ὥς οἱ πολλοὶ δοκοῦσι, Συμωναῖος, οὗθ', ὥς τινες, ἐκ Φοργῶν, ἀλλὰ ἤνεγκεν αὐτὸν Λαοδίκεια ἢ ἐν Καρίᾳ, ποταμῷ πρόσοικος Ἀνκῶ, μεσογεία μὲν, δυνατωτέρα δὲ τῶν ἐν θαλάττῃ. ἢ μὲν δὴ τοῦ Πολέμωνος οἰκία πολλοὶ ὑπατοὶ καὶ ἔτι, ἐρασταὶ δὲ αὐτοῦ πολλοὶ μὲν πόλεις, διαφερόντως δὲ ἡ Σμύρνα· οὗτοι γὰρ ἐκ μειρακίου κατιδόντες τι ἐν αὐτῷ μέγα πάντας τοὺς οἴκοι στεφάνους ἐπὶ τὴν τοῦ Πολέμωνος κεφαλὴν συνήνεγκαν, αὐτῷ τε ψηφισάμενοι καὶ γένει τὰ οἴκοι ζηλωτά, προκεδησθαι γὰρ τῶν Ἀδριανῶν Ὀλυμπίων ἔδοσαν τῷ ἀνδρὶ καὶ ἐγγόνοις, καὶ τῆς ἱερᾶς τριήρους ἐπιβατεύειν. πέμπεται γὰρ τις μηνὶ Ἀνθεστηριῶν μεταρσία τριήρης ἐς ἀγοράν, ἣν ὁ τοῦ Διονυσίου ἱερεὺς, οἷον κυβερνήτης, εὐθύνει πείσματα ἐκ θαλάττης λύνουσαν.

Ἐνσπουδάζων δὲ τῇ Σμύρνῃ τάδε αὐτὴν ὥνησεν· πρῶτα μὲν τὴν πόλιν πολυανθρωποτάτην αὐτῆς φαίνεσθαι, νεότητος αὐτῇ ἐπιρροεύσης ἐξ ἡπείρων τε καὶ νήσων οὐκ ἀκολάστον καὶ ξυγκλύδος, ἀλλ' ἐξελεγμένης τε καὶ καθαρᾶς Ἑλλάδος, ἔπειτα ὁμοιοῦσαν καὶ ἀστασίαστον πολιτεύειν, τὸν γὰρ πρὸ τοῦ χρόνου ἐστασίαζεν ἡ Σμύρνα καὶ διεστήκεσαν οἱ ἄνω πρὸς τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ. πλείστον δὲ ἄξιος τῇ πόλει καὶ τὰ πρεσβευτικὰ ἐγένετο φοιτῶν παρὰ τοὺς αὐτοκράτορας καὶ προαγωνιζόμενος τῶν ἡθῶν. Ἀδριανὸν γοῦν προσκείμενον τοῖς Ἐφεσίοις οὕτω τι μετεποίησε τοῖς Συμωναίοις, ὥς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μυριάδας χιλίας ἐπαντλήσαι αὐτὸν τῇ Σμύρνῃ, ἀφ' ᾧν τὰ τε τοῦ σίτου ἐμπόρια ἐξεποιήθη καὶ γυμνάσιον τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν μεγαλοπρεπέστατον καὶ νεὸς τηλεφανῆς ὁ ἐπὶ τῆς ἄκρας ἀντικείμενος δοκῶν τῷ Μίμαντι. καὶ μὴν καὶ τοῖς ἀμαρτανομένοις δημοσίᾳ ἐπιπλήττων καὶ κατὰ σοφίαν πλείστα νουθετῶν ὠφέλει, ὕβριν τε ὁμοίως ἐξήρει καὶ ἀγροωχίαν πᾶσαν, τοσοῦτ' ἄλλοι, ὅσ' ἂν μὴδὲ τοῦ Ἰωνικοῦ ἀπεθίζειν. ὠφέλει δὲ κἀκεῖνα δῆπον· τὰς δίκας τὰς πρὸς ἀλλήλους οὐκ ἄλλοσέ ποι ἐκφοιτᾶν εἶα, ἀλλ' οἴκοι ἔπανε. λέγω δὲ τὰς ὑπὲρ χρημάτων, τὰς γὰρ ἐπὶ μοιχοῦς καὶ ἱεροσύλους καὶ σφαγέας, ὧν ἀμελουμένων ἄγῃ φύεται, οὐκ ἐξάγειν

1. ξυνεῖς. C. ξυνεῖς. E. ib. πρὸς τὸν ἄνδρα. R. ib. καὶ μεγάλα καὶ θαυμάσια. φ, E. 2. ἐθαύμαζε. μ.
3. μετὰ ταῦτα δὲ. h. καὶ μετὰ ταῦτα. k. μετὰ ταῦτα γὰρ. ζ. ib. οἰκιστὰι δὲ. C, E. Fo: οἰκιστὰι δὲ οὗτοι.
4. ἐπ' αὐτοὺς τοῦ γεγραμμένου. r. 6. οὕτω μεθήρμοσεν. R. 7. ὁ Ἀδριανός. k. Ἀδριανός. μ. 8. τῶν πάντων. 2.
9. ὥς πολλοὶ. g. 10. ἀλλὰ ἤνεγκεν. r. ἀλλ' ἦν. ζ. ib. Λαοδίκεια. R. ib. σύννοικος. R. 11. ἐν θαλάττῃ. h. ἐπὶ θαλάττῃ. ζ. (θαλάσση. r, f.) 12. δὲ om. 2, g, e. ib. μὲν om. R. ib. διαφερόντως ἡ Σμύρνα. h. διαφερόντως. π. ib. οὗτοι μὲν γὰρ. f, k, o. 13. ἀνήνεγκαν. R. 14. ψηφισάσθαι. R. ib. καὶ τὰ. R. ib. Ἀδριανῶν. 1 et p ex corr. (Ἀδριανῶν. k). Ἀδριανῶν. 2, 3, E (Ἀδριανῶν. h). 16. ἐπ' ἀγοράν. R. ib. εὐθύνει. k, o.
18. δὲ om. e, m. ib. πρῶτα μὲν. 1. πρῶτον μὲν. 2, 3, E. 19. αὐτῆς. C, E. Scr. αὐτῆς. 20. ἐξελεγμένης. r. ib. καθαρᾶς Ἑλλάδος. r et q, p ex corr. καθαρᾶς. ζ. 21. χρόνον. β. ib. οἱ ἄνθρωποι. R. 22. τῇ om. f. ib. πρεσβυτικὰ. g. ib. φοιτῶν παρὰ. R, r. φοιτῶν τε παρὰ. ζ. ib. τοῦ αὐτοκράτορος. R. 23. οὐν. μ. ib. ἐγκείμενον. R. ib. οὕτω τοι. μ, p. 24. μιᾷ om. μ. ib. μυριάδας χιλίας. r, f, k, β. χιλιάδας μυριάδας. R. χιλίας μυριάδας. 2, 3, E. ib. αὐτὸν τῇ Σμύρνῃ. r et p. in mg. αὐτῶν τῇ πόλει. R, k, β, 2, 3. αὐτὸν τῇ πόλει. E. 25. ἐμπόρια. r. ἐμπορεία. R. ib. ἐποιήθη. β. 27. νουθετῶν ἡπείλει. β. ib. τε om. h. 28. ὅσον. r, f, q, k, β. ὅσ' ἂν. R, 2, 3, E. ib. ἀπεθίζειν. C, E. Fo: ἀπεθίζειν ἦν. ib. ὠφέλεια. R. 29. ἄλλοσέ ποι. 1, μ, et g ex corr. ἄλλοσέ πη. ζ. ib. ἐκφοιτᾶν εἶα. q, k et mg. in p. ἐκφοιτᾶν. ζ. (ἐκφοιτᾶν. R). ib. ἔπανε. R. ib. δῆ. h, π, g. ib. ὑπὲρ τῶν. f, k. ἐπὶ . . . μίαν (sic) R. 30. μοιχείας. r. ib. φύεται. R.

παρεκελεύετο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξωθεῖν τῆς Σμύρνης, δικαστοῦ γὰρ δεῖσθαι αὐτὰς ξίφος ἔχοντας. καὶ ἡ αἰτία δέ, ἦν ἐκ τῶν πολλῶν εἶχεν, ὥς ὁδοιποροῦντι αὐτῷ πολλὰ μὲν σκευοφόρα ἔποιτο, πολλοὶ δὲ ἵπποι, πολλοὶ δὲ οἰκέται, πολλὰ δὲ ἔδνη κυνῶν ἄλλα ἐς ἄλλην θήραν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ ζεύγους ἀργυροχαλίνου Φρυγίου τινὸς ἢ Κελτικοῦ πορεύετο, εὐκλειαν τῇ Σμύρνῃ ἔπραττεν, πόλιν γὰρ δὴ λαμπρύνει μὲν ἀγορὰ καὶ κατασκευὴ μεγαλοπρεπῆς οἰκοδομημάτων, λαμπρύνει δὲ οἰκία εὐπράττουσα, οὐ γὰρ μόνον δίδωσι πόλιν ἀνδρὶ ὄνομα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἀρνυται ἐξ ἀνδρός. ἐπεσκοπεῖτο δὲ καὶ τὴν Λαοδίκειαν ὁ Πολέμων θαμίζων ἐς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καὶ δημοσίᾳ ὠφελῶν ὃ τι ἠδύνατο.

III Τὰ δὲ ἐκ βασιλέων αὐτῷ τοιαῦτα· Τραιανὸς μὲν αὐτοκράτωρ ἀτελῇ πορεύεσθαι διὰ γῆς καὶ 10 θαλάττης, Ἀδριανὸς δὲ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ πᾶσιν, κατέλεξε δὲ αὐτὸν καὶ τῷ τοῦ Μουσείου κύκλῳ 533 ἐς τὴν Αἰγυπτίαν σίτησιν, ἐπὶ τε τῆς Ῥώμης ἀπαιτουμένου πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας ὑπεραπέδωκε ταῦτα τὰ χρήματα οὔτε εἰπόντος, ὥς δέοιτο, οὔτε προειπών, ὥς δῶσοι. αἰτιωμένης δὲ αὐτὸν τῆς Σμύρνης, ὥς πολλὰ τῶν ἐπιδοθέντων σφίσιν ἐκ βασιλέως χρημάτων ἐς τὸ ἑαυτοῦ ἠδὺ καταθέμενον ἔπεμψεν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπιστολὴν ὧδε ξυγκειμένην· „Πολέμων τῶν ἐπιδοθέντων ὑμῖν 15 χρημάτων ὑπ' ἐμοῦ ἐμοὶ τοὺς λογισμοὺς ἔδωκεν.“ ταῦτα δὲ εἰ καὶ συγγνώμην ἔρει τις, οὐκ ἦν δῆπου συγγνώμην αὐτὸν τὴν ἐπὶ τοῖς χρήμασι μὴ οὐκ ἐς τὸ προὔχον τῆς ἄλλης ἀρετῆς εὐρασθαι. τὸ δὲ Ἀθήνησιν Ὀλύμπιον δι' ἐξήκοντα καὶ πεντακοσίων ἐτῶν ἀποτελεσθὲν καθιερώσας ὁ αὐτοκράτωρ, ὥς χρόνου μέγα ἀγώνισμα, ἐκέλευσε καὶ τὸν Πολέμωνα ἐφυμνῆσαι τῇ 20 θυσίᾳ. ὁ δέ, ὥσπερ εἰώθει, στήσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τὰς ἤδη παρισταμένας ἐννοίας ἐπαφῆκεν αὐτὸν τῷ λόγῳ καὶ ἀπὸ τῆς κρηπίδος τοῦ νεῶ διελέχθη πολλὰ καὶ θαυμάσια, προοίμιον ποιούμενος τοῦ λόγου τὸ μὴ ἄθεει τὴν περὶ αὐτοῦ ὁρμὴν γενέσθαι οἱ. διήλλαξε δὲ αὐτῷ καὶ τὸν 534 ἑαυτοῦ παῖδα Ἀντωνῖνον ὁ αὐτοκράτωρ ἐν τῇ τοῦ σκήπτρου παραδόσει θεὸς ἐκ θνητοῦ γιγνώμενος. τουτὶ δὲ ὁποῖον, ἀνάγκη δηλῶσαι· ἦρξε μὲν γὰρ δὴ πάσης ὁμοῦ Ἀσίας ὁ Ἀντωνῖνος, καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ τοῦ Πολέμωνος οἰκίᾳ ὥς ἀρίστη τῶν κατὰ τὴν Σμύρναν καὶ ἀρίστου ἀνδρός, νύκτωρ 25 δὲ ἐξ ἀποδημίας ἦκων ὁ Πολέμων ἐβόα ἐπὶ θύραις, ὥς δεινὰ πάσχοι τῶν ἑαυτοῦ εἰργόμενος, εἴτα συνηγάγκασε τὸν Ἀντωνῖνον ἐς ἐτέραν οἰκίαν μετασκευάσασθαι. ταῦτα ἐγίνωσκε μὲν ὁ αὐτοκράτωρ, ἠρώτα δὲ ὑπὲρ αὐτῶν οὐδέν, ὥς μὴ ἀναδέροιτο, ἀλλ' ἐνθυμηθεὶς τὰ μετ' αὐτὸν καὶ ὅτι πολλὰς καὶ τὰς ἡμέρους ἐκκαλοῦνται φύσεις οἱ προσκείμενοί τε καὶ παροξύνοντες ἔδεισε περὶ τῷ Πολέμῳ, ὅθεν ἐν ταῖς ὑπὲρ τῆς βασιλείας διαθήκαις „καὶ Πολέμων ὁ σοφιστῆς“ ἔφη 30 „ξύμβουλος τῆς διανοίας ἐμοὶ ταύτης ἐγένετο,“ τῷ καὶ χάριν ὥς εὐεργέτη πρᾶττει τὴν συγγνώμην ἐκ περιουσίας ἐτοιμάζων. καὶ ὁ Ἀντωνῖνος ἠστέιζετο μὲν πρὸς τὸν Πολέμωνα περὶ τῶν κατὰ τὴν Σμύρναν ἐνδεικνύμενός που τὸ μὴ ἐκλελῆσθαι, ταῖς δὲ ἐκάστοτε τιμαῖς ἐπὶ μέγα

1. δεῖσαι. R. 2. τῶν om. R. 3. ἄλλα δὲ. k. 4. Φρυγίου ἢ Κελτικοῦ τινός. μ, ν. ib. τῆς Σμύρνης. β. 5. μὲν om. R. ib. λαμπρύνει δὴ. R. 6. ἀλλ' αὐτῇ. k. 7. καὶ om. f. ib. θαμίζων καὶ. 2. τὸν αὐτοῦ. f, v, i, j, m, o. ib. δημοσίᾳ. r.

9. ἐκ βασιλέως. 1. ib. ἐπὶ τέλει. R. 10. θαλάσσης. r. ib. κατέλεξε. C, E. Fo: ἐγκατέλεξε. 12. ταῦτα τὰ χρήματα. r, f, k et p ex corr. ταῦτα χρήματα. o. πάντα τὰ χρήματα. R. πάντα χρήματα. β, 2, 3, e, m. ib. προειπών. r, E. ib. δέοι. R. 13. ὥς πολλὰ — χρημάτων om. μ, ox, h, π, g, e, m. ib. χρήματα. f, k. ib. ἑαυτοῦ. R, r. αὐτοῦ. f, p, π. ἑαυτῶν. μ. αὐτῶν. h. αὐτό. m. αὐτῷ. ζ. 14. Πολέμων. p ex corr. Ἀντωνῖνος Πολέμων. cett. C et e, m. Ἀντωνῖνος Πολέμων. o. 15. χρημάτων ὑπ' ἐμοῦ. R. ὑπ' ἐμοῦ χρημάτων. ζ. ib. δὲ om. ox. 21. τὸ μὴ. 1. o. μὴ om. 2, 3, e, m. ib. τὴν ὁρμὴν τοῦ λόγου. R. ib. δὲ om. 2, 3, E. 22. τοῦ om. R. ib. γιγνώμενος. R, r, f, β, μ, v et p ex corr. γενόμενος. k, h, π, g, E. 23. μὲν γὰρ δὴ. R. μὲν γὰρ. r, f, k, β, v, ox, h, p, π, E. μὲν. μ, g. ib. Ἀντωνῖνος ὁ αὐτοκράτωρ. μ. 24. τοῦ om. f, q. 25. πάσχοι. 1 et p ex corr. ve. πάσχειν. 2, 3, e. πάσχων. m, o. 27. δὲ ὑπὲρ. r. ὥς οὐδέν. μ. ib. ἀναδύοιτο. β. 28. φύσεις ἐκκαλοῦνται. μ. 30. τῷ κατὰ χάριν et mg. γρ. καὶ χάριν. q. τῷ καὶ χάριν. o. τῷ κατὰ χάριν. cett. C et e, m. ib. καὶ εὐεργέτη πρᾶττε. R. ὥς εὐεργέτη πρᾶττε. r. 31. ἀτιμάζων. f. ἐτιμάζων. k. ib. καὶ Ἀντωνῖνος. π, g. ib. περὶ om. f.

I. 25. §. 3. p. 533. 534. — 43. 44. 45.

ἦρεν ἐγγνώμενός που τὸ μὴ μεμνησθαι. ἤστειζετο δὲ τὰ μὲν ἐς τὴν πόλιν ἦκοντος τοῦ Πολέμωνος περιβαλὼν αὐτὸν ὁ Ἀντωνίνος „δότε“ ἔφη „Πολέμωνι καταγωγὴν, καὶ μηδεὶς αὐτὸν ἐκβάλῃ.“ ὑποκριτοῦ δὲ τραγωδίας ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν Ὀλυμπίων, οἷς ἐπεσάται ὁ Πολέμων, ἐφίεναι φήσαντος, ἐξελαθῆναι γὰρ παρ' αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς τοῦ δράματος, ἦρετο ὁ αὐτοκράτωρ τὸν ὑποκρι- 535
τὴν, πηνίκα εἴη, ὅτε τῆς σκηνῆς ἡλάθη, τοῦ δὲ εἰπόντος, ὡς μεσημβρία τυγχάνοι οὔσα, μάλα 5
ἀστείως ὁ αὐτοκράτωρ „ἐμὲ δὲ“ εἶπεν „ἀμφὶ μέσας νύκτας ἐξήλασε τῆς οἰκίας, καὶ οὐκ ἐφῆκα.“

Ἐχέτω μοι καὶ ταῦτα δῆλωσιν βασιλέως τε πράου καὶ ἀνδρὸς ὑπέρφρονος. ὑπέρφρων γὰρ δὴ IV
οὕτω τι ὁ Πολέμων, ὡς πόλεσι μὲν ἀπὸ τοῦ προὔχοντος, δυνασταῖς δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφειμένου, θεοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου διαλέγεσθαι. Ἀθηναίους μὲν γὰρ ἐπιδεικνύμενος αὐτοσχεδίου λόγους, ὅτε καὶ πρῶτον Ἀθήναζε ἀφίκετο, οὐκ ἐς ἐγκώμια κατέστησεν ἑαυτὸν τοῦ ἀστεος, τοσοῦτων ὄντων, 10
ἃ τις ὑπὲρ Ἀθηναίων εἶποι, οὐδ' ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἐμακρογόρησε, καίτοι καὶ τῆς τοιαύτης ιδέας ὠφελούσης τοὺς σοφιστὰς ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν, ἀλλ' εὖ γινώσκων, ὅτι τὰς Ἀθηναίων φύσεις ἐπικρίπτειν χρή μᾶλλον ἢ ἐπαίρειν διελέχθη ὧδε· „φασὶν ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, σοφοὺς εἶναι ἀκροατὰς λόγων· εἴσομαι.“ ἀνδρὸς δὲ, ὃς ἦρχε μὲν Βοσπόρου, πᾶσαν δὲ Ἑλληνικὴν παιδεύ-
σιν ἤρμοστο, κατ' ἱστορίαν τῆς Ἰωνίας ἐς τὴν Σμύρναν ἦκοντος οὐ μόνον οὐκ ἔταξεν ἑαυτὸν ἐν 15
τοῖς θεραπεύουσιν, ἀλλὰ καὶ δεομένου ξυνεῖναι οἱ θαμὰ ἀνεβάλετο, ἕως ἠνάγκασε τὸν βασιλέα ἐπὶ θύρας ἀφικέσθαι ἀπάροντα μισθοῦ δέκα τάλαντα. ἦκων δὲ ἐς τὸ Πέργαμον, ὅτε δὴ τὰ ἄρθρα ἐνόσει, κατέδραθε μὲν ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπιστάντος δὲ αὐτῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ προειπόντος ἀπέχεσθαι ψυχροῦ ποτοῦ ὁ Πολέμων „βέλτιστε“, εἶπεν „εἰ δὲ βούν ἔθεράπευες;“

Τὸ δὲ μεγαλόγνωμον τοῦτο καὶ φρονηματώδες ἐκ Τιμοκράτους ἔσπασε τοῦ φιλοσόφου, συγγε- 20 V
νόμενος αὐτῷ ἦκοντι ἐς Ἰωνίαν ἐτῶν τετάρων. οὐ χεῖρον δὲ καὶ τὸν Τιμοκράτην δηλῶσαι ἦν 536
μὲν γὰρ ἐκ τοῦ Πόντου ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ ἦν αὐτῷ πατρίς Ἡράκλεια τὰ Ἑλλήνων ἐπαινοῦντες, ἐφιλοσόφει δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν τοὺς λατρικοὺς τῶν λόγων, εἰδὼς εὖ τὰς Ἱπποκράτους τε καὶ Δη-
μοκρίτου δόξας, ἐπεὶ δὲ ἤκουσεν Εὐφράτου τοῦ Τυρίου, πλήρῃσιν ἰστίοις ἐς τὴν ἐκείνου φιλοσο-
φίαν ἀφῆκεν. ἐπιχολώτερος δὲ οὕτω τι ἦν τοῦ ξυμμέτρου, ὡς ὑπανίστασθαι αὐτῷ διαλεγομένῳ 25
τὴν τε γενειάδα καὶ τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ χაίτας, ὥσπερ τῶν λεόντων ἐν ταῖς ὁρμαῖς. τῆς δὲ γλώττης εὐφρόως εἶχε καὶ σφοδρῶς καὶ ἐτοιμῶς, διὸ καὶ τῷ Πολέμωνι πλείστου ἦν ἄξιος ἀσπαζομένῳ τὴν τοιάνδε ἐπιφορὰν τοῦ λόγου. διαφορὰς γοῦν τῷ Τιμοκράτει πρὸς τὸν Σκοπελιανὸν γενομένης ὡς ἐκδεδωκότα ἑαυτὸν πίττη καὶ παρατιλιτρίαις διέστη μὲν ἡ ἐνομιλοῦσα νεότης τῇ Σμύρνῃ, ὁ δὲ VI

1. δὲ, τὰ μὲν. β. δὲ τὰ μὲν. E. Fo: τὸ μὲν. ib. ἐς τὴν πόλιν. R. ἐς τὴν Ρώμην. 5. 2. περιβαλὼν. r, f, k. περιβάλλον. 2, 3, E. παραβαλὼν. R. περιβαλὼν. pe. ib. ἐκβάλῃ. 1, ve, μ. ἐκβάλοι. v, ox, h. ἐκβάλλῃ. π, g, E. 3. Σ. v. ἐφίεναι· ὑποκριτοῦ τραγωδίας ἐφίεναι φήσαντος, ἐξελαθῆναι γὰρ παρὰ Πολέμωνος κατ' ἀρχὰς τοῦ δράματος, ὃ δὲ Ἀντωνίνος ἦρετο, πηνίκα εἴη — τυγχάνοι (τυγχάνει. v, e). οὔσα — ἐφῆκα. ἐχέτω ταῦτα δῆλωσιν βασιλέως πράου καὶ ἀνδρὸς ὑπέρφρονος. ib. ἡπιστάτο. μ, v. ἐπίστατο. ox. ἐπιστάτη. h, e. ἐπεσάται. p, m. ib. ἀφίεναι. f. 5. τῆς om. o. ib. ἀπηλάθη. R. ib. οὔσα τυγχάνοι. R. τυγχάνει οὔσα. h, m, o. 6. ἐξήλασε τῆς οἰκίας. r et q, p in mg, k. Omissa in 5, pe. ἐξήλασε (om. τῆς οἰκίας.) ve.

7. μοι καὶ om. Σ. ib. βασιλέως. R. r, β, Σ. ὡς βασιλέως. 5. ib. γὰρ δὴ οὕτω τι. R. δὴ τι οὕτως. r, f, k, o. δὴ τι οὕτως. β. γὰρ δὴ οὕτως. μ, v, m. δὴ οὕτως. ox. δὲ οὕτως. h. γὰρ δὴ οὕτως. 3, e. 8. τοῦ μὴ. R. ib. μὴ om. R. 10. ἐγκώμιον. k, o. ib. τοῦ om. p. 11. ἃ τις ὑπὲρ Ἀθηναίων εἶποι. C, E. Fo: ἃ τις ὑπὲρ Ἀθηναίων ἂν εἶποι. ib. καίτοι καὶ om. R. ib. τῆς om. k et p a pr. m. 13. μᾶλλον χρή. μ. ib. ἡμᾶς. β. ib. σοφιστὰς εἶναι. R. 15. κατὰ ἱστορίαν. r. 16. ξυνεῖναι θαμὰ. 2. ib. ἀνεβάλετο. r, v, π, g. ἀνεβαλλέτο. 5. ib. τὸν ἐπὶ βασιλέα. R. ib. ἐπὶ θύρας. r. ἐπὶ θύραις. 5. 17. νοσῶν δὲ. μ, v. ὁσῶν δὲ. ox. ὁσόν. h. 18. κατέδραθε. f. ib. αὐτῷ om. R. ib. προειπόντος. C, E. προειπόντος. J. 19. βέλτιστ' εἶπεν. v.

20. μεγαλόγνωμον τοῦτο. R, r, ve. μεγαλόγνωμον τὸ δὲ. f, β. μεγαλόγνωμον τότε ἐφρονηματώδες. k. μεγαλόφρων καὶ. μ, v. μεγαλόγνωμον καὶ. ox, h, 3, E. ib. ἔσπασε μόνον. R. 21. Τιμοκράτη. R, r. 23. γὰρ κατ' ἀρχὰς. g. 24. δὲ om. R. ib. Σ. v. ἰστίον. πλήρῃσιν ἰστίοις ἐς τὴν αὐτοῦ σοφίαν καθῆκεν. idem v. πλήρη. πλ. ἰστ. ἐς τὴν αὐτοῦ φιλοσοφίαν ἀφῆκεν. ib. σοφίαν ἐχώρει. R. 25. οὕτω τοι. μ, v, p. ib. ἦν om. β. 26. τὴν γενειάδα. f, k. τὴν δὲ. e et m in mg. ib. τριχῶς. π, g. 27. εἶχεν εὐφρόως. β. ἐφρόως εἶχε. f. εὐφρόνως εἶχε. π, g. 28. γ' οὐν. r. 29. διέστηκε. g.

Πολέμων ἀμφοῖν ἀκροώμενος τῶν τοῦ Τιμοκράτους στασιωτῶν ἐγένετο πατέρα καλῶν αὐτὸν τῆς ἑαυτοῦ γλώττης. ἀπολογούμενος δὲ αὐτῷ καὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς Φαβουρίνον λόγων εὐλαβῶς ὑπέστειλε καὶ ὑφειμένως, ὥσπερ τῶν παιδῶν οἱ τὰς ἐκ τῶν διδασκάλων πληγὰς, εἴ τι ἀτακῆσειαν, δεδιότες.

5 Τῷ δὲ ὑφειμένῳ τούτῳ καὶ πρὸς τὸν Σκοπελιανὸν ἐχρήσατο χρόνῳ ὕστερον, πρεσβεύειν μὲν χειροτονηθεὶς ὑπὲρ τῶν Συμωναίων, ὡς ὅπλα δὲ Ἀχιλλεῖα τὴν ἐκείνου πειθῶ αἰτήσας. Ἡρώδης δὲ τῷ Ἀθηναίῳ πῇ μὲν ἀπὸ τοῦ ὑφειμένου, πῇ δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπεραίροντος ξυνεγένετο. ὅπως δὲ καὶ ταῦτα ἔσχε, δηλῶσαι βούλομαι, καλὰ γὰρ καὶ μεμνήσθαι ἄξια. ἦρα μὲν γὰρ τοῦ αὐτοσχεδιάξεν ὁ Ἡρώδης μᾶλλον ἢ τοῦ ὑπατός τε καὶ ἐξ ὑπάτων δοκεῖν, τὸν Πολέμωνα δὲ οὕτω γιννώσκων
537 10 ἀφίκτο μὲν ἐς τὴν Σύμωνα ἐπὶ ξυνουσίᾳ τοῦ ἀνδρός κατὰ χρόνους, οὓς τὰς ἐλευθέρους τῶν πόλεων αὐτὸς διορθοῦτο, περιβαλὼν δὲ καὶ ὑπερασπασάμενος ὁμοῦ τῷ τὸ στόμα ἀφελεῖν τοῦ στόματος „πότε,“ εἶπεν „ὦ πάτερ, ἀκροασόμεθά σου;“ καὶ ὁ μὲν δὴ ὤρετο ἀναβαλεῖσθαι αὐτὸν τὴν ἀκροάσιν ὀκνεῖν φήσαντα ἐπ’ ἀνδρὸς τοιούτου ἀποκινδυνεύειν, ὁ δὲ οὐδὲν πλάσάμενος „τήμερον“ ἔφη „ἀκροῶ, καὶ ἴωμεν.“ τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρώδης ἐκπλαγῆναι ἔφησε τὸν ἄνδρα, ὡς καὶ
15 τὴν γλώτταν αὐτοσχέδιον καὶ τὴν γνώμην. ταῦτα μὲν οὖν φρόνημα ἐνδείκνυται τοῦ ἀνδρός καί, νῆ Δία, σοφίαν, ἣ ἐς τὴν ἐκπληξιν ἐχρήσατο, ἐκεῖνα δὲ σωφροσύνην τε καὶ κόσμον. ἀφικόμενον γὰρ ἐς τὴν ἐπίδειξιν ἐδέξατο ἐπαίνῳ μακρῷ καὶ ἐπαξίῳ τῶν Ἡρώδου λόγων τε καὶ ἔργων. τὴν δὲ σκηνὴν τοῦ ἀνδρός, ἣ ἐς τὰς μελέτας ἐχρήσατο, ἐστὶ μὲν καὶ Ἡρώδου μαθεῖν ἐν μιᾷ τῶν πρὸς τὸν Βάρων ἐπιστολῇ εἰρημένων, δηλώσω δὲ καὶ ἐν ἐκείνῳ. παρῆι μὲν ἐς τὰς ἐπιδείξεις διακεχυμένῳ
20 τῷ προσώπῳ καὶ τεταρορηκότι, φοράδην δὲ ἐσφοῖτα, διεφθορότων αὐτῷ ἥδη τῶν ἄρθρων. καὶ τὰς ὑποθέσεις οὐκ ἐς τὸ κοινὸν ἐπεσκοπεῖτο, ἀλλ’ ἐξίων τοῦ ὁμίλου βραχὺν καιρὸν. φθίγμα δὲ ἦν αὐτῷ λαμπρὸν καὶ ἐπίτονον καὶ κρότος θαυμάσιος οἷος ἀπεκτύπει τῆς γλώττης. φησὶ δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης καὶ ἀναπηδᾶν τοῦ θρόνου περὶ τὰς ἀκμὰς τῶν ὑποθέσεων, τοσοῦτον αὐτῷ περιεῖναι ὀρμῆς, καὶ ὅτε ἀποτορνέοι περίοδον, τὸ ἐπὶ πᾶσιν αὐτῆς κῶλον σὺν μειδιάματι φέρειν, ἐνδεικνύ-
25 μενον πολὺ τὸ ἀλύπως φράζειν, καὶ κροαίνειν ἐν τοῖς τῶν ὑποθέσεων χωρίοις οὐδὲν μείον τοῦ
538 Ὀμηρικοῦ ἵππου. ἀκροᾶσθαι δὲ αὐτοῦ τὴν μὲν πρώτην, ὡς οἱ δικάζοντες, τὴν δὲ ἐφεξῆς, ὡς οἱ ἐρωῶντες, τὴν δὲ τρίτην, ὡς οἱ θαυμάζοντες, καὶ γὰρ δὴ καὶ τριῶν ἡμερῶν ξυγγενέσθαι οἱ. ἀναγράφει καὶ τὰς ὑποθέσεις ὁ Ἡρώδης, ἐφ’ αἷς ξυνεγένετο. ἦν τοίνυν ἡ μὲν πρώτη Δημοσθένους ἐξομνύμενος ταλάντων πεντήκοντα δωροδοκίαν, ἣν ἦγεν ἐπ’ αὐτὸν Δημάδης, ὡς Ἀλεξάνδρου τοῦτο
30 Ἀθηναίοις ἐκ τῶν Δαρείου λογισμῶν ἐπεσταλκός, ἡ δὲ ἐφεξῆς τὰ τρόπαια κατέλυε τὰ Ἑλληνικὰ τοῦ Πελοποννησίου πολέμου ἐς διαλλαγὰς ἦκοντος, ἡ δὲ τρίτη τῶν ὑποθέσεων τοὺς Ἀθηναίους

1. στασιωτῶν. 1 et p ex corr. στασιαστῶν. 2, 3, E. 2. αὐτοῦ μ. ib. πρὸς τὸν. g. ib. Φαβουρίνον. R, r. ib. ἐπέστειλε p ex corr.

5. τὸν om. π, g. ib. πρεσβεύειν μὲν χειροτονηθεὶς. r. χειροτονηθεὶς μὲν πρεσβεύειν. 5. 6. ὑπὸ. f. ib. ὅπλα Ἀχιλλεῖα δὲ. h. 8. ταῦτα ἔχει. h. δηλῶσαι βουλόμενος. π, g. ib. ἄξιον. f, k. 9. ὁ Ἡρώδης μᾶλλον. r, β. μᾶλλον ὁ Ἡρώδης. 5. 10. ἐπὶ ξυνουσίᾳ. 1 et p ex corr. ἐς τὴν ἐξουσίαν. 2, 3, E. 11. διορθοῦτο. R, r, g. ib. ὁμοῦ τῷ στόμα. β. ὁμοῦ τὸ στόμα. R, r, f, k. ὁμοῦ τῷ τὸ στόμα. 2, φ, E. ὁμοῦ τε τὸ στ. π, g. 12. ὦ πάτερ om. β. ib. καὶ om. r. 13. οὐδὲ. R. 14. ἔφησε. C, E. Fo: φησι. ib. ὡς τὴν. e, m. 16. ἐκεῖνα τε. R. ib. σωφροσύνης. β. 18. ἣ om. R. ib. ἐστὶ. h, e, m. ib. μάμας. r. 19. Βάρων. V. Meurs. ib. ἐπιστολῇ. p. ἐπιστολῶν. 5. 20. ἐπεφοῖτα. 2. 21. ἐπεσκοπεῖτο. r et p ex corr. ἐσκοπεῖτο. 5. 22. λεπτὸν καὶ ἐπίτονον. 2, φ, π, g, e, m. λεπτὸν καὶ ἐπίτονον. p. 23. καὶ ἀναπηδᾶν. R, r, ve. ἀναπηδᾶν. 5. ib. περὶ. 1. παρὰ. 2, 3, E. 24. ἀποτορνέοι τὸ. r. ἀποτορνέοιτο. f. ἀποτορνέοιτο. 5. Scr. ἀποτορνέοι. ib. αὐτῆς. R, r, f, ve. αὐτοῖς. k. αὐτῷ. h. αὐτῇ. β, μ, ν, ox, 3, E. ib. συμμειδιάματι. R. ib. ἐνδεικνύμενον — φράζειν om. β. ἐνδεικνύμενος. f. 26. Ὀμηρικοῦ. 1 et p ex corr. ἡρωικοῦ. 2, 3, E. ib. τὴν δ’. E. 27. τὴν δὲ — θαυμάζοντες om. C et e, habet o ex suppl. Salmasii. ib. ὡς θαυμάζοντες. o. ὡς οἱ θαυμάζοντες. J. 28. ὁ Ἡρώδης. R, r, p. Ἡρώδης. 5. 30. ἐπεσταλκῶν. ox. ἐπισταλ- λέντων. l. ἐπεσταλκός. n. ἐπεσταλκός. g. ib. ἡ δὲ — ἦκοντος om. 2, 3, e, m. ib. τὰ τρόπαια. p. sec. m. ἐς τὰ τρόπαια. R, r, φ, k, β, o. ἐς τὰ τρόπαια. f. ib. κατέλυε p. sec. m. καταλύειν. 1, o. 31. διαλλαγὰς. r. ib. τρίτη. r.

μετὰ Αἰγὸς ποταμοὺς ἐς τοὺς δῆμους ἀνεσκέυαζεν· ὑπὲρ οὗ φησιν ὁ Ἡρώδης πέμψαι οἱ πεντεκαίδεκα μυριάδας προσειπὼν αὐτὰς μισθὸν τῆς ἀκροάσεως, μὴ προσεμένον δὲ αὐτὸς μὲν ὑπερῶφθαι οἰεσθαι, ξυμπίνοντα δὲ αὐτῷ Μουνάτιον τὸν κριτικόν, ὁ δὲ ἀνὴρ οὗτος ἐκ Τραλλέων, „ὦ Ἡρώδη,“ φάναι „δοκεῖ μοι Πολέμων ὄνειροπολήσας πέντε καὶ εἰκοσι μυριάδας παρὰ τοῦτ' ἔλαττον ἔχειν ἡγείσθαι, παρ' ὃ μὴ τοσαύτας ἔπεμψας.“ προσθεῖναι φησιν ὁ Ἡρώδης τὰς δέκα καὶ τὸν 5 Πολέμωνα προθύμως λαβεῖν, ὥσπερ ἀπολαμβάνοντα. ἔδωκε τῷ Πολέμωνι ὁ Ἡρώδης καὶ τὸ μὴ παρελθεῖν ἐπ' αὐτῷ ἐς λόγων ἐπίδειξιν, μὴδ' ἐπαγωνισασθαι οἱ, νύκτωρ δὲ ἐξελάσαι τῆς Σμύρνης, 539 ὥς μὴ βιασθῇ, θρασὺ γὰρ καὶ τὸ βιασθῆναι ᾤετο. διετέλει δὲ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἐπαινῶν τὸν Πολέμωνα καὶ ὑπὲρ θαῦμα ἄγων· Ἀθήνησι μὲν γὰρ διαπρεπῶς ἀγωνισάμενος τὸν περὶ τῶν τροπαίων ἀγῶνα καὶ θανατούμενος ἐπὶ τῇ φορᾷ τοῦ λόγου „τὴν Πολέμωνος“ ἔφη „μελέτην 10 ἀνάγνωτε καὶ εἰσεσθε ἄνδρα.“ Ὀλυμπίασι δὲ βοηθάσης ἐπ' αὐτῷ τῆς Ἑλλάδος „εἰς, ὡς Δημοσθένης,“ „εἶθε γάρ,“ ἔφη „ὡς ὁ Φρύξ,“ τὸν Πολέμωνα ὥδε ἐπονομάζων, ἐπειδὴ τότε ἡ Λαοδικαία τῇ Φρυγίᾳ συνετάττετο. Μάρκον δὲ τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς αὐτὸν εἰπόντος „τί σοι δοκεῖ ὁ Πολέμων;“ στήσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Ἡρώδης

„ἔππων μ’“

15

ἔφη

„ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει,“

ἐνδεικνύμενος δὴ τὸ ἐπίκροτον καὶ τὸ ὑψηλὸς τῶν λόγων. ἐρομένου δὲ αὐτὸν καὶ Βάρου τοῦ ὑπάτου, τίσι καὶ διδασκάλοις ἐχρήσατο, „τῷ δεῖνι μὲν καὶ τῷ δεῖνι“ ἔφη „παιδευόμενος, Πολέμωνι δὲ ἤδη παιδεύων.“ 20

Φησὶν ὁ Πολέμων ἡκροᾶσθαι καὶ Δίωνος ἀποδημίαν ὑπὲρ τούτου στείλας ἐς τὸ τῶν Βιδυνῶν ἔθνος. ἔλεγε δὲ ὁ Πολέμων τὰ μὲν τῶν καταλογάδην ὤμοις δεῖν ἐκφέρειν, τὰ δὲ τῶν ποιητῶν ἀμάξαις. VIII

Κάκεινα τῶν Πολέμωνι τιμὴν ἐχόντων ἤριζεν ἡ Σμύρνα ὑπὲρ τῶν ναῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῖς δικαίων, ξύνδικον πεποιημένη τὸν Πολέμωνα ἐς τέρμα ἤδη τοῦ βίου ἦκοντα. ἐπεὶ δὲ ἐν ὁρμῇ τῆς 25 ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀποδημίας ἐτελεύτησεν, ἐγένετο μὲν ἐπ' ἄλλοις ξυνδίκους ἡ πόλις, πονηρῶς δὲ αὐτῶν ἐν τῷ βασιλείῳ δικαστηρίῳ διατιθεμένων τὸν λόγον βλέψας ὁ αὐτοκράτωρ ἐς τοὺς τῶν 540 Σμυρναίων ξυνηγόρους „οὐ Πολέμων“ εἶπεν „τουτοῦ τοῦ ἀγῶνος ξύνδικος ὑμῖν ἀπεδέδεικτο;“ „ναί,“ ἔφασαν „εἰ γε τὸν σοφιστὴν λέγεις.“ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ „ἴσως οὖν“ ἔφη „καὶ λόγον τινὰ ξυνέγραψεν ὑπὲρ τῶν δικαίων, οἷα δὴ ἐπ' ἐμοῦ τε ἀγωνιούμενος καὶ ὑπὲρ τηλικούτων.“ „ἴσως,“ 30 ἔφασαν, ὦ βασιλεῦ, „οὐ μὴν ἡμῖν γε εἰδέναι.“ καὶ ἔδωκεν ἀναβολὰς ὁ αὐτοκράτωρ τῇ δίκῃ, ἔστ' ἂν διακομισθῇ ὁ λόγος, ἀναγνωσθέντος δὲ ἐν τῷ δικαστηρίῳ κατ' αὐτὸν ἐψηφίσατο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀπῆλθεν ἡ Σμύρνα τὰ πρωτεῖα νικῶσα καὶ τὸν Πολέμωνα αὐτοῖς ἀναβεβιωκέναι φάσκοντες.

1. Αἰγὸς ποταμοὺς. 1, p, n. Αἰγὸς ποταμόν. π. τὰ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς. 2, m, o. ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς. e. ib. πεντεκαίδεκα. 1. δεκαπέντε. 2, 3, E. 2. αὐτὰς. 1. αὐτὰ. 2, 3, E. ib. προσεμένον. 1. προσεμένον. 2, 3, E. 3. ξυμπίνοντα. π, g. ib. κριτικόν. r, f, k, β, 3, o. κρητικόν. R, 2, e, m. Creticum. Bonf. ib. ὦ Ἡρώδη. 1. ὦ Ἡρώδης. β, 2, π, m, o. τῷ Ἡρώδης. g. ὦ Ἡρώδης. e. 4. ὄνειροπολήσας. r. ib. περὶ τοῦτο. β. 6. ἔδωκε δὲ. k, o et p a sec. m. 8. δὲ τὸν. R. 9. τῶν om. R. 11. εἰσεσθαι. β. ib. Ἑλλάδος. 1 et p sec. m. o. Ἑλλαδικῆς. 2, 3, e, m. ib. εἰς καὶ. R. ἡς ὡς. β. εἰς ὡς. e. 12. εἶθε γάρ. p. ἡδὴ γάρ. C, E. ib. ἐπονομάζων. r. ἐπονομάσαι. R. ἐπονάζων. μ. 13. αὐτοῦ αὐτοκράτορος. e, m. 16. ἔφη om. R. 17. ὠκυπόδων. 3 (in p correctum). 18. τὸ om. f, k. ib. Βαρβάρου. C, E. Scr. Βάρου. 19. τίσι καὶ. R, r, f. τίσι. 5. ib. τοῦ δεινός καὶ τοῦ δεινός. R. 21. Ζήνωνος. R. ἀποδημίαν. R, r, f, β. καὶ ἀποδημίαν. 2, 3, E. ib. τὸ τῶν. R, r, β. τὸ. 5. 22. τὰ δὲ ποιητῶν. f, k.

24. κακείνων. R. ib. ἐχόντων. r. νεμόντων. 5. ib. ἐν αὐτοῖς. R. 27. δικαστηρίων. β. 28. εἶπεν. r. εἶπε. E. ib. ἀπεδέδεικτο. r. ἀποδέδεικτο. 5. ib. ἡμῖν. β. 30. ἀγωνιζόμενος. R, π. 32. διακομισθῇ. r. ib. ὁ βασιλεὺς. ox. βασιλεὺς. 5. 33. ἀναβεβιωκέναι. 1 et p ex corr. o. ἀναβεβιωκότα. 2, 3, e, m.

1, 25. §. 8. p. 539. 540. = 48. 49. 50.

- IX Ἐπεὶ δὲ ἀνδρῶν ἐλλογίμων ἀξιωμακόμενα οὐ μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς λεχθέντα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς παιδαίαις, ἀναγράφω καὶ τοὺς ἀστεϊσμούς τοῦ Πολέμωνος, ὥς μὴδὲ οὔτοι παραλελειμμένοι φαίνονται. μειράκιον Ἰωνικὸν ἐτρούφα κατὰ τὴν Σμύρναν ὑπὲρ τὰ Ἰώνων ἦδη, καὶ ἀπώλλυ αὐτὸ πλοῦτος βαθύς, ὅσπερ ἐστὶ πονηρὸς διδάσκαλος τῶν ἀκολάστον φύσεων. ὄνομα μὲν δὴ τῷ 5 μειράκιῳ Οὐάρος, διεφθορὸς δὲ ὑπὸ κολάκων ἐπεπεῖκει αὐτὸ ἑαυτό, ὥς καλῶν τε εἶη ὁ κάλλιστος καὶ μέγας ὑπὲρ τοὺς εὐμήκεις καὶ τῶν ἀμφὶ παλαιστράν γενναυιότατός τε καὶ τεχνικώτατος καὶ μὴδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι αὐτοῦ ἦδιον, ὅποτε πρὸς τὸ ἄδειν τράποιτο. παραπλήσια δὲ τούτοις καὶ περὶ τῶν σοφιστῶν ἦτο, παριππεῦσαι γὰρ καὶ τὰς ἐκείνων γλώττας, ὅποτε μελετῇ, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐμελέτα, καὶ οἱ δανειζόμενοι παρ' αὐτοῦ χοήματα τὸ καὶ μελετῶν- 10 τος ἀκροάσασθαι προσέγραφον τῷ τόκῳ. ὑπήγγοτο δὲ καὶ ὁ Πολέμων τῷ δασμῷ τούτῳ νέος ὢν ἔτι καὶ οὐπω νοσῶν, δεδάνειστο γὰρ παρ' αὐτοῦ χοήματα, καὶ ἐπεὶ μὴ ἐθεράπευε, μὴδὲ ἐς τὰς ἀκροάσεις ἐφοῖτα, χαλεπὸν ἦν τὸ μειράκιον καὶ ἠπεῖλει τύπους. οἱ δὲ τύποι γράμμα εἰσὶν ἀγορᾶς, ἐρήμην ἐπαγγέλλον τῷ οὐκ ἀποδιδόντι. αἰτιωμένων οὖν τὸν Πολέμονα τῶν οἰκείων, ὥς ἤδη καὶ 15 δύστροπον, εἰ παρὸν αὐτῷ μὴ ἀπαιτεῖσθαι καὶ τὸ μειράκιον ἐκκαρποῦσθαι παρέχοντα αὐτῷ νεύμα εὖνουν μὴ ποιεῖ τοῦτο, ἀλλ' ἐκκαλεῖται αὐτὸ καὶ παροξύνει, τοιαῦτα ἀκούων ἀπήντησε μὲν ἐπὶ τὴν ἀκροάσιν, ἐπεὶ δὲ ἐς δαίτην ἦδη ὀψίαν τὰ τῆς μελέτης αὐτῷ προὔβαινε καὶ οὐδεὶς ὁρμος ἐφαίνετο τοῦ λόγου σολοικισμῶν τε καὶ βαρβαρισμῶν καὶ ἐναντιώσεων πλέα ἦν πάντα, ἀναπηδήσας ὁ Πολέμων καὶ ὑποσχὼν τῷ χεῖρι „Οὐάρε“, εἶπεν „φέρε τοὺς τύπους.“ ληστὴν δὲ πολλὰς αἰτίας 20 ἐαλωκότα στρεβλοῦντος ἀνθυπάτου καὶ ἀπογεῖν φάσκοντος, τίς γένοιτ' ἂν ἐπ' αὐτῷ τιμωρία τῶν ἐργασμένων ἀξία, παρατυχῶν ὁ Πολέμων „κέλευσον“ ἔφη „αὐτὸν ἀρχαῖα ἐκμανθάνειν.“ καίτοι γὰρ πλείστα ἐκμαθὼν ὁ σοφιστὴς οὗτος ὅμως ἐπιπονώτατον ἡγεῖτο τῶν ἐν ἀσκήσει τὸ ἐκμανθάνειν. ἰδὼν δὲ μονόμαχον ἰδρῶτι θρόμενον καὶ δεδιότα τὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγῶνα „οὔτως“ εἶπεν „ἀγ- 25 νισ, ὥς μελετῶν μέλλων.“ σοφιστῇ δὲ ἐντυχῶν ἀλλὰντας ὠνούμενῳ καὶ μαινίδας καὶ τὰ εὐτελῆ ὄψα „ὦ λῶστε“, εἶπεν „οὐκ ἐστὶ τὸ Δαρείου καὶ Ξέρξου φρόνημα καλῶς ὑποκρίνασθαι ταῦτα 25 σιτουμένῳ.“ Τιμοκράτους δὲ τοῦ φιλοσόφου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὥς λάλον χοήμα ὁ Φαβουρίνος γένοιτο, ἀστεϊότατα ὁ Πολέμων „καὶ πᾶσα“ ἔφη „γραῦς“ τὸ εὐνοχῶδες αὐτοῦ διασκώπτων. ἀγ- 30 νιστοῦ δὲ τραγωδίας ἐν τοῖς κατὰ τὴν Σμύρναν Ὀλυμπίοις τὸ „ὦ Ζεῦ“ ἐς τὴν γῆν δείξαντος, τὸ 542 δὲ „καὶ γὰρ“ ἐς τὸν οὐρανὸν ἀνασχόντος, προκαθήμενος τῶν Ὀλυμπίων ὁ Πολέμων ἐξέωσεν αὐτὸν τῶν ἄθλων εἰπὼν „οὔτως τῇ χειρὶ ἐσολοίμισεν.“ μὴ πλείω ὑπὲρ τούτων, ἀπόχρη γὰρ καὶ ταῦτα τὸ 30 ἐπίχαρι τοῦ ἀνδρὸς δηλωσαί.
- X Ἡ δὲ ἰδέα τῶν Πολέμωνος λόγων θερμὴ καὶ ἐναργύσιος καὶ τορὸν ἡχοῦσα, ὥσπερ ἡ Ὀλυμπιακὴ δάλπιγξ, ἐπιπρέπει δὲ αὐτῇ καὶ τὸ Δημοσθενικὸν τῆς γνώμης, καὶ ἡ σεμνολογία οὐχ ὑπτία, λαμπρὰ δὲ καὶ ἔμπνους, ὥσπερ ἐκ τρίποδος. διαμαρτάνουσι μὲν τοῦ ἀνδρὸς φάσκοντες αὐτὸν τὰς μὲν ἐπιφορὰς ἄριστα σοφιστῶν μεταχειρίσασθαι, τὰς δὲ ἀπολογίας ἤττον. ἐλέγχει γὰρ τὸν λόγον

3. ἀπόλυ. R. ἀπόλλυ. r. 4. αὐτῷ. π, m. ib. βαθύς. 2. ib. πονηρὸς διδάσκαλος. 1. διδάσκαλος πονηρός. 2, 3, E. 7. πρὸς τὸ om. β, 2, 3, e, m; in p est a sec. m. 10. ἀκροάσθαι. R. ib. τῷ ὄγκῳ. p in mg. ib. δὲ καὶ. β. καὶ. 5. 11. δεδάνειστο. r. ib. ἦν αὐτῷ. pe. 12. ἠπεῖλει τὸ μειράκιον τύπους. π. τούτους. g. ὑπεῖλει. e. ib. χοήματα. R. ib. ἀγορᾶς om. pe. ἀγορᾶς ἐρήμην, interp. nota ante posita. E. 13. τῶν οἰκείων om. β, 2, 3, E. in p est a sec. m. ib. ἀναιδῆ. 2, 3, e, m. 14. αὐτό. R, r, μ, p, π. αὐτῷ. k. αὐτόν. 5. 15. καὶ παροξύνει om. μ. 18. ἐπισχῶν. π. ib. εἶπεν. r. Οὐάρε. v. ἔφη. h. ib. πολλὰ αἰτίας. v. 19. ἐπ' om. f, ve. 20. ἀξία om. π. ib. ἀρχαῖα αὐτόν. R. ib. καίτοι πλείστα γὰρ. R. 21. τῶν ἀσκητῶν. R. τῶν ἐν ἀσκήσει om. μ, ve. 22. ὑπὲρ τῆς ψυχῆς. r. ὑπὲρ ψυχῆς. 5. ib. ψυχῆς θάνατον. R. 23. ἀλλὰντας. μ, h, p, π. ib. μαινίδας. r. ib. καὶ εὐτελῆ. v, pe. 25. Φαβουρίνος. r. Φαβο- 30 ρίνος. R. 26. διακρίπτων. R, β, h. 27. τὴν om. h. ib. Σμύρναν τραγωδίας Ὀλυμπίοις. R. 28. καὶ γὰρ. 1. ὦ γὰρ. 2, 3, E. 29. ἐσολοίμισεν. r. ἐσολοίμισε. f. ἐσολοίμισε. E. ib. ἀπέχρη. e, m. 31. τερὸν ἔχουσα. v, e. ib. Ὀλυμπιακὴ. r, f, k, β. Ὀλυμπιακή. 5. 32. ἐπιπρέποι. R. ἐπιπρέπει. β. ib. αὐτῇ. h. 33. μὲν τοῦ. C, E. Fo: μέντοι τοῦ. 34. σοφιστῶν r et p ex corr. σοφῶν. 5. ib. ἐλέγχει δὲ. h. 1, 25, §. 8. p. 541. 542. — 50. 51. 52.

τούτον ὥς οὐκ ἀληθῆ καὶ ἡ δεῖνα μὲν καὶ ἡ δεῖνα τῶν ὑποθέσεων, ἐν αἷς ἀπολογεῖται, μάλιστα δὲ ὁ Δημοσθένης ὁ τὰ πεντήκοντα τάλαντα ἐξημνύμενος. ἀπολογίαν γὰρ οὕτω χαλεπὴν διαθέμενος ἤρκεσε τῷ λόγῳ ξὺν περιβολῇ καὶ τέχνῃ. τὴν αὐτὴν ὁρῶ διαμαρτίαν καὶ περὶ τοὺς ἡγουμένους αὐτὸν ἐκφέρεσθαι τῶν ἐσχηματισμένων ὑποθέσεων εἰργόμενον τοῦ δρόμου, καθάπερ ἐν δυσχωρίᾳ ἵππον, παραιτούμενόν τε αὐτάς, τὰς Ὀμηρεῖους γνώμας εἰπεῖν

„ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνος ὁμῶς Αἰδαο πύλησιν,
ὅς χ' ἔτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.“

ταῦτα γὰρ ἴσως ἔλεγεν αἰνιττόμενος καὶ παραδηλῶν τὸ δύστροπον τῶν τοιούτων ὑποθέσεων, ἄριστα δὲ κἀκεῖνα ἠγωνίσαστο, ὥς δηλοῦσιν ὅ τε μοιχὸς ὁ ἐγκεκαλυμμένος καὶ ὁ Ξενοφῶν ὁ ἀξίων ἀποθνήσκων ἐπὶ Σωκράτει καὶ ὁ Σόλων ὁ αἰτῶν ἀπαλείφειν τοὺς νόμους λαβόντος τὴν φρουρὰν τοῦ Πεισιστράτου καὶ οἱ Δημοσθένεις ὁ μετὰ Χαιρώνειαν προσάγων ἑαυτὸν καὶ ὁ δοκῶν θανάτου ἑαυτῷ τιμᾶσθαι ἐπὶ τοῖς Ἀρπαλείοις καὶ ὁ ξυμβουλευὼν ἐπὶ τῶν τριηρῶν φεύγειν ἐπιόντος μὲν Φιλίππου, νόμον δὲ Αἰσχίνου κεκυρωκὸς ἀποθνήσκων τὸν πολέμου μνημονεύσαντα. ἐν γὰρ ταύταις μάλιστα τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ σχῆμα προηγμένων ἡνία τε ἐμβέβληται τῷ λόγῳ καὶ τὸ ἐπαμφοτέρον αἱ διάνοιαι σώζουσιν.

Ἰατροῖς δὲ θαμὰ ὑποκείμενος λιθιῶντων αὐτῷ τῶν ἄρθρων παρεκελεύετο αὐτοῖς ὀρύττειν καὶ τέμνειν τὰς Πολέμωνος λιθοτομίας. Ἡρώδῃ δὲ ἐπιστέλλων ὑπὲρ τῆς νόσου ταύτης ὥδε ἐπέστειλεν· „δεῖ ἐσθίειν, χεῖρας οὐκ ἔχω· δεῖ βαδίζειν, πόδες οὐκ εἰσὶ μοι· δεῖ ἀλγεῖν, τότε καὶ πόδες εἰσὶ μοι καὶ χεῖρες.“

Ἐτελεύτα μὲν περὶ τὰ ἕξ καὶ πεντήκοντα ἔτη, τὸ δὲ μέτρον τῆς ἡλικίας τοῦτο ταῖς μὲν ἄλλαις ἐπιστήμας γήρως ἀρχή, σοφιστῇ δὲ νεότης ἔτι, γηράσκουσα γὰρ ἦδε ἡ ἐπιστήμη σοφίαν ἀντύνει. τάφος δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Σμύρναν οὐδεὶς, εἰ καὶ πλείους λέγονται· οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ κήρῳ τοῦ τῆς Ἀρετῆς ἱεροῦ ταφῆναι αὐτόν, οἱ δὲ οὐ πόρρω τούτου ἐπὶ θαλάττῃ, νεῶς δὲ τίς ἐστι βραχὺς καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῷ Πολέμωνος ἐσταλμένον, ὥς ἐπὶ τῆς τριήρους ὠργίαζεν, ὅφ' ὃ κεῖσθαι τὸν ἄνδρα, οἱ δὲ ἐν τῇ τῆς οἰκίας αὐλῇ ὑπὸ τοῖς χαλκοῖς ἀνδριᾶσιν. ἔστι δὲ οὐδὲν τούτων ἀληθές, εἰ γὰρ ἐτελεύτα κατὰ τὴν Σμύρναν, οὐδενὸς ἂν τῶν θαναμασίων παρ' αὐτοῖς ἱερῶν ἀπηξιώθη τὸ μὴ οὐκ ἐν αὐτῷ κεῖσθαι. ἀλλ' ἐκεῖνα ἀληθέστερα, κεῖσθαι μὲν αὐτὸν ἐν τῇ Λαοδικείᾳ παρὰ τὰς Συρίας πύλας, οὐ δὲ καὶ τῶν προγόνων αὐτοῦ θῆκαι, ταφῆναι δὲ αὐτὸν ζῶντα ἔτι, τουτὶ γὰρ καὶ τοῖς φιλάτοις ἐπισκῆψαι, κείμενόν τε ἐν τῷ σήματι παρακελεύεσθαι τοῖς συγκλείουσι τὸν τάφον „ἐπαγε, ἐπαγε, μὴ γὰρ ἴδοι με σιωπῶντα ἥλιος.“ πρὸς δὲ τοὺς οἰκείους ὀλοφυρομένους αὐτὸν ἀνεβόησε· „δότε μοι σῶμα καὶ μελετήσομαι.“

1. ἡ δεῖνα καὶ ἡ. R. καὶ ἡ δεῖνα μὲν om. β. 2. αὐτῷ χαλεπὴν. k. 3. δυσχωρία. β. δυσχωρίῳ. R. 5. ἵππον. e, m. 7. κεύθη r, β. κεύθει s. ib. δὲ βάξῃ. o. 9. κακίονος. h. ib. ἐγκεκαλυμμένος. C, E. ἐγκεκαλυμμένος. Heyse. ib. καὶ ὁ Ξενοφῶν. 1 et p ex corr. o. om 2, 3, e, m. ib. Ξενοφῶν ἀξίων. R. 11. οἱ Δημοσθένεις. v, ox, π. ὁ Δημοσθένης.

ὁ Δημοσθένης
p. pr. m. οἱ Δημοσθένεις. k. οἱ θεομοθέται. R, r, f et k in mg. β. et p ex corr. οἱ θεομοθέται. sic supraser. corr. q. ὁ Δημοσθένης. μ, h, g, E. ib. εἰς ὁ. r, f, q, k, β. εἰς. R. οἷς ὁ. p ex corr. ὁ. 2, 3, E. Fo: τρεῖς, ὁ. ib. Χερωνίαν γε. r. Χαιρώνειαν τε. 2, 3, E. ib. προάγων. β. 12. ἑαυτῷ. π, g. ἑαυτὸν. s. ib. καὶ ὁ δοκῶν. R, r, f, k, et p ex corr. καὶ δοκῶν. β, 2, 3, E. ib. Ἀρπαλείοις. R, r, β. 13. νόμῳ. 2. ib. κεκυρωκός. R. κεκυρωκός. o. ib. τῶν πολέμων. r. 14. κατασχῆμα. r. ib. προσηγμένων. r. προσηγουμένων. R, k. ib. τῶν λόγων. β.

17. Ἡρώδης δὲ. e. ib. ὑπὸ τῆς. R. ib. ἐπέστειλεν. r, f. 18. πόδες. β, 2, p. πόδε. 1, π, g. πόδ' ve. 20. παρὰ τὰ. r, f. πάντα. R. περὶ τὰ. β, k, 2, 3, E. 21. ἐπιστήμας. r. ib. ἄρχει. k. 22. αὐτῷ. β. αὐτοῦ. s. ib. πλείστον. R. 23. τοῦτον. g. 25. ἡ δὲ. π, g. 26. εἰ γὰρ. 1, 3. εἰ μὲν γὰρ. 2, E. ib. παρ' αὐτοῖς ἱερῶν. 1. ἱερῶν παρ' αὐτοῖς. 2, 3, E. (ἱερῶν. π, g.) ib. τῷ. R. οὐκ p in mg. 27. ἐκεῖνα. 1. ἐκεῖνά γε. 2, 3, E. ib. τῇ om 2. ib. περὶ τὰς. r. 28. Συρίας πόλεις. R. ib. προγόνων αὐτοῦ. 1, 3. προγόνων. 2, E. 29. καὶ τοῖς φιλάτοις. f, k. τοῖς φιλάτοις. s. ib. σῶματι. k, h. 30. ἐπαγε semel. h. ἄπαγε. π, g. ib. ὁ ἥλιος. 2. 31. μελετήσομαι. R. μεταβήσομαι. μ. μετεβλήσομαι. V. apud Σ. μετεβήσομαι. s.

Μέχρι Πολέμωνος τὰ Πολέμωνος, οἱ γὰρ ἐπ' αὐτῷ γενόμενοι ξυγγενεῖς μὲν, οὐ μὴν οἶοι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀρετὴν ἐξετάζεσθαι, πλὴν ἐνὸς ἀνδρός, περὶ οὗ μικρὸν ὕστερον λέξω.

κς'. Μηδὲ Σεκούνδου τοῦ Ἀθηναίου ἀμνημονῶμεν, ὃν ἐκάλουν ἐπίουρον τινες ὡς τέκτονος παῖδα. Σεκούνδος τοίνυν ὁ σοφιστὴς γινῶναι μὲν περιττός, ἐρμηνεύσαι δὲ ἀπείριτος, Ἡρώδην δὲ ἐκπαιδεύσας ἐς διαφορὰν αὐτῷ ἀφίκετο παιδεύοντι ἤδη, ὅθεν ὁ Ἡρώδης διετώθασεν αὐτὸν ἐκείνῳ ἐπιλέγων·

„καὶ κεραμεὺς κεραμεὶ κοτέει καὶ ῥήτορι τέκτων“,

ἀλλ' ἀποθανόντι καὶ λόγον ἐπεφθέγγετο καὶ δάκρυα ἐπέδωκε καίτοι γηραιῷ τελευτήσαντι.

545 Μνήμης δὲ ἄξια τοῦ ἀνδρός τούτου καὶ πλείω μὲν, μάλιστα δὲ ἦδε ἡ ὑπόθεσις· „ὁ ἄρξας
10 στάσεως ἀποθνήσκέτω καὶ ὁ παύσας στάσιν ἐχέτω δωρεάν· ὁ αὐτὸς καὶ ἄρξας
καὶ παύσας αἰτεῖ τὴν δωρεάν.“ τήνδε τὴν ὑπόθεσιν ὥδε ἐβραχυλόγησεν· „οὐκοῦν“ ἔφη
„τί πρότερον; τὸ κινῆσαι στάσιν. τί δεύτερον; τὸ παῦσαι. δοὺς οὖν τὴν ἐφ' οἷς
ἡδίκεις τιμωρίαν, τὴν ἐφ' οἷς εὖ πεποίηκας δωρεάν, εἰ δύνασαι, λάβε.“ τοιόσδε
μὲν ὁ ἀνὴρ οὗτος, τέθαιπται δὲ πρὸς τῇ Ἐλευσίνῃ ἐν δεξιᾷ τῆς Μέγαράδε ὁδοῦ.

B.

15 α'. Περὶ δὲ Ἡρώδου τοῦ Ἀθηναίου τάδε χρὴ εἰδέναι· ὁ σοφιστὴς Ἡρώδης ἐτέλει μὲν ἐκ
546 πατέρων ἐς τοὺς δισυνπάτους, ἀνέφερε δὲ ἐς τὸν τῶν Αἰακιδῶν, οὗς ξυμμάχους ποτὲ ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τὸν
Πέρσῃν ἐποιεῖτο, ἀπηξίου δὲ οὐδὲ τὸν Μιλτιάδην, οὐδὲ τὸν Κίμωνα, ὡς ἀνδρὲς ἀρίστῳ καὶ πολλοῦ
547 ἄξιῳ Ἀθηναίοις τε καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσι περὶ τὰ Μηδικὰ, ὁ μὲν γὰρ ἤρξε τροπαίων Μηδικῶν,
ὁ δὲ ἀπῆρθε δίκας τοὺς βαρβάρους ὧν μετὰ ταῦτα ὕβρισαν.

20 Ἀρίστα δὲ ἀνθρώπων πλούτῳ ἐχρήσατο. τουτὶ δὲ μὴ τῶν εὐμεταχειρίστων ἡρώμεθα, ἀλλὰ τῶν
παγχαλέπων τε καὶ δυσκόλων, οἱ γὰρ πλούτῳ μεθύοντες ὕβριν τοῖς ἀνθρώποις ἐπαντλοῦσιν.
προσδιαβάλλουσι δὲ ὡς καὶ τυφλὸν τὸν πλοῦτον, ὃς εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἐδόκει τυφλός, ἀλλ'
ἐπὶ Ἡρώδου ἀνέβλεψεν, ἔβλεψε μὲν γὰρ ἐς φίλους, ἔβλεψε δὲ ἐς πόλεις, ἔβλεψε δὲ ἐς ἔθνη, πάν-
των περικυλῶν ἔχοντας τοῦ ἀνδρός καὶ θησαυρίζοντας τὸν πλοῦτον ἐν ταῖς τῶν μετεχόντων αὐτοῦ

1. μέχρι Πολέμωνος. 1, 2. μέχρι δὲ Πολέμωνος. 3, E. 2. μικρὸν ὕστερον λέξω. 1. ὕστερον λέξω μικρὸν. 2, 3, E.
3. μνημονῶμεν. β. ib. ἐπίουρον. ο. ex Σ. ἐπαινομάζετο δὲ ἐπίουρος ὡς υἱὸς τέκτονος. ἐπίθνηρον C, e, m. τινες
ἐπίθνηρον. 2. 5. ὁ Ἡρώδης. R, r, f, ve. Ἡρώδης. 5. 6. ἐπιλέγων. 1, ve. λέγων. 2, 3, pe, E. 7. τέκτονι τέκτων.
π, g, e, m. ῥήτορι τέκτων. r. 8. ἀπέδωκε. R, β.
9. μὲν om. R. ib. δὲ om. β. ib. ἦδε om. R. 10. ὁ αὐτὸς — δωρεάν om. β. ib. αὐτὸς ἄρξας om. καὶ. f, k,
v, h. 11. τήνδε τὴν. r. τὴν δὲ. 5. 12. διὰ οὖν. R. ib. τὴν om. οὖν. k. ib. τὴν om. E. ib. ἡδίκησας. π, g.
13. πεποίηκεν. e et m. γρ. ib. λάμβανε χάριν. π, g. ib. οὗτος om. R. 14. ἐν δεξιᾷ om. 2, 3, e, m. εὐδοξιά (sic).
p. sec. m.

Inscriptio est in R, r, q. σοφιστῶν β.

15. περὶ τοῦ σοφιστοῦ Ἡρώδου. q, k. περὶ δὲ σοφιστοῦ Ἡρώδου. f. 16. δυσυνπάτους. R, e. ib. ἐς τὸν. 1 et p
ex corr. ἐς τὸ. β. ἐς τὰ. 2, 3, E. 17. ἀνδρες. β. ib. καὶ om. f. 18. ὁ μὲν — τροπαίων om. f.

20. ἡγούμεθα. ox. ἡγώμεθα om. E. 21. παγχαλέπων. 1. πάνν χαλεπωτάτων. 2. πάνν χαλεπῶν. 3, E. 22. δὲ
ὡς τυφλόν. R. δὲ καὶ ὡς τυφλόν. 2. ib. ἐδόκει χρόνον. R. 23. Ἡρώδου. 1. Ἡρώδου γε. β, 2, 3, E. ib. δὲ. r.
ib. εἰς ἔθνη. f. 24. τὸν om. f.

1, 26, II, 1, §. 1. p. 545. 546. 547. — 54. 55.

γνώμας. ἔλεγε γὰρ δὴ, ὥς προσήκοι τὸν ὀρθῶς πλούτῳ χρώμενον τοῖς μὲν δεομένοις ἐπαρκεῖν, ἵνα μὴ δέωνται, τοῖς δὲ μὴ δεομένοις, ἵνα μὴ δεηθῶσιν, ἐκάλει τε τὸν μὲν ἀσύμβολον πλούτον καὶ φειδοῖ κεκολασμένον νεκρὸν πλούτον, τοὺς δὲ θησαυρούς, ἐς οὓς ἀποτίθενται τὰ χρήματα ἔνιοι, πλούτου δεσποτήρια, τοὺς δὲ καὶ θύειν ἀξιούντας ἀποθέτοις χρήμασιν Ἀλωάδας ἐπωνόμαζε θύοντας Ἄρει μετὰ τὸ δῆσαι αὐτόν.

Πηγαὶ δὲ αὐτῷ τοῦ πλούτου πολλαὶ μὲν καὶ πολλῶν οἴκων, μέγισται δὲ ἡ τε πατρῴα καὶ ἡ μητρῴθεν. ὁ μὲν γὰρ πάππος αὐτοῦ Ἰππαρχος ἐδημεύθη τὴν οὐσίαν ἐπὶ τυραννικαῖς αἰτίαις, ὥς Ἀθηναῖοι μὲν οὐκ ἐπῆγον, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ οὐκ ἠγνόησεν, Ἀττικὸν δὲ τὸν μὲν ἐκείνου παῖδα, Ἡρώδου δὲ πατέρα οὐ περιεῖδεν ἡ τύχη πένητα ἐκ πλουσίου γενόμενον, ἀλλ' ἀνέδειξεν αὐτῷ θησαυροῦ χρήμα ἀμύθητον ἐν μιᾷ τῶν οἰκιῶν, ὥς πρὸς τῷ θεάτρῳ ἐκέκτητο, οὐ διὰ μέγεθος 10 εὐλαβῆς μᾶλλον ἢ περιχαρῆς γενόμενος ἔγραψε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐπιστολὴν ὧδε ξυγκειμένην. 548 „Θησαυρόν, ὃ βασιλεῦ, ἐπὶ τῆς ἐμαντοῦ οἰκίας εὗρηκα· τί οὖν περὶ αὐτοῦ κελεύεις;“ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ, Νερούας δὲ ἦρχε τότε, „χρῶ“ ἔφη „οἷς εὗρηκας.“ τοῦ δὲ Ἀττικοῦ ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐλαβείας μείναντος καὶ γραψαντος ὑπὲρ ἑαυτὸν εἶναι τὰ τοῦ θησαυροῦ μέτρα „καὶ παρὰ χρῶ“ ἔφη „τῷ ἐρμαίῳ, σὸν γὰρ ἐστίν.“ ἐντεῦθεν μέγας μὲν ὁ Ἀττικός, 15 μείζων δὲ ὁ Ἡρώδης, πρὸς γὰρ τῷ πατρῴῳ πλούτῳ καὶ ὁ μητρῴος αὐτῷ πλούτος οὐ παρὰ πολὺ τούτου ἐπερρῶν.

Μεγαλοψυχία δὲ λαμπρὰ καὶ περὶ τὸν Ἀττικὸν τούτον ἦρχε μὲν γὰρ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐλευθέρων πόλεων ὁ Ἡρώδης, ἰδὼν δὲ τὴν Τρωάδα βαλανεῖων τε πονήρως ἔχουσαν καὶ γεῶδες ὕδωρ ἐκ φρεάτων ἀνιμῶντας ὀμβρίων τε ὑδάτων θήκας ὀρύττοντας ἐπέστειλεν Ἀδριανῷ αὐτοκρά- 20 τορι μὴ περιδεῖν πόλιν ἀρχαίαν καὶ εὐθάλαττον αὐχμῷ φθαρεῖσαν, ἀλλ' ἐπιδοῦναι σφίσι τριακοσίας μυριάδας ἐς ὕδωρ, ὧν πολλαπλασίους ἤδη καὶ κόμαις ἐπιδεδώκοι. ἐπῆρσεν ὁ αὐτοκράτωρ τὰ ἐπεσταλμένα ὥς πρὸς τρόπου ἑαυτῷ ὄντα καὶ τὸν Ἡρώδην αὐτὸν ἐπέταξε τῷ ὕδατι. ἐπεὶ δὲ ἐς ἐπτακοσίας μυριάδας ἡ δαπάνη προὔβαινεν ἐπέστειλλον τε τῷ αὐτοκράτορι οἱ τὴν Ἀσίαν ἐπιτρο- 25 πεύοντες, ὥς δεινὸν πεντακοσίων πόλεων φόρον ἐς μίαν πόλεως δαπανᾶσθαι κρήνην, ἐμύψατο 549 πρὸς τὸν Ἀττικὸν ὁ αὐτοκράτωρ ταῦτα. καὶ ὁ Ἀττικός μεγαλοφρονέστατα ἀνθρώπων „ὃ βασιλεῦ“, εἶπεν „ὑπὲρ μικρῶν μὴ παροξύνου, τὸ γὰρ ὑπὲρ τὰς τριακοσίας μυριάδας ἀναλωθὲν ἐγὼ μὲν τῷ νύφ' ἐπιδίδωμι, ὁ δὲ νιὸς τῇ πόλει ἐπιδίδωσι.“ καὶ αἱ διαθήκαι δέ, ἐν αἷς τῷ Ἀθηναίων δήμῳ 30 κατέλειπε καθ' ἑκάστον ἔτος μνᾶν καθ' ἓνα, μεγαλοφροσύνην κατηγοροῦσι τοῦ ἀνδρός, ἡ καὶ ἐς τὰ ἄλλα ἐχρήτο, ἑκατὸν μὲν βοῦς τῇ θεῷ θύων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ πολλάκις, ἐστιῶν δὲ τῇ θυσίᾳ τὸν 30 Ἀθηναίων δῆμον κατὰ φυλὰς καὶ γένη, ὅποτε δὲ ἦκοι Διονύσια καὶ κατὰ τοὺς Ἀκαδημῖαν τὸ του

1. ἔλεγεν. f. ἔλεγε δὲ ὡς. 2. ib. προσήκει. Arsen. ed. W. 283. ib. τὸν — χρώμενον. R, 3. τῶν — χρώμενον. r. τῶν — χρώμενον. f. τῷ — χρώμενον. 2. E. 2. μὴ om. f. ib. δεηθῶσιν. sic sine acc. r. ib. ἐκάλει δὲ. μ, π, g. Arsen. ib. ἀσύμβολον. q, k, β, et p ex corr. o, Arsen. Val. ἀσύμβολον. R, r, 2, π, g, e, m. 4. δὲ πλούτῳ. R. ib. Ἀλωάδας. r. ib. ἐπωνόμαζεν. r, f.

6. αὐτοῦ. R. 7. αὐτοῦ om. v. ib. Ἰππαρχος. ox, h. s. τὸν μὲν. r, f, k et p ex corr. τὸν. R, β, 2, 3, e. τοῦ. 8. ib. ἐκείνου. R. 9. ἐκέκτητο. μ (sic). 10. εὐλαβήθεις. μ. ib. ἔγραψε. f. 11. Νερούας. R, r, β. Νερούας. e. ib. τότε ἦρχε. R. ib. εὗρηκας. μ. εὗρες. 5. 15. καὶ om. r. 16. ὁ Ἡρώδης. β, k, 2, g. Ἡρώδης. 5. ib. αὐτοῦ. k. αὐτῷ πλούτῳ om. R, β. 17. τούτους. β.

18. περὶ. r, f, q, k, β, o. παρὰ. R, 2, 3, e, m. 19. πονήρως. h. πονηρῶς. E. 20. ἀνιμῶντας. r. ib. αὐτοκράτορι. 1. τῷ αὐτοκράτορι. 2, 3, E. 21. περιδεῖν. 1. o. ὑπεριδεῖν. 2, 3, e, m. ib. ἀθάλαττον. f. 22. πολλαπλασίους. 1. πολλὰ. 2. πολλαπλασίας. β, 3, E. ib. ἐπιδεδώκοι. r, f, q, k. ἐπιδεδώκει. R, β, 3, E. ἐπεδεδώκει. 2. ib. ἐπῆρσεν. β. 23. ἐσταλμένα. R. ib. πρὸς τῷ τρόπῳ. h, g. ib. ἀπέταξε. 3. 24. ἐπέστειλον. E. ib. τὴν Ἀσίαν. r. p. τῆς Ἀσίας. 5. 25. ἐμύψατο. f. 27. τὰς μυριάδας. R. 28. καὶ ἐπιδίδωμι. β. ib. πόλει ἐπιδίδωσι. R, r, f, q, k. πόλει. β, 2, 3, E. ib. τῷ Ἀθηναίων. r, f, q, k, β. τῶν Ἀθηναίων. R. τῷ τῶν Ἀθηναίων. 2, 3, E. 29. κατέλειπε. r. κατέλειπε. f. κατέλειπε. 5. 30. θεῶν τῇ θυσίᾳ. β. ib. τῶν Ἀθηναίων. h, π.

Διονύσου ἔδος, ἐν Κεραμειῷ ποτίζων ἀστους ὁμοίως καὶ ξένους κατακειμένους ἐπὶ στιβάδων κειτοῦ.

- IV Ἐπεὶ δὲ τῶν τοῦ Ἀττικοῦ διαθηκῶν ἐπεμνήσθην, ἀνάγκη καὶ τὰς αἰτίας ἀναγράψαι, δι' ἃς προσέκρουσεν Ἡρώδης Ἀθηναίους· εἶχον μὲν γὰρ αἱ διαθήκαι, ὥς εἶπον, ἔγραψε δὲ αὐτὰς συμβουλία τῶν ἀμφ' ἑαυτὸν ἀπελευθέρων, οἱ χαλεπὴν ὀρῶντες τὴν Ἡρώδου φύσιν ἀπελευθέρους τε καὶ δούλοις ἀποστροφὴν ἐποιοῦντο τοῦ Ἀθηναίων δήμου, ὥς τῆς δωρεᾶς αὐτοὶ αἴτιοι. καὶ ὅποια μὲν τῶν ἀπελευθέρων τὰ πρὸς τὸν Ἡρώδην, δηλοῦτω ἡ κατηγορία, ἣν πεποιήται σφῶν πᾶν κέντρον ἡρμένους τῆς ἑαυτοῦ γλώττης. ἀναγνωσθεῖσιν δὲ τῶν διαθηκῶν ξυνέβησαν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν Ἡρώδην πέντε μνᾶς αὐτὸν ἐσάπαξ ἐκάστω καταβάλλοντα πρίασθαι παρ' αὐτῶν τὸ μὴ αἰεὶ δίδόναι· ἀλλ' ἐπεὶ προσήεσαν μὲν ταῖς τραπέζαις ὑπὲρ τῶν ὁμολογημένων, ἐπανεγινώσκετο δὲ αὐτοῖς συμβόλαια πατέρων τε καὶ πάππων ὥς ὀφειλόντων τοῖς Ἡρώδου γονεῦσιν ἀντιλογισμοῖς τε ὑπῆγοντο καὶ οἱ μὲν μικρὰ ἡριθμοῦντο, οἱ δὲ οὐδέν, οἱ δὲ συνέιχοντο ἐπ' ἀγορᾶς ὥς ἀποδώ-
 10 σοντες, παρώξυνε ταῦτα τοὺς Ἀθηναίους ὥς ἡρασμένους τὴν δωρεάν καὶ οὐκ ἐπαύσαιτο μισούν-
 15 τεσ, οὐδὲ ὅποτε τὰ μέγιστα εὐεργετῆν ᾤετο. τὸ οὖν στάδιον ἔφασαν ἐπαινομάσθαι Παναθηναϊκόν,
 16 κατεσκευάσθαι γὰρ αὐτὸ ἐξ ὧν ἀπεστεροῦντο Ἀθηναῖοι πάντες.

- V Καὶ μὴν καὶ ἐλειτούργησεν Ἀθηναίους τὴν τε ἐπώνυμον καὶ τὴν τῶν Πανελληνίων, στεφανω-
 550 θεῖς δὲ καὶ τὴν τῶν Παναθηναίων „καὶ ὑμᾶς“, εἶπεν „ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἥξον-
 551 τας καὶ τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἐγωνιουμένους ὑποδέξομαι σταδίῳ λίθου λευκοῦ.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα τὸ
 20 στάδιον τὸ ὑπὲρ τὸν Ἰλισθὸν ἔσω τεττάρων ἐτῶν ἀπετέλεσεν ἔργον ξυνθεῖς ὑπὲρ πάντα τὰ θαύματα,
 21 οὐδὲν γὰρ θέατρον αὐτῷ ἀμιλλᾶται. κἀκεῖνα περὶ τῶν Παναθηναίων τούτων ἤκουον· πέπλον μὲν
 22 ἀνῆφθαι τῆς νεῶς ἡδῶ γραφῆς ξὺν οὐρίῳ τῷ κόλπῳ, δραμεῖν δὲ τὴν ναῦν οὐχ ὑποζυγίων ἀρόν-
 23 των, ἀλλ' ὑπογείους μηχαναῖς ἐπολισθαίνουσιν, ἐκ Κεραμικοῦ δὲ ἄρασαν χιλίᾳ κόπη ἀφείναι ἐπὶ
 24 τὸ Ἐλευσίνιον καὶ περιβαλοῦσαν αὐτὸ παραμείψαι τὸ Πελασγικὸν κομιζομένην τε παρὰ τὸ Πύθιον
 25 ἔλθειν, οἱ νῦν ὥρμισται. τὸ δὲ ἐπὶ θάτερα τοῦ σταδίου νεῶς ἐπέχει Τύχης καὶ ἄγαλμα ἑλεφάντινον
 26 ὥς κυβερνώσης πάντα. μετεκόσμησε δὲ καὶ τοὺς Ἀθηναίων ἐφήβους ἐς τὸ νῦν σχῆμα χλαμύδας
 27 πρῶτος ἀμφιέσας λευκάς, τέως γὰρ δὴ μελαίνας ἐνυμμένοι τὰς ἐκκλησίας περιεκάθηντο καὶ τὰς
 28 πομπὰς ἔπεμπον πενθούντων δημοσίᾳ τῶν Ἀθηναίων τὸν κήρυκα τὸν Κοπρέα, ὃν αὐτοὶ ἀπέκτειναν
 551 τοὺς Ἡρακλείδας τοῦ βωμοῦ ἀποσπῶντα. ἀνέθηκε δὲ Ἡρώδης Ἀθηναίους καὶ τὸ ἐπὶ Ῥηγίλλῃ
 29 θέατρον κέδρου ξυνθεῖς τὸν ὄροφον, ἡ δὲ ὕλη καὶ ἐν ἀγαλματοποιαῖς σπονδαία· δύο μὲν δὴ
 30 ταῦτα Ἀθήνησιν, ἃ οὐχ ἐτέρωθι τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἀξιούσθω δὲ λόγον καὶ τὸ ὑπωρόφιον θέατρον,

1. ἔδος. R. ib. Κεραμειῷ. h, g. ib. αὐτοῦς. R. ib. ὁμοίως. g.

3. ἐπεμνήσθην διαθηκῶν. R. ib. τῶν om. R. 4. τοῖς Ἀθηναίοις. μ. ib. ἔγραψεν. f. ib. συμβουλία. f.
 5. ἀμφ' αὐτὸν. β. 6. ἐπιστροφὴν. β, π, g et ox. in mg: ἄλλως ἐπιστροφὴν. ib. Ἀθηναίων. β. 7. τὰ ἀπελευθέρων.
 R. ib. δηλοῦτω. r. ib. παρὰ κέντρον. R. 8. ἡρμένους. R, k, o. ἡρμένον r, f, β, v, μ, 3, e, m. ἡρμένον. q.
 ἡρμένοι. h. 9. αὐτὸν. R, r, et p ex corr. αὐτὸν om. β. αὐτῶν. 5. ib. ἐσάπαξ om. o. ib. καταβάλλοντα. R, r, f.
 καταβάλλοντα. 5. ib. πρίασθαι. r. πρίασθαι. e. ib. παρ' αὐτὸν. r. 11. τε om. R, β. 12. οὐδὲν συνέιχοντο. β.
 ib. ὥς ἀποδώσοντες. 1 ὥς καὶ ἀποδώσοντες. 2, p, π, E. ὥς καὶ ἀποδιδόντες. g. 13. παρώξυνε ταῦτα. R, r, f, k.
 ταῦτα παρώξυνε. β, 2, 3, E. 15. ἀποστεροῦντο. v. ἐξ οὗ αὐτὸ ἀπεστεροῦντο. π. ἐξ ὧν αὐτοὶ πάντες ἀπεστι-
 ροῦντο. g.

16. ἐλειτούργησεν Ἀθηναίους. 1, o. ἐλειτούργησαν Ἀθηναῖοι. 2, 3, e, m. ib. Πανελλήνων. v. corr. in mg.
 17. καὶ om. o. 18. λίθου λευκοῦ. 1. λευκοῦ λίθου. 2, 3, E. 19. ἀπετέλεσεν. R, r, f, k et p ex corr. ἐπετέλεσεν. p.
 pr. m. ἐπετέλεσεν. β, 2, φ, π, g, E. ib. θαύματα. 1. θαυμάσια. 2, 3, E. 21. ἰδίῳ γραφῆς. f, k. ib. ξὺν. β. σὺν. E.
 ib. ὑποζυγίων δραμόντων. π. 22. ὑπολισθαίνουσιν. R, r, f, k. ὑπολισθαίνουσιν. β. ἐπολισθαίνουσιν. 2, 3, E.
 ib. Κεραμικοῦ. r. ib. τε. 1. δὲ. 2, 3, E. ib. χιλίᾳ. k. ib. ἐπὶ τὸν. μ, h. 23. περιβαλοῦσαν. r. παραβαλοῦσαν. R.
 ib. κομιζομένην. ox. ib. τὸν. π. 24. οὐ. g. 25. πάντα. 2, 3, E. πάντας. 1. ib. μετεκόμισε. 1. ib. καὶ om. β.
 ib. Ἀθηναίων. r, f, k, β, π, g. Ἀθηναίους. R, 2, p, E. ib. χλαμύδας. β. 26. πρῶτον. m, o. ib. ἀμφιέσας. 2.
 ib. γὰρ μὴ. π. δὴ om. β. ib. περιεκάθηντο. R. 27. τὸν κήρυκα om. R. 28. ἀποσπῶντας. e, m. ib. Ῥηγίλλῃ.
 R, g. 29. καὶ om. v. 30. α. 1 et p ex corr. οἶα. 2, 3, E. ib. τοῖς ὑπὸ. 2, π, g. ib. δὲ om. β. ib. ὑπωρόφιον.
 R, r. ὑπωρόφιον. k. ὑπερόφιον. h.

ὃ ἐδείματο Κορινθίους, παρὰ πολὺ μὲν τοῦ Ἀθήνησιν, ἐν ὀλίγοις δὲ τῶν παρ' ἄλλοις ἐπαινου-
μένων, καὶ τὰ Ἰσθμοὶ ἀγάλματα ὅ τε τοῦ Ἰσθμοῦ κολοσσὸς καὶ ὁ τῆς Ἀμφιπόλεως καὶ τὰ ἄλλα,
ὧν τὸ ἱερὸν ἐνέπλησεν, οὐδὲ τὸν τοῦ Μελικέρτου παρελθὼν δελφῖνα. ἀνέθηκε δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ
τὸ Πυθοῖ στάδιον καὶ τῷ Διὶ τὸ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ, Θετταλοῖς τε καὶ τοῖς περὶ Μηλιακὸν
κόλπον Ἑλλήσι τὰς ἐν Θερμοπύλαις κολυμβήθρας τοῖς νοσοῦσι παιωνίους. ὥκισε δὲ καὶ τὸ ἐν τῇ
Ἡπειρῷ Ὠρικὸν ὑποδεσπὸς ἤδη καὶ τὸ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ Κανύσιον ἡμερῶσας ὕδατι μάλα τούτου
δεόμενον, ὧν δὲ καὶ τὰς ἐν Εὐβοίᾳ καὶ Πελοποννήσῳ καὶ Βοιωτίᾳ πόλεις ἄλλο ἄλλην. καὶ τοσοῦτος
ὧν ἐν μεγαλοουρίᾳ μέγα οὐδὲν εἰργάσθαι ὤρετο, ἐπεὶ μὴ τὸν Ἰσθμὸν ἔτεμεν, λαμπρὸν ἡγούμενος
ἥπειρον ἀποτεμεῖν καὶ πελάγη ξυνάψαι διττὰ καὶ περίπλουν σταδίων ἕξ καὶ εἴκοσι θαλάττης
ξυνελεῖν μήκη. καὶ τούτου ἦρα μὲν, οὐκ ἐθάρρει δὲ αὐτὸ αἰτεῖν ἐκ βασιλείας, ὥς μὴ διαβληθεῖη
διανοίας δοκῶν ἄπτεσθαι, ἢ μηδὲ Νέρων ἤρκεσεν. ἐξελάλησε δὲ αὐτὸ ὧδε· ὥς γὰρ ἐγὼ Κτησιδή-
μου τοῦ Ἀθηναίου ἤκουον, ἤλανε μὲν τὴν ἐπὶ Κορίνθου ὁ Ἡρώδης ξυγκαθημένου τοῦ Κτησιδή-
μου, γενόμενος δὲ κατὰ τὸν Ἰσθμὸν „Πόσειδον“, εἶπεν „βούλομαι μὲν, ξυγγωγήσει δὲ οὐδεὶς.“
θανυμάσας οὖν ὁ Κτησιδῆμος τὸ εἰρημένον ἤρετο αὐτὸν τὴν αἰτίαν τοῦ λόγου. καὶ ὁ Ἡρώδης
„ἐγὼ“ ἔφη „πολὺν χρόνον ἀγωνίζομαι σημεῖον ὑπολείπεσθαι τοῖς μετ' ἐμὲ ἀνθρώποις διανοίας
δηλούσης ἄνδρα καὶ οὐπω δοκῶ μοι τῆς δόξης ταύτης τυγχάνειν.“ ὁ μὲν δὲ Κτησιδῆμος ἐπαίνους
διήκει τῶν τε λόγων αὐτοῦ καὶ τῶν ἔργων ὥς οὐκ ἐχόντων ὑπερβολὴν ἐτέρῳ, ὁ δὲ Ἡρώδης
„φθαρτὰ“ ἔφη „λέγεις ταῦτα, καὶ γὰρ ἐστὶ χρόνῳ ἀλωτά, καὶ τοὺς λόγους ἡμῶν τοιχωρυχοῦσιν
ἔτεροι ὁ μὲν τὸ μεμφόμενος, ὁ δὲ τό, ἢ δὲ τοῦ Ἰσθμοῦ τομὴ ἔργον ἀθάνατον καὶ ἀπιστούμενον
τῇ φύσει, δοκεῖ γὰρ μοι τὸ ῥῆξαι τὸν Ἰσθμὸν Ποσειδῶνος δεῖσθαι ἢ ἀνδρός.“
Ὅν ἐκάλουν οἱ πολλοὶ Ἡρώδου Ἡρακλέα, νεανίας οὗτος ἦν ἐν ὑπῆρῃ πρώτῃ Κελτῷ μεγάλῳ
ἴσος καὶ ἐς ὀκτὼ πόδας τὸ μέγεθος. διαγράφει δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης ἐν μιᾷ τῶν πρὸς τὸν Ἰουλι-
ανὸν ἐπιστολῶν, κομᾶν τε ξυμμέτρως καὶ τῶν ὀφρῶν λασίως ἔχειν, ἅς καὶ ξυμβάλλειν ἀλλήλαις
οἶον μίαν, χαροπὴν τε ἀκτῖνα ἐκ τῶν ὀμμάτων ἐκδίδωσθαι παρεχομένην τι ὀρμῆς ἥθος καὶ γορυπὸν
εἶναι καὶ εὐτραφῶς ἔχοντα τοῦ ἀνέχενος, τουτὶ δὲ ἐκ πόνων ἦκειν αὐτῷ μᾶλλον ἢ σίτον. εἶναι δὲ

1. τῶν Ἀθήνησιν. v. ib. παρ' ἄλλων. 2. 2. καὶ τὰ — Ἑλλήσι om. R, β. ib. Ἰσθμοῦ. 2. ib. τὰ τῶν ἄλλων.
2, 3, E. 3. δὲ om. h. 4. ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ. 1. ἐν Ὀλυμπίᾳ. 2, 3, E. ib. δὲ καὶ. 2. ib. Μηλιακὸν. r, f, q et
p ex corr. Μιλιακὸν. k. Μηλιά. π, g. Μηλιά. 2, E. 5. ἀνέθηκε δὲ τὰς. β. ἀνέθηκε δὲ καὶ τὰς. R. ib. κολυμ-

βήθρας. r. ib. παιωνίους. r, β. παιωνίους. f. παιωνίους. R, k. παιωνίους. 2, 3, E. (παιωνίας. h.) ib. ὥκισε. R,
r, f, β et p ex corr. ὥκισε. q, k. 6. ἤδη καὶ ἕτερα πολλά. καὶ τοσοῦτος. β, R (ubi ἕτερα πολλά). ib. ὥκισε δὲ καὶ
τὸ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ Κανύσιον — δεόμενον, ὥκισε δὲ καὶ τὰς ἐν Εὐβοίᾳ — πόλεις ἄλλοθι ἄλλην. ὥκισε δὲ καὶ τὸ —
Ὠρικὸν ὑποδεσπὸς ἤδη, καὶ ἕτερα πολλά. 2, 3, E. ib. ὥκισε. h. ubique. 7. ὧν δὲ. 1. in p verba δὲ καὶ τὸ ἐν
τῇ Ἡπειρῷ — πολλά del. corr. ib. ἄλλο ἄλλην. 1. ἄλλοθι ἄλλην. 2, 3, E. 8. ἐν om. 2, 3, E. ib. Ἰσθμὸν. r. 9. πε-
ρίπλουν. 1. περίπλους. 2, 3, E. Fo: ἐς περίπλουν. σταδίων ἕξ εἴκοσι σταδίων. r, f et p ex corr. ita ut alterum
καὶ

σταδίων in mg. sit. σταδίων ἕξ εἴκοσι. q. σταδίων ἕξ καὶ εἴκοσι. k. σταδίων κ καὶ ἡ σταδίων. R. σταδίων ἡ καὶ στα-
δίων. β. σταδίων ἑξακισχίλιων καὶ εἴκοσι. 2, 3, E. 10. μήκει. r, β, 2, 3, e, m. ib. αὐτὸ αἰτεῖν. 1, 2. αἰτεῖν αὐτὸ
3, E. ib. ὥς μή. β, 2, 3, E. μή. R, r, f, k. 11. ἐξελάλησε. e. ib. ἀντῷ. π. ib. ὥς γὰρ — ἤκουον om. R.

ib. ὥς γὰρ. r, f. ὥσπερ. R, k, β, 3, o. (ὥσπερ. g.) ἄπερ. 2, e, m. 12. τοῦ om. E. ib. Κορίνθου. r et p ex corr.
Κορίνθου. f, q, k. Κορίνθου β, 2, 3, E. ib. ξυγκαθημένου δὲ ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ, γενόμενος δὲ π. 13. εἶπεν. r.
14. αὐτὸν. R, r, f, k et p a sec. m. αὐτὸν om. β, 2, 3, E. 15. πολὺν χρόνον. 1. πολὺν ἤδη χρόνον. 2, 3, E.
ib. ὑπολείπεσθαι. r. ὑπολείπεσθαι. 5. 16. δοκῶ. 1, o, B. δοκεῖ. 2, 3, e, m. ib. τυγχάνον. β. ib. ἐπαίνους. 1 et p
ex corr. o. ἐν ἐπαίνῳ. 2, 3, e, m. 17. τε om. R. ib. ἐτέρων. R. 18. λέγει. r. λέγειν. 2. λέγεις, ταῦτα e. ib. ἐστὶ
μὲν. g.

21. ὄν. C, E jungunt cum superioribus. Fo: ὄν δὲ. ib. οὗτος om. 2, 3, e, m. 22. πρὸς. 1 et p ex eras.
πρὸς τὸν. 2, 3, E. 23. κομᾶν. r. ξυμμέτρως. β. ib. ἅς. r, f, et p ex corr. ὥς. 5. ib. ξυμβάλλειν. 1. ξυμβάλλειν.
2, 3, E. 24. τε ὀρμῆς. k. 2. τῆς ὀρμῆς. g. τί ὀρμῆς. e, m. ib. γορυπὸς. 2. 25. μᾶλλον ἢ σίτον. 2. ἢ σίτον.
1, 3, E.

αὐτῷ καὶ στέφρα εὐπαγῇ καὶ ξὺν ὥρα κατεσκευασμένα, καὶ κνήμην μικρὸν ἐς τὰ ἔξω κυρτουμένην
 553 καὶ παρέχουσιν τῇ βάσει τὸ εὖ βεβηκέναι. ἐνήφθαι δὲ αὐτὸν καὶ δορὰς λύκων, ῥαπτὸν ἔσθημα,
 ἄθλους τε ποιῆσθαι τοὺς ἀγρίους τῶν σὺν καὶ τοὺς θῶας καὶ τοὺς λύκους καὶ τῶν ταύρων
 τοὺς ὑβρίζοντας, καὶ ὀτειλὰς δὲ δεικνύναι τούτων τῶν ἀγώνων. γενέσθαι δὲ τὸν Ἡρακλέα τοῦτον
 οἱ μὲν γηγενῇ φασιν ἐν τῷ Βοιωτίῳ Ἀηλίῳ, Ἡρώδης δὲ ἀκούσαι λέγοντός φησιν, ὥς μήτηρ μὲν
 αὐτῷ γένοιτο γυνή [βουκόλος] οὕτω τι ἐπερρωμένη, ὥς βουκολεῖν, πατήρ δὲ Μαραθῶν, οὗ τὸ
 ἐν Μαραθῶνι ἄγαλμα, ἔστι δὲ ἥρως γεωργός. ἤρετό τε τὸν Ἡρακλέα τοῦτον ὁ Ἡρώδης, εἰ καὶ
 ἀθάνατος εἴη, ὁ δὲ „θνητοῦ“ ἔφη „μακροήμερώτερος.“ ἤρετό αὐτὸν καὶ ὅ τι σιτοῖτο, ὁ δὲ
 „γαλακτοφαγῶ“ ἔφη „τὸν πλείω τοῦ χρόνου καὶ με βόσκουσιν αἰγὲς τε καὶ ποιμένες τῶν τε βοῶν
 10 καὶ τῶν ἵππων αἱ τοκάδες, ἐκδίδεται δὲ τι καὶ θηλῆς ὄνων γάλα εὐποτόν τε καὶ κοῦφον, ἐπειδὴ
 δὲ ἀλφίτοις προσβάλλω, δέκα σιτοῦμαι χοίρικας, καὶ ξυμφέρουσί μοι τὸν ἔρανον τοῦτον γεωργοὶ
 Μαραθῶνιοι τε καὶ Βοιωτῖοι, οἱ με καὶ Ἀγαθίωνα ἐπονομάζουσιν, ἐπειδὴ καὶ εὐξύνβολος αὐτοῖς
 φαίνομαι.“ „τὴν δὲ δὴ γλῶτταν“ ἔφη ὁ Ἡρώδης „πῶς ἐπαιδευθῆς καὶ ὑπὸ τίνων; οὐ γὰρ μοι
 τῶν ἀπαιδευτῶν φαίνῃ.“ καὶ ὁ Ἀγαθίων „ἡ μεσογεία“ ἔφη „τῆς Ἀττικῆς ἀγαθὸν διδασκαλεῖον
 15 ἀνδρὶ βουλομένῳ διαλέγεσθαι, οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄστει Ἀθηναῖοι μισθοῦ δεχόμενοι Θοράκια καὶ
 Ποντικά μειράκια καὶ ἐξ ἄλλων ἔθνων βαρβάρων ξυνεργηκότες παραφθείρονται παρ’ αὐτῶν τὴν
 φωνὴν μᾶλλον ἢ ξυμβάλλονται τι αὐτοῖς ἐς εὐγλωττίαν, ἡ μεσογεία δὲ ἄμικτος βαρβάρους οὐδα
 ὑγιαίνει αὐτοῖς ἢ φωνὴ καὶ ἡ γλῶττα τὴν ἄκραν Ἀτθίδα ἀποψάλλει.“ „πανηγύρει δὲ“ ἢ δ’ ὁ
 Ἡρώδης „παρέτυχες“; καὶ ὁ Ἀγαθίων „τῇ γε Πυθῶι“ ἔφη „οὐκ ἐπιμνηστὴς τῷ ὁμίλῳ, ἀλλ’ ἐκ
 554 20 περιωπῆς τοῦ Παρνασοῦ ἀκούων τῶν τῆς μουσικῆς ἀγωνιστῶν, ὅτε Παμμένης ἐπὶ τραγωδίᾳ ἔθαν-
 μάσθῃ, καὶ μοι ἔδοξαν οἱ σοφοὶ Ἕλληνες οὐ χρηστὸν πρᾶγμα ἐργάζεσθαι τὰ τῶν Πελοπιδῶν καὶ
 τὰ τῶν Λαβδακιδῶν κακὰ ξὺν ἡδονῇ ἀκούοντες, ξύμβουλοι γὰρ σχετλίων ἔργων μῦθοι μὴ
 ἀπιστοῦμενοι.“ φιλοσοφοῦντα δὲ αὐτὸν ἰδὼν ὁ Ἡρώδης ἤρετό καὶ περὶ τῆς γυμνικῆς ἀγωνίας
 ὅπως γινώσκουσι, καὶ ὅς „ἐκείνων“ ἔφη „καταγελῶ μᾶλλον ὁρῶν τοὺς ἀνθρώπους διαγωνιζομένους
 25 ἀλλήλοις παγκράτιον καὶ πυγμὴν καὶ δρόμον καὶ πάλην καὶ στεφανουμένους ὑπὲρ τούτου· στεφα-
 νούσθω δὲ ὁ μὲν δρομικὸς ἀθλητὴς ἔλαφον παρελθὼν ἢ ἵππον, ὁ δὲ τὰ βαρύτερα ἀσκῶν ταύρω
 συμπλακείς ἢ ἄρκτῳ, ὃ ἐγὼ ὁσημέραι πρᾶττω μέγαν ἄθλον ἀφηρημένης μοι τῆς τύχης, ἐπεὶ
 μηκέτι βόσκει λέοντας Ἀκαρνανία.“ ἀγασθῆναι οὖν ὁ Ἡρώδης ἰδεῖτο αὐτοῦ ξυσσιτῆσαι οἱ. καὶ ὁ

1. μικρὸν. 1, p ex corr. B, o. μικρὰν. μ, ν, 3, e, m. μακρὰν. h. 2. ἐνήφθαι. f, k. 3. ἄθλους ποιῆσθαι. R. ib. καὶ λύκους. μ. 5. Βοιωτίῳ Ἀηλίῳ. R, r, β, q a pr. m. p a sec. Βοιωτίῳ δῆμῳ. f, q a sec., 2, 3, E. Ἀηλίῳ om. k. ib. λέγοντα. β, 2, E. 6. γένοιτο om. f, k. ib. γυνὴ βουκόλος C, E. Delendum videtur βουκόλος. ib. οὕτω τοι. μ, ν, p. ib. πατήρ. r. 7. τε om. 2, E. ib. ὁ Ἡρώδης. 1. Ἡρώδης. 2, 3, E. 8. μακροήμε-
 ρώτερος. r, f, ve, et p in mg. μακροήμερώτατος. R, β. μακροήμερώτατος. k. μακροβιώτερος. 2, 3, E. 9. τὸν πλείω.
 r, f. τὸ πλείον. 5. ib. χρόνον. r. 10. ἐκδίδοτο. 2, e, m ubi ἔδ. ἐξεδίδοτο. ib. ὄνων (ὄνων. k.) 1. ὄνου. 2, 3, E.
 11. προσβάλλω. R, v, h, ve. προσβάλω. 5. 12. καὶ M. καὶ B. R. ib. οἶμαι καὶ. e, m. ib. εὐξύνβολος. v, p, E.
 εὐξύνβολος. 5. 13. καὶ om. e, m. 14. φαίνῃ om. ox. ib. ἔφην. R. ib. μεσογεία. R, β, h. μεσόγεια. g, ve, E.
 ib. διδασκαλίον. 1, ve. 15. ἀνδρὶ ἀγαθῷ βουλομένῳ. h. ib. εἰ μὲν γὰρ ἴσως, ultima vox in mg. μ. ib. γὰρ om.
 h, e, m. in p est suprascr. 16. τὰ τε ἄλλων καὶ τὰ τῶν βαρβάρων. π. ib. καὶ. β, E. ib. ἐξεργηκότες. f, q, k.
 in q. mg. habet συν. 17. μᾶλλον τὴν φωνὴν. h. ib. μεσογεία. R, β. μεσόγεια. r, f, k, 3. μεσόγειος. 2, E. 18. αὐ-
 τοῖς om. π. ib. ἄκραν καθάραν. g. ib. ἀποψάλλει. R, r, f, k et p ex corr. ὑποψάλλει. β, 2, 3, E. 19. Πυθῶι. R.
 20. Παρνασοῦ. β, μ, h, π, g, e. Παρνασσον. r, f, p, m. Παρνασσον. o. ib. ἀκονόντων. R. ib. ὅτι. 2. 21. ἐργά-
 σθαι. f, q, k. 22. τὰ τῶν Λαβδ. r, f, k. Λαβδ. om. articulis. R, β. τῶν Λαβδ. 5. ib. Λαυδακιδῶν. ox, g. Λαοδα-
 κιδῶν p. ante corr. Λαυδακινῶν. π. ib. ξύμβουλος. k. ib. μῦθος — ἀπιστούμενος. k. 23. δὲ om. 2, 3, e, m.
 ib. θεασάμενος. R. 24. γινώσκουσι. R. ib. ἐκείνων. R. ib. ὁρῶ. r. 25. καὶ πάλην καὶ δρόμον. 2. ib. δρόμους. R.
 27. ἢ ἐγώ. v, ox. ἢ ἐγώ. μ, h. ib. ὁσημέραι. g. ὁσημέρα. β. ib. αὐτῷ τῆς τύχης. Θ. s. v. ἀφαιρῶ. 28. μὴ βόσκει. π.
 ib. Ἀκαρνανία. R. ἢ Ἀκαρνανία. 2. ib. ξυσσιτῆσαι οἱ. p ex corr. pro ξυσσιτῆσαι. ib. καὶ ὁ Ἀγαθίων „αὐρίον“
 ἔφη. 1. αὐρίον ἔφη ὁ Ἀγ. 2, 3, e. αὐρίον ἔφη Ἀγ. m. o.

Ἀγαθίων „αὔριον“ ἔφη „ἀφίξομαι σοι κατὰ μεσημβρίαν ἐς τὸ τοῦ Κανώβου ἱερόν, ἔστω δέ σοι κρατὴρ ὁ μέγιστος τῶν ἐν τῷ ἱερῷ γάλακτος πλέως, ὃ μὴ γυνὴ ἤμελξεν.“ καὶ ἀφίκετο μὲν ἐς τὴν ὑστεραίαν καθ' ὃν ὁμολόγησε καιρόν, τὴν δὲ θύνα ἐρείδων ἐς τὸν κρατὴρα „οὐ καθαρὸν“ ἔφη „τὸ γάλα, προσβάλλει γὰρ με χεῖρ γυναικός.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα ἀπῆλθε μὴ ἐπισπασάμενος τοῦ γάλακτος. ἐπιστήσας οὖν ὁ Ἡρώδης τῷ περὶ τῆς γυναικὸς λόγῳ ἔπεμψεν ἐς τὰ ἐπαύλια τοὺς ἐπισκεψομένους τάληθες, καὶ μαθὼν αὐτὸ οὕτως ἔχον ξυνήκεν, ὥς δαιμονία φύσις εἴη περὶ τὸν ἄνδρα.

Οἱ δὲ ποιούμενοι κατηγορίαν τῶν Ἡρώδου χειρῶν ὥς ἐπενεχθεῖσιν Ἀντωνίνῳ ἐν τῇ Ἰδίῃ VIII τῷ ὄρει κατὰ χρόνους, οὓς ὁ μὲν τῶν ἐλευθέρων πόλεων, ὁ δὲ πασῶν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἤρχον, ἡρνοχέειν μοι δοκοῦσι τὸν Δημοστράτου πρὸς τὸν Ἡρώδην ἀγῶνα, ἐν ᾧ πλείστα δια- 10 555 βάλλον αὐτὸν οὐδαμοῦ τῆς παροινίας ταύτης ἐπεμνήσθη, ἐπεὶ μηδὲ ἐγένετο. ὠθισμὸς μὲν γὰρ τις αὐτοῖς ξυνέπεσεν, ὥς ἐν δυσχωρίᾳ καὶ στενοῖς, αἱ δὲ χεῖρες αὐτῶν οὐδὲν παρηνόμησαν, ὥστε οὐκ ἂν παρήκεν ὁ Δημοστράτος διελθεῖν αὐτὰ ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἡρώδην δίκῃ πικρῶς οὕτω κα- θαψάμενος τοῦ ἀνδρός, ὥς διαβάλλειν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπαινούμενα.

Ἦλθεν ἐπὶ τὸν Ἡρώδην καὶ φόνου δίκη ὧδε ξυντεθεῖσα· κύειν μὲν αὐτῷ τὴν γυναῖκα Πήγυλ- 15 λαν ὄρδοόν που μῆνα, τὸν δὲ Ἡρώδην οὐχ ὑπὲρ μεγάλων Ἀλκιμέδοντι ἀπελευθέρῳ προστάξαι τυπῆσαι αὐτήν, πληγείσαν δὲ ἐς τὴν ραστέρα τὴν γυναῖκα ἀποθανεῖν ἐν ὧμῳ τῷ τόκῳ. ἐπὶ τού- τοις ὥς ἀληθεῖς γράφεται αὐτὸν τοῦ φόνου Βραδούας ὁ τῆς Πηγύλλης ἀδελφὸς εὐδοκιμώτατος ὢν ἐν ὑπάτοις καὶ τὸ ξύμβολον τῆς εὐγενείας περιηρημένος τῷ ὑποδήματι, τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μνηοειδές, καὶ παρελθὼν ἐς τὸ Ρωμαίων βουλευτήριον πιθανὸν μὲν οὐδὲν 20 διήει περὶ τῆς αἰτίας, ἣν ἐπήγε, ἑαυτοῦ δὲ ἔπαινον ἐμακρογρόρει περὶ τοῦ γένους, ὅθεν ἐπι- σκώπτων αὐτὸν ὁ Ἡρώδης „σὺ“ ἔφη „τὴν εὐγένειαν ἐν τοῖς ἀστυράλοις ἔχεις.“ μεγαλαυχουμέ- νου δὲ τοῦ κατηγοροῦ καὶ ἐπ' εὐεργεσίᾳ μῖας τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων μάλα γενναίως ὁ Ἡρώδης „κἀγὼ“ ἔφη „πολλὰ τοιαῦτα περὶ ἑμαντοῦ διήειν ἔαν, εἰ ἐν ἀπάσῃ τῇ γῇ ἐκρινόμην.“ ξυνήρατο 556 δὲ αὐτῷ τῆς ἀπολογίας πρῶτον μὲν τὸ μηδὲν προστάξαι τοιοῦτον ἐπὶ τὴν Πήγυλιν, ἔπειτα τὸ 25 ὑπερπενηθῆσαι ἀποθανοῦσαν. διαβάλλετο μὲν γὰρ καὶ ταῦτα ὥς πλάσμα, ἀλλ' ὅμως τάληθες ἴσχυεν, οὐ γὰρ ποτε οὐτ' ἂν θεάτρον αὐτῇ ἀναθεῖναι τοιοῦτον, οὐτ' ἂν δευτέραν κλήρωσιν τῆς ὑπάτου ἀρχῆς ἐπ' αὐτῇ ἀναβαλέσθαι μὴ καθαρῶς ἔχοντα τῆς αἰτίας, οὐτ' ἂν τὸν κόσμον αὐτῆς ἐς τὸ ἐν Ἐλευσίνῃ ἱερόν ἀναθεῖναι φέροντα φόνῳ μεμιασμένον, τουτὶ γὰρ τιμωροῦς τοῦ φόνου ποιοῦντος ἦν τὰς θεὰς μᾶλλον ἢ ξυγγνώμονας. ὁ δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς οἰκίας ἐπ' αὐτῇ ὑπῆλλαξε μελαίνων 30 τὰ τῶν οἰκῶν ἄνθη παραπετάσμασι καὶ χρώμασι καὶ λίθῳ Λεσβίῳ — κατηφῆς δὲ ὁ λίθος καὶ μέλας — ὑπὲρ ὧν λέγεται καὶ Λούκιος ἀνὴρ σοφὸς ἐς ξυμβουλίαν τῷ Ἡρώδῃ καθιστάμενος, ὥς

1. Κανώβου. R. 5. ἀπιστήσας. m, o. Illic mg. γρ. ἐπιστήσας. ib. τῷ om. R. ib. λόγων. R. ib. ἐπεμψαν. g. ib. ἐπαύλια. k. αἰπώλια. q, β. αἰπολία. ζ. 6. καὶ om. f. ib. αὐτῷ. k. ib. ἔχειν. 2.

8. ἐπενεχθεῖσιν. r. 9. κατὰ χρόνους — τῶν om. e, m. 10. Δημοστράτου. k, π. 11. οὐδαμοῦ. 1, π, g. οὐδα- μῶς. 2, p, φ, E. ib. ὅτι μηδὲ. β. ib. μὲν om. f, h. 12. χεῖρες αὐτῶν. R, β. χεῖρες. ζ. ib. παρηνόμησαν. R, r, f, θα

β, v, h, p, π. παρενόμισαν. g. παρενόμησαν. E. 13. προσήκεν. f, q, k. ib. τὸν om. R, β. ib. καθάμενος. r. 14. διαβάλλειν. R, β, f, q, k et p ex corr. 2. διαβάλλει. r. ἀλλ' ἐμβαλεῖν. π. ἐμβαλεῖν. g. διαβαλεῖν. E. ib. καὶ om. f. 15. ξυγκειμένη. R. 17. πληγείσαν δὲ om. g. τυπῆσαι δὲ ejus loco. π. ib. τῷ om. f. 18. τοῦ φόνου. r, f, β. φόνου. ζ. ib. Βραδούας. 2. Βραδείας. e, m. Βραδύας. B. 19. ξύμβολον. r, f. ib. τοῦτο δ'. k. τοῦτο τέ. m, o. 20. τῶν P. v, h. ib. Ρώμαιον. r. ib. πιθανόν. 1 et p ex corr. o. πιθανά. 2, 3, e, m. 21. ἐπισκώπτων. q, k, v, π, g. ἐπισκώπτων. C (p ex corr.) et E. 24. ἐν πάσῃ. f. 25. πράξαι τοιοῦτον. 2. ib. περὶ τὴν P. R. 26. καὶ ἀποθανοῦσαν. h. ib. πλάσματα. g. 27. αὐτῇ ἀναθ'. 1. ἀναθ. αὐτῇ. 2, 3, E. ἀναθῆναι. r, f. ib. τοιοῦτο. v, h. 28. ἐπ' αὐτῇ. 1. ἐν αὐτῇ. 2, 3, e et m ubi ἴσ. ἐπ'. ib. ἀναβαλέσθαι. β, ox, p, π. ἀναβάλλεσθαι. ζ. ib. ἔχοντι. 2, e, m. ib. ἐν om. h. 29. φόνῳ μεμιασμένον. π. ib. τιμωρός. R. ib. ἦν. f. ἦν om. E. 30. ξυγγνώμονας. r, f. 31. Λεσβία. ve. ib. κατηφῆς. R. 32. ξυμβουλίαν. r.

II, 1, §. 8. p. 555. 556. = 61. 62. 63.

- IX οὐκ ἔπειθε μεταβαλεῖν αὐτὸν διασκῶψαι. ἄξιον δὲ μηδὲ τοῦτο παρελθεῖν λόγου παρὰ τοῖς σπου-
δαίοις ἀξιούμενον· ἦν μὲν γὰρ ἐν τοῖς φανεροῖς σπουδαῖος ὁ ἀνὴρ οὗτος, Μουσωνίῳ δὲ τῷ
Τυρίῳ προσφιλοσοφήσας εὐσκόπως εἶχε τῶν ἀποκρίσεων καὶ τὸ ἐπὶ χαρὶ σὺν καιρῷ ἐπετήδευεν,
ἐπιτηδεύοντος δὲ ὧν τῷ Ἡρώδῃ παρὴν αὐτῷ πονήσας διατιθεμένην τὸ πένθος καὶ ἐνουθέτει
557 5 τοιαῦτα λέγων· „ὦ Ἡρώδη, πᾶν τὸ ἀποχρῶν μεσότητι ὤρισται, καὶ ὑπὲρ τούτου πολλὰ μὲν
ἤκουσα Μουσωνίου διαλεγόμενον, πολλὰ δὲ αὐτὸς διείλεγμα, καὶ σοῦ δὲ ἡκροώμην ἐν Ὀλυμπίᾳ
ἐπαινοῦντος αὐτὸ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτε δὴ καὶ τοὺς ποταμοὺς ἐκέλευες μέσους τῆς ὄχθης ῥεῖν.
ἀλλὰ μὴν νῦν ποῦ ταῦτα; σεαυτοῦ γὰρ ἐκπεσὼν ἄξια τοῦ πενθεῖσθαι πράττεις περὶ τῇ δόξῃ
κινδυνεύων“ καὶ πλείω ἔτερα. ὥς δὲ οὐκ ἔπειθεν, ἀπῆει δυσχεράνας. ἰδὼν δὲ παῖδας ἐν κρήνῃ τινὶ
10 τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν ῥαφανίδας πλύνοντας ἤρετο αὐτούς, ὅτου εἴη τὸ δειπνον, οἱ δὲ ἔφασαν
Ἡρώδῃ εὐτρεπίξειν αὐτό. καὶ ὁ Λούκιος „ἀδικεῖ“ ἔφη „Ῥηγίλλαν Ἡρώδης λευκάς ῥαφανίδας σιτού-
μενος ἐν μελαίνῃ οἰκίᾳ.“ ταῦτα ὡς ἤκουσεν ἐσαγγελθέντα ὁ Ἡρώδης ἀφείλε τὴν ἀγλὴν τῆς οἰκίας,
ὥς μὴ ἄθυρμα γένοιτο ἀνδρῶν σπουδαίων. Λουκίου τούτου κάκεινο θαυμάσιον· ἐσπουδάξε μὲν
ὁ αὐτοκράτωρ Μάρκος περὶ Σέξτον τὸν ἐκ Βοιωτίας φιλόσοφον, θαμίζων αὐτῷ καὶ φοιτῶν ἐπὶ
15 θύρας, ἄρτι δὲ ἦκον ἐς τὴν Ῥώμην ὁ Λούκιος ἤρετο τὸν αὐτοκράτορα προίοντα, ποῖ βαδίζοι καὶ
ἐφ’ ὅ τι, καὶ ὁ Μάρκος „καλὸν“ ἔφη „καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν“ εἰμι δὲ πρὸς Σέξτον τὸν
φιλόσοφον μαθησόμενος, ἃ οὐπω οἶδα.“ καὶ ὁ Λούκιος ἐξάρας τὴν χεῖρα ἐς τὸν οὐρανὸν „ὦ
Ζεῦ,“ ἔφη „ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς γηράσκων ἤδη δέλτον ἐξαψάμενος ἐς διδασκάλου φοιτᾷ, ὁ δὲ
ἐμὸς βασιλεὺς Ἀλέξανδρος δύο καὶ τριάκοντα ἔτων ἀπέθανεν.“ ἀπόχρη καὶ τὰ εἰρημένα δεῖξαι τὴν
20 ἰδέαν, ἣν ἐφιλοσόφει Λούκιος, ἱκανὰ γὰρ πού ταῦτα δηλῶσαι τὸν ἄνδρα, καθάπερ τὸν ἀνθοσμῖαν
τὸ γεῦμα.
- X Τὸ μὲν δὴ ἐπὶ Ῥηγίλλῃ πένθος ὧδε ἐσβέσθη, τὸ δὲ ἐπὶ Παναθηναίῃ τῇ θυγατρὶ Ἀθηναῖοι
558 ἐπράνναν ἐν ἄστει τε αὐτὴν θάψαντες καὶ ψηφισάμενοι τὴν ἡμέραν, ἐφ’ ἧς ἀπέθανεν, ἐξαίρειν
τοῦ ἔτους. ἀποθανούσης δὲ αὐτῇ καὶ τῆς ἄλλης θυγατρὸς, ἣν Ἑλπινίχην ὠνόμαζεν, ἔκειτο μὲν
25 ἐν τῷ δαπέδῳ τὴν γῆν παίων καὶ βοῶν „τί σοι, θυγάτηρ, καθαρῖσθαι; τί σοι ξυνθάψω;“ πα-
ρατυχῶν δὲ αὐτῷ Σέξτος ὁ φιλόσοφος „μεγάλα“ ἔφη „τῇ θυγατρὶ δώσεις ἐγκρατῶς αὐτὴν
πενθήσας.“ ἐπένθει δὲ ταῖς ὑπερβολαῖς ταύταις τὰς θυγατέρας, ἐπειδὴ Ἀττικὸν τὸν υἱὸν ἐν
ὁργῇ εἶχεν. διεβέβλητο δὲ πρὸς αὐτὸν ὡς ἡλιθιώδης καὶ δυσγράμματος καὶ παχὺν τὴν μνήμην· τὰ
ροῦν πρῶτα γράμματα παραλαβεῖν μὴ δυνηθέντος ἦλθεν ἐς ἐπίνοιαν τῷ Ἡρώδῃ ξυντρέφειν αὐτῷ
30 τέτταρας παῖδας καὶ εἴκοσιν ἰσὴλικας ὠνομασμένους ἀπὸ τῶν γραμμάτων, ἵνα ἐν τοῖς τῶν παίδων

1. ἔπειθεν. r. ib. μὴ καὶ τοῦτο. R. μηδὲ om. τοῦτο. β. 2. ἀξιούμενοι. e. ib. ἐν τοῖς φανεροῖς σπουδαίοις. 1. σπουδαῖος ἐν τοῖς φανεροῖς. 2, 3, E. ib. ἀνὴρ οὗτος. μ om. art. 3. προσφιλοσοφήσας. 1. προσφοιτήσας. 2, 3, E. on

ib. εὐσκόπως R. r, β, p, π, E. εὐκόπως. f. k. εὐκόπως. 2, g. 4. τὸ πάθος. R. 7. μέσους. k. μέσους (sic). h.

8. μὴν ὅν ποῦ r (sic). νῦν ποῦ. R, β, 2, 3, E. ποῦ νῦν. f, q, k. ib. σεαυτοῦ. β. ib. περὶ τῇ. μ, p, π. παρὰ τῇ. R. περιττῇ. 5. ib. δόξα. p. δ. η. R (sic cum lac.). 9. κινδυνεύων. μ. ib. ὡς οὐκ ἔπειθε δὲ. R. 10. σανίδας. R. 11. εὐ-
πρεπίξειν. β. ib. ὁ Ἡρώδης. μ. ib. λευκάς om. g. 12. ἐσαγγελθέντα. R, r, β, π, g. ἐσαγγελθέντα. f, q, k. ἐπαγγελ-
θέντα. 5. ib. ἀφείλεν. r. 13. Λουκίου καὶ τούτου. π. ib. μὲν om. R. 14. Σέξτον. R. ib. θαυμάζων. k. ib. ἐπὶ
θύρας. r, f, q, k. ἐπὶ θύραις. R, β, 2, 3, E. Σ. s. v. Μάρκος. 15. πῇ. β. 16. καλὸν μὲν. f, q, k. ib. γηράσκοντα. p. Σ.
ib. εἰμι δὲ. μ, h. ib. τὸν om. R. 17. ὦ Ἡε. Σ. 18. διδασκάλου. h. ib. φοιτᾷ. R, r, f, q pr. m. β. Σ. φοιτᾷ
ὥσπερ οἱ παῖδες. q sec. m. k, 2, 3, E. 20. εἰδέαν. r. ἰδέαν om. R. ib. ἱκαναί. R. ib. πού ταῦτα. r, f, q, k, g.
ταῦτά πού. β, 2, 3, E. γὰρ πού ταῦτα om. R.

22. ἐπὶ om. R. ib. ἐπὶ om. R. 23. αὐτὴν om. R. ib. τὴν ἡμέραν om. R. ib. ἐξαίρειν. C, E. Scr. ἐξαίρειν.
24. Ἑλπινίχην. r. 26. αὐτὸς. R. ib. μέγα. k. 28. εἶχεν. r, f. εἶχε. E. ib. κνήμην. μ. ib. τὰ γὰρ. R. 29. αὐτῷ
Ἡρώδῃ. R. 30. εἴκοσι. r. ἰσὴλικας. p.

ὀνόμασι τὰ γράμματα ἐξ ἀνάγκης αὐτῷ μελετῶτο. ἑώρα δὲ αὐτὸν καὶ μεθυσιτικὸν καὶ ἀνοήτως ἐρῶντα, ὅθεν ζῶν μὲν ἐπεχρησμένῳ τῇ ἑαυτοῦ οὐσίᾳ ἐκείνο τὸ ἔπος·

„εἰς δ' ἔτι πον μωρὸς καταλείπεται εὐθείᾳ οἶκῳ,“

τελευτῶν δὲ τὰ μὲν μητροῦ αὐτῷ ἀπέδωκεν, ἐς ἑτέρους δὲ κληρονόμους τὸν ἑαυτοῦ οἶκον μετέστησεν. ἀλλ' Ἀθηναίοις ἀπάνθρωπα ἐδόκει ταῦτα οὐκ ἐνθυμονμένοις τὸν Ἀχιλλέα καὶ τὸν Πολυδεύκην καὶ τὸν Μένονα, οὓς ἴσα γνησίοις ἐπένθησε τροφίμους ὄντας, ἐπειδὴ καλοὶ μάλιστα καὶ ἀγαθοὶ ἦσαν γενναῖοι τε καὶ φιλομαθεῖς καὶ τῇ παρ' αὐτῷ τροφῇ πρέποντες. εἰκόνας γοῦν ἀντίθιμι σφῶν θηρώωντων καὶ τεθηρακώτων καὶ θηρασόντων τὰς μὲν ἐν δρυμοῖς, τὰς δὲ ἐπ' ἀγροῖς, τὰς δὲ πρὸς πηγαῖς, τὰς δὲ ὑπὸ σκιαῖς πλατάνων, οὐκ ἀφανῶς, ἀλλὰ ξὺν ἀραῖς τοῦ περικόψοντος ἢ κινήσοντος, οὓς οὐκ ἂν ἐπὶ τοσοῦτον ἦρεν, εἰ μὴ ἐπαίων ἀξίους ἐγίγνωσκεν. Κυντιλίαν δέ, ὅποτε ἦρχον τῆς Ἑλλάδος, αἰτιωμένων αὐτὸν ἐπὶ ταῖς τῶν μειρακίων τούτων εἰκόσιν ὥς περιτταῖς „τί δὲ ὑμῖν“ ἔφη „διενήνοχεν, εἰ ἐγὼ τοῖς ἐμοῖς ἐμπαίξω λιθαρίοις;“

Ἦρξε δὲ αὐτῷ τῆς πρὸς τοὺς Κυντιλίους διαφορᾶς, ὥς μὲν οἱ πολλοὶ φασί, Πυθικὴ πανήγυρις, ἐπειδὴ ἑτεροδόξως τῆς μουσικῆς ἠκροῶντο, ὥς δὲ ἔνιοι, τὰ παισθέντα περὶ αὐτῶν Ἡρώδῃ πρὸς Μάρκον· ὁρῶν γὰρ αὐτοὺς Τρῶας μὲν, μεγάλων δὲ ἀξιουμένους παρὰ τοῦ βασιλέως „ἐγὼ“ ἔφη „καὶ τὸν Δία μέφομαι τὸν Ὀμηρικόν, ὅτι τοὺς Τρῶας φιλεῖ.“ ἡ δὲ ἀληθευτέρα αἰτία ἦδε· τῷ ἄνδρι τούτῳ, ὅποτε ἄμφω τῆς Ἑλλάδος ἠρχέτην, καλέσαντες ἐς τὴν ἐκκλησίαν Ἀθηναῖοι φωνὰς ἀφήκαν τυραννουμένων πρὸς τὸν Ἡρώδην ἀποσημαίνοντες καὶ δεόμενοι ἐπὶ πᾶσιν ἐς τὰ βασίλεια ὧτα παραπεμφθῆναι τὰ εἰρημένα. τῶν δὲ Κυντιλίων παθόντων τι πρὸς τὸν δῆμον καὶ ξὺν ὁρμῇ ἀναπεψάντων, ἃ ἤκουσαν, ἐπιβουλευέσθαι παρ' αὐτῶν ὁ Ἡρώδης ἔφασκεν ὥς ἀναθολούντων ἐπ' αὐτὸν τοὺς Ἀθηναίους. μετ' ἐκείνην γὰρ τὴν ἐκκλησίαν Δημόστρατοι ἀνέφυσαν καὶ Πραξαγόραι καὶ Μαμερτίνοι καὶ ἑτεροὶ πλείους ἐς τὸ ἀντίξουν τῷ Ἡρώδῃ πολιτεύοντες. γραψάμενος δὲ αὐτοὺς Ἡρώδης ὥς ἐπισυνιστάντας αὐτῷ τὸν δῆμον ἦγεν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν, οἱ δὲ ὑπεξήλθον ἀφανῶς παρὰ τὸν αὐτοκράτορα Μάρκον, θαρροῦντες τῇ τε φύσει τοῦ βασιλέως δημοτικωτέρᾳ οὐσίᾳ καὶ τῷ καιρῷ· ὦν γὰρ ὑπώπτευσεν Λούκιον κοινωνὸν αὐτῷ τῆς ἀρχῆς γενόμενον, οὐδὲ τὸν Ἡρώδην ἠφίει τοῦ μὴ οὐ ξυμμετέχειν αὐτῷ. ὁ μὲν δὲ αὐτοκράτωρ ἐκάθητο ἐς τὰ Παιόνια ἔθνη ὁρμητηρίῳ τῷ Σικρίῳ χρώμενος, κατέλουν δὲ οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Δημόστρατον περὶ τὰ βασίλεια, παρέχοντος αὐτοῖς ἀγορὰν τοῦ Μάρκου καὶ θαμὰ ἐρωτῶντος, εἴ του δέοιντο. φιλανθρωπῶς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔχειν αὐτὸς τε ἑαυτὸν ἐπεπείκει καὶ τῇ γυναικὶ ἐπέπειστο καὶ τῷ θυγατρὶ ψελλίζομένῳ ἔτι, τοῦτο γὰρ μάλιστα ξὺν πολλοῖς θωπεύμασι περιπίπτον τοῖς γόνασι τοῦ πατρὸς ἐδεῖτο σῶσαι οἱ τοὺς Ἀθηναίους. ὁ δὲ Ἡρώδης ἐν προαστείᾳ ἐσκήνου, ἐν ᾧ πύργοι ἐξωκοδόμητο καὶ

1. μελετῶτο om. cum lac. R. 2. ἔχοντα. R. ib. ἀπεχρησμένῳ. f. ὑπεχρησμένῳ. k. ib. οὐσία. 3. εἰς δὲ τι πον. C (om. R.), E. Scr. εἰς δ' ἔτι πον. ib. εὐθείᾳ... μητροῦ. R. 4. αὐτῷ ἀπέδωκεν. R (fuerat ἀπεδέδωκεν). ἀπέδωκεν. 5. ib. κατέστησεν. f, q, k. 6. Πολυδεύκη. 1, 3. 7. καὶ ante τὸν M. om. R. ib. ἰσαγνησίους. r. ἴσα γνησίους. f. ib. ἐπειδὴ γὰρ. k. 8. καὶ ἀγαθοὶ. r, f, k, β. κάγαθοι. 5. ib. παρ' αὐτοῦ. h. ib. εἰκόνα. R, r, f. ib. γοῦν. r. 9. ἐτίθει. f. ἀντίθιμι. k. σφῶν θηρώωντων. 2. ib. θηρώωντων τε. β. ib. τε καὶ. β, μ, h, ox, 3, E. ib. θηρασόντων. π. ib. ἐν om. R, r, f. ib. δὲ. r. δ'. E. 9. τὰς — πηγαῖς om. R. ib. ὑπὸ om. f. ib. ἀφανῶν. 2. 10. κινήσαντος. g. ib. Κυντιλίων. 1. Κυντιλίων. 2, 3, E. 12. ἐμπαίξω. 2. 13. ἦρξε. π. ib. τῆς om. R, r, f. ib. ὥς μὲν οἱ πολλοὶ. 1, o. ὥς οἱ μὲν πολλοὶ. 2, 3, e, m. 14. μουσικῆς ἀγωνίας. π, g. ib. παισθέντα. R, r, f, k et p ex corr. παχθέντα. g. παιχθέντα. π. παχθέντα et mg. ἄλλως παχθέντα. ox. π. πασθέντα. β, μ, v, h, φ, E. 15. ἀξιουμένους δὲ μεγάλων. R. 16. φιλεῖ. R, r, f, β. ἐφίλει. k, 2, 3, E. 18. βασίλεια. 1. βασιλέως. 2, 3, E. 19. Κυντιλίων. k. 20. ὁ om. h. 21. μετ' ἐκείνους. k, o. ib. τὴν ἐκκλησίαν. 1, 3. τὴν θάλατταν. 2 et φ ante corr. E. ib. ἀνέφυσαν. r, q, β. ἀνέφυσαν. R, f, k. ἀνέφυσαν. 2 (ἐνεφύσαν h), 3, e, m. ἀνέφυσαν. o. 22. πλείονες. R. ib. Μαμερτίνοι καὶ Πραξαγόραι. R. 23. αὐτὸς Ἡρώδης. e, m. ib. καὶ ἐπισυνιστάντας. β. ib. ἐξήλθον. R. 24. παρὰ. R, r, f, β. περὶ. k. πρὸς. 2, 3, E. ib. τε om. v, h. 25. ὦν. R, π, g. ὦν. r. ὦν. f. ὦν. β, 2, p, e, m. ὦν. o. ib. κοινόν. m. 26. Παιόνια. r, p. 27. Δημόστρατον. π, g. 28. ἐρωτῶντος. π. ib. φιλανθρωπῶς τε. μ. 30. ξυμπολλοῖς. r. ib. θωπεύμασι. μ. ib. τοῦ om. o. 31. ἐν τῷ. g.

ἡμιπύργια, καὶ δὴ ξυναπεδήμουν αὐτῷ καὶ δίδυμοι κόραι πρὸς ἀκμὴν γάμων θαυμαζόμεναι ἐπὶ τῷ
 εἶδει, ἃς ἐκνηπιώσας ὁ Ἡρώδης οἰνοχόους ἑαυτῷ καὶ ὀφιοποιούς ἐπεποίητο θυγάτρια ἐπονομάζων
 καὶ ὥδε ἀσπαζόμενος — Ἀλκιμέδοντος μὲν δὴ αὐταὶ θυγατέρες, ὁ δὲ Ἀλκιμέδων ἀπελευθέρος τοῦ
 Ἡρώδου — καθευδούσας δὲ αὐτὰς ἐν ἐνὶ τῶν πύργων, ὅς ἦν ἐχυρώτατος, σκηπτὸς ἐνεχθεὶς νύκ-
 5 τωρ ἀπέκτεινεν. ὑπὸ τούτου δὴ τοῦ πάθους ἔκφρων ὁ Ἡρώδης ἐγένετο καὶ παρήλθεν ἐς τὸ βασι-
 561 λειον δικαστήριον οὔτε ἔνους καὶ θανάτου ἔρων. παρελθὼν γὰρ καθίστατο ἐς διαβολὰς τοῦ
 αὐτοκράτορος οὐδὲ σχηματίζας τὸν λόγον, ὥς εἰκὸς ἦν ἄνδρα γεγυμνασμένον τῆς τοιαύτης ἰδέας
 μεταχειρίζασθαι τὴν ἑαυτοῦ χολήν, ἀλλ' ἀπηγκωνισμένη τῇ γλώττῃ καὶ γυνυῇ διετείνετο λέγων
 „ταῦτά μοι ἡ Λονκίου ξενία, ὃν σύ μοι ἔπεμψας· ὅθεν δικάσεις, γυναικί με καὶ τριετεί παιδίῳ
 10 καταχαρίζομενος.“ Βασσαίου δὲ τοῦ πεπιστευμένου τὸ ξίφος θάνατον αὐτῷ φήσαντος ὁ Ἡρώδης
 „ὦ λῶστε“, ἔφη „γέρον ὀλίγα φοβεῖται.“ ὁ μὲν οὖν Ἡρώδης ἀπῆλθε τοῦ δικαστηρίου εἰπὼν ταῦτα
 καὶ μετέωρον καταλείψας πολὺ τοῦ ὕδατος, ἡμεῖς δὲ τῶν ἐπιδήλως τῷ Μάρκῳ φιλοσοφηθέντων
 καὶ τὰ περὶ τὴν δίκην ταύτην ἠρώμεθα· οὐ γὰρ ξυνήγαγε τὰς ὁφρὺς, οὐδὲ ἔτρεψε τὸ ὄμμα,
 ὃ καὶν διαιτητὴς τις ἔπαθεν, ἀλλ' ἐπιστρέψας ἑαυτὸν ἐς τοὺς Ἀθηναίους „ἀπολογεῖσθε“, ἔφη, ὦ
 15 Ἀθηναῖοι, εἰ καὶ μὴ ξυγχωρεῖ Ἡρώδης.“ καὶ ἀκούων ἀπολογουμένων ἐπὶ πολλοῖς μὲν ἀφανῶς
 ἤλγησεν, ἀναγινωσκόμενης δὲ αὐτῷ καὶ Ἀθηναίων ἐκκλησίας, ἐν ᾗ ἐφαίνοντο καθάπτομενοι τοῦ
 Ἡρώδου, ὥς τοὺς ἄρχοντας τῆς Ἑλλάδος ὑποποιουμένου πολλῷ τῷ μέλιτι καὶ πον καὶ βεβοηκότες
 „ὦ πικροῦ μέλιτος“ καὶ πάλιν „μακάριοι οἱ ἐν τῷ λοιμῷ ἀποθνήσκοντες“ οὕτως
 ἐσεῖσθη τὴν καρδίαν ὑφ' ὧν ἤκουσεν, ὥς ἐς δάκρυα φανερὰ ὑπαχθῆναι. τῆς δὲ τῶν Ἀθηναίων
 20 ἀπολογίας ἐχούσης κατηγορίαν τοῦ τε Ἡρώδου καὶ τῶν ἀπελευθέρων τὴν ὀργὴν ὁ Μάρκος ἐς τοὺς
 ἀπελευθέρους ἔτρεψε κολάσει χρησάμενος ὥς οἷον τε ἐπεικεῖ, οὕτω γὰρ αὐτὸς χαρακτηρίζει τὴν
 ἑαυτοῦ κρίσιν, μόνῳ δὲ Ἀλκιμέδοντι τὴν τιμωρίαν ἐπανῆκεν ἀποχωρῶσαν εἶναι οἱ φήσας τὴν ἐπὶ
 τοῖς τέκνοις συμφορὰν. ταῦτα μὲν δὴ ὥδε ἐφιλοσοφεῖτο τῷ Μάρκῳ.
 XII
 562 Ἐπιγράφουσι δὲ ἔνιοι καὶ φυγὴν οὐ φυγόντι καὶ φασιν αὐτὸν οἰκῆσαι τὸ ἐν τῇ Ἡπείρῳ
 25 Ὀρικόν, ὃ καὶ πολίσαι αὐτόν, ὥς εἴη δίκαια ἐπιτηδεῖα τῷ σώματι. ὁ δὲ Ἡρώδης ὥκησε μὲν τὸ
 χωρίον τοῦτο νοσήσας ἐν αὐτῷ καὶ θύσας ἐμβατήρια τῆς νόσου, φυγεῖν δὲ οὔτε προσετάχθη οὔτε
 ἔτλη. καὶ μάρτυρα τοῦ λόγου τούτου ποιήσομαι τὸν θεσπέσιον Μάρκον. μετὰ γὰρ τὰ ἐν τῇ
 Παιονίᾳ διητάτο μὲν ὁ Ἡρώδης ἐν τῇ Ἀττικῇ περὶ τοὺς φιλότατους ἑαυτῷ δῆμους Μαραθῶνα καὶ
 Κηφισίαν ἐξηρτημένης αὐτοῦ τῆς πανταχόθεν νεότητος, οἱ κατ' ἔρωτα τῶν ἐκείνου λόγων ἐφοίτων
 30 Ἀθήναζε, πείραν δὲ ποιούμενος, μὴ χαλεπὸς αὐτῷ εἴη διὰ τὰ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἔμπει πρὸς αὐ-
 τὸν ἐπιστολήν οὐκ ἀπολογία ἔχουσαν, ἀλλ' ἔγκλημα, θαυμάζειν γὰρ ἔφη, τοῦ χάριν οὐκέτι αὐτῷ
 ἐπιστέλλοι καίτοι τὸν πρὸ τοῦ χρόνου θαμὰ οὕτω γράφων, ὥς καὶ τρεῖς γραμματοφόρους ἀφικέσθαι

1. πρὸς ἀκμὴν γάμων. R. 2. νηπιώσας. g. 3. μὲν om. β. 4. ὀχυρώτατος. o. ib. ἐνεχθεὶς. r, f, e, k et p in
 mg. ἐμπεσόν. R, β, 2, 3, E. κατενεχθεὶς. ve. 5. ὁ om. E. 6. γὰρ om. π, g. 7. τοιαύτης. R. 8. σχολήν. R, β, 2,
 π, g, e et m in mg: πρ. γρ. σχολήν. ib. γυνυῇ. 2. 9. γυναικί μιν. v, h. 10. καταχαρίζομενος. R, r. ib. Βά-
 σσιον. v. Βασίον. μ, h. Βασίον. 5. 11. τοῦτο. β. 12. φιλοσοφισθέντων. k. φιλοσοφηθέντων. e. 13. περὶ τὴν. 1 et
 p (περιττὴν R). παρὰ τὴν. 2, 3, E. ib. ἔτρεψε. k, o. 14. ἐπιστρέψας. R. 15. ξυγχωρεῖ. r. 16. Ἀθηναίων ἀπολο-
 γίας. o. ib. ἐφαίνετο. R. 17. τῷ om. E. ib. βεβοηκότες. p et g ante corr. e. βεβοηκότες et mg. βεβοηκότες. ox.
 18. ὦ μικροῦ. β. ὦ πικροῦ. C, o. ὦ πικροῦ. e, m. ib. λιμῷ. μ. λιμῷ π et g ubi oi suprascr. 20. ἀπολογία. β.
 22. φύσιν. R. ib. ἐπαφῆκεν. R. ib. εἶναι οἱ. p. οἱ εἶναι. 5. ib. φήσας om. 2. 23. ὥδε. 1. ὥδε οὕτω. 2, 3, e.
 ὥδε οὕτως. m, o.

24. ἔνιοι om. 2, 3, e, m. in p habet mg. ib. φυγὴν Ἡρώδη. β. ib. οἰκῆσαι. p. 25. πολίσαι. r. ib. ἐπιτηδεῖα
 τῷ σώματι. 1. τῷ σώματι ἐπιτηδεῖα. 2, 3, E. ib. ὥκησε. R, f, k, β, 2, π, e, m. ὥκισε. r. ὥκισε. p, g, o. 26. χό-
 ριον. r. ib. φυγὴν. R, r, β. ib. οὐτ' ἔτλη. E. 27. τὴν ἐν τῇ. R. 28. περὶ. 1 et p ex corr. παρὰ. 2, 3, E.
 ib. αὐτῷ. π, g. 29. Κηφισίαν om. R. Κηφισίας. f. Κηφισίαν. 5. 30. τῷ om. μ, h, p a pr. m. π, e, m. 31. πῶς
 ἢ τοῦ χάριν οὐκέτι. R. ib. οὐκέτι. R, r, f. οὐκέτ'. 5. 32. ἐπιστέλλει. μ.

ποτέ παρ' αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ κατὰ πόδας ἀλλήλων. καὶ ὁ αὐτοκράτωρ διὰ πλείονων μὲν καὶ ὑπὲρ πλείονων, θανμάσιον δὲ ἦθος ἐγκαταμίξας τοῖς γράμμασιν ἐπέστειλε πρὸς τὸν Ἡρώδην, ὃν ἐγὼ τὰ ξυντείνοντα ἐς τὸν παρόντα μοι λόγον ἐξελὼν τῆς ἐπιστολῆς δηλώσω· τὸ μὲν δὲ προοίμιον τῶν ἐπεσταλμένων „χαῖρέ μοι, φίλε Ἡρώδη.“ διαλεχθεὶς δὲ ὑπὲρ τῶν τοῦ πολέμου χειμαδίων, ἐν οἷς ἦν τότε, καὶ τὴν γυναικα ὀλοφυράμενος ἄρτι αὐτῷ τεθνεῶσαν εἰπὼν τέ τι καὶ περὶ τῆς τοῦ σώματος ἀσθενείας ἐφεξῆς γράφει „σοὶ δὲ ὑγιαίνειν τε εὐχομαι καὶ περὶ ἐμοῦ ὡς εὖνουν σοὶ διανοεῖσθαι, μηδὲ ἡγεῖσθαι ἀδικεῖσθαι, εἰ καταφωράσας τινὰς τῶν σῶν πλημμελοῦντας κολάσει ἐπ' αὐτοὺς ἐχρησάμην ὡς οἶόν τε ἐπιεικεῖ. διὰ μὲν δὴ ταῦτα μὴ μοι ὀργίζου, εἰ δέ τι λελύπηκά σε ἢ λυπῶ, ἀπαίτησον παρ' ἐμοῦ δίκας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ἐν ἄστει Ἀθηνᾶς ἐν μυστηρίοις. ἡὔξάμην γάρ, 10 563 ὁπότε ὁ πόλεμος μάλιστα ἐφλέγμαινε, καὶ μυηθῆναι, εἴη δὲ καὶ σοῦ μυσταγωγοῦντος.“ τοιάδε ἡ ἀπολογία τοῦ Μάρκου καὶ οὕτω φιλάνθρωπος καὶ ἐρωμένη. τίς ἂν οὖν ποτε ἢ ὃν φνυγῇ περιέβαλεν οὕτω προσεῖπεν ἢ τὸν ἄξιον οὕτω προσειρησθαι φεύγειν προσέταξεν;

Ἔστι δὲ τις λόγος, ὡς νεώτερά μὲν ὁ τὴν ἐφάν ἐπιτροπεύων Κάσιος ἐπὶ τὸν Μάρκον βου- 15 xiii λεύοι, ὁ δὲ Ἡρώδης ἐπιπλήξειεν αὐτῷ δι' ἐπιστολῆς ὧδε ξυγκειμένης „Ἡρώδης Κάσιω· ἐμάνης.“ τήνδε τὴν ἐπιστολὴν μὴ μόνον ἐπίπληξεν ἡρώμεθα, ἀλλὰ καὶ ῥώμην ἀνδρὸς ὑπὲρ τοῦ βασιλέως τιθεμένου τὰ τῆς γνώμης ὅπλα.

Ὁ δὲ λόγος, ὃν διῆλθε πρὸς τὸν Ἡρώδην ὁ Δημόστρατος, ἐν θανμασίῳ δοκεῖ. ἰδέα δὲ αὐτοῦ ἢ μὲν τοῦ ἥθους μία, τὸ γὰρ ἐμβριθεὶς ἐκ προοιμίων ἐς τέλος διήκει τοῦ λόγου, αἱ δὲ 20 τῆς ἐρμηνείας ἰδέαι πολλαὶ καὶ ἀνόμοιαι μὲν ἀλλήλαις, λόγου δὲ ἄξιοι. ἔστω πού καὶ τὸ δι' Ἡρώδην παρὰ τοῖς βασιλέσιν εὐδοκίμειν τὸν λόγον, ἐπειδὴ ἀνὴρ τοιοῦτος ἐν αὐτῷ κακῶς ἤκουσεν. ἀλλ' ὅπως γε καὶ πρὸς τὰς λοιδορίας ἔρρωτο, δηλώσει καὶ τὰ πρὸς τὸν κύνα Πρωτέα λεχθέντα ποτὲ ὑπ' αὐτοῦ Ἀθήνησιν· ἦν μὲν γὰρ τῶν οὕτω θαρραλέως φιλοσοφούντων ὁ Πρωτεύς οὗτος, ὡς καὶ ἐς πῦρ ἑαυτὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ῥίψαι, ἐπηκολούθει δὲ τῷ Ἡρώδῃ κακῶς ἀγορεύων 25 αὐτὸν ἡμιβαρβάρῳ γλώττῃ· ἐπιστραφεὶς οὖν ὁ Ἡρώδης „ἔστω“, ἔφη „κακῶς με ἀγορεύεις, πρὸς τί καὶ οὕτως“; ἐπικειμένου δὲ τοῦ Πρωτέως ταῖς λοιδορίαις „γεγηράκαμεν“ ἔφη „σὺ μὲν κακῶς με ἀγορεύων, ἐγὼ δὲ ἀκούων“ ἐνδεικνύμενος δῆπου τὸ ἀκούειν μὲν, καταγελᾶν δὲ ὑπὸ τοῦ πε- 564 πείσθαι τὰς ψευδεῖς λοιδορίας μὴ περαιτέρω ἀκοῆς ἤκειν.

Ἐρμηνεύσω καὶ τὴν γλώτταν τοῦ ἀνδρὸς ἐς χαρακτῆρα ἰὼν τοῦ λόγου· ὡς μὲν δὴ Πολέμων 30 xiv καὶ Φαβωρίνον καὶ Σκοπελιανὸν ἐν διδασκάλοις ἑαυτοῦ ἤγε καὶ ὡς Σεκούνδῳ τῷ Ἀθηναίῳ ἐφοίτησεν, εἰρημένον μοι ἦδη, τοὺς δὲ κριτικούς τῶν λόγων Θεαγένη τε τῷ Κνιδίῳ καὶ Μουννατίῳ τῷ ἐκ Τραλλέων συνεγένετο καὶ Ταύρῳ τῷ Τυρίῳ ἐπὶ ταῖς Πλάτωνος δόξαις. ἡ δὲ ἀρμονία τοῦ

1. ἡμέρα om. cum lac. R. 2. ὡς ἐγὼ. 2. 3. δὴ om. e, m. 4. φίλε Ἡρώδης. h. 5. ἦν ποτε e, m. 6. γράφει. in e post hanc vocem lacuna paene dimidiati versus. ib. σοὶ δὲ. R, r, f, k. σὲ δὲ. β, 2, 3, E, ve. ib. ἐμοῦ om. R. 7. εὖνουν σοὶ. R. ib. μὴ ἡγεῖσθαι. f, q, k. ib. τῶν σῶν om. 2, 3 (p in mg. habet), e, m. 8. κολάσειεν αὐτοὺς. R. ἐπ' αὐτοὺς. r, f. ἐπ' αὐτοῖς. 5. 9. ἀπαίτει. R. 10. ἄστει om. cum lac. R. 11. ἀφικέσθαι καὶ μυηθῆναι. 2. venire et iniciari. Bonf. ib. σοῦ om. R. 12. οὕτως. g. οὕτω. h. ib. τίς ἂν οὕτω ποτὲ. R. τίς δ' ἂν οὖν ποτὲ. k. 13. εἰ ὃν. μ. ib. φνυγῇ ἐβαλλέν τε. r, f et q pr. m. φνυγῇ περιέβαλεν. q sec. m et k. ib. προσειρησθαι. p. προσέταξεν. p. ἔταξεν. 5.

15. δουλεύοι. v. 17. ἐμάνη. m, o. ib. τὴν δὲ ἐπιστολὴν. 2. ib. ἡγούμεθα. h. 21. πολλαὶ ἰδέαι. R. 22. ἐπ' αὐτῷ. R. ib. καλῶς. k. 23. δηλώσω ox, h. ib. τὴν κύνα. k. 24. τῶν ὄνων. R. 25. καὶ om. E. ib. ἐσπέρας. R. ib. ἐπικολούθει. β. 26. ἔστω, ἔφη. R, r, f, β. ἔστω φησί. 2, 3, E. ib. κακῶς μὲν. ox. 27. δὲ om. r. ib. λοιδορίας. h, g. 28. ἀγορεύων με κακῶς. f, q, k. κακῶς ἀγορεύων. 2. 30. καὶ om. 2, 3 (p. pr. m.), E. 31. ἑαυτοῦ. R, r, f, k. αὐτοῦ. β, 2, 3, E.

II, 1. §. 13, 14. p. 563, 564. = 68, 69, 70.

- λόγον ἱκανῶς κεκολασμένη καὶ ἡ δεινότης ἰφέρνησθαι μᾶλλον ἢ ἐγκειμένη κρότος τε σὺν ἀφελείᾳ καὶ κριτιάζουσα ἡχῶ καὶ ἔννοιαί οἱαὶ μὴ ἑτέρῳ ἐνδυνηθῆναι κωμική τε εὐγλωττία οὐκ ἐπέσακτος, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων, καὶ ἡδὺς ὁ λόγος καὶ πολυσχήματος καὶ εὐσχήμων καὶ σοφῶς ἐξαλλάττων τὸ πνεῦμά τε οὐ σφοδρόν, ἀλλὰ λείον καὶ καθεστῆκος καὶ ἡ ἐπίπαν ἰδέα τοῦ λόγου χροῦσθαι ψῆγμα
- 5 ποταμῷ ἀργυροδίνῃ ὑπανγάζον. προσέκειτο μὲν γὰρ πᾶσι τοῖς παλαιοῖς, τῷ δὲ Κριτία καὶ προσε-
τετήκει καὶ παρήγαγεν αὐτὸν ἐς ἡδὴ Ἑλλήνων τέως ἀμελούμενον καὶ περιορώμενον. βοώσης δὲ
ἐπ' αὐτῷ τῆς Ἑλλάδος καὶ καλούσης αὐτὸν ἕνα τῶν δέκα οὐχ ἡττήθη τοῦ ἐπαίνου μεγάλου δο-
565 κοῦντος, ἀλλ' ἀστειότατα πρὸς τοὺς ἐπαινέσαντας „Ἀνδοκίδου μὲν“ ἔφη „βελτίων εἰμί.“ εὐμαθέ-
στατος δὲ ἀνθρώπων γενόμενος οὐδὲ τοῦ μοχθεῖν ἡμέλησεν, ἀλλὰ καὶ παρὰ πότον ἐσπούδαζε καὶ
10 νύκτωρ ἐν τοῖς διαλείμμασι τῶν ὕπνων, ὅθεν ἐκάλουν αὐτὸν σιτευτὸν ῥήτορα οἱ ὀλιγωροὶ τε καὶ
λεπτοί. ἄλλος μὲν οὖν ἄλλο ἀγαθὸς καὶ ἄλλος ἐν ἄλλῳ βελτίων ἑτέρου, ὁ μὲν γὰρ σχεδιάσαι
θαυμάσιος, ὁ δὲ ἐκπονήσαι λόγον, ὁ δὲ τὰ ξυμπαντα ἀρίστα τῶν σοφιστῶν διέθετο καὶ τὸ παθη-
τικὸν οὐκ ἐκ τῆς τραγωδίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνθρωπίνων συνελέξατο. ἐπιστολαὶ δὲ πλείσται
Ἡρώδου καὶ διαλέξεις καὶ ἐφημερίδες ἐγγεγραμμέναι τε καὶ καίρια τὴν ἀρχαίαν πολυμαθίαν ἐν βραχεῖ
15 ἀπηνθισμένα. οἱ δὲ προσφέροντες αὐτῷ νέφ' ἐτι τὸ λόγον τινὸς ἐν Παιονίᾳ ἐκπεσεῖν ἐπὶ τοῦ αὐτο-
κράτορος ἡγνοῦσθαι μοι δοκοῦσιν, ὅτι καὶ Δημοσθένης ἐπὶ Φιλίππου λέγων ταῦτόν ἐπαθεν.
καὶ κείνος μὲν ἦκων Ἀθήναζε τιμὰς προσήγει καὶ στεφάνους ἀπολωλυίας Ἀθηναίους Ἀμφιπόλεως,
Ἡρώδης δὲ, ἐπεὶ τοῦτο ἐπαθεν, ἐπὶ τὸν Ἴστρον ἦλθεν ὡς ῥίψων ἑαυτόν, τοσοῦτον γὰρ αὐτῷ
περιῆν τοῦ ἐν λόγοις βούλεσθαι ὀνομαστῶ εἶναι, ὡς θανάτου τιμᾶσθαι τὸ σφαλῆναι.
- xv 20 Ἐτελεύτα μὲν οὖν ἀμφὶ τὰ ἕξ καὶ ἑβδομήκοντα ξυντακῆς γενόμενος. ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ
ἐν τῷ Μαραθῶνι καὶ ἐπισκήφαντος τοῖς ἀπελευθέροις ἐκεῖ θάπτειν Ἀθηναῖοι ταῖς τῶν ἐφήβων
χερσὶν ἀρπάσαντες ἐς ἄστὺ ἤνεγκαν προαπαντῶντες τῷ λέγει πᾶσα ἡλικία δακρύοις ἅμα καὶ ἀνευ-
566 φημοῦντες, ὅσα παῖδες χρηστοῦ πατρὸς χρευσάμεντες, καὶ ἔθαψαν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ ἐπιγράψαν-
τες αὐτῷ βραχὺ καὶ πολὺ ἐπίγραμμα τόδε·

25

Ἀττικοῦ Ἡρώδης Μαραθῶνιος, οὗ τάδε πάντα
κείται τῷδε τάφῳ, πάντοθεν εὐδύμιος.

τοσαῦτα περὶ Ἡρώδου τοῦ Ἀθηναίου, τὰ μὲν εἰρημένα, τὰ δὲ ἡγνοημένα ἑτέροις.

β'. Ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Θεόδοτον καλεῖ με ὁ λόγος. Θεόδοτος μὲν προὔστη καὶ τοῦ Ἀθη-
ναίων δήμου κατὰ χρόνους, οὗς προσέχρονον Ἡρώδῃ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐς ἀπέχθειαν φανεράν οὐδε-

1. ἐφέρνησθαι. R, π. ib. ἀσφαλεία. p. E. ἀσφαλεία. φ. 2. μὴ ἑτέρων. R. ib. καὶ οὐκ. 2. ib. ἐπίσακτος. μ, g.
3. πολυσχήματος. r, f et q a pr. m. β. πολυσχημος. R. πολυσχημάτιστος q a sec. m. k, 2, 3, E. ib. εὐσχήμων. ox.
εὐσχήμων. 5. ib. σοφός. h. σαφῶς. 5. Scr. σοφῶς. 5. ὑπανγάζων. R, r, k. ib. προσετήκει. β, v, h. 6. αὐτὸ. r.

ib. τε ὡς. ox. 7. ἐπ' αὐτόν. 3, E. ib. αὐτόν om. μ. ib. ὅ τῶν i. β. 3. ἐπαινέσαντας Ἑλλήνας. R. ib. Ἀνδοκί-
μου. β. ib. εὐμαθέστερος. R. 9. μοχθεῖν. r, f, q, k. πονεῖν. R, β, 2, 3, E. ib. παρὰ πότον. R, r, β et p ex corr.
παρὰ πότων. f, k. περὶ πότον. 2, 3, E. 10. ὀλιγώτεροι. π. ὀλίγοι. g. 11. ἄλλῳ. R, 2, 3, e, m. 12. ἀρίστος
ὦν. R. ἀρίστα. r, β. ἀρίστος. 5. ib. σοφιστῶν διέθετο. β. σοφιστῶν. 5. 13. μόνῃς. R. ib. ἀνθρώπων. ox, h. 14. καὶ
καίρια. r, f, q, k. καὶ καίρια. R. καίρια. β, 2, 3, E. ib. πολυμαθίαν. 1. πολυμάθειαν. 2, 3, E. 15. ἀπηνθισμα ox,
e et m. in mg. ib. νέφ' ἐτι. R, r, f, k. νέφ' ὄντι. q ex corr. β, 2, 3, E. ib. τὸ λόγον τινὸς ἐν Παιονίᾳ ἐκπεσεῖν.
r, f, k. τοῦ λόγον τινὸς. q ex corr. ἐν Παιονίᾳ τὸ λόγον τινὸς ἐκπεσεῖν. R, β, 2, 3, E. (ἐν Παιονίᾳ. f, E.).
16. ταῦτα. R. 19. ὀνομαστῶν. R.

20. ἀμφὶ om. f, k. ib. ξυντακῆς. R. 22. ἀνευφημοῦντες. r, f, q, k. εὐφημοῦντες. R, β, 2, 3, E. 23. ἐπὶ
χρηστοῦ. q, k et f ante corr. 24. ἐπιγράμμα τὸ δὲ ἐπίγραμμα. 2, 3, e, m. 25. Μαραθῶνιος τάδε. π, g.

28. Θεόδοτος μὲν προὔστη καὶ. r. Θεόδοτος προὔστη. sic suprascr. et in mg. γρ. καὶ οὗτος. f. Θεόδοτος μὲν
προὔστη. k. οὗτος προὔστη μὲν καὶ. R. οὗτος προὔστη. β. οὗτος προὔστη μὲν. 2, 3, E. 29. καταχρόνους. r.
ib. ἀπαπέχθειαν. r.

μίαν τῷ ἀνδρὶ ἀφίκετο, ἀλλ' ἀφανῶς αὐτὸν ὑπεκάθητο δεινὸς ὢν χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν, καὶ γὰρ δὴ καὶ τῶν ἀγοραίων εἰς οὗτος· τοῖς γοῦν ἀμφὶ τὸν Δημόστρατον οὕτω ξυνεκέκρατο, ὥς καὶ ξυνάρασθαι σφισι τῶν λόγων, οὓς ἐξεπόνουν πρὸς τὸν Ἡρώδην. προὔστη δὲ καὶ τῆς Ἀθηναίων νεότητος πρῶτος ἐπὶ ταῖς ἐκ βασιλέως μυρίαῖς. καὶ οὐ τοῦτό πω λόγου ἄξιον, οὐδὲ γὰρ πάντες οἱ ἐπιβατεύοντες τοῦ θρόνου τούτου λόγου ἄξιοι, ἀλλ' ὅτι τοὺς μὲν Πλατωνείους καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Στοᾶς καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ Περιπάτου καὶ αὐτοῦ Ἐπικούρου προσέταξεν ὁ Μάρκος τῷ Ἡρώδῃ κρῖναι, τὸν δὲ ἄνδρα τούτον ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὸν δόξης αὐτὸς ἐπέκρινε τοῖς νέοις ἀγωνιστὴν τῶν πολιτικῶν προσειπὼν λόγων καὶ ῥητορικῆς ὄφελος. ὁ ἀνὴρ οὗτος Αὐλιανῶν μὲν ἀκροατῆς, Ἡρώδου δὲ οὐκ ἀνήκοος. ἐβίω μὲν οὖν ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα δυοῖν ἔτοιν κατασχὼν τὸν θρόνον, τὴν δὲ ἰδέαν τῶν λόγων ἀποχρῶν καὶ τοῖς δικανικοῖς καὶ τοῖς ὑπερσοφιστεύουσιν. 567

γ'. Ὀνομαστὸς ἐν σοφισταῖς καὶ Ἀριστοκλῆς ὁ ἐκ τοῦ Περγάμου, ὑπὲρ οὗ δηλώσω, ὅποσα τῶν πρεσβυτέρων ἤκονον· ἐτέλει μὲν γὰρ ἐς ὑπάτους ὁ ἀνὴρ οὗτος, τὸν δὲ ἐκ παίδων ἐς ἡβὴν χρόνον τοὺς ἀπὸ τοῦ Περιπάτου φιλοσοφῆσας λόγους ἐς τοὺς σοφιστὰς μετεργύη θαμίζων ἐν τῇ Ῥώμῃ τῷ Ἡρώδῃ διατιθεμένῳ σχεδίου λόγους. ὃν δὲ ἐφιλοσόφει χρόνον ἀνυμνηρὸς δοκῶν καὶ τραχὺς τὸ εἶδος καὶ δυσπινύς τὴν ἐσθῆτα ἡβρυνε καὶ τὸν ἀνυμνὸν ἀπετρέψατο ἡδονὰς τε, ὅποσαι λυρῶν τε καὶ αὐλῶν καὶ εὐφωνίας εἰδί, πάσας ἐσηγάγετο ἐπὶ τὴν διαίταν, ὥσπερ ἐπὶ θύρας αὐτῷ ἡκούσας, τὸν γὰρ πρὸ τοῦ χρόνου οὕτω κεκολασμένος ἀτάκτως ἐς τὰ θέατρα ἐφοῖτα καὶ ἐπὶ τὴν τούτων ἡγῶ. εὐδοκίμοῦντι δὲ αὐτῷ κατὰ τὸ Πέργαμον κάζηρημένῳ πᾶν τὸ ἐκείνῃ Ἑλληνικὸν ἐξελαύνων ὁ Ἡρώδης ἐς Πέργαμον ἔπεμψε τοὺς ἑαυτοῦ ὁμιλητὰς πάντας καὶ τὸν Ἀριστοκλέα ἦρεν, ὥσπερ τις Ἀθηναῖς ψῆφος. ἡ δὲ ἰδέα τοῦ λόγου διανυγῆς μὲν καὶ ἀττικίζουσα, διαλέγεσθαι δὲ ἐπιτηδεῖα μᾶλλον ἢ ἀγωνίζεσθαι, χολή τε γὰρ ἄπεστι τοῦ λόγου καὶ ὀρμαὶ πρὸς βραχὺ αὐτῇ τε ἡ ἀττικίσις, εἰ παρὰ τὴν τοῦ Ἡρώδου γλωττίαν βασιανίζοιτο, λεπτολογεῖσθαι δόξει μᾶλλον ἢ κρότον τε καὶ ἡχοῦς ξυγκεῖσθαι. ἐτελεύτα δὲ ὁ Ἀριστοκλῆς μεσαιπόλιος, ἄρτι προσβαίνων τῷ γηράσκειν. 568

δ'. Ἀντίοχον δὲ τὸν σοφιστὴν αἱ Κιλικίων Αἰγαὶ ἠνεγκαν οὕτω τι εὐπατριδὴν, ὥς νῦν ἔτι τὸ ἀπ' αὐτοῦ γένος ὑπάτους εἶναι. αἰτίαν δὲ ἔχων δειλίας, ἐπεὶ μὴ παρήει ἐς τὸν δῆμον, μηδὲ ἐς τὸ κοινὸν ἐπολίτευεν, „οὐχ ὑμᾶς“, εἶπεν „ἀλλ' ἑμαυτὸν δέδοικα“, εἰδὼς πού τὴν ἑαυτοῦ χολὴν ἄκρατὸν τε καὶ οὐ καθεκτὴν οὔσαν. ἀλλ' ὅμως ὠφέλει τοὺς ἀστούς ἀπὸ τῆς οὐσίας, ὅ τι εἴη δυνατός, σίτον τε ἐπιιδιούς, ὅποτε τούτου δεομένους αἰσθοίτο, καὶ χρήματα ἐς τὰ πεποννηκότα τῶν ἔργων. τὰς δὲ πλείους τῶν νυκτῶν ἐς τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱερὸν ἀπεκάθευδεν ὑπὲρ τε 30

1. ἀφίκετο. β. ib. αὐτῶν. γ. sed corr. ib. τοῖς πράγμασι. 1. πράγμασι. 2, 3, E. 3. ξυνάρασθαι. γ. ib. σφί-
σαν. f. ib. προέστη. β. E. 4. πρῶτος om. β. ib. αὐτὸς τοῖς ἐκ βα. μυρίαῖς. R. ib. οὐ τοῦτό πω. R, γ, f, β. οὐ
τοῦτό πω. 2, 3, E. ib. οὐδὲ γὰρ. R, γ. οὐδὲ. β. οὐ γὰρ. γ. 5. ἄξιον. μ. οὐδὲ — ἄξιοι om. γ. ib. Πλατωνείους. 1.
6. στοᾶς φιλοσόφους. R. ib. τοὺς ἀπὸ om. R, β, 2, 3, E. ib. αὐτοῦ τοῦ. μ, γ. αὐτὸν. γ. 7. ἀπέκρινε. γ, π.
8. ὄφελος. κ. ib. ὁ ἀνὴρ. γ, β. ὁ δ' ἀνὴρ. γ. 9. μὲν οὖν. 1. μὲν. 2, 3, E. ib. ἐπὶ τὰ. γ. ὑπὸ τὰ. γ. ἐς τὰ. π.
12. ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐς ὑπάτους. R. ib. ἐκ τῶν παίδων. R, γ. 14. ἀνυμνηρὸς. R. 15. ἡδονὰς τε. R, γ, f, β, γ.
ἡδονὰς δὲ. γ. 16. εὐφωνία. π, γ. ib. ὡς R. 17. καὶ ἀτάκτως. γ. 18. ἐκείνῃ om. β, 2, 3, E. p habet a sec. m.
ib. κάζηρημένῳ — Πέργαμον om. γ. 19. ἔπεμψε. R. 20. ἦρας. R. εἰδεν. e, m. ib. τῆς Ἀθηναῖς ψῆφον. μ, γ.
21. σχολή. R, β, 2, γ, e et m. in mg. ib. ἀπέστη. R, f, β, 2, γ, e. ib. προσβραχὺ. γ. προβραχὺ. R. 22. τὴν
τοῦ. f. τὴν om. τοῦ. γ. nisi quod etiam τὴν om. γ. ib. γλώττιαν. E. ib. δόξει μᾶλλον. R, γ, f, k. μᾶλλον δόξει.
β, 2, 3, E. 23. ὁ om. R. ib. προσβαίνων. R, γ, k, ox, π. 24. τὸ. γ.
25. Αἰγε. γ. ib. αἱ om. R. ib. οὕτω τοι. μ, γ, π. 26. ἐπεὶ μὴ. R, β. ἐπειδὴ μὴ. p post corr. ἐπεὶ μὴδὲ. γ.
ib. παρείη. γ. 28. ἀκράτητον. R. ib. οὐκ ἀνεκτὴν. π. ib. τοὺς ἀστούς. p ex corr. τοὺς αὐτούς. 1. τοὺς Αἰγαίους.
2, 3, E. ib. ὅ τι εἴη δυνατός. R, β, f, k. ὅ εἴη δυνατός. γ cum lac. ὅ τι ἡδύνατο. 2, 3, E. 29. σίτον τε. R.
ib. τούτους. R. 30. ἀπεκάθευδεν. 1. ὑπεκάθευδεν. 2, 3, E.

ὀνειράτων ὑπὲρ τε ξυνουσίας, ὁπόση ἐργηγορότων τε καὶ διαλεγομένων ἀλλήλοις, διελέγετο γὰρ αὐτῷ ἐργηγορότι ὁ θεὸς καλὸν ἀγώνισμα ποιούμενος τῆς ἑαυτοῦ τέχνης τὸ τὰς νόσους ἐρύκειν τοῦ Ἀντιόχου.

- II Ἀκροατῆς ὁ Ἀντίοχος ἐν παισὶ μὲν Λαοδάνου τοῦ Ἀσσυρίου, προῖων δὲ ἐς τὰ μειράκια Διο-
 5 νυσίου ἐγένετο τοῦ Μιλησίου κατέχοντος ἤδη τὴν Ἐφεσίαν. διελέγετο μὲν οὖν οὐκ ἐπιτηδείως,
 569 φρονιμώτατος δ' ἀνθρώπων γενόμενος διέβαλλεν αὐτὸ ὡς μειρακιῶδες, ἵνα ὑπερεωρακῶς αὐτοῦ
 μᾶλλον ἢ ἀπολειπόμενος φαίνοιτο, τὰ δὲ ἀμφὶ μελέτην ἐλλογιμώτατος· ἀσφαλῆς μὲν γὰρ ἐν ταῖς
 κατὰ σχῆμα προηγμέναις τῶν ὑποθέσεων, σφοδρὸς δὲ ἐν ταῖς κατηγορίαις καὶ ἐπιφοραῖς, εὐπρεπὴς
 δὲ τὰς ἀπολογίας καὶ τῷ ἡθικῷ ἰσχύων, καὶ καθάπαξ τὴν ἰδέαν τοῦ λόγου δικανικῆς μὲν σοφιστι-
 10 κώτερος, σοφιστικῆς δὲ δικανικώτερος. καὶ τὰ πάθη ἄριστα σοφιστῶν μετεχειρίσατο, οὐ γὰρ
 μονωδίας ἀπεμήκνυνεν, οὐδὲ θρήνους ὑποκειμένους, ἀλλ' ἐβραχυλόγει αὐτὰ ξὺν διανοαῖς λόγου
 κρείττοσιν, ὥς ἔκ τε τῶν ἄλλων ὑποθέσεων δηλοῦνται καὶ μάλιστα ἐκ τῶνδε· κόρη βιασθεῖσα
 θάνατον ἥσθηται τοῦ βιασαμένου, μετὰ ταῦτα γέρονε παιδίον ἐκ τῆς βίας καὶ διαμιλλῶνται οἱ
 πάπποι, παρ' ὁποτέρῳ τρέφοιτο τὸ παιδίον. ἀγωνιζόμενος οὖν ὑπὲρ τοῦ πρὸς πατρός πάππου
 15 „ἀπόδος“ ἔφη „τὸ παιδίον, ἀπόδος ἤδη, πρὶν γεύσῃται μητροφῶν γάλακτος.“
 ἡ δὲ ἑτέρα ὑπόθεσις τοιαύτη· τύραννον καταθέμενον τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῷ ἐκλελύσθαι ἀπέκτεινέ τις
 εὐνοῦχος ὑπ' αὐτοῦ γενοῦς καὶ ἀπολογεῖται ὑπὲρ τοῦ φόνου. ἐνταῦθα τὸ μάλιστα ἐρωσμένον
 τῆς κατηγορίας τὸν περὶ τῶν σπονδῶν λόγον ἀπεώσατο περὶνοῖαν ἐγκαταμίξας τῷ πάθει· „τίσι
 γὰρ“ ἔφη „ταῦτα ὁμολόγησε; παισὶ γυναικοῖς μειρακίοις πρεσβύταις ἀνδράσιν·
 20 ἐγὼ δὲ ὄνομα ἐν ταῖς συνθήκαις οὐκ ἔχω.“ ἄριστα δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν Κορητῶν ἀπολελόγη-
 ται τῶν κρινόμενων ἐπὶ τῷ τοῦ Διὸς σήματι φυσιολογία τε καὶ θεολογία πάσῃ ἐναγωνισάμενος
 570 λαμπρῶς. τὰς μὲν οὖν μελέτας αὐτοσχεδίους ἐποιεῖτο, ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ φροντισμάτων, ὥς ἑτερά
 τε δηλοῖ τῶν ἐκείνου καὶ μάλιστα ἡ ἱστορία, ἐπίδειξιν γὰρ ἐν αὐτῇ πεποιήται λέξεώς τε καὶ
 ἱστορίας, ἐσποίων ἑαυτὸν καὶ τῷ φιλοκαλεῖν. περὶ δὲ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀνδρός, οἱ μὲν ἐβδομη-
 25 κοντούτην τεθνάναι αὐτόν, οἱ δὲ οὐπώ, καὶ οἱ μὲν οἴκοι, οἱ δὲ ἑτέρωθεν.

Εἰ. Ἀλεξάνδρῳ δέ, ὃν Πηλοπλάτωνα οἱ πολλοὶ ἐπωνόμαζον, πατρὶς μὲν ἦν Σελεύκεια πόλις οὐκ ἀφανὴς ἐν Κιλικίᾳ, πατὴρ δὲ ὁμώνυμος καὶ τοὺς ἀγοραίους λόγους ἱκανώτατος, μήτηρ δὲ περιττὴ τὸ εἶδος, ὥς αἱ γραφαὶ ἐρμηνεύουσι, καὶ προσφερὴς τῇ τοῦ Εὐμήλου Ἑλένη· Εὐμήλου

2. αὐτῷ. 1. αὐτῷ καὶ. 2, 3, E. ib. τὸ τε νόσους. k. νήσους. p pr. m. 3. ἐρύκειν τοῦ Ἀντιόχου. R. τοῦ Ἀντιόχου ἐρύκειν. 5.

4. ἀκροατῆς Ἀντίοχος. 2, E. ib. μυράκια. r. k. 5. τοῦ ἐγένετο. r sic del. art. ἐγένετο om. β, 2, 3, e, m. Excidit τοῦ. ib. τῶν Ἐφεσίων om. 2. 6. διέβαλλεν. π. αὐτὸ om. 2, π, g, e, m. 7. ἀπολειπόμενος. 1. ὑπολειπόμενος. p ex corr. λειπόμενος. 2, φ, π, g, E. ib. μελέτην. 1. μελέτας. 2, 3, E. ib. ἐλλογιμώτατος ἐστίν. 2, 3, E. 11. ἀπεκύν-
 μενεν. r. ἀπεκύναιεν. R, f. ἀπεμνήκνυνεν. q sic not. ἀπεμνήκνυνεν. k. ἀπεμήκνυνεν. β, 2, 3, E. 14. τρέφοιτο τὸ παι-

δίον. R. τρέφοιτο. ve. τρέφοιτο ἄν. 5. 15. γεύσεται. v, p, π. 16. κατὰ τὴν. R. ib. ἐκλελύσθαι. μ, v, J. inter sol-
 vendum. Bonf. ἐκλελῆσθαι. cett. C (ἐκλελῆσθαι g) et E. 17. ἐρωσμένων. r. ἐρώμενον. R. 18. τὸ περὶ. R, r.
 ib. σπονδῶν Spengel. σπονδαίων, C, E. ib. λόγων. R. ib. ἀπεώσατο. R. ib. τοῖσι γὰρ. v. 19. ἔφη om. 2, 3,

α
 e, m. ib. ὁμολόγησε. p sic corr. ib. παισὶ; γυναικοῖς; et sic porro E. ib. μειρακίοις. E. 20. δὲ ὑπὲρ. R.
 ib. Κορητῶν. π. 21. τοῦ om. R, π, g. 22. μὲν οὖν. p, r om. in lac. δὲ 5. ib. ἔμελλε. f, q. ib. αὐτῷ δὲ. f. αὐτῷ
 om. e, m. ib. φροντισμάτων. R. 23. ἐπίδειξιν τε. R. ib. ἱστορίας. C, E. Fo: θεωρίας. 24. ποιῶν. f. ib. ἐς αὐτόν.
 C, e, m. ἐς αὐτὴν. o. Scr.: ἑαυτὸν. ib. καὶ τῷ. r. καὶ τὸ. 5. ib. περὶ δὲ τῆς. q, k. περὶ τῆς. f. περὶ R, r, β, 2,
 3, e, m. περὶ δὲ. o. ib. ἐβδομηκοντάτην. f, k.

26. Σελεύκεια. ox. 27. ἐν ηλικίᾳ. g. ib. μήτηρ δὲ. v. μήτηρ. 5.

II, 4, § 2, 5. § 1. p. 569. 570. = 73. 74.

γὰρ τις Ἑλένη γέγραπται οἷα ἀνάθεμα εἶναι τῆς Ῥωμαίων ἀγορᾶς. ἐρασθῆναι τῆς γυναικὸς ταύτης καὶ ἑτέρους μὲν, ἐπιδήλως δὲ Ἀπολλωνίων φασὶ τὸν Τυανέα, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπαξιῶσαι, τῷ δὲ Ἀπολλωνίῳ ξυγγενέσθαι δι' ἔρωτα εὐπαιδίας, ἐπειδὴ θειότερος ἀνθρώπων. τοῦτο μὲν δὴ ὁπόσοις τρόποις ἀπίθανον, εἴρηται σαφῶς ἐν τοῖς ἐς Ἀπολλώνιον. Θεοειδὴς δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ περιβλεπτοὺς ξὺν ὄρῳ, γενειὰς τε γὰρ ἦν αὐτῷ βοστρυχώδης καὶ καθευμένη τὸ μέτριον ὄμμα τε ἄβρὸν καὶ μέγα καὶ ῥίς ξύμμετρος καὶ ὀδόντες λευκότετοι δάκτυλοί τε εὐμήκεις καὶ τῇ τοῦ λόγου ἡνία ἐπιπρέποντες, ἦν δὲ αὐτῷ καὶ πλοῦτος δαπανώμενος ἐς ἡδονὰς οὐ μεμπτάς.

Ἐς δὲ ἄνδρας ἦκων ἐπρέβενε μὲν ὑπὲρ τῆς Σελευκείας παρὰ τὸν Ἀντωνίνον, διαβολὰ δὲ ἐπ' αὐτὸν ἐφοίτησαν, ὥς νεότητα ἐπιποιούντα τῷ εἶδει. ἦττον δὲ αὐτῷ προσέχειν δοκούντος τοῦ βασιλέως ἐπάρας τὴν φωνὴν ὁ Ἀλέξανδρος „πρόσεχέ μοι“, ἔφη „Καῖσαρ.“ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ παροξυνθεὶς πρὸς αὐτὸν ὥς θρασυτέρῳ τῇ ἐπιστροφῇ χρησάμενον „προσέχω“ ἔφη „καὶ ξυνήμι σου“ σὺ γὰρ“ ἔφη „ὁ τὴν κόμην ἄσκων καὶ τοὺς ὀδόντας λαμπρύνων καὶ τοὺς ὄνυχας ξέων καὶ τοῦ μύρου ἀεὶ πνέων.“

Τὸν μὲν δὴ πλείστον τοῦ βίου τῇ τε Ἀντιοχείᾳ ἐνεσπούδαζε καὶ τῇ Ῥώμῃ καὶ τοῖς Ταρσοῖς καὶ νῇ Δία Αἰγύπτῳ πάσῃ, ἀφίκετο γὰρ καὶ ἐς τὰ τῶν Γυμνῶν ἡθῆ. αἱ δὲ Ἀθήνησι διατριβαὶ τοῦ ἀνδρὸς ὀλίγαι μὲν, οὐκ ἄξια δὲ ἀγνοεῖσθαι. ἐβάδιζε μὲν γὰρ ἐς τὰ Παιονικὰ ἔθνη κατακληθεὶς ὑπὸ Μάρκου βασιλέως ἐκεῖ στρατεύοντος καὶ δεδωκότος αὐτῷ τὸ ἐπιστέλλειν Ἑλλησιν, ἀφικόμενος δὲ ἐς τὰς Ἀθήνας, ὁδοῦ δὲ μήκος τοῦτο οὐ μέτριον τῷ ἐκ τῆς ἐφᾶς ἐλαύνοντι, „ἐνταῦθα“ ἔφη „γόνυ κάμψωμεν.“ καὶ εἰπὼν τοῦτο ἐπήγγειλε τοῖς Ἀθηναίοις αὐτοσχεδίους λόγους ἐρῶσιν αὐτοῦ τῆς ἀκροάσεως. ἀκούων δὲ τὸν Ἡρώδην ἐν Μαραθῶνι διαιτώμενον καὶ τὴν νεότητα ἐπακολουθοῦσαν αὐτῷ πᾶσαν γράφει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν αἰτῶν τοὺς Ἕλληνας, καὶ ὁ Ἡρώδης „ἀφίξομαι“ ἔφη „μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ αὐτός.“ ξυνελέγοντο μὲν δὴ ἐς τὸ ἐν τῷ Κεραμεικῷ θέατρον, ὃ δὴ ἐπωνόμασται Ἀγριππείον, προιούσης δὲ ἡδὴ τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἡρώδου βραδύνοντος ἡσχαλλόν οἱ Ἀθηναῖοι ὥς ἐλκυομένης τῆς ἀκροάσεως καὶ τέχνην αὐτὸ ᾤοντο, ὅθεν ἀνάγκη τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο παρελθεῖν ἐπὶ τὴν διάλεξιν καὶ πρὶν ἥκειν τὸν Ἡρώδην. ἡ μὲν δὴ διάλεξις ἔπαινοι ἦσαν τοῦ ἄστεος καὶ ἀπολογία πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ τοῦ μήπω πρότερον παρ' αὐτοὺς ἀφίχθαι, εἶχε δὲ καὶ τὸ ἀποχρῶν μήκος, Παναθηναικοῦ γὰρ λόγον ἐπιτομὴ εἰκαστο. εὐσταλὴς δὲ οὕτω τοῖς Ἀθηναίοις ἔδοξεν, ὥς καὶ βόμβον διελθεῖν αὐτῶν ἐτι σιωπῶντος ἐπαινεσάντων αὐτοῦ τὸ εὖσχημον. ἡ μὲν δὲ νενικηκυῖα ὑπόθεσις ὁ τοὺς Σκύθας ἐπανάγων ἐς τὴν προτέραν πλάνην, ἐπειδὴ πόλιν οἰκούντες νοσοῦσι, καιρὸν δ' ἐπισχῶν βραχὺν ἀνεπήδησε τοῦ θρόνου φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καθάπερ εὐαγγέλια ἐπάγων τοῖς ἀκροαμένοις ὧν

1. οἷα. C praeter g et E. ib. ἀνάθεμα. R, r, q, Θ, s, v. ἀνάθημα. s. ib. Συμμετρίας. Θ. ib. μὲν γὰρ τῆς. v. μὲν τῆς. μ, ox, 3, E. 2. Ἀπολλώνιον δὲ. r, f, q, k. Ἀπολλωνίων τε. R. 3. εὐπαιδείας. f, k. 4. δὲ om. g. 5. ξὺν ὄρῳ. β. τὴν ὄραν. π. ib. αὐτῶν. k. ib. καθευμένη. v. 6. καὶ ῥίς. R, r, f, k. ῥίς. β, 2, 3, E (ῥίς. μ). ib. εὐξύμμετρος. k. 7. ἐπιπρέποντες. e, m. ib. καὶ αὐτῷ. p corr. sec. m.

8. παρὰ τὸν Ἀντωνίνον. R. παρὰ τὸν πρότον Ἀ. s. ib. δὲ αὐτὸν. R. 9. ἐπιποιούντι. f, k. ib. τῷ om. R. 11. ἐπιστροφῇ. R, r, f, k. φωνῇ. β, 2, 3, E. ib. προσέχω. φη. R. ib. ἔφη, συνήμι. e, m. 12. γὰρ ἔφη. R. γὰρ. s.

14. τὸν μὲν. r, f. τὸ μὲν. s. E. ib. τε om. π, g, E. ib. ἐνεσπούδαζε. g. ἐσπούδαζε. p ex corr. E. 15. γὰρ ἐς. R, π, g, E. 16. ἐβάδιζε μὲν ἐς. 2. ib. ἴσ. παρακληθεὶς. m. Malim μετακληθεὶς. 17. στρατεύσαντος. R. 18. τοῦτο μέτριον. R. ib. τὸ ἐκ. e. 19. κάμψωμεν. π, g. 20. διαιτούμενον. R. διαιτώμενον ἐν Μαραθῶνι. f, q, k, o. 21. καὶ ὁ Ἡρώδης. 1, p ex corr. π, g. ὁ δὲ Ἡ. 2. ἐπεὶ ὁ Ἡρ. φ, e, et m (ubi mg. ἴσ. ἐπειτα [ἦ] ἐκεῖ), E. ἐφ' ἧ. o ex conj. Salm. 22. καὶ om. π, g. ib. μὲν om. v. μὲν δὴ om. μ. ib. ἐς τὸ om. v. ib. τῷ om. R. 24. ἡσχαλον. f, β, g. ib. ὥς om. β. ib. αὐτῷ. g, e, m, E. 26. ἀπολογίας. r, f ἀπολογία. E, E. 27. παρ' αὐτοὺς. r. παρ' αὐτάς. β. παρ' αὐτοῖς. R, f, q, k. πρὸς αὐτοὺς. 2, 3, E. E. ib. εἶχε δὲ καὶ. R. εἶχεν δὲ. r, f. εἶχε δὲ. k. ib. τὸ in R suprascr. habent r, f, k et p ex corr. at β, 2, 3, E om. 30. τοὺς προτέραν. r. ib. καιρὸν τε. k. καιρὸν ἐπισχῶν om. δὲ. R, r, f.

εἰπεῖν ἔχοι. προϊόντος δὲ αὐτῷ τοῦ λόγου ἐπέστη ὁ Ἡρώδης Ἀρκάδι πύλας τὴν κεφαλὴν σκιάζων, ὥς ἐν ὄρῳ θέρους εἰώθει Ἀθήνησιν, ὥς δὲ πού καὶ ἐνδεικνύμενος αὐτῷ τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἦκειν. καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐνθεν ἑλὼν διελέχθη μὲν ἐς τὴν παρουσίαν τοῦ ἀνδρὸς ὑποσέμνῳ τῇ λέξει καὶ ἡκούσῃ, ἐπ' αὐτῷ δὲ ἔθετο, εἴτε βούλοιτο τῆς ἡδὴ σπουδαζομένης ὑποθέσεως ἀκροᾶσθαι, εἴτε ἑτέραν αὐτὸς δοῦναι. τοῦ δὲ Ἡρώδου ἀναβλέψαντος ἐς τοὺς ἀκροωμένους καὶ εἰπόντος, ὥς ποιή-
 5 σοι, ὅπερ ἂν ἐκείνοις δόξῃ, πάντες ξυνεπένευσαν ἐς τὴν τῶν Σκυθῶν ἀκρόασιν, καὶ γὰρ δὴ καὶ λαμπρῶς διῆμι τὸν ἄγωνά, ὥς δηλοῖ τὰ εἰρημένα. θαυμασίαν δὲ ἰσχὺν ἐνεδείξατο καὶ ἐν τοῖσδε·
 10 τὰς γὰρ διανοίας τὰς πρὶν ἦκειν τὸν Ἡρώδη λαμπρῶς αὐτῷ εἰρημένας μετεχειρίσατο ἐπιστάντος οὕτω τι ἑτέρα λέξει καὶ ἑτέροις ὅσμοις, ὥς τοῖς δεύτερον ἀκροωμένοις μὴ διλογεῖν δόξαι. τὸ
 15 γοῦν εὐδοκιμώτατα τῶν πρὶν ἐπιστῆναι τὸν Ἡρώδη εἰρημένων „ἐστὸς καὶ τὸ ὕδωρ νοσεῖ“
 573 μετὰ ταῦτα ἐπιστάντος ἑτέρα δυνάμει μεταλαβὼν „καὶ ὕδατων“ εἶπεν „ἡδὴ τὰ πλανώμενα.“
 κἀκεῖνα τῶν Ἀλεξάνδρου Σκυθῶν „καὶ πηγνυμένου μὲν Ἰστροῦ πρὸς μεσημβρίαν ἡλαυνον, λυομένου δὲ ἐχώρουν πρὸς ἄρκτον ἀκέραιος τὸ σῶμα καὶ οὐχ ὥσπερ
 νυνὶ κείμενος. τί γὰρ ἂν πάθοι δεινὸν ἄνθρωπος ταῖς ὥραις ἐπόμενος;“ ἐπὶ
 20 τελευτῇ δὲ τοῦ λόγου διαβάλλων τὴν πόλιν ὥς πνιγρὸν οἰκητήριον τὸ ἐπὶ πᾶσιν ὧδε ἀνεφθέρξατο.
 „ἀλλ' ἀναπέτασον τὰς πύλας, ἀναπνεῦσαι θέλω.“ προσδραμὼν δὲ τῷ Ἡρώδῃ καὶ
 περισχὼν αὐτὸν „ἀντεφροστιάσόν με“ ἔφη. καὶ ὁ Ἡρώδης „τί δὲ οὐ μέλλω“ εἶπεν „λαμπρῶς οὕτως
 ἐστιάσαντα“· διαλυθείσης δὲ τῆς ἀκροάσεως καλέσας ὁ Ἡρώδης τῶν ἑαυτοῦ γνωρίμων τοὺς ἐν
 ἐπιδόσει ἡρώτα, ποίος τις αὐτοῖς ὁ σοφιστὴς φαίνοιτο, Σκέπτου δὲ τοῦ ἀπὸ τῆς Κορίνθου τὸν
 25 μὲν πηλὸν εὐρηκέναι φήσαντος, τὸν δὲ Πλάτωνα ζητεῖν, ἐπισκώπτων αὐτὸν ὁ Ἡρώδης „τουτὶ“
 ἔφη „πρὸς μηδέναι εἴπης ἕτερον, σεαυτὸν γὰρ“ ἔφη „διαβάλλεις ὥς ἀμαθῶς κρίνοντα, ἐμοὶ δὲ
 ἔπον μᾶλλον ἡγουμένῳ αὐτὸν σκοπελιανὸν νήφοντα.“ ταυτὶ δὲ ὁ Ἡρώδης ἐχαρκτηρίζε καθεωρα-
 κῶς τὸν ἄνδρα κεκραμένῃν ἐρημνείαν ἐφαρμόζοντα τῇ περὶ τὰς σοφιστικὰς ἐννοίας τόλμῃ. ἐπι-
 30 δεικνύμενος δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τὴν τε ἡγῶ τῆς διαλέξεως προσήρεν, ἐπειδὴ ἐρίγνωσκε τούτῳ καὶ
 25 μάλιστα χαίροντα αὐτὸν τῷ τόνῳ, ὅσμοις τε ποικιλωτέροις αὐτοῦ καὶ λύρας ἐσθγάρετο ἐς τὸν
 λόγον, ἐπειδὴ πολὺς αὐτῷ καὶ περὶ τὰς ἐξαλλαγὰς ἔδοξεν. ἡ δὲ σπουδασθεῖσα ὑπόθεσις οἱ ἐν
 574 Σικελίᾳ τρωθέντες ἦσαν αἰτοῦντες τοὺς ἀπανισταμένους ἐκείθεν Ἀθηναίους τὸ ὑπ' αὐτῶν ἀποθνή-
 σκειν. ἐπὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως τὸ θρυλούμενον ἐκεῖνο ἐκτενέσει ἐπιτέρας τοὺς ὀφθαλμοὺς
 δακρύοις „ναὶ Νικίᾳ, ναὶ πάτερ, οὕτως Ἀθήνας ἴδοις“, ἐφ' ᾧ τὸν Ἀλέξανδρον φασιν

2. δὴ πού. R, r, f, β. 3. τῇ γλώσσῃ. R. 4. εἴτοι. r. εἴτι. R, f, k. 5. ἀναβλέψαντος. β. ἄνω βλέψαντος. ζ.

(τοῦ ἄνω βλ. k) et E. 'E. ib. ἐς τοὺς Ἀθηναίους. μ. in mg. ἀκροωμένους. ib. ὥς ποιήσαι. r, f. ὥς ποιήσει. k. ὥς ποιῆσαι. R et p ex corr. ποιῆσαι om. ὥς. β. ποιήσιν. 2, 3, E. 'E. ib. αὐτοῖς. R. 6. ξυνέπεσαν. R. 7. ἐνεδείξατο. 1 (ἐνεδείξατο. k). ἐπεδείξατο. 2, 3, E. 'E. 9. οὕτω τοι. 2. οὕτω τι. β et p ex corr. οὕτω τῇ. 1, 3, E. ib. τὸ γοῦν. β. q a sec. m. 2, 3, E. τοιγαροῦν. R, r, f, k et q pr. m. 10. εὐδοκιμώτατα. R, r, f, k. εὐδοκιμώτατον. β, 2, 3, E. ib. ἐπιστημονικὸν Ἡρ. π. ἐπιστη..... Ἡρ. g. ib. ἐστὸς. r, o. ἐστὸς. ζ. ib. καὶ. R, r, f, k. δὲ καὶ. β, 2, 3, e, m. ib. νοσεῖν. 2, 3, e, m. 11. μεταλαβὼν. R, r. μεταβαλὼν. ζ. 12. Ἀλεξάνδρου Σκυθῶν. 1. Σκυθῶν Ἀλεξάνδρου. 2, 3, E. 13. λυομένων. π, g. ib. πρὸς Ἰστρον. R. ib. τὸ οὐχ. k. 14. νῦν. m. ib. καὶ γὰρ ἂν. R, r, f et q a pr. m. ubi τί a sec. corr. 15. καὶ τὴν πόλιν. 'E. ib. ἀνεφθέρξατο. k. 16. ἀναπέτασον. k. ib. θέλων. e, m, 'E. 17. ἑαυτὸν. R. ib. εἶπεν. r, f. 18. κελύσας. μ. 19. ὁ om. r. ib. τοῦ Κορίνθιου. 'E τοῦ om. m, o. 20. εὐρεθῆναι. f, q, k. ib. πλάστην ζητεῖν. 'E. ib. ἐπισκώπτων. C, E, 'E. Fo: ἐπικώπτων, quod voluere Val. et Ham. 21. μηδὲν ἂν. R. εἴπη. k et r pr. m. ib. ἔφη om. β, 2, 3, E. 'E. ib. κρίνοντα. R, r, f, k, g. κρίναντα. β, 2, 3, E. 'E. ib. δὲ om. k. 22. ἔπον. f, q. ib. μάλον. π. 23. κεκραμένον. R, r, f. ib. ἐφαρμόζοντα. 1 et p ex corr. ἐφαρμόττοντα. 2, 3, E. ib. ἀντεπιδεικνύμενος. o ex ve. 25. τῷ τε τόνῳ ὅσμοις ποικίλους. R, r, f, k. ib. αὐτοῦ. k. 27. Σικελίᾳ. k. ἡττη ib. τρωθέντες. ve. τρωθέντες. r, sic corr. ἡττηθέντες. ζ (f habet in rasura). ib. αἰτοῦντες om. e, m. ib. ἀπα- νισταμένους. p ex corr. et ve. ἐπανισταμένους. ζ. 28. θρυλούμενον. r, p ex corr. g. θρυλούμενον. ζ. 29. καὶ πάτερ. e et m, ubi mg. ἴσ. ναὶ. ib. ἴδοις. 1 et p ex corr. οἶδας. 2, 3, E.

ἀναβοῇσαι· „ὦ Ἡρώδη, τεμάχιά σου ἐσμὲν οἱ σοφισταὶ πάντες,“ καὶ τὸν Ἡρώδην ὑπερησθέντα τῷ ἐπαίνῳ καὶ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως γενόμενον δοῦναι οἱ δέκα μὲν σκευοφόρα, δέκα δὲ ἵππους, δέκα δὲ οἰνοχόους, δέκα δὲ σημείων γραφείας, τάλαντα δὲ εἴκοσι χρυσοῦ, πλείστον δὲ ἄργυρον, δύο δὲ ἐκ Κολλυτοῦ παιδία ψελλιζόμενα, ἐπειδὴ ἤκουεν αὐτὸν χαίροντα νέαις φωναῖς. τοιαῦτα μὲν οὖν αὐτῷ τὰ Ἀθήνησιν.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ἑτέρων σοφιστῶν ἀπομνημονεύματα παρεθέμην, δηλούσθω καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐκ πλειόνων, οὐδὲ γὰρ ἐς πλήρως πῶ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἀφίεται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. ὥς μὲν δὴ σεμνῶς τε καὶ ξὺν ἡδονῇ διελέγετο, δηλοῦσι τῶν διαλέξεων αἶδε· „Μαρσύας ἦρα Ὀλύμπου καὶ Ὀλυμπος τοῦ αὐλεῖν“ καὶ πάλιν „Ἀραβία γῆ δένδρα πολλὰ πεδία κατάσκια γυμνὸν οὐδὲν, τὰ φυτὰ ἢ γῆ, τὰ ἄνθη. οὐδὲ φύλλον Ἀράβιον ἐκβαλεῖς, οὐδὲ κάρφος ἀπορρίψεις οὐδὲν ἐκεῖ φυέν, τοσοῦτον ἢ γῆ περὶ τοὺς ἰδρωτάς εὐτυχεῖ.“ καὶ πάλιν „ἀνὴρ πένης ἀπ’ Ἰωνίας, ἢ δὲ Ἰωνία Ἕλληνας εἰσιν οἰκήσαντες ἐν τῇ βαρβάρων.“ τὴν δὲ ἰδέαν ταύτην διατωθάζων ὁ Ἀντίοχος καὶ διαπτύων αὐτὸν ὡς τρυφῶντα ἐς τὴν τῶν ὀνομάτων ὥραν, παρελθὼν ἐς τὴν Ἀντιόχειαν διελέχθη ὥδε· „Ἰωνῖαι Ἀνδῖαι Μαρσύαι μωρίαι, δότε προβλήματα.“ τὰ δὲ ἐν τῇ μελέτῃ πλεονεκτήματα δεδήλωται μὲν καὶ ἐπὶ τούτων, δηλούσθω δὲ καὶ ἐπ’ ἄλλων ὑποθέσεων· διεξιὼν μὲν γὰρ τὸν Περικλέα τὸν κελεύοντα ἔχσθαι τοῦ πολέμου καὶ μετὰ τὸν χρησμὸν, ἐν ᾧ καὶ καλούμενος καὶ ἄκλητος ὁ Πύθιος ἔφη τοῖς Λακεδαιμονίοις συμμαχήσειν, ὥδε ἀπήντησε τῷ χρησμῷ· „ἀλλ’ ὑπισχνεῖται, φησι, τοῖς Λακεδαιμονίοις βοηθήσειν ὁ Πύθιος· ψεύδεται· οὕτως αὐτοῖς καὶ Τεγέαν ἐπηγγείλατο. διεξιὼν δὲ τὸν συμβουλευόντα τῷ Λαρεῖφι ξεῦσαι τὸν Ἰστρον· „ὑπορρεῖτω σοὶ ὁ Σκυθῶν Ἰστρος, κἄν εὖρους τὴν στρατιὰν διαγάγῃ, τίμησον αὐτὸν ἐξ αὐτοῦ πιῶν.“ τὸν δὲ Ἀρτάβαζον ἀγωνιζόμενος τὸν ἀπαγορεύοντα τῷ Ξέρξῃ μὴ τὸ δεύτερον στρατεύειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ὥδε ἐβραχυλόγησεν· „τὰ μὲν δὴ Περσῶν τε καὶ Μήδων τοιαυτὰ σοι, βασιλεῦ, κατὰ χώραν μένουσι, τὰ δὲ Ἑλλήνων γῆ λεπτή θάλαττα στενὴ καὶ ἄνδρες ἀπονεννοημένοι καὶ θεοὶ βάσκανοι.“ τοὺς δὲ ἐν τοῖς πεδίοις νοσοῦντας ἐς τὰ ὄρη ἀνοικίεσθαι πείθων ὥδε ἐφυσιολόγησεν· „δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁ τοῦ παντὸς δημιουργὸς τὰ μὲν πεδία, ὥσπερ ἀτιμότερα ὕλης, ῥῖψαι κάτω, ἐπαίρειν δὲ τὰ ὄρη, ὥσπερ ἀξιώματα. ταῦτα πρῶτα μὲν ἥλιος ἀσπάξεται, τελευταῖα δὲ ἀπολείπει. τίς οὐκ ἀγαπήσει τόπον μακροτέρας ἔχοντα τὰς ἡμέρας;“

Λιδάσκαλοι τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐγένοντο Φαβωρίνος τε καὶ Διονύσιος· ἀλλὰ Διονυσίου μὲν ἡμιμαθῆς ἀπῆλθε μεταπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς νοσοῦντος, ὅτε δὴ καὶ ἐτελεύτα, Φαβωρίνου δὲ γνησιώτατα ἠκροάσατο, παρ’ οὗ μάλιστα καὶ τὴν ὥραν τοῦ λόγου ἔσπασεν. τελευτῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον οἱ

1. τεμάχια. r, f, β, k, μ, ρ ex ras. π. τεμμάχια. v, ox, g, E. ib. ὑπερησθέν. f, k. 3. τάλαντα εἴκοσι. β, 2, 3, e, m. ib. ἄργυρον. ve. ἀργύριον. C, E. 4. ἐκκολύτου. R. ib. ἤκουεν. R, r, f, β. ἤκουον. k. ἤκουσεν. 2, 3, E. ib. νέαις φωναῖς χαίροντα. p.

6. ἐπειδὴ δὲ. π, g, E. ib. ὕστερον σοφιστῶν. k. σοφῶν. μ. 7. ἀφίχθαι. μ. 9. αὐτοῦ αὐλεῖν. f, q, k. ib. Ἀραβία. R, k, ox, g, E. 10. οὐδὲ τὰ. R. ib. ἐκβαλεῖς. β. ἐκβάλλεις. R, r, f. 13. δὲ om. r. ib. αὐτὸν om. π, g. 14. ἐς Ἀντιόχειαν. E. ib. Ἰωνία, Ἀνδῖα, Μαρσύαι, μωρίαι. k. Ἰωνία, Ἀνδῖα, Μαρσύαι, μωρία. p. ubique eraso ἰῶτα. 15. προβλήματα. R. 17. πολέμον ἔχσθαι om. τοῦ. R. οἰχεσθαι. π. 18. συμμαχήσειν — βοηθήσειν om. 2. ib. ὑπῆν-τησε. f, q, k. 19. βοηθήσειν ὁ Πύθιος. R, r, f, k. ὁ Πύθιος βοηθήσειν. β, 2, 3, E. ib. ψεύδεται, φησὶν, οὕτως. 2. ib. Τεγέσταν. ox. 20. διεξιὼν γὰρ. π, g. 21. στρατιὰν διάγῃ. π, g. 22. πιῶν om. R. ib. Ἀρτάβαζον. C, e, m. Artabazum. Bonf. Ἀρτάβαζον. ve, o. 23. ᾧ ἐβραχυλόγησε. R. ἐβραχυλόγησεν. r, f. ib. Περσῶν τε καὶ Μήδων. 1. Περσῶν καὶ Μήδων. o. Περσῶν. cell. om. 2, 3, e, m. 24. κατὰ τὴν χώραν. β. ib. μένουσι. μ, v. ib. γῆ λεπτή.

q a sec. m. γῆ λεπτή. p (sic). τῇ δὲ πη. 5. 26. πείθων. 1 et p ex corr. σπεύδων. 2, 3, E. ib. ἐφυσιολόγησεν. r, f. ib. παντὸς κηδεμών. R. 27. παιδία. R. ib. ἀτιμότερα. r, f. ἀτιμότερα. R. ἀτιμότερας. q ex corr. k, β, 2, 3, E. τὰ ἀτιμότερα. ve. τὰ ἀτιμώτερα. fe. ib. τῆς ὕλης. ve, fe. ib. ὥσπερ ἐν ἀξιώματι. β. 29. τῆς ἡμέρας. f.

30. Φαβωρίνος. R, r, β. 32. τὴν ὥραν. 1 et p ex corr. τὴν ἰδέαν. 2, 3, E. ib. ἔσπα. R, f, β. ἔσχε p ex corr.

μὲν ἐν Κελτοῖς φασιν ἔτι ἐπιστέλλοντα, οἱ δ' ἐν Ἰταλίᾳ πεπαιγμένον τοῦ ἐπιστέλλειν, καὶ οἱ μὲν ἐξηκοντούτην, οἱ δὲ καὶ ὀκτώ, καὶ οἱ μὲν ἐπὶ νύφῃ, οἱ δ' ἐπὶ θυγατρὶ, ὑπὲρ ὧν οὐδὲν εὖρον λόγου ἄξιον.

ζ'. Ἀξιούσθω λόγου καὶ Οὐάρος ὁ ἐκ τῆς Πέργης. Οὐάρος πατὴρ μὲν Καλλικλῆς ἐγένετο ἀνὴρ ἐν τοῖς δυνατωτάτοις τῶν Περγαίων, διδάσκαλος δὲ Κοδρατίων ὁ ὑπατος ἀποσχεδιάζων τὰς θετικὰς ὑποθέσεις καὶ τὸν Φαβουρίνου τρόπον σοφιστεύων. πελαργὸν δὲ τὸν Οὐάρον οἱ πολλοὶ ἐπωνόμαζον διὰ τὸ πυρσὸν τῆς ὁνὸς καὶ ῥαμφῶδες, καὶ τοῦτο μὲν ὥς οὐκ ἀπὸ δόξης ἡστέζοντο, ἔξεστι συμβαλεῖν ταῖς εἰκόσιν, αἱ ἀνάκεινται ἐν τῷ τῆς Περγαίας ἱερῷ. ὁ δὲ χαρακτήρ τοῦ λόγου τοιοῦτος· „ἐφ' Ἑλλησπόντον ἐλθὼν ἵππον αἰτεῖς, ἐπ' Ἀθῶν δὲ ἐλθὼν πλεῦσαι
10 θέλεις· οὐκ οἶδας, ἄνθρωπε, τὰς ὁδοὺς; ἀλλ' Ἑλλησπόντῳ γῆν ὀλίγην ἐπιβαλὼν
577 ταύτην οἷε σοι μένειν, τῶν ὁρῶν μὴ μενόντων;“ ἐλέγετο δὲ ἀπαγγέλλειν ταῦτα λαμπρῶς τῇ φωνῇ καὶ ἡσκημένῃ. ἐτελεύτα μὲν οὖν οἴκοι οὐπω γηράσκων καὶ ἐπὶ παισὶ, τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ γένος εὐδόκιμοι πάντες ἐν τῇ Πέργῃ.

ζ'. Ἐρμογένης δὲ, ὃν Ταρσοὶ ἠνεγκαν, πεντεκαίδεκα ἔτη γεγονὼς ἐφ' οὕτω μέγα προὔβη
15 τῆς τῶν σοφιστῶν δόξης, ὥς καὶ Μάρκος βασιλεῖ παρασχεῖν ἔρωτα ἀκροάσεως· ἐβάδιζε γοῦν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν αὐτοῦ ὁ Μάρκος καὶ ἦσθη μὲν διαλεγόμενον, ἐθαύμαζε δὲ σχεδιάζοντας, δωρεὰς δὲ λαμπρὰς ἔδωκεν, ἐς δὲ ἄνδρας ἦκων ἀφηρέσθη τὴν ἔξιν ὑπ' οὐδεμιᾶς φανεράς νόσον, ὅθεν ἀστεϊσμοῦ λόγον παρέδωκε τοῖς βασκανοῖς, ἔφασαν γὰρ τοὺς λόγους ἀτεχνῶς κατ' Ὀμηρον πτερόεντας εἶναι, ἀποβεβληκέναι γὰρ αὐτοὺς τὸν Ἐρμογένην καθάπερ πτερά. καὶ Ἀντίοχος δὲ ὁ
20 σοφιστὴς ἀποσκώπτων ποτὲ ἐς αὐτὸν „οὗτος“ ἔφη „Ἐρμογένης, ὁ ἐν παισὶ μὲν γέρον, ἐν δὲ
578 γηράσκουσι παῖς.“ ἡ δὲ ἰδέα τοῦ λόγου, ἣν ἐπετήδευε, τοιάδε τις ἦν· ἐπὶ γὰρ τοῦ Μάρκου διαλεγόμενος „ἰδοὺ ἦκω σοι“, ἔφη „βασιλεῦ, ῥήτωρ παιδαγωγοῦ δεόμενος, ῥήτωρ ἡλικίαν περιμέ-
νων“ καὶ πλείω ἔτερα διελέχθη καὶ ὥδε βαμύλοχα. ἐτελεύτα μὲν οὖν ἐν βαθεῖ γήρᾳ, εἰς δὲ τῶν πολλῶν νομιζόμενος, κατεφρονήθη γὰρ ἀπολιπούσης αὐτὸν τῆς τέχνης.

25 ἡ. Φίλαργος δὲ ὁ Κίλιξ Λολλιανοῦ μὲν ἀκροατὴς ἐγένετο, σοφιστῶν δὲ θερμοτάτος καὶ ἐπιχολώτατος, λέγεται γὰρ δὴ νυστάζοντά ποτε ἀκροατὴν καὶ ἐπὶ κόρης πληῆσαι, καὶ ὁρμῇ δὲ λαμπρῶς ἐκ μειρακίου χρησάμενος οὐκ ἀπελείφθη αὐτῆς οὐδ' ὁπότε ἐγήρασεν, ἀλλ' οὕτω τι ἐπέδωκεν, ὥς καὶ σχῆμα τοῦ διδασκάλου νομισθῆναι. πλείστοις δὲ ἐπιμίξας ἔθνεσι καὶ δοκῶν

2. καὶ ὀκτώ. C (καὶ ἡ. β) et E. καὶ ὀκτὼ πρὸς τοῖς ἐξήκοντα. E. Fo; καὶ οὐπω. 3. ἄξιον λόγου εὖρον. μ, ν.
4. λόγον Οὐάρος. e, m. ib. Καλλικλῆς. R. 5. Κρατίων ὁ ὑπατος ἀποσχεδιάζων Κοδρατίων (Κρατίων, k). R, r, f, q, k. ib. αὐτοσχεδιάζων. p ante corr. β, 2, 3, E. 6. Φαβουρίνου. R, r. 7. ἀπο δόξης. e. 10. ἀνθρωπείας. ve. ib. οὐκ οἶδα. fe. ib. Ἑλλησπόντων. v. ib. γῆ ὀλίγη. k. ib. ἐπιβάλλον. R. 11. σὺ. f. ib. ὁρῶν. e. ὁρῶν. m. ὁρῶν. o. ib. ἀπαγγέλλειν. R. ἐπαγγέλλειν. v. 12. οὖν om. k, o. 13. εὐδόκιμοι. r, f, q, k, β. εὐδόκιμον. R, 2, 3, E.
14. ἔτι. k, m. ib. οὐ τὸ. R. ib. τῆς om. g. 15. ἐβάδιζε. R, π, ve. ἐβάδιεν. f, g. ἐβάδισε. ζ. ib. οὖν. f, g. 16. ὁ Μάρκος αὐτοῦ. μ. ib. ἐθαύμαζε. q. ἐθαύμασε. Σ. 17. μεγάλας ἔδωκε καὶ λαμπρὰς. R. ib. ἄνδρας δὲ. μ, ν. ib. ἔξιν τοῦ ἀξιώματος. R. ib. ὑπ' οὐδεμιᾶς αἰτίας φανεράς ἢ νόσον. Σ. 18. ὅθεν καὶ. o ex Σ, cujus A non habet καὶ. ib. βαναύσοις. μ. ib. τοῦ λόγου. R. 19. Ἐρμογένη. r, f. ib. Ἀντίοχος δὲ. ve. Ἀντίοχος. C, E. 20. ὁ Ἐρμογένης. π, g. 21. γηράσκουσι. R, r, f, q, k, p a sec. m. Σ. γέρονσι. β, 2, 3 (γέρωσι g), E, E. ib. ἰδέα τοῦ λόγου. R. ἰδέα. ζ. 22. ἰδοὺ ἦκω σοι. q a sec. m et k. ἰδοὺ σοι. ζ (ἰδοὺ σὺ. f). ib. βασιλεῦ ἦκω ante om. ἦκω. Σ, E. ib. παιδαγωγούμενος. β. ib. ῥήτωρ om. β. 23. καὶ ὥδε βαμύλοχα om. E. ib. δὲ om. Σ. 24. ἀπολιπού-
σης. r, f, k.
25. σοφιστῆς. β. 26. καὶ om. ante ἐπὶ. m, o. ib. κόρης. R, μ, ν. ib. ὁρμῇ. k, o. ὁρμῇ. μ, ν. 27. ὁπότε. r, f. ἐγήρασεν. p supraser. z. ib. οὕτω τοι. μ, p. 28. ἀπέδωκεν. r, f. ib. καὶ δοκεῖν. R. τὸ δοκῶν. k.

ἄριστα μεταχειρίζεσθαι τὰς ὑποθέσεις οὐ μετεχειρίσατο Ἀθήνησιν εὖ τὴν αὐτοῦ χολήν, ἀλλ' ἐς ἀπέχθειαν Ἡρώδῃ κατέστησεν ἑαυτόν, καθάπερ τούτου ἀφιγμένος ἔνεκα. ἐβάδιζε μὲν γὰρ δαίλης ἐν Κεραμειῷ μετὰ τεττάρων, οἳ οἱ Ἀθήνησιν οἱ τοὺς σοφιστὰς θηρεύοντες, ἰδὼν δὲ νεανίαν ἐκ δεξιᾶς ἀναστρέφοντα μετὰ πλειόνων σκώπτεσθαι τι ὑπ' αὐτοῦ δόξας „ἀλλ' ἢ σὺ“ ἔφη „τίς“; „Ἀμφικλῆς ἐγώ“, ἔφη „εἰ δὴ τὸν Χαλκιδεῖα ἀκούεις.“ „ἀπέχου τοίνυν“ ἔφη „τῶν ἐμῶν ἀκροάσεων, οὐ γὰρ μοι δοκεῖς ὕψιαινε.“ τοῦ δὲ ἐρομένου „τίς δὲ ὢν ταῦτα κηρύττεις“; δεινὰ πάσχειν ἢ δ' ὁ Φίλαργος, εἰ ἀγνοεῖται ποι. ἐκφύλου δὲ αὐτὸν ῥήματος ὡς ἐν ὀργῇ διαφνύοντος λαβόμενος ὁ Ἀμφικλῆς, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐτύγγανε τῶν Ἡρώδου γνωρίμων τὴν πρώτην φερόμενος, „παρὰ τίνι τῶν ἑλλογίμων“ ἔφη „τοῦτο εἴρηται“; καὶ ὃς „παρὰ Φίλαργον“ ἔφη. αὕτη μὲν δὴ ἡ παροιμία ἐς τὰ τοιαῦτα προὔβη, τῆς δὲ ὑστεραίας μαθὼν τὸν Ἡρώδην ἐν τῷ προαστείῳ διαιτῶμενον γράφει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν καθαπτόμενος τοῦ ἀνδρὸς ὡς ἀμελοῦντος τοῦ τῶν ἀκροατῶν κόσμου. καὶ ὁ Ἡρώδης „δοκεῖς μοι“ ἔφη „οὐ καλῶς προοιμιάζεσθαι“ ἐπιπλήττων αὐτῷ ὡς μὴ κτωμένῳ ἀκροατῶν εὐνοίαν, ἣν προοίμιον ἡγεῖσθαι χρὴ τῶν ἐπιδείξεων. ὁ δὲ ὥσπερ οὐ ξυνιείς τοῦ αἰνύματος, ἢ ξυνιείς μὲν, ἐν γέλωτι δὲ τὴν τοῦ Ἡρώδου γνώμην βελτίστην οὕσαν τιθέμενος ἐνεύσθη τῆς ἐπιδείξεως παρελθὼν ἐς ἀκροατὰς οὐκ εὖνους. ὡς γὰρ τῶν πρεσβυτέρων ἦκονον, προσέκρουσε μὲν ἡ διάλεξις νεαρονυχῆς δόξασα καὶ ἐσπασμένη τὰς ἐννοίας, ἔδοξε δὲ καὶ μειρακιώδης, γυναικὸς γὰρ θρήνος ἐγκατεμεικτο τοῖς Ἀθηναίων ἐγκωμοῖς τεθνεώσης αὐτῷ ἐν Ἰωνίᾳ, τὴν δὲ μελέτην οὕτως ἐπεβουλεύθη ἡγώνιστό τις αὐτῷ κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπόθεσις οἱ παραιτούμενοι τὴν τῶν ἀκλήτων συμμαχίαν· ταύτης ἐκδεδομένης ἤδη τῆς ὑποθέσεως μνήμην ξυνελέξατο, καὶ γὰρ δὴ καὶ εὐδοκιμηκὼς ἐπ' αὐτῇ ἐτύγγανε, λόγου δὲ ἦκοντος ἐς τοὺς ἀμφὶ τὸν Ἡρώδην, ὡς ὁ Φίλαργος τὰς μὲν πρῶτον ὀριζόμενας ὑποθέσεις αὐτοσχεδιάζοι, τὰς δὲ καὶ δεύτερον οὐκέτι, ἀλλ' ἔωλα μελετῶν καὶ ἑαυτῷ προειρημένα προὔβαλλον μὲν αὐτῷ τοὺς ἀκλήτους τούτους, δοκοῦντι δὲ ἀποσχεδιάζειν ἀντανεγινώσκετο ἡ μελέτη. θορύβου δὲ πολλοῦ καὶ γέλωτος τὴν ἀκρόασιν κατασχόντος βοῶν ὁ Φίλαργος καὶ κεκραγὼς, ὡς δεινὰ πάσχοι τῶν ἑαυτοῦ εἰργόμενος, οὐ διέφυγε τὴν ἤδη πεπιστευμένην αἰτίαν. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῷ Ἀγριπείῳ ἐπράχθη, διαλειπὼν δὲ ἡμέρας ὡς 580 τέτταρας παρήλθεν ἐς τὸ τῶν τεχνιτῶν βουλευτήριον, ὃ δὴ φηκοδόμηται παρὰ τὰς τοῦ Κεραμεικοῦ πύλας οὐ πόρρω τῶν ἱππέων. εὐδοκιμώτατα δὲ ἀγωνιζόμενος τὸν Ἀριστογείτονα τὸν ἀξιούντα κατηγορεῖν τοῦ μὲν Δημοσθένους Μηδισμοῦ, τοῦ δὲ Αἰσχίνου Φιλιππισμοῦ, ὑπὲρ ὧν καὶ γεγραμμένοι ἀλλήλους ἐτύγγανον, ἐσβέσθη τὸ φθέρμα ὑπὸ τῆς χολῆς ἐπισκοποῦντος φύσει τοῖς ἐπιχόλοις τὴν φωνὴν τοῦ φωνητικοῦ πνεύματος. χρόνῳ μὲν οὖν ὕστερον ἐπεβάτευσεν τοῦ κατὰ τὴν Ρώμην θρόνου, Ἀθήνησι δὲ ἀπηνέχθη τῆς ἑαυτοῦ δόξης δι' αἵμα αἰτίας.

1. εὖ. p ex corr. ἐς. 5. ib. αὐτοῦ. C (praeter π, ubi ἐπ' αὐτοῦ) et E. Scr. αὐτοῦ. ib. χολήν. R, r, f, q, k. σχολήν. β, 2, 3, E. 2. τούτου ἀφιγμένος ἔνεκα. q a sec. m et p in mg. addit ἔνεκα. τοῦτο ἀφιγμένος. π, g, λ. τούτου αφ. 5. 3. οἳ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς σοφιστὰς. k. 4. σκώπτεσθαι τε. μ, v. ib. ἀλλ' ἢ σὺ. C, o. ἀλλ' εἰ σὺ. e, m. Scr. ἀλλ' ἢ σὺ. 6. ἐρομένου. λ. ib. τίς ὢν. R. 7. πῶ. 2. ib. ἐκ φίλου. λ, e, m. ib. αὐτὸν om. R. ib. λαβόμενος δὲ. λ. 8. δὴ om. R. ib. Ἡρώδῃ. R. ib. τὰ πρῶτα. β. 9. τοῦτο εἴρηται. ἔφη. R, β, 2, 3, E. ib. ἔφη om. R, β, 2, 3, E. (p habet in mg.) ib. μὲν om. o. ib. παροιμία. 2, e et m, ubi mg: ἴσ. παροιμία. προινία. f. 10. ἐν τῷ. r, f et q, ubi articulus punctis notatur. ἐν. 5. 11. καθαπτόμενος αὐτοῦ. R. 13. ξυνιείς. f. 14. ἐν δὲ γέλωτι. λ. ib. τοῦ om. f, μ. 15. παρελθὼν ἐς ἀκ. οὐκ εὖνους. r, f, q, k, β, o. παρελθὼν ἐς ἀκ. εὖνους. R, 2, φ, e, m. cum in benevolos prodiret auditores. Bonf. μὴ παρελθὼν ἐς ἀκ. εὖνους. λ, π, g. 16. νεαρονυχῆς. 2. ib. ἐσπασμένη. r, λ. ib. ἐννοίας. R. ib. δὲ om. 2. 17. ἐγκατεμεικτο. R, μ. ib. τεθνεώσαν ἐν Ἰωνίᾳ. R. 19. ἐκδεδομένης. 2. ib. μνήμην. r, f, q, k. μνήμη. R, β, 2, 3, E. 20. ἐπ' αὐτῇ. r, f, q, k, β. ἐν αὐτῇ. R, 2, 3, E. 21. πρῶτον. R, r, β, f et q a pr. m. πρότερον. q sec. m, k, 2, 3, E (πρώτερον. k). ib. ἀποσχεδιάζοι. f, k. ib. καὶ δεύτερον. r, f, k, β. δεύτερον. 5. 22. προὔβαλλον. r, f, k. προὔβαλλεν. R. προὔβαλον. β, 2, 3, E. 23. καὶ γέλωτος πολλοῦ. R. 24. ὁ Φίλαργος in mg. ὁ Φίλαργος. k. 25. Ἀγριπείῳ. f. Ἀγριπείῳ. λ. ib. διαλειπὼν. r (sic). 27. δὲ om. β. 28. Μηδισμοῦ. R. ib. δὲ om. π. 29. φλέγμα. g. ib. ἀπὸ τῆς. β. 30. οὖν om. k. 31. τοῦ Ἀθηνησὶ. β. ib. τῆς ἑαυτοῦ δόξης om. R, β, 2, 3 (p habet in mg.), e, m.

III Χαράκτῃ τῶν τοῦ Φιλάρχου λόγων ὁ μὲν ἐν ταῖς διαλέξεσι τοιοῦτος· „εἴτα οὔει ἥλιον ἐσπέρω φθονεῖν ἢ μέλειν αὐτῷ, εἴ τίς ἐστὶν ἀστὴρ ἄλλος ἐν οὐρανῷ; οὐχ οὕτως ἔχει τὰ τοῦ μεγάλου τούτου πυρός. ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ καὶ ποιητικῶς ἐκάστω διανέμειν, σοὶ μὲν ἄρκτον δίδωμι, λέγοντα, σοὶ δὲ μεσημβρίαν, σοὶ δὲ ἐσπέραν, πάντες δὲ ἐν νυκτί, πάντες, ὅταν ἐγὼ μὴ βλέπωμαι.

Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην

καὶ ἀστέρες οὐδαμοῦ.“ τίνες δὲ καὶ οἱ τῆς μελέτης αὐτῷ ὄνθμοι ἦσαν, δηλώσει τὰ πρὸς τοὺς ἀκλήτους εἰρημένα, καὶ γὰρ καὶ χαίρειν αὐτοῖς ἐλέγετο· „φίλε, τήμερόν σε τεθέαμαι καὶ τήμερον ἐν ὅπλοις καὶ μετὰ ξίφους μοι λαλεῖς“ καὶ „τὴν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας μόνην οἶδα φιλίαν. ἅπιτε οὖν, ἄνδρες φίλοι, τοῦτο γὰρ ὑμῖν τηροῦμεν τοῦνομα, κἄν δεηθῶμεν ποτε συμμαχῶν, ἐφ' ὑμᾶς πέμψομεν, εἴ ποτε δήπου.“

IV Μέγεθος μὲν οὖν ὁ Φίλαρχος μετρίου μείων, τὴν δὲ ὄφρυν πικρὸς καὶ τὸ ὄμμα ἔτοιμος 581 καὶ ἐς ὄργην ἐκκληθῆναι πρόθυμος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ δύστροπον οὐδ' αὐτὸς ἡγνόμεν. ἐρομένου γοῦν αὐτὸν ἐνὸς τῶν ἐταίρων, τί μαθὼν παιδοτροφία οὐ χαίροι, „οὔτι“ ἔφη „οὐδ' ἐμαυτῷ χαίρω.“ ἀποθανεῖν δὲ αὐτὸν οἱ μὲν ἐν τῇ θαλάττῃ, οἱ δὲ ἐν Ἰταλίᾳ περὶ πρῶτον γῆρας.

Θ. Ἀριστείδην δὲ τὸν εἴτε Εὐδαίμονος εἴτε Εὐδαίμονα Ἀδριανοὶ μὲν ἠνεγκαν, οἱ δὲ Ἀδριανοὶ πόλις οὐ μεγάλη ἐν Μυσοῖς, Ἀθηναῖοι δὲ ἤσκησαν κατὰ τὴν Ἡρώδου ἀκμὴν καὶ τὸ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Πέργαμον κατὰ τὴν Ἀριστοκλέους γλῶτταν. νοσώδης δὲ ἐκ μειρακίου γενόμενος οὐκ 582 ἠμέλησε τοῦ πονεῖν. τὴν μὲν οὖν ἰδέαν τῆς νόσου καὶ ὅτι τὰ νεῦρα αὐτῷ ἐπεφρίκει, ἐν Ἱεροῖς βιβλίοις αὐτὸς φράζει, τὰ δὲ βιβλία ταῦτα ἐφημερίδων ἐπέχει τινὰ αὐτῷ λόγον, αἱ δὲ ἐφημερίδες ἀγαθαὶ διδάσκαλοι τοῦ περὶ παντὸς εὖ διαλέγεσθαι. ἐπὶ δὲ τὸ σχεδιάζειν μὴ ἐπομένης αὐτῷ τῆς φύσεως ἀκριβείας ἐπεμελήθη καὶ πρὸς τοὺς παλαιούς ἐβλεψεν ἱκανῶς τε τῷ γονίμῳ ἴσχυσε κουφο- 582 λογίαν ἐξελὼν τοῦ λόγου. ἀποδημαῖοι δὲ Ἀριστείδου οὐ πολλοί, οὔτε γὰρ ἐς χάριν τῶν πολλῶν διελέγετο οὔτε ἐκράτει χολῆς ἐπὶ τοὺς μὴ ξὺν ἐπαίνῳ ἀκροωμένους, ἃ δὲ γε ἐπὶ ἡλθεν ἔσθνη, Ἰταλοὶ 582 τέ εἶσι καὶ Ἕλληες καὶ ἡ πρὸς τῷ Ἀέλτα κατοικημένη Αἴγυπτος, οἱ χαλκοῦν ἔσθνησαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν Σμύρναν ἀγορᾶς.

Οἰκιστὴν δὲ καὶ τὸν Ἀριστείδην τῆς Σμύρνης εἰπεῖν οὐκ ἀλαζὼν ἔπαινος, ἀλλὰ δικαιοτάτος 582 τε καὶ ἀληθέστατος, τὴν γὰρ πόλιν ταύτην ἀφανισθεῖσαν ὑπὸ σεισμῶν τε καὶ χασμάτων οὕτω τι 30 ὠλοφύρατο πρὸς τὸν Μάρκον, ὥς τῇ μὲν ἄλλῃ μονοθία θαυὰ ἐπιστενάζει τὸν βασιλέα, ἐπὶ δὲ

1. τοῦ. om. E. Φιλάρχου. e. 2. ἐσπέρω. 1 et p ex corr. o. ἐσπέρα. 2. 3, e, m. ib. μέλειν. μ, λ, e. ib. ἐστὶν om. R. ib. ἀστὴρ ἐστὶν f, k. 3. τούτου πυρός om. ox. 4. σὺ μὲν γὰρ. r, f, k. ib. ἄρκτω. r. ἄρκτον om. λ. 5. μὴ φαίνωμαι. R. 7. τίνες τε. r. ib. καὶ om. o. ib. ἡ τῆς. k. 8. γὰρ χαίρειν. β, 3. 10. ἡμῖν. 2. τηροῦμεν. λ. 11. τοῦνομα om. g. ib. χρημάτων, pro συμμαχῶν. λ. ib. πέμψομεν. λ. ib. εἴπατε. C, E. εἴποτε. J. 12. δήπου. g. 13. οἱ om. o. ib. μείων. r, f. μείζων. 5. 14. ἐκκληθῆναι. π, se. ib. ἐαυτοῦ. μ. ἐαυτῷ. v. 15. χαίροι, r, β, 3. 16. ἐν τῇ. R, r, f, k, o. ἐν. β, 2, 3, e, m. ib. περὶ. 1 et p ex corr. o. παρὰ. 2, 3, e, m. 17. εἴτε Εὐδαίμονα εἴτε Εὐδαίμονος. 2. 18. ἐν τοῖς. f, q, k. ib. τὴν τοῦ. 3, E. 19. γλῶτταν. R, r, β, 2, 3, e, m. δόξαν. f, k et q ubi mg. γρ. γλῶτταν. 20. αἰτίαν. ox. sec. m. pro ἰδέαν. 21. φράζει. r. sic not. ib. ἐπέ- 22. ἀγαθαί. 1 g ex corr. et Synes. 155. b. ἀγαθοί. 2, p, φ, π, E. 23. ἐβλεψεν. β. 24. τοῦ λόγου ἐξελὼν. f. ἐξελὼν τοῦ τοῦ λόγου. r. 25. ἃ om. g. γε om. π. 26. κατοικημένη. r, f. κατοικισμένη. β. κατοικισμένη. 5. 27. Σμυρναῖοι χαλκοῦν. o ex conj. Grut. et Salm. Smyrnaei statuerunt. Bonf. 28. Σμύρνης. 1, 2, φ, e, m. Σμύρνης εἰπεῖν. p ex corr. Σμ. λέγειν. π, g. Σμύρνης εἶναι. o. 29. οὕτω 30 τοι. μ, p.

τῷ „ξέφυγοι δὲ ἐρήμην καταπνέουσι“ καὶ δάκρυα τῷ βιβλίῳ ἐπιστάζει τὸν βασιλέα
 ξυνοικίαν τε τῇ πόλει ἐκ τῶν τοῦ Ἀριστείδου ἐνδοσίμων νεῦσαι. ἐτύγγανε δὲ καὶ ξυγγεγονῶς ἤδη
 τῷ Μάρκῳ ὁ Ἀριστείδης ἐν Ἰωνίᾳ, ὡς γὰρ τοῦ Ἐφεσίου Δαμianoῦ ἤκουον, ἐπεδήμει μὲν ὁ αὐτο-
 κράτωρ ἤδη τῇ Σμύρῃ τρίτην ἡμέραν, τὸν δὲ Ἀριστείδην οὐπω γιγνώσκων ἤρετο τοὺς Κυ-
 ντιλλίους, μὴ ἐν τῷ τῶν ἀσπαζομένων ὁμίλῳ παρεωραμένος αὐτῷ ὁ ἀνὴρ εἴη, οἱ δὲ οὐδὲ αὐτοὶ 5
 ἔφασαν ἐωρακέναι αὐτόν, οὐ γὰρ παρῆναι τὸ μὴ οὐ ξυστῆσαι, καὶ ἀφίκοντο τῆς ὑστεραίας τὸν
 Ἀριστείδην ἄμφω δορυφοροῦντες. προσειπὼν δὲ αὐτόν ὁ αὐτοκράτωρ „διὰ τί σε“ ἔφη „βραδέως
 εἶδομεν“; καὶ ὁ Ἀριστείδης „θεώρημα“, ἔφη „ὦ βασιλεῦ, ἡσχόλει, γνώμη δὲ θεωροῦσά τι μὴ
 ἀποκρεμαννύσθω οὐ ζητεῖ.“ ὑπερησθῆναι δὲ ὁ αὐτοκράτωρ τῷ ἡδί τάνδρῳ ὡς ἀπλοικωτάτῳ τε
 καὶ σχολικωτάτῳ „πότε“ ἔφη „ἀκροάσομαι σου“; καὶ ὁ Ἀριστείδης „τήμερον“ εἶπεν „πρόβαλε καὶ 10 583
 αὖριον ἀκροῶ· οὐ γὰρ ἐσμέν τῶν ἐμούντων, ἀλλὰ τῶν ἀκριβούντων. ἐξέστω δέ, ὦ βασιλεῦ, καὶ
 τοὺς γνωρίμους παρῆναι τῇ ἀκροάσει.“ „ἐξέστω“ ἦ δ' ὁ Μάρκος, „δημοτικὸν γάρ.“ εἰπόντος δὲ
 τοῦ Ἀριστείδου „δεδοσθῶ δὲ αὐτοῖς, ὦ βασιλεῦ, καὶ βοᾶν καὶ κροτεῖν, ὅπόσον δύνανται“, μει-
 διάσας ὁ αὐτοκράτωρ „τοῦτο“ ἔφη „ἐπὶ σοὶ κεῖται.“ οὐκ ἔρραφα τὴν μελετηθεῖσαν ὑπόθεσιν,
 ἐπειδὴ ἄλλοι ἄλλην φασίν, ἐκεῖνό γε μὴν πρὸς πάντων ὁμολογεῖται, τὸν Ἀριστείδην ἀρίστη φορὰ 15
 ἐπὶ τοῦ Μάρκου χρήσασθαι πόρρωθεν τῇ Σμύρῃ ἐτοιμαζούσης τῆς τύχης τὸ δι' ἀνδρὸς τοιούτου
 διανομισθῆναι. καὶ οὐ φημί ταῦτα, ὡς οὐχὶ καὶ τοῦ βασιλέως ἀνοικίσαντος ἂν ἀπολωλυῖαν πόλιν,
 ἦν οὐδὲν ἐθαύμασεν, ἀλλ' ὅτι αἱ βασιλεῖοι τε καὶ θεσπέσιοι φύσεις, ἦν προσεγείρη αὐτὰς ξυμ-
 βουλία καὶ λόγος, ἀναλαμβάνουσι μᾶλλον καὶ πρὸς τὸ ποιεῖν εὖ ξὺν ὀρμῇ φέρονται.

Δαμianoῦ κἀκεῖνα ἤκουον, τὸν σοφιστὴν τοῦτον διαβάλλειν μὲν τοὺς αὐτοσχέδιους ἐν ταῖς 20 III
 διαλέξεσι, θαυμάζειν δὲ οὕτω τὸ σχεδιάζειν, ὡς καὶ ἰδίᾳ ἐκπονεῖν αὐτόν ἐν δωματίῳ ἑαυτόν
 καθειργνύντα, ἐξεπίνει δὲ κῶλον ἐκ κώλου καὶ νόημα ἐκ νόηματος ἐπανακινῶν. τουτὶ δὲ ἡρώ-
 μεθα μασσόμενον μᾶλλον ἢ ἐσθίουτος, αὐτοσχέδιος γὰρ γλώττης εὐροούσης ἀγώνισμα. κατηγοροῦσι
 δὲ τοῦ Ἀριστείδου τινὲς ὡς εὐτελὲς εἰπόντος προοίμιον ἐπὶ τῶν μισθοφόρων τῶν ἀπαιτουμένων
 τὴν γῆν, ἄρξασθαι γὰρ δὴ αὐτόν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὥδε· „οὐ παύσονται οὗτοι οἱ 25
 ἄνθρωποι παρέχοντες ἡμῖν πράγματα.“ λαμβάνονται δὲ τινες καὶ ἀκμῆς τοῦ ἀνδρὸς
 ἐπὶ τοῦ παραιτουμένου τὸν τειγισμόν τῆς Λακεδαιμόνος, εἴρηται δὲ ὥδε· „μὴ γὰρ δὴ ἐν 584
 τείχει ἐπιπτήξαι μεν ὀρτύγων ἀναψάμενοι φύσιν.“ λαμβάνονται καὶ παροιμίας ὡς
 ταπεινῶς προσεφρημένης, ἐπιδιαβάλλων γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον ὡς πατροφῶντα τὴν ἐν τοῖς
 πράγμασι δεινότητα τοῦ πατρὸς ἔφη τὸ παιδίον εἶναι. οἱ αὐτοὶ κατηγοροῦσι καὶ σκώμματος, 30

1. ξέφυγοι δὲ. k, p ex corr. π, g. ξέφυγοι. 5. ib. αὐτὴν προσπνέουσι. β. αὐτὴν καταπνέουσι. 2, 3. E. ib. τὸν βασιλέα om. β, 2, 3, E. 2. τοῦ om. 2, 3, E. ib. νεῦσαι. 1, μ et p ex corr. πνεῦσαι. v, e et m. πρ. γρ. πνεῦσαι. ἐπινεύσαι. π, g, m, o. ib. ἐνετύγγανε. vt. ἐτυχε. π. ἐτύγγανε — Ἰωνία om. v. 3. ὁ Ἀριστείδης ἐν Ἰωνίᾳ. 1. Ἀρ. ἐν Ἰωνίᾳ. μ. ἐν Ἰωνίᾳ ὁ Ἀρ. β. ἐν Ἰωνίᾳ Ἀρ. ox, 3, vt, E. 4. τῇ om. p, e, m. ib. τὸν δὴ. E. ib. Κυντιλλίους. β, 3, vt, e, m. 5. παρεωραμένους. γ (sic not. v). παρεωραμένους. f, k. ib. ὁ om. β. 6. ἑαυτόν. k. αὐτόν om. g.

ib. παρῆναι. γ, f. ἂν παρῆναι. m, o. 7. δορυφοροῦντες. 2. ib. ὁ αὐτοκράτωρ om. 2. 8. ἴδομεν. 1. ib. ἔφη om. vt. ib. θεωροῦσά τι. p. 9. τάνδρῳ. γ, k. τοῦ ἀνδρὸς. 5. ib. ἀπλοικωτάτῳ τε. 1, o. ἀπλοικωτάτῳ. 2, 3, e, m. 10. καὶ σχολικωτάτῳ om. e, m. ib. εἶπεν. γ. ib. πρόβαλλε. 2. 12. παρῆναι κατὰ τὴν ἀκροάσιν. vt. 13. ὦ βασιλεῦ καὶ βοᾶν καὶ κροτεῖν. 1. ἐμβοᾶν καὶ κροτεῖν, ὦ βασιλεῦ. 2, 3, E (ἐμβοᾶν. p). 16. τῇ τύχῃ. v. 17. ἀνοικισθῆναι. π. ἀνοικισθῆναι. g. Fo: δὴ ἀνοικισθῆναι. ib. οὐ φημί. C (praeter f: οὐ φημί). οὐ φησί. e, m, ubi mg. ἴσ. φασί. ib. ἀνοικίσαντος. γ, m. ἀνοικίσαντος. o. ib. ἂν om. m, o. 18. προσεγείρει. k. ib. ξυμβουλείᾳ. γ. ib. τις αὐτὰς (αὐτὸς. ox) ξυμβουλία τε καὶ λόγος (λόγον. μ). 2. 19. εὖ ποιεῖν. f, q, k, o.

21. ἐκπονεῖν αὐτόν. R, γ, f, k. ἐκπονεῖν αὐτό. β, 2, p, E. ἐκπονεῖν αὐτῷ. π, g. ib. ἑαυτόν. 1. αὐτόν. 2, 3, E. 22. καθειργνύντα. γ. ib. καὶ ἐξεπίνει. 2. 23. μασσόμενον. 1. μασσόμενον. 2, 3, E. ib. ἀγώνισμα εὐροούσης. f, q, k. 26. καὶ ἀκμῆ. π, g. 27. εἴρηται δὲ ὥδε. om. v. ib. μὴ δὲ γὰρ. ox. 28. ἐπιπτήξαι μεν. 1 praeter β. ib. δὲ καὶ. 2, E. 29. προσεφρημένης. γ. ib. πατροφῶντα. γ. 30. τὸ πατρός. e, m.

ἐπειδὴ τοὺς Ἀριμασποὺς τοὺς μονομάτους ἔφη ξυγγενεῖς εἶναι τοῦ Φιλίππου, ὥσπερ τοῦ Δη-
μοσθένους ἀπολελογημένου τοῖς Ἑλλήσιν ὑπὲρ τοῦ τραγικοῦ πιθήκου καὶ τοῦ ἀρουραίου Οἰνομάου.
ἀλλὰ μὴ ἐκ τούτων τὸν Ἀριστείδην, δηλοῦναι δὲ αὐτὸν ὃ τε Ἰσοκράτης ὁ τοὺς Ἀθηναίους ἐξάγων
τῆς θαλάττης καὶ ὁ ἐπιτιμῶν τῷ Καλλιξείῳ ἐπὶ τῷ μὴ θάπτειν τοὺς δέκα καὶ οἱ βουλευόμενοι
585 περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ ὁ μὴ λαβὼν Αἰσχίνης παρὰ τοῦ Κερσοβλέπτου τὸν σίτον καὶ οἱ παραι-
τούμενοι τὰς σπονδὰς μετὰ τὸ κτείνειν τὰ γένη, ἐν ᾗ μάλιστα ὑποθέσεων ἀναδιδάσκει ἡμᾶς, πῶς
ἂν τις ἀσφαλῶς κινδυνευμένας τε καὶ τραγικὰς ἐννοίας μεταχειρίσασθαι. καὶ πλείους ἑτέρας ὑπο-
θέσεις οἶδα εὐπαιδευσίαν ἐνδεικνυμένας τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ἰσχὺν καὶ ἦθος, ἀφ' ὧν μᾶλλον
αὐτὸν θεωρητέον, ἢ εἰ που καὶ παρέπυσέ τι ἐς φιλοτιμίαν ἐκπεσών. καὶ τεχνικώτατος δὲ σο-
10 φιστῶν ὁ Ἀριστείδης ἐγένετο καὶ πολὺς ἐν θεωρήμασι, ὅθεν καὶ τοῦ σχεδιάζειν ἀπηνέχθη, τὸ γὰρ
κατὰ θεωρίαν βούλεσθαι προάγειν πάντα ἀσχολεῖ τὴν γνώμην καὶ ἀπαλλάττει τοῦ ἐτοίμου. ἀπο-
θανεῖν δὲ τὸν Ἀριστείδην οἱ μὲν οἴκοι γράφουσιν, οἱ δὲ ἐν Ἰωνίᾳ ἔτη βιώσαντα οἱ μὲν ἐξήκοντά
φασιν, οἱ δὲ ἀγχοῦ τῶν ἑβδομήκοντα.

ἰ. Ἀδριανὸν δὲ τὸν Φοίνικα Τύρος μὲν ἠνεγκεν, Ἀθῆναι δὲ ἤσκησαν. ὥς γὰρ τῶν
15 ἑμᾶντοῦ διδασκάλων ἦκουον, ἀφίκετο μὲν ἐς αὐτὰς κατὰ Ἡρώδην, φύσεως δὲ ἰσχὺν σοφιστικω-
τάτην ἐνδεικνύμενος καὶ οὐκ ἄδελος ὢν ὥς ἐπὶ μέγα ἦξοι. ἐφοίτησε μὲν γὰρ τῷ Ἡρώδῃ ὀκτώ καὶ
δέκα ἰσως γεροντῶς ἔτη καὶ ταχέως ἀξιωθείς, ὧν Σκέπτος τε καὶ Ἀμφικλῆς ἡξιοῦντο, ἐνεργόφῃ
καὶ τῇ τοῦ Κλεψυδρίου ἀκροάσει. τὸ δὲ Κλεψύδριον ὥδε εἶχεν. τῶν τοῦ Ἡρώδου ἀκροατῶν δέκα
οἱ ἀρετῆς ἀξιούμενοι ἐπεσιτίζοντο τῇ ἐς πάντας ἀκροάσει κλεψύδραν ξυμμεμετρομένην ἐς ἑκατὸν
20 ἔπη, ἃ διῆμι ἀποτάδην ὁ Ἡρώδης παρητημένος τὸν ἐκ τῶν ἀκροατῶν παίειν καὶ μόνον γεροντῶς
586 τοῦ λέγειν. παραδεδωκότος δὲ αὐτοῦ τοῖς γνωρίμοις τὸ μηδὲ τὸν τοῦ πότου καιρὸν ἀνιέναι, ἀλλὰ
κάκει τι ἐπισπονδάζειν τῷ οἴνῳ ξυνέπεινε μὲν ὁ Ἀδριανὸς τοῖς ἀπὸ τῆς κλεψύδρας ὥς κοινωνὸς
μεγάλου ἀπορρήτου, λόγου δὲ αὐτοῖς περὶ τῆς ἐκάστου τῶν σοφιστῶν ιδέας προβαίνοντος παρελθὼν
ἐς μέσους ὁ Ἀδριανὸς „ἐγὼ“ ἔφη „ὑπογράψω τοὺς χαρακτῆρας οὐ κομματίων ἀπομνημονεύων ἢ
25 νοιδίων ἢ κώλων ἢ ῥυθμῶν, ἀλλ' ἐς μίμησιν ἑμᾶντὸν καθιστὰς καὶ τὰς ἀπάντων ιδέας ἀποσχε-
διάζων σὺν εὐροίᾳ καὶ ἐφίεις τῇ γλώττῃ.“ παραλιπόντος δὲ αὐτοῦ τὸν Ἡρώδην ὁ μὲν Ἀμφικλῆς
ἤρτετο τοῦ χάριν τὸν διδάσκαλον αὐτῶν παρέλθαι αὐτὸς τε ἐρῶν τῆς ιδέας ἐκείνους τε ἰδὼν ἐρῶν-
τας „ὅτι“ ἔφη „οὗτοι μὲν οἴοι καὶ μεθύοντι παραδοῦναι μίμησιν, Ἡρώδην δὲ τὸν βασιλέα τῶν
λόγων ἀραπητὸν ἦν ἄοινός τε καὶ νήφων ὑποκρίνωμαι.“ ταῦτα ἀπαγγελλόμενα τῷ Ἡρώδῃ διέχεεν
30 αὐτὸν ὄντα καὶ ἄλλως ἦττω εὐδοξίας. ἐπήγγειλε δὲ τῷ Ἡρώδῃ καὶ ἀκροάσιν σχεδίου λόγου νεάζων
ἔτι, καὶ ὁ Ἡρώδης οὐχ ὥς διαβάλλουσί τινες, βασιλεύων τε καὶ τωθάζων, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διακει-
μένου τε καὶ ἴλεω ἀκροασάμενος ἐπέρωσε τὸν νεανίαν εἰπὼν ἐπὶ πᾶσιν „κολοσσοῦ ταῦτα

1. Ἀριμασποὺς. γ. Ἀριμασποὺς. f, k. Ἀριμασμοὺς. μ. ib. ἔφη om. β. 4. καὶ βουλευόμενοι. β. 5. παρὰ
τοῦ. 1. ὑπὲρ τοῦ. 2. 3. E. 8. εὐπαιδευσίας. f. ib. ἐνδεικνυμένον. f, β, φ, π, g, e, m. 9. παρέπυσέ τε. e, m.
11. πάντας. k. 13. φασιν om. μ.
14. τῶν ἑμᾶντοῦ. R. 15. καὶ ἰσχὺν. k. ib. σοφιστικωτάτης. R. 16. τῷ Ἡρώδῃ om. R. ib. ἰσως γεροντῶς. 1, o.
γεροντῶς ἰσως. 2, 3, e, m. ib. καὶ om. R. 17. ὧν Σκείος τε καὶ Ἀμφι... ἡς ἡξιοῦτο. R. ib. καὶ ὁ Ἀμφ. γ, f, k.
18. Κλεψυδρία... εἶχε. R. εἶχεν. γ. 19. ἐπεσιτίζοντο — ἀποτάδην om. R. ib. ἐς q' ἔπη. β. 20. τῶν ἐκ. γ. ib. μόνον.
R, f, k, β, o. μόνον ov. γ (sic). μόνος. 2, 3, e, m. 21. τὸν om. e, m. 23. τῶν om. f. ib. ἐκάστης. β. 24. ἀπο-
μνημονεύσας. R. 25. νοιδίων. γ. ib. ιδέας. γ, f, φ, k, β. διανοίας. R, 2, 3, E. 26. ἐφίεις. 1 et p, o, v. ἀφίεις.
2, 3, e, m. 27. ἐκείνους τε. γ. ib. εἰδώς. μ. v. 28. μὲν om. R. ib. τῶν λόγων om. R. 29. ὑποκρίνωμαι. R, γ.
β, m. ib. διέχεεν. f. διέκειεν. e, m. 30. ὄντα καὶ ἄλλως ἦττω εὐδοξίας. γ. ἦττω καὶ ἄλλως ὄντα εὐδοξίας. cett. C
(ὑπὸ εὐδοξίας, ceteris omissis per lacunam R) et E. ib. ἐπήγγειλε. γ. ἐπέστειλε. R. ἀπήγγειλε. μ. ib. δὲ Ἡρώδῃ. π.
g, E. ib. νεάζων — ὥς καὶ (255, 5.) om. R. 31. ἀπὸ τοῦ διακειμένου καὶ ἴλεω. Θ. v. ἀπὸ τοῦ διακειμένου.
32. καὶ εἰπὼν. k. ib. πᾶσιν. γ.

μεγάλα σπαράγματα εἶη“, ἅμα μὲν διορθούμενος αὐτὸν ὡς ὑφ' ἡλικίας διεσπασμένον τε καὶ μὴ ξυγκείμενον, ἅμα δὲ ἐπαινῶν ὡς μεγαλόφρονόν τε καὶ μεγαλογνώμονα. καὶ λόγον τῷ Ἡρώδῃ ἀποθανόντι ἐπεφθέρξατο ἐπ' αὐτὸν τοῦ ἀνδρός, ὡς ἐς δάκρυα ἐκκληθῆναι τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῇ τοῦ λόγου ἀκροάσει.

Μεστὸς δὲ οὕτω παρηγορίας ἐπὶ τὸν θρόνον παρήλθε τὸν Ἀθήνησιν, ὡς προοίμιόν οἱ γενέ- 5 587
σθαι τῆς πρὸς αὐτοὺς διαλέξεως μὴ τὴν ἐκείνων σοφίαν, ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ, ἥρξατο γὰρ δὴ ὧδε·
„πάλιν ἐκ Φοινίκης γράμματα.“ τὸ μὲν δὴ προοίμιον τοῦτο ὑπερπνέοντος ἦν τοὺς
Ἀθηναίους καὶ διδόντος τι αὐτοῖς ἀγαθὸν μᾶλλον ἢ λαμβάνοντος, μεγαλοπρεπέστατα δὲ τοῦ
Ἀθήνησι θρόνου ἐπεμελήθη ἐσθῆτα μὲν πλείστον ἀξίαν ἀμπεχόμενος, ἐξηρτημένος δὲ τὰς θαν-
μασιωτέρας τῶν λίθων καὶ κατιῶν μὲν ἐπὶ τὰς σπουδὰς ἐπ' ἀργυροχαλίνου ὀρήματος, ἐπεὶ δὲ 10
σπουδάσειε, ξηλωτὸς αὖ ἐπανιῶν ξὺν πομπῇ τοῦ πανταρχόθεν Ἑλληνικοῦ, οἶδε γὰρ ἐθεράπευον
αὐτόν, ὥσπερ τὰ γένη τῆς Ἐλευσίνης ἱεροφάντην λαμπρῶς ἱερουργοῦντα. ὑπεποιεῖτο δὲ αὐτοὺς
καὶ παιδιαῖς καὶ πότοις καὶ θήραις καὶ κοινωνίᾳ πανηγύρεων Ἑλληνικῶν, ἄλλα ἄλλω ξυννεάζων,
ὅθεν διέκειντο πρὸς αὐτόν, ὡς πρὸς πατέρα παῖδες, ἡδὺν τε καὶ πρᾶον καὶ ξυνδιαφέροντα αὐτοῖς
τὸ Ἑλληνικὸν σκίσημα. ἐγὼ τοι καὶ δακρύοντας αὐτῶν ἐνίοις οἶδα, ὅποτε ἐς μνήμην τοῦ ἀνδρός 15
τούτου καθίσταντο, καὶ τοὺς μὲν τὸ φθέρμα ὑποκορίζομένους, τοὺς δὲ τὸ βάδισμα, τοὺς δὲ τὸ
εὐσχημον τῆς στολῆς.

Ἐπαχθεῖσαν δὲ αὐτῷ καὶ φοινικὴν αἰτίαν ὧδε ἀπέφυγεν· ἦν Ἀθήνησιν ἀνθρώπιον οὐκ 111
ἀγύμναστον τοῦ περὶ τοὺς σοφιστὰς δρόμου· τούτῳ ἀμφορέα μὲν τις οἶνον προσάγων ἢ ὄψα ἢ
ἐσθῆτα ἢ ἀργύριον εὐμεταχειρίστῳ ἐχρήτο, καθάπερ οἱ τὰ πεινῶντα τῶν θρεμμάτων τῷ θαλλῷ 20
ἄγοντες, εἰ δὲ ἀμελοῖτο, φιλολοιδόρως εἶχε καὶ ὑλάκει. τῷ μὲν οὖν Ἀδριανῷ προσκεκρούκει διὰ 588
τὴν εὐχέρειαν τοῦ ἥθους, Χρηστον δὲ τὸν ἐκ τοῦ Βυζαντίου σοφιστὴν ἐθεράπευεν, καὶ ὁ μὲν
Ἀδριανὸς ἐκατέρει ταῖς ἐξ αὐτοῦ πάντα, δῆγματα κόρεων τὰς ἐκ τῶν τοιούτων λοιδορίας καλῶν,
οἱ γνώριμοι δὲ οὐκ ἐνεγκόντες παρεκελεύσαντο τοῖς ἑαυτῶν οἰκέταις παῖειν αὐτόν, καὶ ἀνοιδησάντων
αὐτῷ τῶν σπλάγχνων ἐν ἡμέρᾳ τριακοστῇ ἀπέθανε παρασχών τινα καὶ αὐτὸς τῷ θανάτῳ λόγον, 25
ἐπειδὴ ἀκράτου νοσῶν ἐσπασεν. οἱ δὲ προσήκοντες τῷ τεθνεῶτι γράφονται τὸν σοφιστὴν φόνου
παρὰ τῷ τῆς Ἑλλάδος ἄρχοντι ὡς ἓνα Ἀθηναίων, ἐπειδὴ φυλὴ τε ἦν αὐτῷ καὶ δῆμος Ἀθήνησιν,
ὁ δὲ ἀπέγνω τὴν αἰτίαν ὡς μήτε ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ μήτε ταῖς τῶν ἑαυτοῦ δούλων τετυπηκός
τὸν τεθνάναι λεγόμενον. ξυνήρατο δὲ αὐτῷ τῆς ἀπολογίας πρῶτον μὲν τὸ Ἑλληνικὸν τίνας οὐχὶ 30
ἀφιέντες ὑπὲρ αὐτοῦ φωνὰς δακρύοις ἅμα, ἔπειτα ἢ τοῦ ἱατροῦ μαρτυρία ἢ ἐπὶ τῷ οἴνῳ.

1. πράγματα. β. ib. εἶη. C, E. Fo: ἄν εἶη. ib. διεσπασμένον. 1, p, g. διεσπαρμένον. 2, E. 2. καὶ μεγαλόφω-
νον. f. ib. μεγαλόγνωμον. r. 3. ἀπ' αὐτοῦ. e, et m, ubi ἴσ. ἐπ' αὐτοῦ.

5. παρήλθεν. r. ib. ὡς καὶ. k et p ex corr. o. 6. γὰρ δὴ. r. γὰρ δὲ. f. μὲν. π, g. γὰρ. 7. ὑπερπνέοντος. v.
10. κατιῶν μὲν. p ex corr. κατιῶν δὲ. 5 (κατιῶν. m. o). ib. σπουδὰς. 1. σπουδὰς. 2, 3, e, m. correxit Val.
ib. ἐπαργυροχαλίνου. f. om. ἐπ'. R. ἐπ' ἀργυροχαλίνου. p. 11. σπουδάσειεν. r, f. 12. ὀργιάζοντα. p. 13. ἄλλα ἄλλου. R.
14. διέκειτο. R. ἐκείνο. β. ib. ξυνδιαφέροντα 1, μ (ubi mg. ἐγγεγο. ξυνδιαφέροντο). ξυνδιαφέροντο.
v, ox, π, g, e, m. ξυνδιαφέροντα. p. 15. ἐγὼ τι. π, g. ib. αὐτόν. R, β. ib. ἐνίοι. r. ib. εἶδον. q a sec. m et k.
ib. τοῦ ἀνδρός om. β. 17. χολῆς. β.

18. δὲ om. R. ib. φοινικὴν. ox. in mg. ἄλλοι φοινικὴν. et γο. φοινικὴν. m. 19. ἀμφορέα. R. 20. εὐμε-
ταχειρίστῳ τούτῳ. R. πρ. γο. ἀμεταχειρίστῳ. m. habet e. ib. ἐχρήτο. p ex corr. ἐχρήσατο. 5. 21. ἀμελοῖντο. e, m.
ib. φιλολοιδόρως om. R. ib. εἶχεν. r. ib. προσκεκρούκει. r. 22. ἐκ τοῦ r, f, β. ἐκ. 5. ib. ἐθεράπευεν. r. 23. κό-
ρεως. r. 24. ἑαυτῷ. e, m. τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας. R. 25. αὐτῶν. k. ib. ἐν ἡμέρᾳ λ. r, f, β. ἐν ἡμέρᾳ τριακοστῇ.
k et p ex corr. ἐν ἡμέραις τριακοντα. R, 2, 3. ἡμέραις τριακοντα. E. ib. ἀπέθανεν. f. 26. τῷ σοφιστῇ. r. corr.
m. sec. 27. περὶ k. ib. Ἀθηναίων. β. 28. μήτε — χερσὶ om. β. ib. χερσὶ om. R. χερσίν. r, f. ib. τετυπηκός.
r, f, q, k et p ex corr. τετυπηκός. β, 2, 3, E. τετυπηκός. R. 29. τὸν om. β. ib. τεθνεῶτα. π. ib. αὐτῷ τε. R.
αὐτῶν τῆς. k. ib. πρῶτα. β. ib. Ἑλληνικόν. β. 30. ἀφιέντες. r. ἀφιέντας. 2. ib. ὑπὲρ ἑαυτοῦ. R. ib. ἢ τοῦ
ἱατροῦ μαρτυρία ἢ ἐπὶ τῷ οἴνῳ. r. ἢ ἐπὶ τῷ οἴνῳ τοῦ ἱατροῦ μαρτυρία. 5.

- IV Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους, οὓς ὁ αὐτοκράτωρ Μάρκος Ἀθήναζε ὑπὲρ μυστηρίων ἐστάλη, ἐκράτει μὲν ἤδη τοῦ τῶν σοφιστῶν θρόνου ὁ ἀνὴρ οὗτος, ἐν μέρει δὲ ὁ Μάρκος τῆς τῶν Ἀθηναίων ἱστορίας ἔθετο μηδὲ τὴν ἐκείνου σοφίαν ἀγνοῆσαι· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπέταξεν αὐτὸν τοῖς νέοις οὐκ ἀκροάσει βασανίσας, ἀλλὰ ξυνθέμενος τῇ περὶ αὐτοῦ φήμῃ. Σεβήρου δὲ ἀνδρὸς ὑπάτου διαβάλλοντος αὐτὸν ὡς τὰς σοφιστικὰς ὑποθέσεις ἐβαρκεύοντα διὰ τὸ ἐρρωσθαι πρὸς τοὺς ἀγῶνας
- 589 ἔλεγχον τούτου ποιούμενος ὁ Μάρκος προὔβαλε μὲν αὐτῷ τὸν Ὑπερίδην τὸν ἐς μόνους ἐπιστρέφοντα τὰς Δημοσθένους γνώμας, ὅτε δὴ ἐν Ἐλατεῖα Φίλιππος ἦν. ὁ δὲ οὕτως τὸν ἀγῶνα εὐηνῶς διέθετο, ὡς μηδὲ τοῦ Πολέμωνος ῥοίζον λείπεσθαι δόξαι. ἀγασθεῖς δὲ αὐτὸν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ μέγα ἤρε δωρεαῖς τε καὶ δώροις. καλῶ δὲ δωρεὰς μὲν τὰς τε σιτήσεις καὶ τὰς προεδρίας καὶ τὰς ἀτελείας καὶ τὸ ἱερᾶσθαι καὶ ὅσα ἄλλα λαμπρύνει ἄνδρας, δῶρα δὲ χρυσὸν ἄργυρον ἵππους ἀνδράποδα καὶ ὅσα ἐρμηνεύει πλοῦτον, ὃν αὐτὸν τε ἐνέπλησε καὶ γένος τὸ ἐκείνου πάντας.
- V Κατασχὼν δὲ καὶ τὸν ἔνω θρόνον οὕτως τὴν Ῥώμην ἐς ἑαυτὸν ἐπέστρεψεν, ὡς καὶ τοῖς ἀξυνέτοις γλώττης Ἑλλάδος ἔρωτα παρασχεῖν ἀκροάσεως. ἤκροοντο δὲ ὥσπερ εὐστομούσης ἀηδόνος, τὴν εὐγλωττίαν ἐκπεπληγμένοι καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ εὐστροφον τοῦ φθέρματος καὶ τοὺς περὶ
- 15 τε καὶ ξὺν ᾧδῃ ῥυθμούς. ὁπότε οὖν σπουδάζοιεν περὶ τὰς ἐγκυκλίους θέας, ὀρχηστῶν δὲ αὐταὶ τὸ ἐπίπαν, φανέντος ἂν περὶ τὴν σκηνὴν τοῦ τῆς ἀκροάσεως ἀγγέλου ἐξανίσταντο μὲν ἀπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς, ἐξανίσταντο δὲ τῶν δημοσίων ἱππευόντων οὐχ οἱ τὰ Ἑλλήνων σπουδάζοντες μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅποσοι τὴν ἐτέραν γλῶττιαν ἐπαιδεύοντο ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ δρόμῳ ἐχώρουν ἐς τὸ Ἀθηναίων ὀρμῆς μεστοὶ καὶ τοὺς βάρην πορευομένους κακίζοντες.
- VI 20 Νοσοῦντι δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Ῥώμην, ὅτε δὴ καὶ ἐτελεύτα, ἐψηφίσατο μὲν τὰς ἐπιστολάς ὁ
- 590 Κόμοδος ξὺν ἀπολογία τοῦ μη καὶ θάττον, ὁ δὲ ἐπιθείσας μὲν ταῖς Μούσαις, ὥσπερ εἰσθεῖ, προσκυνήσας δὲ τὰς βασιλείους δέλτους τὴν ψυχὴν πρὸς αὐταῖς ἀφήκεν ἐνταφίῳ τῇ τιμῇ χρησάμενος· ἐτελεύτα δὲ ἀμφὶ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη, οὕτω τι εὐδόκιμος, ὡς καὶ πολλοῖς γόης δόξαι· ὅτι μὲν οὖν ἀνὴρ πεπαιδευμένος οὐκ ἂν ποτε ἐς γοήτων ὑπαχθεῖν τέχνας, ἱκανῶς ἐν τοῖς ὑπὲρ Διονυσίου
- 25 λόγοις εἶρηκα, ὁ δέ, οἶμαι, τερατευόμενος ἐν ταῖς ὑποθέσεσι περὶ τὰ τῶν μάγων ἦδη τὴν ἐπὶ νυμῖαν ταύτην παρ' αὐτοῖς ἔσπασεν. διαβάλλουσι δὲ αὐτὸν ὡς καὶ ἀναιδὴ τὸ ἦθος, πέμψαι μὲν γὰρ αὐτῷ τινα τῶν γνωρίμων ἰχθὺς διακειμένους ἐπὶ δίσκου ἀργυροῦ πεποικιλμένου χρυσῷ, τὸν δὲ ὑπερησθέντα τῷ δίσκῳ μήτε ἀποδοῦναι καὶ ἀποκρίνασθαι τῷ πέμψαντι „εὐγε, ὅτι καὶ τοὺς ἰχθὺς.“ τουτὶ δὲ διατριβῆς μὲν ἕνεκα παίξει λέγεται πρὸς τινα τῶν ἑαυτοῦ γνωρίμων, ὃν ἦκουε
- 30 μικροπρεπῶς τῷ πλούτῳ χρώμενον, τὸν δὲ ἄργυρον ἀποδοῦναι σωφρονίσας τὸν ἀκροατὴν τῷ ἀστεϊσμῷ.

1. δὲ om. r. ib. ἐστάλει r. 2. Ἀθηναίων. v. g. 3. ἔθετο om. 3, E. ib. δὴ ἐπέταξεν. β, 2, 3, E. 4. ὑπάτου ἀνδρὸς. R. 6. αὐτοῦ. β. ib. Ὑπερίδην. r. 7. τὰς τοῦ. R. ib. ὅτε δὴ καὶ. μ. ib. οὕτως. r, f, g. οὗτος. p. οὕτω. 8. εὐ (sic) διέθετο. k. ib. ἀγασθεῖς δὲ ὁ αὐτοκράτωρ αὐτὸν. β. 9. σιτήσεις. v, p, π, e. ib. προεδρίας. r. 10. ἱερᾶσθαι. r et p ex corr. ἱερᾶσαι. π. ἱερᾶσθαι. e, m. ib. ἀργύριον. K. 11. ἐρμηνεύειν e et m: πρ. γρ. ἐρμηνεύειν. ib. ἐνέπλησεν. r. ib. ἐκείνου ἅπαν. R.

12. καὶ om. R, 2, 3, e, m. ib. ἐς αὐτὸν. r. πρὸς αὐτὸν. 5. Scr. ἐς ἑαυτὸν. ib. τῶν ἀξυνέτοις. k. 13. γλώττης. 1, o. τῆς γλώττης. 2, 3, e, m. 14. ἐκπεπληγμένοι. R, r, β. ἐκπτοημένοι. f. ἐκπτοημένοι. k. ἐπτοημένοι. q et a sec. m. ἐκπληττόμενοι, quod est in 2, 3, E. 15. τε ξὺν. o. ib. ξυνᾧδῃ. r. ib. σπουδάζοιεν. 1. σπουδάξει. 2. σπουδάξοι. p. σπουδάξοι. π, g. σπουδάσει. E. σπουδάσειαν. Val. ib. ὀρχηστῶν. r, p, g, e. 16. παρὰ. R. 17. δημοσίων. R. ib. οὐχ. μ, ox, E. 18. ἐτέραν μὲν. R. 19. Ἀθηναίων. R.

21. Κόμοδος. f, q, μ, v, p, g. ib. ταῖς Μούσαις. 1, o. τὰς Μούσας. 2, 3, e, m. 22. τοὺς. f, k. ib. πρὸς αὐτοῖς. f. τὴν πρὸς αὐταῖς. e. τὴν ἐπ' αὐταῖς πνοήν. m ubi mg. γρ. πρ. πρὸς αὐταῖς α. ib. πρὸς..... τῇ τιμῇ. R. ib. ἐνταφίῳ τὴν τιμὴν. r, del. utroque v a sec. m. ἐν τῷ ταφίῳ τῇ τιμῇ. f, q, k. ἐνταφίῳ τῇ τιμῇ. β, 2, 3, o, Val.

ἐνταφίῳ τὴν τιμὴν. e, m. 23. μὲν οὖν περὶ τὰ π ἔτη. R. ib. οὕτω τοι. μ, v, p. ib. ὡς καὶ πολλοῖς om. R. ib. δεῖξαι. ox. 24. ἀνὴρ πεπαιδευμένος οὐκ ἂν ποτε. R. ἀνὴρ οὐκ ἂν ποτε πεπαιδευμένος. 5. ib. περὶ Διονυσίου. k, p. 25. εἶρηκεν. R. ib. μάγων ἦσθ. R. 26. ἀναιδὴ. β. 27. αὐτῶν. k. 28. ὅτι om. f, q, k. 29. δὲ om. f.

Ὁ δὲ σοφιστής οὗτος πολὺς μὲν περὶ τὰς ἐννοίας καὶ λαμπρὸς καὶ τὰς διασκευὰς τῶν ὑποθέ-
σεων ποικιλώτατος ἐκ τῆς τραγωδίας τοῦτο ἤρηκώς, οὐ μὴν τεταγμένος γε, οὐδὲ τῇ τέχνῃ ἐπόμε-
νος, τὴν δὲ παρασκευὴν τῆς λέξεως ἀπὸ τῶν ἀρχαίων σοφιστῶν περιεβάλλετο ἥχῳ προσάγων μάλ-
λον ἢ κρότῳ. πολλαχοῦ δὲ τῆς μεγαλοφωνίας ἐξέπεσεν ἀταμιεύτως τῇ τραγωδίᾳ χρησάμενος.

ια'. Τὸν δὲ Βυζάντιον σοφιστὴν Χρῆστον ἀδικεῖ ἡ Ἑλλὰς ἀμελοῦντες ἄνδρὸς, ὃς ἄριστα
μὲν Ἑλλήνων ὑπὸ Ἡρώδου ἐπαιδευθῆ, πολλοὺς δὲ ἐπαίδευσε καὶ θαυμασίους ἄνδρας, ὧν ἐγένετο
Ἰππόδρομος τε ὁ σοφιστής καὶ Φιλίσκος καὶ Ἰσαγόρας ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής ῥήτορες τε εὐδόκι-
μοι Νικομήδης ὁ ἐκ τοῦ Περγάμου καὶ Ἀκύλας ὁ ἐκ τῆς ἐφ' ὧν Γαλατίας καὶ Ἀρισταίνετος ὁ Βυ-
ζάντιος καὶ τῶν ἐλλογίμως φιλοσοφησάντων Κάλλαισχος τε ὁ Ἀθηναῖος καὶ ὁ ἐπὶ βωμῷ Σῶσις
καὶ πλείους ἕτεροι λόγου ἄξιοι. παιδεύονται δὲ αὐτῷ κατὰ τοὺς Ἀδριανοῦ τοῦ σοφιστοῦ καιροὺς
ἐκατὸν ἑμισθιοὶ ἀκροαταὶ ἦσαν καὶ ἄριστοι τούτων, οὓς εἶπον. Ἀδριανοῦ δὲ καθιδρυθέντος ἐς
τὴν Ῥώμην ἐψηφίζοντο μὲν οἱ Ἀθηναῖοι πρεσβεύεσθαι ὑπὲρ Χρήστου τὸν Ἀθήνησιν αὐτῷ θρόνον
ἐκ βασιλείας αἰτοῦντες, ὁ δὲ παρελθὼν ἐς αὐτοὺς ἐκκλησιάζοντας διέλυσε τὴν πρεσβυσίαν ἄλλα τε
διαλεχθεὶς ἀξιόλογα καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰπὼν „οὐχ αἱ μύρια τὸν ἄνδρα.“

Οἶνον δὲ ἡττώμενος παροινίας ἐκράτει καὶ εὐχερείας καὶ ἀγροωχίας, ἣν ὁ οἶνος ἐπὶ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀνθρώπων ἐσάγει, τοσοῦτον δὲ αὐτῷ περιῆν τοῦ νήφειν, ὥς καὶ ἐς ἀλεκτρούωνων ῥῥᾶς
προβάντος τοῦ πότου σπουδῆς αὐτὸν ἄπτεσθαι, πρὶν ὕπνου σπᾶσαι. διεβέβλητο δὲ μάλιστα πρὸς
τοὺς ἀλαζόνας τῶν νέων καίτοι χρησιμωτέρους τῶν ἄλλων ὄντας ἐς τὰς ξυμβολὰς τοῦ μισθοῦ.
Διογένη γοῦν τὸν Ἀμαστριανὸν ὁρῶν τετυφωμένον ἐκ μειρακίου καὶ περινοοῦντα μὲν σατραπείας,
περινοοῦντα δὲ αὐλὰς καὶ τὸ ἀρχοῦ βασιλείων ἐστήξειν, λέγοντα δέ, ὥς ὁ δεῖνα Αἰγύπτιος προει-
ρήκοι αὐτῷ ταῦτα, ὁ μὴδὲ τὰ ἑαυτοῦ σιωπῶν.

Τὴν δὲ ἰδέαν τῶν λόγων πεποικιλταὶ μὲν ἐκ τῶν Ἡρώδου πλεονεκτημάτων, λείπεται δὲ αὐ-
τῶν τοῦ ἐτοίμου, καθάπερ ἐν ζωγραφίᾳ ἢ ἄνευ χρωμάτων ἐκκαταγραφὴν μίμησις, προὔβη δὲ αὐ-
καὶ ἐς τὸ ἴσον τῆς ἀρετῆς, εἰ μὴ πεντηκοντούτης ἀπέθανεν.

ιβ'. Πολυδενύκη δὲ τὸν Ναυκρατίτην οὐκ οἶδα, εἴτε ἀπαιδευτὸν δεῖ καλεῖν εἴτε πεπαιδευ-
μένον, εἴθ' ὅπερ εὐήθης δόξει, καὶ ἀπαιδευτὸν καὶ πεπαιδευμένον· ἐνθυμουμένῳ γὰρ αὐτοῦ τὰ
ὀνόματα ἱκανῶς ἐγγυμναστο τὴν γλῶτταν τῆς ἀττικίζουσας λέξεως, διορῶντι δὲ τὸ ἐν ταῖς μελέ-
ταις εἶδος οὐδὲν βέλτιον ἐτέρου ἡττίκισεν. τάδε οὖν γρηὶ περὶ αὐτοῦ εἰδέναι· Πολυδενύκης τὰ μὲν
κριτικὰ ἱκανῶς ἥσκητο, πατρὶ ξυγγενόμενος τοὺς κριτικούς λόγους εἰδότε, τοὺς δὲ σοφιστικούς τῶν

1. ὁ σοφιστής. r. ὁ δὲ σοφιστής. R. 3, e. ib. λαμπρὸς τὰς. e, m. 2. εἰρηκώς. ox. ib. γε om. μ, ox. 3. δια-
λέξεως. R. ib. περιεβάλλετο. ox, g. ib. ἥχῳ — κρότον. μ, v. 4. ἀταμιεύτως. r, f, k, β, o. ἀταμιεύτῳ. R. 2, 3,
e, m. ib. χρησάμενος. 1. χρώμενος. 2, 3, E.

5. χρῆστον σοφιστὴν. R. ib. ἀμελοῦντες. β, l. ἀμελοῦσα. 2. ib. τοῦ ἀνδρός. 2. 6. ὑπὸ Ἡρώδου. μ, l, λ. ὑπὸ
Ἡρώδῃ. 5. 7. τε om. R. ib. ῥήτορες δὲ. μ. 8. Ἀκύλας. v. ib. τῆς ἐφ' ὧν. 1, 2, p, φ, Val. τῆς ἐφ' ὧν. π, g. τοῦ
τῆς ἐφ' ὧν. e, m. τῆς ἐφ' ὧν. o. ib. Γαλατίας. β. ib. Βυζάντιος. g. 9. ἐλλογίμως. π, g. ib. Κάλλαισχος τε. R. f,
q, β, e. ib. ὁ Ἀθηναῖος. R. 10. παιδεύονται. f, q, k, β. ib. τοὺς τοῦ. R. 11. εἰπὼν. r. ib. δὲ οἱ. R. ib. κα-
θιδρυθέντος. f, q, k. ib. δὲ om. R, β. 12. πρεσβεύσαι. R. πρεσβεύεσθαι. r, f, q, k, β. πρεσβεύεσθαι. 5. ib.
ὑπὸ. r. ib. αὐτῶν. r, q. 14. αἱ om. β. ib. μύρια. E.

15. οἶνον. R. 16. ἐσάγει. R. ἄγει. 5. ib. δὲ om. λ. ib. αὐτῶν. k. ib. καὶ om. 2, m. 17. τοῦ πότου. 1. αὐτῷ
τοῦ πότου. 2, 3, E. ib. ὕπνου. 1 et p ex corr. ὕπνου. 2, 3, E. ib. σπᾶσαι. E. ib. δὲ om. R. 18. ξυμβολὰς.
R, r, g, e. ib. Διογένην. λ, π, g. 19. γοῦν om. g. ib. τὸν om. λ. 20. λέγοντα ὡς. r, f, q, k. ib. ὡς δεῖνα. R.
ib. προειρήκει. b.

22. αὐτῶν. C. αὐτῷ. E. 23. ἐκκαταγραφὴν. r. 24. ἀπέθανεν. 1, λ.
25. Πολυδενύκην. 2. ib. εἴτε ἀπαιδευτὸν δεῖ καλεῖν, εἴτε πεπαιδευμένον. r, f, q, k, β. εἴτε πεπαιδευμένον δεῖ
καλεῖν εἴτε ἀπαιδευτὸν. R, 2, 3, E. 26. ὁ εὐήθης. R. 27. ἐγγυμναστο. π, g. ἐγγυμναστο δὲ ἱκανῶς τῆς ἀττικι-
ζουσας λέξεως om. τὴν γλῶτταν. Θ. v. γυμναστο. 28. ἡττίκισεν. r. 29. μὲν κριτικούς. r. ib. τῶν λόγων om. R.
β, 2, 3, E.

λόγων τόλμη μᾶλλον ἢ τέχνη ξυνέβαλλε θαρρήσας τῇ φύσει, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἄριστα ἐπεφύκει. Ἀδριανοῦ δὲ ἀκροατῆς γενόμενος ἴσον ἀφέστηκεν αὐτοῦ καὶ τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν ἐλαττωμάτων, ἥμιστα μὲν γὰρ πίπτει, ἥμιστα δὲ αἴρεται, πλὴν ἄλλ' εἰσὶ τινες ἡδονῶν λιβάδες διακεκράμεναι τοῦ λόγου. ἰδέα δὲ αὐτοῦ διαλεγόμενου μὲν ἦδε· „ὁ Πρωτεὺς ὁ Φάριος τὸ θαῦμα τὸ Ὀμηρικὸν πολλὰ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαί, καὶ γὰρ ἐς ὕδωρ αἴρεται καὶ ἐς πῦρ ἄπτεται καὶ ἐς λέοντα θυμοῦται καὶ ἐς σὺν ὀρμῇ καὶ ἐς δράκοντα χωρεῖ καὶ ἐς πάρδαλιν πηδᾷ καὶ δένδρον ἦν γένηται, κομᾷ.“ μελετῶντος δὲ αὐτοῦ χαρακτηῖρα ποιῶμεθα τοὺς νησιώτας τοὺς τὰ γένη πιπράσκοντας ἐς τὴν ἀναγωγὴν τῶν φόρων, ἐπειδὴ βούλονται καὶ ἄριστα εἰρησθαι τήνδε τὴν ὑπόθεσιν, ἥς τὸ ἐπὶ πᾶσιν ὥδε εἴρηται·
 10 „παῖς ἡπειρωτῆς ἀπὸ Βαβυλῶνος πατρὶ νησιώτῃ γράφει· δουλεύω βασιλεῖ δωρὸν ἐκ σατραπίου δοθεῖς, οὔτε δὲ ἵππον ἀναβαίνω Μηδικὸν οὔτε τόξον λαμβάνω Περσικόν, ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ πόλεμον ἢ θήραν, ὡς ἀνὴρ, ἐξέρχομαι, ἐν γυναικωνίτιδι δὲ κάθημαι καὶ τὰς βασιλέως θεραπεύω παλλακὰς, καὶ βασιλεὺς οὐκ ὀργίζεται, εὐνοῦχος γὰρ εἰμι. εὐδοκιμῶ δὲ παρ' αὐταῖς θάλατταν Ἑλληνικὴν διηγούμενος καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων μυθολογῶν καλὰ, πῶς Ἡλεῖοι πανηγυρίζουσι, πῶς Δελφοὶ θεσπίζουσι, τίς ὁ παρ' Ἀθηναίοις Ἑλέου βωμός. ἀλλὰ καὶ σύ, πάτερ, μοι γράφε, πότε παρὰ Λακεδαιμονίοις Ἰακίνθια καὶ παρὰ Κορινθίοις Ἰσθμια καὶ παρὰ Δελφοῖς Πύθια καὶ εἰ νικῶσιν Ἀθηναῖοι ναυμαχοῦντες. ἔρρωσο καὶ τὸν ἀδελφόν μοι προσαγόρευσον, εἰ μήπω πέ-
 20 πρᾶται.“ ταῦτα μὲν δὴ ὅποια τοῦ ἀνδρὸς τούτου σκοπεῖν ἔξεστι τοῖς ἀδεκάστως ἀκροωμένοις. ἀδεκάστους δὲ ἀκροατὰς καλῶ τοὺς μήτε εὐνοὺς μήτε δύνους. ἐλέγετο δὲ ταῦτα καὶ μελιχρᾷ τῇ φωνῇ ἀπαγγέλλειν, ἥ καὶ βασιλέα Κόμμοδον θέλξας τὸν Ἀθήνησι θρόνον παρ' αὐτοῦ εὔρετο. ἐβίω μὲν οὖν ἐς ὅκτω καὶ πεντήκοντα ἔτη, ἐτελεύτα δὲ ἐπὶ παιδὶ γνησίῳ μὲν, ἀπαιδευτῷ δέ.

594 γ'. Καισάρεια δὲ ἡ Καππαδοκῶν ὄρει Ἀργαίῳ πρόσοικος Πανσανίου τοῦ σοφιστοῦ οἶκος. ὁ δὲ Πανσανίας ἐπαιδευθὴ μὲν ὑπὸ Ἡρώδου καὶ τῶν τοῦ Κλεψυδρίου μετεχόντων εἰς ἐγένετο, οὗς ἐκάλουν οἱ πολλοὶ διψῶντας, ἐς πολλὰ δὲ ἀναφέρων τῶν Ἡρώδου πλεονεκτημάτων καὶ μάλιστα τὸ αὐτοσχεδιάζειν ἀπήγγελλε δὲ αὐτὰ παχεῖα τῇ γλώττῃ καὶ ὡς Καππαδόκαις ξύνηδες, ξυγκρούων μὲν τὰ σύμφωνα τῶν στοιχείων, συστέλλων δὲ τὰ μηχανόμενα καὶ μηχανῶν τὰ βραχέα, ὅθεν ἐκάλουν αὐτὸν οἱ πολλοὶ μάγειρον πολυτελῆ ὅψα πονήρας ἀρτύοντα. ἡ δὲ ἰδέα τῆς μελέτης ὑπτιωτέρα, ἔρρωται δὲ ὅμως καὶ οὐχ ἁμαρτάνει τοῦ ἀρχαίου, ὡς ὑπάρχει ταῖς μελέταις ξυμβαλεῖν, πολλὰ γὰρ τοῦ Πανσανίου κατὰ τὴν Ῥώμην, οἳ δὴ καὶ καταβιούς ἀπέθανε γηράσκων ἤδη, τοῦ θρόνου μετέ-

1. ξυνέβαλλεν. γ. ξυνέβαλε. R, 2, π. ib. θαρρήσας. γ, π. ib. καὶ γὰρ καὶ. g. ib. πεφύκει. k. 2. ἴσος. R. ἴσον. E. 3. διακεκράμεναι. R, γ, β. διακεκρυμέναι. f, q, k. διακεκρυμένον. 2, 3, e, m. διακεκρυμένοι. o. 4. ἦδε. ve. ὥδε. C, E. 7. χωρεῖ om. 2, e, m. ib. παρδάλην. β. ib. πηδᾷ. γ, ve ἄττει. cett. C et o. ἄπτει. e et m, ubi lō. ἄττει. 8. ἀγωγὴν. f, q, k. ib. τήνδε τὴν. γ, f, k, 2, o. τὴν δὲ. π, g, e, m. τὴν. R. 9. οἷς. k. 10. Βαβυλῶνα. β. 11. ἐκ σατραπείας. μ. 12. ὡς ἀνὴρ ἐξέρχομαι ἢ θήραν. R. ib. γυναικονίτιδι. R, γ. 14. εὐδοκιμῶ δὲ. 1, o. εὐδοκιμῶ γὰρ. 2, π, g et p ex corr. e, m. ib. αὐτῆς. R. 15. μυθολογῶν. R, γ, f, q, μ, et p ex corr. o. μυθολόγων. k. μυθολογῶ. β, v, ox, π, g, e, m. 16. ὁ Παναθηναίος. 2. 17. πάτερ μου. f. πάτερ μου. k. πατήρ μοι. e, m. ib. παρὰ om. R. 19. ἀδελφόν μου. k. 21. ἐλέγε. R. 22. ἀπαγγέλλει. R. ib. εὔρετο. R. εὔρατο. 23. παιδὶ om. β.

24. δὲ om. μ. 25. ὑπὸ Ἡρώδῃ. g. ib. τοῦ om. f. τῶν δὲ Κλ. R. 27. ἀπήγγελλε. R, f, q, k, β. ἀπήγγελε. γ. (sic corr.) ἀπήγγειλε. 2, 3, E. ib. ταῦτα. R. ib. μὲν om. R. 28. συλλέγων. R. 29. πονήρας. ox, g et m. γρ. πονήρας. 30. πολλὰ γὰρ τοῦ. R. πολλὰ γὰρ αἱ τοῦ. γ, f, q, k, β, 3, o. πολλὰ γὰρ αὐτοῦ. 2, e. 31. οἳ γ. οὐ. 3. ib. ἀπέθανεν. f. ib. τοῦ θρόνου μετέχων. p in mg. deest in 3.

χων, [καί] μετέχων δὲ καὶ τοῦ Ἀθήνησιν, ὅτε δὴ καὶ ἀπιὼν ἐκείθεν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διεξήλθε, καιριώτατα τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἐπεφθέγγατο

„Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω πόλιν.“

ιδ'. Ἀθηνόδωρος δὲ ὁ σοφιστὴς τὸ μὲν ἐς πατέρα ἦκον ἐπιφανέστατος ἦν τῶν κατὰ τὴν Αἴνον, τὸ δὲ ἐς διδασκάλους καὶ παιδευσιν φανερώτατος τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἀριστοκλέους μὲν γὰρ 5 ἦκουσε παῖς ἔτι, Χρήστου δὲ ἤδη ξυνεῖς, ὅθεν ἀπ' ἀμφοῖν ἐκράθη τὴν γλῶτταν ἀττικίζων τε καὶ περιβολῆς ἐρμηνεύων. παιδεύων δὲ Ἀθήνησι κατὰ τοὺς χρόνους, οὓς καὶ Πολυδεύκης ἐπαίδευσεν, ἐπέσκαπτεν αὐτὸν ταῖς διαλέξεσιν ὡς μειρακιώδη λέγων „οἱ Ταντάλου κῆποι“ δοκεῖν ἐμοὶ τὸ κοῦ- 595 φον τοῦ λόγου καὶ ἐπιπόλαιον φαντασίαν προσεικάζων οὔση τε καὶ οὐκ οὔση. ἐμβριθῆς δὲ καὶ τὸ ἥθος γενόμενος ἐτελεύτα ἡβῶν ἔτι ἀφαιρεθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης τὸ καὶ πρόσω ἐλάσαι δόξης. 10

ιέ. Λαμπρόν ἐν σοφισταῖς καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ναυκρατίτης ἤχησεν. ἦν μὲν γὰρ τῶν μετε- χόντων τοῦ ἱεροῦ τοῦ περὶ Ναύκρατιν ὀλλοῖς Ναυκρατιτῶν ὑπάρχον, Ἡρώδου δὲ ἀκροατῆς μὲν, οὐ μὴν ζηλωτῆς ἐγένετο, ἀλλ' ἐς τὸν Πολέμωνα μᾶλλον ὑπηρεχθῆ. τὸν γὰρ ῥοίζον τοῦ λόγου καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἐκ περιβολῆς φράζειν ἐκ τῆς Πολέμωνος σκηνῆς ἐσηγάγετο. λέγεται δὲ καὶ αὐ- τοσχεδιάσαι σὺν εὐροία ἀμηγάνῳ, δικῶν τε καὶ δικαστηρίων παρέτραγεν, οὐ μὴν, ὡς ὄνομα ἐν- 15 τεῦθεν ἄρασθαι. Μαραθῶνα δὲ αὐτὸν ἐπωνόμαζον, ὡς μὲν τινες, ἐπειδὴ τῷ Μαραθῶνι δῆμῳ ἐνεγράφη Ἀθήνησιν, ὡς δὲ ἐνίων ἦκουον, ἐπειδὴ ἐν ταῖς Ἀττικαῖς τῶν ὑποθέσεων τῶν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντων θαμὰ ἐμνημόνευεν.

Κατηγοροῦσι δὲ τοῦ Πτολεμαίου τινὲς ὡς μὴ διορῶντος τὰς ὑποθέσεις, μηδὲ ὅπη ξυνεστᾶσί 11 τε καὶ μὴ, τεκμήριον τὸδε τιθέμενοι τῆς κατηγορίας ταύτης· τοὺς Μεσσηνίους οἱ Θηβαῖοι γρά- 20 φονται τὴν τῶν ἀχαριστησάντων, ἐπεὶ τοὺς φεύγοντας αὐτῶν μὴ ἐδέξαντο, ὅτε καὶ αἱ Θῆβαι ὑπὸ 596 Ἀλεξάνδρου ἤλωσαν. ταύτην γὰρ ἐπιφανῶς αὐτῷ εἰρημένην τὴν ὑπόθεσιν καὶ σοφῶς, ὡς οἶόν τε, συνοφαντοῦσι λέγοντες, ὡς εἰ μὲν ζῶντος Ἀλεξάνδρου κρίνονται, τίς οὕτω θρασὺς, ὡς καταψη- φίσασθαι Μεσσηνίαν; εἰ δὲ τεθνεῶτος, τίς οὕτω πρῶτος, ὡς ἀπογνῶναι τὴν αἰτίαν; οὐ γὰρ ξυνιᾶ- σιν οἱ ταῦτα διαβάλλοντες, ὅτι ἡ τῶν Μεσσηνίων ἀπολογία κατὰ ξυγγνώμην ἴσταιται τὸν Ἀλέξαν- 25 δρον προισχυμένον καὶ τὸν ἐκείνου φόβον, οὐ μηδὲ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς ἀπείρως εἶχεν. ταῦτά μοι ἀπο- λελογησθῶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς παραιτουμένου αὐτὸν ἀδίκου καὶ πεπανουργημένης αἰτίας· καὶ γὰρ δὴ καὶ εὐφημότατος σοφιστῶν οὗτος. πλείστα δὲ ἐπελθὼν ἔθνη καὶ πλείσταίς ἐνομιλήσας πόλεσιν οὐ-

1. καὶ μετέχων δὲ καὶ. C, E, praeter f: καὶ μετέχων δὲ. Fo: μετέχε δὲ καὶ. ib. ἀπιὼν. v. 2. καιριώτατα. f. καιριώτητα. k. ib. τὰ τοῦ. 2.

4. εἰς πατέρα. μ. τό γε μὴν ἐς πατέρα ἦκον. Θ. v. μὴν. ib. τῶν om. 2, 3, e, m. ib. τὸν Αἴνον. R. 5. εἰς διδασκάλους. μ. ib. Ἀριστοκλέους μὲν. R. Ἀριστοκλέους μὲν. μ. 6. ξυνεῖς om. R cum lac. ib. ἐπ' ἀμφοῖν. k. ἀμφοῖν om. ἀπ'. f. ib. ἐκράθη. 1. ἐκράτει. 2, 3, E. 7. δὲ καὶ περὶ τὰς Ἀθήνας. R. ib. καταχρόνους. r. κατὰ τοὺς χρόνους. R. ib. καὶ om. μ. 8. ἐπέσκαπτεν. μ, v et m. 16. ἐπέσκαπτεν. ἐπέσκοπτεν. 5. 9. οὔση ἔτι. k. οὐκ οὔση τε καὶ. e. ib. ἐμβριθῆς. f. ἐμβριθῆς. k. ib. καὶ om. μ. 10. εἶδος. R. ib. τὸ καὶ. 1 et p ex corr. καὶ τὸ. 2, 3, E.

11. μὲν om. μ, v. 12. τοῦ περὶ Ναύκρατιν om. μ, π, e, m cum lac. ib. λόγοις. v. 13. ἐς τὸν Πολέμωνα. 1, μ. v. ἐς τὸν Πολέμωνος. sequente lac. φ, g, e, m. ἐς τὸν Πολέμωνος ἦκον. π. 14. ἐκ τῆς. 1. ἐκ τῆς τοῦ. 2, 3, E. ib. ἐπηγάγετο. k. ib. δὲ om. g. 15. ξδν. β. ib. παρέτραγεν. C, E. Fo: παρέτραγε μὲν. ib. ὡς ὄνομα ἄρα- σθαι. R. 16. τινὲς. g. 18. ἐμνημόνευεν. 1, 3. ἐμνημόνευσε. 2, E. ἐμνημόνευσεν. v.

19. διορῶντο. v. 20. Θηβαῖοι. p, sec. m. Ἀθηναῖοι. 5. 21. ὅτε αἱ. r. ὅτε καὶ αἱ. f, k et p ex corr. ὅτε καὶ R, 2, 3, E. ib. Ἀθηναῖοι. R. 22. καὶ om. r. ib. ὡς om. R. 23. κρίνοντας. v. 24. Μεσσηνίων ut. 20, 25. μ. ib. οὐ- τως. e, m. 26. προισχυμένον. f. προισχυμένην. k. 27. πεπανουργημένου. R. πεπανουργουμένης. r. πεπανουργημέ- νης. 5. Sc. πεπανουργημένης. 28. εὐφημότατος. r. εὐφημώτατος. f. εὐφημώτατος cum corr. εὐδοκίμωτατος. q. εὐδο- κίμωτατος. R, β, k, 2, 3, E.

δαμοῦ διέβαλε τὸ ἑαυτοῦ κλέος, οὐδὲ ἦττων ἢ προσεδοκήθη ἔδοξεν, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὀρήματος τῆς φήμης πορευόμενος διήει τὰ ἄσθη. ἐτελεύτα δὲ γηραιὸς ἐν Αἰγύπτῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ ἀφαιρεθεῖς μὲν ὑπὸ τῆς κεφαλῆς ῥεύματος, ἐπικοπεῖς δέ.

597 ις'. Εὐδοδιανὸν δὲ τὸν Συμωναῖον τὸ μὲν γένος ἐς Νικήτην τὸν σοφιστὴν ἀνήγεν, αἱ δὲ οἴκοι τιμαὶ ἐς τοὺς ἀρχιερεῖς τε καὶ στεφανουμένους τὴν ἐπὶ τῶν ὀπλων, τὰ δὲ τῆς φωνῆς ἄθλα ἐς τὴν Ῥώμην καὶ τὸν ἐκείνῃ θρόνον. ἐπιταχθεὶς δὲ καὶ τοῖς ἀμφὶ τὸν Διονύσιον τεχνίταις, τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο ἀγέρωχοι καὶ χαλεποὶ ἀρχθῆναι, ἐπιτηδειότατος τὴν ἀρχὴν ἔδοξε καὶ κρείττων ἢ λαβεῖν αἰτίαν. νιοῦ δὲ αὐτοῦ τελευτήσαντος ἐν τῇ Ῥώμῃ οὐδὲν θῆλυ οὐδὲ ἀγεννὲς ἀνεφθέρξατο, ἀλλ' „ὦ τέκνον“ τοῖς ἀνακαλέσας ἔθαπεν. ἀποθνήσκοντι δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Ῥώμην παρῆσαν μὲν οἱ ἐπι- 10 τήδαιοι πάντες, βουλὴν δὲ αὐτῶν ποιουμένων ὑπὲρ τοῦ σώματος, εἴτε χρὴ καταθῆπται αὐτόθι, εἴτε ταριχεύσαντας πορθμεύειν ἐς τὴν Σύμωνα ἀναβοήσας ὁ Εὐδοδιανὸς „οὐ καταλείπω“ ἔφη „τὸν υἱὸν μόνον.“ ὥδε μὲν δὴ σοφῶς ἐπέσκηψε τὸ τῷ παιδί ξυνταφῆναι. ἀκροατῆς δὲ Ἀριστοκλέους γενόμενος πανηγυρικῆς ἰδέας ἤψατο ἐν στρουφνῷ κρατῆρι συγκεράσας οἶον νῆμα πότιμον. εἰσὶ δὲ οἱ φασὶ καὶ Πολέμωνος ἠεροῦσθαι αὐτόν.

15 ις'. Ροῦφον δὲ τὸν ἐκ τῆς Περίουθου σοφιστὴν μὴ ἀπὸ τῆς οὐσίας, μηδὲ εἰ πολλοὶ ὕπατοι τὸ ἐκείνου γένος, μηδὲ εἰ τὴν τῶν Πανελληνίων Ἀθήνησιν εὐκλεῶς ἤρξεν, ταυτὶ γὰρ εἰ καὶ πλείω λέγοιτο, οὐπω τῇ σοφίᾳ τοῦ ἀνδρὸς παραβεβλήσθαι ἄξια, ἀλλ' ἢ γλωττα δηλοῦτω αὐτόν καὶ ἢ ξύνεσις, ἢ περὶ τὰς ἐσχηματισμένας μάλιστα τῶν ὑποθέσεων ἐχρήσατο. τὴν δὲ ἰδέαν ταύτην ἐθανμάσθη πρῶτον μὲν, ὅτι χαλεπὴ ἐρμηνεύσαι, δεῖ γὰρ ἐν ταῖς κατὰ σχῆμα ξυγκειμέναις τῶν 20 ὑποθέσεων τοῖς μὲν λεγομένοις ἡνίας, τοῖς δὲ σιωπώμενοις κέντρον, ἔπειτα, οἶμαι, καὶ διὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, ἐκκειμένως γὰρ τοῦ ἥθους καὶ ἀπανούργως ἔχων ὑπεκρίνετο εὖ, κἂν μὴ ἐπεφύκει. 598 πλουσιώτατος δὲ τῶν κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον καὶ Προποντίδα γενόμενος καὶ δόξης αὐτῷ ἐπὶ τῷ σχεδιάζειν πολλῆς μὲν ὑπαρχούσης Ἀθήνησιν, πολλῆς δὲ ἐν Ἰωνίᾳ τε καὶ Ἰταλίᾳ, οὐδαμοῦ κατέστησεν ἑαυτὸν ἐς ἀπέχθειαν ἢ πόλεως ἢ ἀνδρός, ἀλλὰ προύτης ἦν χρηματιστής. ἐλέγετο δὲ καὶ 25 γυμναστικῇ κρατύνειν τὸ σῶμα ἀναγκοφάρων αἰεὶ καὶ διαπονῶν αὐτὸ παραπλησίως τοῖς ἀγωνιζομένοις. ἀκροατῆς δὲ Ἡρώδου μὲν ἐν παισίν, Ἀριστοκλέους δὲ ἐν μειρακίοις γενόμενος καὶ μεγάλων ὑπ' αὐτοῦ ἀξιοθεῖς ἐλαμπρύνετο τῷ Ἡρώδῃ μᾶλλον δεσπότην τε αὐτόν καλῶν καὶ Ἑλλήνων

1. διέβαλλε. v. ib. ἦττον. 2. φ, π, g, e, m. in p ἦττων est a sec. m. 2. τὰς πόλεις. R, β. ib. ὑπὸ. 1 et p ex corr. ἀπὸ. 2, 3, E. 3. ἐπικοπεῖς. p. 4. δὲ ὁ Συμωναῖον. β. ib. ἦγεν. r. ib. οἴκοι. 1 et p ex corr. οἶκον. 2, 3, E. 5. τοὺς om. v. 6. ἐκείνῃ. r, f, q, k, o. ἐκείνης. β. ἐκεῖ. μ. ἐκείθεν. ox, v, 3, e, m. ib. Διονύσιον τεχνίταις. R. 7. ἀγέρωχον. R, 2. ib. χαλεποὶ. r, f, k, β et p ex corr. ο. λεπτοί. R, 2, 3, e, m et Θ. v. λεπτόν. ib. ἔδοξεν. r, f. ib. κρείττων. 1. 8. αὐτῷ om. R. ib. ἀγεννὲς. R, r, f, β, p, π. ἀγεννὲς. 9. παρῆσαν οἱ ἐπιτηδειότατοι. R. 10. αὐτῶν om. R. ib. περὶ τοῦ. μ. ib. αὐτό. μ. 11. ταριχεύσαντες. r. ib. ἐπὶ τὴν. R. ib. Σύμωνα. r. ib. ἔφη, τὸν υἱὸν μόνον. r, f, q, k, β. τὸν υἱόν, ἔφη, μόνον. R, 2, 3, E. 12. δὴ om. ox. ib. τὸ om. 2, e, m. ib. συνταφῆναι. μ, π. 13. οἱ νῆμα. R. οἶνον νῆμα. μ, g. 14. ἀεροῦσθαι. μ. ἀεροῦσασθαι. v. ἀεροῦσθαι. g. ib. αὐτοῦ. R. 15. τὸν om. m. 16. τὴν. 1. τῆς. 2, 3, E. ib. ἤρξεν. r, f. ib. καὶ om. g. 17. περιβεβλήσθαι. f. 18. περὶ om. R, β, 2, φ, π, g, e, m (ubi in mg. κατὰ.) ἐς τὰς. p pr. m. ταῖς ἐσχηματισμέναις. 2. 19. ἐθανμάσε. R. ἐθανμαστώθη. f. ib. ὅτι χαλεπὴ. p. χαλεπὴ. 5 praeter o: γὰρ χαλεπὴ. ib. ἐρμηνεύσαι. 1 et p. ἐρμηνεύειν. 2. ἐρμηνεύων. π, g et m. cum lac. ib. ξυγκειμέναις. r. συγκειμέναις ὑποθέσει. R. 20. κέντρον. 1, p, o. κέντρον. 2, π, g, e, m. ib. οἶμαι καὶ διὰ. 1, 2, p. οἶμαι. . . . α. φ. οἶμαι. . . . e et m (ubi ἴσ. διὰ τὴν.) οἶμαι κατὰ τὴν. π, g. 21. ἐγκειμένον. q. ἐγκειμένως. celt. C et e, m ubi γρ. ἐγκειμ. ἐγκειμένως. o. ib. κἂν μὴ. C, E. Fo: καὶ ἂ μὴ. 22. δὲ κατὰ. C, E. Sc. δὲ τῶν κατὰ. ib. Ἑλλήσποντον. R. Ἑλλήσποντον. μ, v. ib. αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ. R. 23. Ἀθήνησιν. r. ib. τε om. 2, 3, e, m. 24. προύτης. 2 et m. γρ. 25. ἀναγκοφάρων. r in mg. ἀναγκαιοφάρων celt. C. (ἀναγκαιοφάρων. R.) et E. ib. αὐτῷ. g. ib. δὲ om. r. 27. ἀξιοθεῖς ὑπ' αὐτοῦ. β. ib. τε αὐτόν καλῶν. r, f, k, β. αὐτόν ἀποκαλῶν. R, 2, 3, E.

γλῶτταν καὶ λόγων βασιλεία καὶ πολλὰ τοιαῦτα. ἐτελεύτα δὲ οἴκοι ἐν καὶ ἐξήκοντα ἔτη γενόμενος καὶ ἐπὶ παισίν, ὑπὲρ ὧν γε μέγα οὐδὲν ἔχω εἰπεῖν, πλὴν γε δὴ ὅτι ἀπ' ἐκείνου.

η'. Ὀνόμαρχος δὲ ὁ ἐκ τῆς Ἀνδρου σοφιστῆς οὐκ ἐθαυμάζετο μὲν, οὐ μεμπτὸς δὲ ἐφαίνετο. ἐπαίδευσε μὲν γὰρ κατὰ χρόνους, οὓς Ἀδριανὸς τε καὶ Χρῆστος Ἀθήνησι, πρόσοικος δὲ ὧν τῆς Ἀσίας τῆς Ἰωνικῆς ἰδέας οἷον ὀφθαλμίας ἔσπασε, σπουδαζομένης μάλιστα τῇ Ἐφέσῳ, ὅθεν ἔδόκει τισὶν οὐδ' ἠκροῦσθαι Ἡρώδου καταψευδομένοις τοῦ ἀνδρός· τὸ μὲν γὰρ τῆς ἐρμηνείας παρ' ἐφθορεν ἔσθ' ὅπῃ δι' ἦν εἰρηκα αἰτίαν, αἱ δὲ ἐπιβολαὶ τῶν νοημάτων Ἡρώδειοι τε καὶ ἀπορρηγνύσκειν. ἔξεστι δὲ αὐτὸν θεωρεῖν ἐπὶ τοῦ τῆς εἰκόνος ἐρῶντος, εἰ μὴ μειρακμεύεσθαι δόξῃ. εἴρηται δὲ ὧδε· „ὦ κάλλος ἔμψυχον ἐν ἀψύχῳ σώματι, τίς ἄρα σε δαιμόνων ἐδημιούργησεν; περὶ τίς ἢ χάρις ἢ αὐτὸς ὁ Ἔρως, ὁ τοῦ κάλλους πατήρ; ὥς πάντα σοι πρόσσεστιν ἐν ἀληθείᾳ προσώπου στάσις χρόας ἄνθος βλέμματος κέντρον μειδίαμα κεχαρισμένον παρειῶν ἔρευνθος ἀκοῆς ἔχνος. ἔχεις δὲ καὶ φωνὴν μέλ- λουσαν ἀεὶ. τάχα τι καὶ λαλεῖς, ἀλλ' ἐμοῦ μὴ παρόντος, ἀνέρασσε καὶ βάσκανε, πρὸς πιστὸν ἑραστὴν ἄπιστε. οὐδενός μοι μετέδωκας ῥήματος. τοιγαροῦν τὴν φρικωδεστάτην ἄπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς ἄραν ἐπὶ σοὶ θήσομαι· εὐχομαί σοι γῆ- ρᾶσαι.“ τελευτήσαι δὲ αὐτὸν οἱ μὲν Ἀθήνησι, οἱ δὲ οἴκοι, μεσαιπόλιόν τε καὶ παριόντα ἐς γῆρας, γενέσθαι δὲ ἀγροικότερον τὸ εἶδος καὶ κατὰ τὸν Μάρκον τοῦ Βυζαντίου ἀνχμὸν.

ιθ'. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ναυκρατίτης Ἡρακλείδῃ μὲν ἐναντία ἐπαίδευσε τὸν Ἀθήνησι θρόνον κατειληφόντι, λόγον δὲ ἐπεμελήθη πολιτικοῦ καὶ εὖ κεκολασμένου, ἥττον δὲ ἀγωνιζομένου, περιβολὴ γὰρ ἄπεστιν αὐτοῦ καὶ πνεῦμα. ὄντι δὲ αὐτῷ κακῷ τὰ ἐρωτικά γίγνεται παῖς ἐξ ἀδίκων γάμων Ρουφίνος ὁ ἐπ' αὐτῷ σοφιστεύσας οὐδὲν γόνιμον, οὐδὲ ἐκ καρδίας, ἀλλὰ τῶν ἐκείνου κομματίων τε καὶ νοιδίων ἐχόμενος, ἐφ' ᾧ καὶ λαβὼν αἰτίαν ἐξ ἀνδρός σοφοῦ „οἱ νόμοι“ ἔφη „διδόασί μοι χρησθαι τοῖς πατρώοις.“ καὶ ὅς „διδόασι μὲν“, εἶπεν „ἀλλὰ τοῖς κατὰ νόμους γεγυγνότες.“ καθάπτονται δὲ αὐτοῦ τινες καὶ τὸ σταλῆναι ἐς Μακεδονίαν μισθωτὸν οἰκίας οὐδὲ εὖ πρα- τοῦσης. ἀλλ' ἀφείσθω τῶν τοιούτων· εὐροῖμεν γὰρ ἂν καὶ τῶν πολὺ σοφῶν ἐνίοις πολλὰ καὶ ἀνε- λεύθερα ὑπὲρ χρημάτων πράξαντας, οὐ μὴν τὸν γε Ἀπολλώνιον τοῦτον, κοινὴν τε γὰρ παρέσχε τὴν οὐσίαν τῶν Ἑλλήνων τοῖς δεομένοις, καὶ οὐ βαρὺς ὑπὲρ μισθοῦ ξυμβῆναι. ἐτελεύτα δὲ ἐβδο- μηκοντούτης Ἀθήνησιν ἔχων ἐντάφιον τὴν ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων εὐνοίαν. Ἀδριανοῦ μὲν καὶ Χρή- στου τῶν σοφιστῶν ἀκροατῆς ἐγένετο, ἀμφοῖν δὲ ἀφέστηκεν, ὅσον οἱ μὴ ἀκούσαντες. ἐφεώρα δὲ τὰς ὑποθέσεις ὑπεξίων μὲν τοῦ κοινοῦ, καιρὸν δὲ πλείω τοῦ ξυμμέτρου.

κ'. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Ἀθηναῖος ὀνόματος μὲν ἡξιώθη καθ' Ἑλληνας, ὥς ἱκανὸς τὰ

2. ὑπὲρ ὧν γε. 1. ὑπὲρ ὧν. 2, 3, E. ib. οὐδὲν μέγα. R. ib. εἰπεῖν ἔχω. β, 2, 3, E. ib. διότι. R. ib. ὅτι om. r. 3. Ὀνόμαρχος. r, f, k, β, p. Οἰνόμαρχος. R. Οἰνόμαρχος. 2, π, g, φ, E. ib. δὲ om. r, f, k, p, g. ib. ὁ ἀπὸ. v. 4. μὲν om. R. 5. οὐσίας. f. ib. σπουδαζομένου. R. ib. σπουδαζομένης. μ. 6. καταψευδομένης. β. ib. τὸ μὲν. μ, v, o. τὰ μὲν. p a sec. m. et k. τί μὲν. R, r, g, e, m. 7. Ἡρώδιοι. r. 7. τῆς om. g. 9. ὦ κάλλος. g. ib. ἐν om. v. 10. ὁ ἔρως. r, f, β, p. ἔρως. 11. τάσις. k. 12. μειδίαμα. R, v. ib. παρειῶν ἔρευνθος. 1, o. παρειῶν ἄνθος. 2, p, φ, e, m. παρειῶν ἴμερος. π, g. ib. καὶ om. 2. καλεῖς. φ, π, g, e, m. corr. B. ib. ἀλλ' om. R. 14. ἄπιστε. R. 15. ἀεὶ. f. ib. σοὶ. f, k. σε. 5. ib. γῆρασαι 5 praeter ve. 16. οἱ μὲν Ἀθήνησι. om. ox. 17. ἀγροικότερος. k. ib. καὶ om. R. ib. Μάρκον. r. Μάρκον τὸν. f. 18. Ἀθήνησι om. μ. cum lac. 20. κακῷ om. g. 21. αὐτῶν. k. ib. οὐδὲ. β. 22. τε om. μ. 23. τοῖς πρῶ- τοις. R. ib. τοῖς om. f, k. ib. γεγονάσι sed corr. r. 24. μισθωτὸν. r. μισθῷ τῆς οἰκίας εὖ πραττούσης. R. 25. εὐροῖς μὲν. R. ib. πολὺ σοφῶν. r, φ, v, e. πολυσοφῶν. 5. 26. τὸν τε. R. ib. βουλομένοις. R. 28. μὲν γὰρ. R, β. 29. ἐφέστηκεν. β. ib. ὡς οἱ. R. ib. οἱ μὴδὲν. k. οἱ μὴ. π, g. οἱ μὴδὲ. 5. 31. καὶ ἀμφί. R.

δικανικά καὶ τὰ ἀμφὶ μελέτην οὐ μεμπτός, ἐπαίδευσε δὲ Ἀθήνησι κατ' Ἡρακλείδην τε καὶ τὸν
 ὁμώνυμον τοῦ πολιτικοῦ θρόνου προεστῶς ἐπὶ ταλάντῳ. διαπρεπὴς δὲ καὶ τὰ πολιτικὰ γενόμενος
 ἐν τε πρεσβείαις ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐπρέσβευσεν ἐν τε λειτουργίαις, ὥς μεγίστας Ἀθηναῖοι νομί-
 ζουσι, τὴν τε ἐπώνυμον καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ὅπλων ἐπετρόπη καὶ τὰς ἐξ ἀνακτόρου φωνὰς ἤδη γη-
 5 ράσκων, Ἡρακλείδου μὲν καὶ Λογίμου καὶ Γλαύκου καὶ τῶν τοιούτων ἱεροφαντῶν εὐφωμία μὲν
 ἀποδέων, σεμνότητι δὲ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ κόσμῳ παρὰ πολλοὺς δοκῶν τῶν ἄνω.

II Πρεσβέων δὲ παρὰ Σεβήρον ἐν Ῥώμῃ τὸν αὐτοκράτορα ἀπεδύσατο πρὸς Ἡρακλείδην τὸν
 σοφιστὴν τὸν ὑπὲρ μελέτης ἀγῶνα, καὶ ἀπῆλθεν ὁ μὲν τὴν ἀτέλειαν ἀφαιρεθεὶς, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος
 δῶρα ἔχων. διαδόντος δὲ τοῦ Ἡρακλείδου λόγον οὐκ ἀληθῆ ὑπὲρ τοῦ Ἀπολλωνίου, ὥς αὐτίκα δὴ
 10 βαδιουμένου ἐς Αἰβύνην, ἥνικα [Λεπτίνης] ἦν ὁ αὐτοκράτωρ ἐκεῖ καὶ τὰς ἐξ ἀπάσης γῆς ἀρετὰς συν-
 ἦγεν, καὶ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος „ὦρα σοι ἀναγινώσκειν τὸν πρὸς Λεπτίνην“ „σοὶ μὲν οὖν“, ἢ
 δ' ὁ Ἀπολλώνιος, „καὶ γὰρ δὴ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀτελείας γέγραπται“.

III Βαλβίδα μὲν δὴ τοῦ λόγου ὁ Ἀπολλώνιος ἐκ τῆς Ἀδριανοῦ ιδέας βέβληται ἅτε δὴ καὶ ἀκροα-
 τὴς γενόμενος, παραλλάττει δὲ ὅμως ἐς ὀνθυμοὺς ἐμμέτρους τε καὶ ἀναπαίοντας, οὓς εἰ φυλάξειτο,
 15 σεμνοπρεπὴς τὴν ἀπαγγελίαν δοκεῖ καὶ βεβηκώς. τουτὶ δὲ ἐστὶν εὐρεῖν καὶ ἐπ' ἄλλων μὲν ὑποθέ-
 602 σεων, μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῦ Καλλίου, ὃς ἀπαγορεύει τοῖς Ἀθηναίοις πύρι μὴ θάπτειν „ὅψη λήν
 ἄρον, ἄνθρωπε, τὴν δ᾿ ἄδα. τί βιάξῃ καὶ κατάργεις κἄτω καὶ βασανίζεις τὸ
 πῦρ; οὐράνιον ἐστὶν, αἰθέριον ἐστὶν, πρὸς τὸ ξυγγενὲς ἔρχεται τὸ πῦρ. οὐ
 κατάργει νεκρούς, ἀλλ' ἀνάγει θεούς. ἰὼ Προμηθεῦ δαδούχε καὶ πυρφορε,
 20 οἷά σου τὸ δῶρον ὑβρίζεται· νεκροῖς ἀναισθήτοις ἀναμίσγνυται. ἐπάρεξον
 βοήθησον κλέψον, εἰ δυνατόν, κἀκεῖθεν τὸ πῦρ.“ παρεθέμην δὲ ταῦτα οὐ παραι-
 τούμενος αὐτὸν τῶν ἀκολάστον ὀνθυμῶν, ἀλλὰ διδάσκων, ὅτι μὴδὲ τοὺς σωφρονεστέρους ὀνθυμοὺς
 ἡγνῶει. ἐτελεύτα μὲν οὖν ἀμφὶ τὰ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη πολὺς καὶ ἐν τῷ Ἀθηναίων δῆμῳ
 πνεύσας, ἐτάφη δὲ ἐν τῷ προαστείῳ τῆς Ἐλευσινιάδε λεωφόρου. ὄνομα μὲν δὴ τῷ προαστείῳ Ἰερά
 25 συκῇ, τὰ δὲ Ἐλευσινόθεν ἱερά, ἐπειδὴν ἐς ἄστὺ ἄγωσιν, ἐκεῖ ἀναπαύουσιν.

κα. Ἀναγράψω καὶ Πρόκλον τὸν Ναυκρατίτην εἰδῶς εὖ τὸν ἄνδρα, καὶ γὰρ δὴ καὶ τῶν
 603 ἐμῶν διδασκάλων εἰς οὗτος. Πρόκλος τοίνυν ἦν μὲν τῶν οὐκ ἀφανῶν κατ' Αἴγυπτον, στασιά-
 ζουσιν δὲ ἰδὼν τὴν Ναύκρατιν καὶ παρὰ τὰ ἥδη πολιτεύοντας τὴν Ἀθήνησιν ἡσυχίαν ἡσπάσατο
 καὶ ὑπεκπεύσας ἐκεῖ ἔζη πολλὰ μὲν ἀγαθῶν χρήματα, πολλοὺς δὲ οἰκέτας καὶ τὴν ἄλλην κατα-
 30 σκευὴν μεγαλοπρεπῶς κεκοσμημένην. εὖ δὲ ἀκούων Ἀθήνησι καὶ τὸν ἐν μειρακίῳ χρόνον ἡνδοκί-
 μησε πολλῷ μᾶλλον ἀνὴρ γενόμενος, πρῶτον μὲν ἐπὶ τῇ τοῦ βίου αἰρέσει, ἔπειτα, οἶμαι, καὶ ἐπὶ

2. καὶ om. o. 4. τὴν τε. 1, μ, ν, ρ. τὴν δὲ. 5. ib. ὅπλων, ἐπετρόπη. e, m. ὅπλων. ἐπετρόπη. o. ib. ἐξ ἀνα-
 κτόρου. R, r, f, β et q a pr. m. ἀνακτόρων. q sec. m. et k, 2, 3. 5. Ἡρακλείδου μὲν. 1. Ἡρακλείδου. 2, 3, E.
 7. Σεβήρον. 2, p. 9. δῶρον. R. ib. διαδόντος. r, f, β. καὶ διδόντος. R. διαδιδόντος. 5. 10. ἥνικα Λεπτίνης.
 C, E. del. Λεπτίνης. Val. ib. αὐτοκρ. C, E. Sc. ὁ αὐτοκρ. ib. συνῆγεν. r, f, q. ἦγε. R. 11. ὄρα. R. ib. ἀναγι-
 νώσκω. π, g. ib. οὖν om. μ. 12. καὶ γὰρ — λόγον om. R, r, et q a. pr. m. ib. τῆς om. β, 2.
 13. βαλβίδα. C, E. μέντοι τοῦ λόγου. q, k. ὁ Ἀπ. τοῦ λόγου. β. ib. ιδέα. r. ib. ἀκρατὴς. f. 14. παραλάττει. r.
 ib. ἐμμέτρους τε om. r. 15. ἀπαγγελίαν. r, q, β. et Toup. ad Longin. 43. ἐπαγγελίαν. R, k et p ex corr. ἀγγελίαν. 5. 16. ὁ
 ἀπαγορεύει. e, m. ib. πύρι μὲν. π, g, l. 17. ἄρον ἄρον. β. αἶρον. r. ib. βιάξῃ. r, f, β. βιάξῃς. sic. k. βιάξῃς. 5. 18. οὐ-
 ράνιον ἐστὶν. r, f. οὐρ. ἐστὶ. E. ib. αἰθέριον ἐστὶ. 2, φ, e, m. post ἔρχεται. οὐράνιον — πῦρ. om. R. ib. ξυγ-
 γενές. r, f. ib. ἔρχεται τὸ πῦρ. β. ἔρχεται τοῦτο τὸ πῦρ. 5. 21. κακεῖθε. g. κακεῖσε. π. 22. ἐαυτὸν. r, f. ib. ὀνθυ-
 μοὺς om. μ, ν. 23. ἐγώ. g. ἀγνώ. π. ib. δὲ καὶ. β. καὶ om. E. ib. Ἀθηναίῳ. r. 24. Ἐλευσινιάδε. r. Ἐλευσινία
 δε
 f. Ἐλευσινία. R. Ἐλευσινιάδε. k. Ἐλευσινί. β. Ἐλευσινία. p. ἐν Ἐλευσίνι. 5. ib. μὲν δὴ. r. quod om. 5. 25. ἐπει-
 δαν δ'. r.
 26. ἀναγράψω. R. ἀναγράφω. 5. ib. δὲ καὶ. E. ib. δὴ om. g. 31. πολλῷ δὲ. k. ib. τοῦ om. R.

εὐεργετήματι γενομένου μὲν περὶ ἓνα Ἀθηναῖον, δῆλωσιν δὲ παρασχομένῳ χρηστοῦ ἥθους. ἐς γὰρ τὸν Πειραιᾶ ἐσπλεύσας ἤρετό τινα τῶν αὐτόθεν, εἰ ὁ δεῖνα καλῶς Ἀθήνησι ζῇ καὶ εὖ πράττει, ἠρώτα δὲ ταῦτα ὑπὲρ τοῦ ξένου, ᾧ προσέμιξεν Ἀθήνησι νέος ὢν, ὅτε δὴ καὶ Ἀδριανῷ ἐφοίτα. μαθὼν δὲ αὐτὸν εἶναι τε καὶ ζῆν, ἐκπεσεῖν δὲ αὐτίκα τῆς οἰκίας διακηρυττομένης ἐπ' ἀγορᾶς πρὸς δραχμὰς μυρίας, ὡς ἐπ' αὐτῇ ἐδεδάνειστο, ἔπεμψεν αὐτῷ τὰς μυρίας μηδὲ ἀνελεῖν πῶς ἐς τὸ ἄστυ εἰπὼν „ἐλευθέρωσον τὴν οἰκίαν, ἵνα μὴ σε κατηφῇ ἴδω“. ταῦτα μὴ πλουσίον μόνον ἠγάμεθα, ἀλλὰ καὶ τῷ πλούτῳ καλῶς χρωμένου πεπαιδευμένου τε ἱκανῶς καὶ τὰ φιλικὰ ἀκριβοῦντος.

Ἐκτῆσατο δὲ καὶ οἰκίας, δύο μὲν ἐν ἄστει, μίαν δὲ ἐν Πειραιεὶ καὶ ἄλλην Ἐλευσίνι. ἐφοίτα δὲ αὐτῷ καὶ ἀπ' Αἰγύπτου λιβανωτὸς ἐλέφας μύρον βίβλος βιβλία καὶ πᾶσα ἡ τοιάδε ἀγορά, καὶ ἀποδιδόμενος αὐτὰ τοῖς διατιθεμένοις τὰ τοιαῦτα οὐδαμοῦ φιλοχρήματος ἔδοξεν οὐδὲ ἀνελεύθερος, οὐδὲ ἐραστῆς τοῦ πλείονος, οὐδὲ ἐπικέρδια μαστεύων ἢ τόκους, ἀλλ' αὐτὸ ἀγαπῶν τὸ ἀρχαῖον. νύφ' τε ἀσώτῳ περὶ ἀλεκτρονίων τροφήν περὶ τε ὀρνύγων κυνῶν τε καὶ κυνιδίων καὶ ἵππων ξυννέαζων μᾶλλον ἢ ἐπιπλήττων καὶ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἔχων αἰτίαν „θάπτον“ ἔφη „μεταβαλεῖ τὸ μετὰ γερόντων παίζειν ἢ μετὰ ἡλίκων“. ἀποθανόντος δὲ αὐτῷ τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γυναικὸς ἐπὶ παλλακῇ ἐγένετο διὰ τὸ καὶ γηράσκοντας ὀφθαλμοὺς ἐπάγεσθαι, θηλυτάτῃ δὲ αὐτῇ γενομένη πᾶσαν ἐφίεις ἡνίαν οὐκ ἀγαθὸς ἔδοξε προστάτης τοῦ οἴκου.

Τὰ δὲ τῆς μελέτης πάτρια τῷ ἀνδρὶ τούτῳ δέκετο ὧδε· ἑκατὸν δραχμὰς ἔπαξ καταβαλόντι ἐξῆν ἀκροᾶσθαι τὸν αἰὲ χρόνον. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ θήκη βιβλίων ἐπὶ τῆς οἰκίας, ὧν μετὴν τοῖς ξυλλεγομένοις ἐς τὸ πλήρωμα τῆς ἀκροάσεως. ὥς δὲ μὴ συρίττοιμεν ἀλλήλους, μηδὲ σκώπτοιμεν, ἃ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν ξυνουσίαις φιλεῖ γίνεσθαι, ἀθρόοι ἐσεκαλούμεθα καὶ ἐκαθήμεθα ἐσκληθέντες οἱ μὲν παῖδες καὶ οἱ παιδαγωγοὶ μέσοι, τὰ μειράκια δὲ αὐτοί. τὸ μὲν οὖν διαλεχθῆναι αὐτὸν ἐν σπανιστοῖς ἔκειτο, ὅτε δὲ ὀρμήσειεν ἐς διάλεξιν, ἱππιάζοντι τε ἐφίκει καὶ γοργιάζοντι. ἡ μελέτη δὲ τῆς προτεράιας προεωραμένη ἐσεκνικεῖτο. τὸ δὲ μνημονικὸν ἐνενηκοντούτης ἤδη γηράσκων καὶ ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην ἔρρωτο, καὶ ἐρμήνευε μὲν κατὰ φύσιν, Ἀδριάνειοι δὲ ἦσαν αἱ ἐπιβολαὶ τῶν νοημάτων.

κβ'. Φοῖνιξ δὲ ὁ Θετταλὸς οὐδὲ θαυμάσαι ἄξιος, οὐδὲ αὖ διαβαλεῖν πάντα. ἦν μὲν γὰρ τῶν Φιλάργῳ πεφοιτηκότων, γινῶναι δὲ ἀμείνων ἢ ἐρμηνεύσαι, τάξιν τε γὰρ τὸ νοητὸν εἶχε καὶ οὐθὲν ἔξω καιροῦ ἐνοεῖτο, ἢ δὲ ἐρμηνεῖα διεσπᾶσθαι τε ἐδόκει καὶ ὀνύμου ἀφέστηκεν. ἐδόκει δὲ ἐπιτηδειότερος γερονέναι τοῖς ἀρχομένοις τῶν νέων ἢ τοῖς ἔξιν τινὰ ἤδη κεκτημένοις, τὰ γὰρ πράγ-

1. παρασχομένου. f. ib. χρηστοῦ λόγου ἥθους. R. 2. αὐτόθι. π. g. ib. ἐν Ἀθήνησι. f, k. ib. πράττειν. f. i, j. 3. ὑπὲρ τῆς. R. 4. ἐκπεσεῖν δὲ. 1 et p ex corr. o. ἐκπεσεῖσθαι δὲ. 2. ἐκπεσεῖσθαι. π, g, e et m ubi mg. ἴσ. δὲ αὐ. ib. αὐτίκα μέλλοντα. 2. 5. ὡς — μυρίας om. μ. ib. πῶς. R, π, g, e et m ubi mg. ἴσ. πῶ. ib. ἐπὶ τὸ. f. ἐπὶ τῷ. k. 6. ἠγοῦμεθα. ox. 7. τῷ. β, k, p, o. τοῦ. r, f. om. R, 2, π, g, e, m.

8. ἐν om. m. ib. ἐν Ἐλευσίνι. 2. 9. βίβλος, βιβλία. R, r, β, π, g, e. βύβλος, βυβλία. μ. βύβλος, βιβλία. cett. C et m, o. ib. τοιαύτη. μ. 11. ἐραστῆς. k. ib. οὐδ' ἐπὶ κέρδι. R. ἐπικέρδια. 5. Fo: ἐπικέρδιαν. 12. κυνῶν τε καὶ κυνιδίων καὶ ἵππων. r, f, et p ex corr. κυνῶν τε καὶ ἵππων. q. κυνῶν τε καὶ ἵππων καὶ κυνιδίων καὶ ἵππων. k. κυνιδίων τε καὶ ἵππων. 5. 14. καὶ ξυννέαζων. 2. 13. τῷ μετὰ. μ. ib. ἀποθανόντι. R, f. ib. ἐκ τῆς γυναικὸς. 2, e, m. 15. ἀπάγεσθαι. e, m. 16. αὐτῇ. v. αὐτῇ. μ. (sic) αὐτῇ. e, m, ubi ἴσ. θηλυτάτῃ δὲ αὐτῇ. ib. ἐφίεις. R, r, f, β. ἀφίεις. 5. ib. τοῦ om. R.

17. δραχμὰς. μ. ib. καταβαλόντι. r, f, k. 18. μετῶν. k. 19. ὥς μὴ δὲ. μ, e. ὥς μὴδὲ. m. ὥς δὲ μὴ δὲ. f. ib. συρίττοι. g. 20. ξυνουσίαις. r. ib. γίνεσθαι. f, 3. ib. ἐσεκαλούμεθα. 2. ἐκαλούμεθα. R. ib. καὶ ἐκαθήμεθα om. k. ib. ἐκκληθέντες. π, g. 21. αὐτοὶ ἐκατέρωθεν. v. αὐτοὶ ἐκατέρωθεν. μ. ex altera quoque parte. Bonf. 22. ἐν σπανιστοῖς. (sic) r. ἐν σπανίοις. 5. ib. ὀρμήσειεν om. π, g. 23. προεωραμένη ἐσεκνικεῖτο. r, f, k, β, o. ἐσεκνικεῖτο προεωραμένη. R, 2, 3, e, m. ib. ἐνενηκοντούτης. r, f. ἐνενηκοντούτης. 5. ib. γηράσκων — Ἀδριάνειοι δὲ om. β. 24. ἐρμήνευε. r. ἠερμήνευε. 5. ib. Ἀδριάνειοι. r.

26. αὐ om. μ, v. ib. διαβάλλειν. r. ib. παντὶ. π. 27. εἶχεν. r, f. 28. διεσπασμένη. k. διεσπᾶσθαι. g. ib. ἀφέστηκεν. C, E. Fo: ἀφέστηκει. 29. ἐπιτηδειότατος. 3, e, m.

ματα γυμνά ἐξέκειτο καὶ οὐ περιήμιπτεν αὐτὰ ἢ λέξεις. ἐβδομηκοντούτης δὲ ἀποθανὼν Ἀθήνησιν ἐτάφη οὐκ ἀφανῶς, κεῖται γὰρ πρὸς τοῖς ἐκ τῶν πολέμων ἐν δεξιᾷ τῆς Ἀκαδημίδας καθόδου.

605

κγ'. Ἄγει με ὁ λόγος ἐπ' ἄνδρα ἐλλογιμώτατον Δαμιανὸν τὸν ἐκ τῆς Ἐφέσου, ὃθεν ἐξη-
 ρήσθων Σωτήροί τε καὶ Σῶσοι καὶ Νίκανδροι καὶ Φαῖδροι Κύροί τε καὶ Φύλακες, ἀθύρματα γὰρ
 5 τῶν Ἑλλήνων μᾶλλον οὗτοι προσρηθεῖεν ἢ σοφισταὶ λόγου ἄξιοι. Δαμιανῷ τοίνυν ἐλλογιμώτα-
 του μὲν καὶ τὸ ἄνω γένος καὶ πλείστου ἄξιοι τῇ Ἐφέσῳ, εὐδοκιμώτατοι δὲ καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ φύν-
 11 τες, ξυγκλήτου γὰρ βουλῆς ἀξιοῦνται πάντες ἐπ' εὐδοξίᾳ θαναμαζόμενοι καὶ ὑπεροψία χρημάτων,
 αὐτὸς τε πλούτῳ ποικίλῳ καὶ πολυπρεπεί κατεσκευασμένος ἐπῆρκει μὲν καὶ τοῖς δεομένοις τῶν Ἐφε-
 σίων, πλείστα δὲ ὠφέλει τὸ κοινὸν χρήματά τε ἐπιδιδούς καὶ τὰ ὑποδεδωκότα τῶν δημοσίων ἐργων
 10 ἀνακτώμενος. συνῆψε δὲ καὶ τὸ ἱερὸν τῇ Ἐφέσῳ κατατείνας ἐς αὐτὸ τὴν διὰ τῶν Μαγνητικῶν
 καθόδον. ἔστι δὲ αὕτη στοὰ ἐπὶ στάδιον λίθου πᾶσα, νοῦς δὲ τοῦ οἰκοδομήματος μὴ ἀπείναι τοῦ
 ἱεροῦ τοὺς θεραπεύοντας, ὁπότε ὕοι. τοῦτο μὲν δὴ τοῦργον ἀπὸ πολλῶν χρημάτων ἀποτελεσθῆν
 ἐπέγραψεν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικός, τὸ δὲ ἐν τῷ ἱερῷ ἐστιατήριον αὐτὸς ἀνέθηκε μερέθει τε ἐξά-
 15 λίσθῳ, οἷος οὐπω ἐτιμήθη. πλούτῳ δὲ χρῆσθαι καλῶς ἐκ μειρακίου ἤρξατο. Ἀριστείδου γὰρ δὴ
 καὶ Ἀδριανοῦ κατελιγφότου τοῦ μὲν τὴν Σμύρναν, τοῦ δὲ τὴν Ἐφεσον, ἡκροάσατο ἀμφοῖν ἐπὶ
 μυρίαῖς εἰπὼν πολλῷ ἥδιον ἐς τοιαῦτα δαπανᾶν παιδικὰ ἢ ἐς καλοὺς τε καὶ καλὰς, ὥσπερ ἔνιοι.
 καὶ ὁπόσα ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν τούτων ἀναγράφει Δαμιανὸς μαθὼν εἰρηκα εὖ τὰ ἀμφοῖν εἰδότες.
 606 III πλούτου δὲ ἐπιδειξιν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ κακεῖνα εἶχεν· πρῶτα μὲν ἢ γῇ πᾶσα, ὁπόσῃν ἐκέκτητο, ἐκ-
 20 πεφυτευμένη δένδροσι καρπίμοις τε καὶ εὐσκόις, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ θαλάττῃ καὶ νῆσοι χειροποίητοι
 καὶ λιμένων προχώσεις βεβαιούσαις τοὺς ὁρμους καταιρούσαις τε καὶ ἀφεισάσαις ὀλκάσιν, οἰκίαι τε ἐν
 προαστείαις αἱ μὲν κατεσκευασμέναι τὸν ἐν ἄστει τρόπον, αἱ δὲ ἀνθρώποις, ἔπειτα αὐτοῦ τοῦ ἀν-
 δρός τὸ ἐν τῇ ἀγροῇ ἥθος οὐ πᾶν ἀσπαζόμενου κέρδος, οὐδὲ ἐπαινοῦντος τὸ ἐξ ἄπαντος λαμβά-
 25 νειν, ἀλλ' οὕς αἰσθόιτο ἀποροῦντας προῖκα τούτοις τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν διδόντος. παραπλήσιον δὲ
 ἦν καὶ τοῖς σοφιστικοῖς τῶν λόγων, οὓς γὰρ αἰσθόιτο ἀποροῦντας ἐξ ὑπερορίων ἔθνων ἤκοντας,
 ἡφίει τούτοις τὸν μισθὸν τῆς ἀκροάσεως, μὴ λάθοιεν δαπανώμενοι.
 IV Ἦν δὲ δικανικοῦ μὲν σοφιστικώτερος, σοφιστικοῦ δὲ δικανικώτερος. προῖαν δὲ ἐς γῆρας με-
 30 θῆκεν ἄμφω τὰς σπουδὰς τὸ σῶμα καταλυθεὶς μᾶλλον ἢ τὴν γνώμην· τοῖς γοῦν κατὰ κλέος αὐ-
 τοῦ φοιτῶσιν ἐς τὴν Ἐφεσον παρέχων ἑαυτὸν ἀνέθηκε κάμοι τινα ξυνουσίαν πρώτην τε καὶ δευ-
 τέρην καὶ τρίτην, καὶ εἶδον ἄνδρα παραπλήσιον τῷ Σοφοκλεῖ ἱππῳ, νωθρὸς γὰρ ὕψ' ἡλικίας

2. πρὸς τοῖς. 1. πρὸ τῆς. 2, 3, E. juxta viam ante equitum monumenta sepultus est. Bonf. unde m: ἴσ. πρὸ
 τῆς τῶν ἱππέων ταφῆς. ib. πολέμων. C, E. Scr: πολέμων. ib. Ἀκαδημίδας. r, q. Ἀκαδημίδαν δὲ. f. Ἀκαδημίας δὲ.
 k, β. Ἀκαδημία δὲ. p ex corr. Ἀκαδημίας. 5. ib. καθ' ὁδόν. 2.

3. ἄνδρα εὐδοκιμώτατον καὶ ἐλλογιμώτατον. R. 4. Σωτήροισι. μ, ν. Σωτήρσι. ox. Σώτηροι. k. ib. Σῶσοι. β.
 5. μᾶλλον οὗτοι. r. οὗτοι μᾶλλον. 5. ib. προσρηθεῖς. ἄν. v. ib. Fo: ἐλλογιμώτατοι. 6. πλείστον ἄξιον. R. ib. εὐδοκιμώτατοι—
 φύντες om. μ. ib. ἀπ' αὐτοῦ ἀνδρός. π. 7. ξυγκλήτου. r. 8. αὐτὸς γὰρ. R. ib. πολυπρεπεί καὶ ποικίλῳ. f, k, β. ib. ποικίλῳ
 πλούτῳ. π. ib. ἐπῆρκει δέ. g. 10. ἑαυτὸ. R. ib. ἔστη δὲ. E. ib. αὐτῷ στοά. f, μ, l. 11. ἐπιστάδιον. r. 13. τό
 τε δὲ. f. ib. ἐστιατήριον. r. ἐστιατόριον. μ, ν. 14. περιβαλλόν. r. 25. ἐν μειρακίῳ οὐ. f. (sic) ἐν μειρακίῳ οὐ. k.
 18. τῶν ἀνδρῶν. μ. ἀνδρῶν. 5. ib. εὖ γε ἀμφοῖν. μ. εὖ γ' ἀμφοῖν. v et m. mg. ἴσ. εὖ γ' α'. 19. πλούτῳ. R. ib.
 εἶχε κακεῖνα. R. ib. εἶχεν f. ib. πρῶτα. r, f, k, β. πρῶτον. R, 2, 3, E. ib. ὁπόση. ox. 21. προχώσεις. μ, ν.
 ib. καταρούσαις. p. ib. καταιρούσαις — αἱ μὲν om. 2. 22. ἀνθρώποις. μ, e, et m, ubi ἴσ. δένδρῳδῃ. ib. τοῦ
 om. 2, 3, e, m ubi ἴσ. τοῦ αὐτοῦ. 23. τὸ om. R. 24. αἰσθόι. μ. 25. ὑπερορίαν καὶ ἔθνων. R, 2, 3,
 e, et m.

27. προῖαν ἐς. r, f, et q. or. m. ib. οὐ μεθῆκεν. π, g. 29. τινα κάμοι. R. ib. ξυνουσίαν. r. 30. ἴδον. r.
 ib. νωθρὸς. r. ib. καὶ ὕψ' ἡλικίας. f, k. ἀφ' ἡλικίας. β.

II, 23. §. 1, 2, 3, 4. p. 605. 606. = 102. 103.

δοκῶν νεάζουσιν ὁρμὴν ἐν ταῖς σπουδαῖς ἀνεκτάτο. ἐτελεύτα δὲ οἴκοι ἔτη βιούς ἐβδομήκοντα καὶ ἑτάφη ἐν προαστείῳ τινὶ τῶν ἑαυτοῦ, ᾧ μάλιστα ἐνεβίωσεν.

κδ'. Ἀντιπάτρῳ δὲ τῷ σοφιστῇ πατρὶς μὲν ἦν Ἱερὰπολις, καταλεκτέα δὲ αὕτη ταῖς κατὰ τὴν Ἀσίαν εὐπραγούσαις, πατὴρ δὲ Ζευξίδημος τῶν ἐπιφανεστάτων ἐκείνῃ, Ἀδριανῷ δὲ καὶ Πολυδεύκει φοιτήσας ἀπὸ τοῦ Πολυδεύκους μᾶλλον ἤρροισται, τὰς ὁρμὰς τῶν νοημάτων ἐκλύων τοῖς 5 τῆς ἐρμηνείας ὅσμοις. ἀκροασάμενος δὲ καὶ Ζήνωνος τοῦ Ἀθηναίου τὸ περὶ τὴν τέχνην ἀκριβὲς ἐκείνου ἔμαθεν. αὐτοσχέδιος δὲ ὢν οὐδὲ φροντισμάτων ἡμέλει, ἀλλ' Ὀλυμπικούς τε ἡμῖν διήει καὶ Παναθηναίους καὶ ἐς ἱστορίαν ἔλαβε τὰ Σεβήρου τοῦ βασιλέως ἔργα, ὑφ' οὗ μάλιστα ταῖς βασιλείοις ἐπιστολαῖς ἐπιταχθεὶς λαμπρὸν τι ἐν αὐταῖς ἤχησεν. ἐμοὶ μὲν γὰρ δὴ ἀποπεφάνθῃ μελετῆσαι μὲν καὶ ξυγγράφαι τοῦ ἀνδρὸς τούτου πολλοὺς βέλτιον, ἐπιστεῖλαι δὲ μηδὲν ἄμεινον, ἀλλ' 10 ὥσπερ τραγωδίας λαμπρὸν ὑποκριτὴν τοῦ δράματος εὖ ξυνιέντα ἐπάξια τοῦ βασιλείου προσώπου φθέρξασθαι. σαφηνεῖαν τε γὰρ τὰ λεγόμενα εἶχε καὶ γνώμης μέγεθος καὶ τὴν ἐρμηνείαν ἐκ τῶν παρόντων καὶ ξὺν ἡδονῇ τὸ ἀσύνδετον, ὃ δὴ μάλιστα ἐπιστολὴν λαμπρύνει.

Γπάτοις δὲ ἐγγραφεὶς ἤρξε μὲν τοῦ τῶν Βιθυνῶν ἔθνους, δόξας δὲ ἐτοιμότερον χρῆσθαι τῷ 11 ξίφει τὴν ἀρχὴν παρελύθη. βίου μὲν δὴ ὀκτὼ καὶ ἐξήκοντα ἔτη τῷ Ἀντιπάτρῳ ἐγένετο καὶ ἑτάφη 15 οἴκοι, λέγεται δὲ ἀποθανεῖν καρτερίᾳ μᾶλλον ἢ νόσῳ· διδάσκαλος μὲν γὰρ τῶν Σεβήρου παίδων ἐνομίσθη καὶ θεῶν διδάσκαλον ἐκαλοῦμεν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπαίνοις τῆς ἀκροάσεως, ἀποθανόντος δὲ τοῦ νεωτέρου σφῶν ἐπ' αἰτία, ὡς τῷ ἀδελφῷ ἐπιβουλεύοι, γράφει πρὸς τὸν πρεσβύτερον ἐπιστολὴν μονωδίαν ἐπέχουσιν καὶ θορῶν, ὡς εἰς μὲν αὐτῷ ὀφθαλμὸς ἐκ δυοῖν, χεῖρ δὲ μία, καὶ οὗς 20 ἐπαίδενσεν ὅπλα ὑπὲρ ἀλλήλων αἰρεσθαι, τούτους ἀκούοι κατ' ἀλλήλων ἡρμένους, ὑφ' ὧν παρο- 20 ξυνθῆναι τὸν βασιλέα μὴ ἀπιστῶμεν, καὶ γὰρ ἂν καὶ ιδιώτην ταῦτα παρῶξυνε βουλόμενόν γε τὸ δοκεῖν ἐπιβεβουλεύσθαι μὴ ἀπιστεῖσθαι.

κε'. Πολὺς ἐν σοφιστῶν κύκλῳ καὶ Ἑρμοκράτης ὁ Φωκαεὺς ἄδεται φύσεως ἰσχὺν δηλώσας 608 παρὰ πάντας, οὗς ἐρμηνεύω, οὐδενὶ γὰρ θαυμασίῳ σοφιστῇ ξυγγενόμενος, ἀλλὰ Ρουφίνου τοῦ Σμυρναίου ἀκηκοὺς τὰ σοφιστικὰ τομῶντος μᾶλλον ἢ κατορθοῦντος ἐρμηνεύσει ποικιλώτατα Ἑλλή- 25 609 νων καὶ ἔγνω καὶ ἔταξεν, οὐ τὰς μὲν τῶν ὑποθέσεων, τὰς δὲ οὐχί, ἀπαξ δὲ πάσας τὰς μελετωμένας, καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰς ἐσχηματισμένας εὖ διέθετο ἀμφοβολίας τε πλείστας ἐπινοήσας καὶ τὸ σημαινόμενον ἐγκαταμίξας τῷ ὑφειμένῳ.

Πάππος μὲν δὴ αὐτῷ ἐγένετο Ἀττάλος ὁ Πολέμωνος τοῦ σοφιστοῦ παῖς, πατὴρ δὲ Ρουσιν- 11 610 ανὸς ὁ ἐκ Φωκαίας, ἀνὴρ ὑπάτος Καλλιστῶ γήμας τὴν Ἀττάλου. τελευτήσαντος δὲ αὐτῷ τοῦ 30 πατρὸς ἐς διαφορὰν κατέστη πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα οὕτω τι ἀπαραιτητον, ὡς μηδὲ δάκρυον ἐπ'

3. καταλεκτέα. C, E. Fo: ἐγκαταλεκτέα. ib. δὲ αὕτη. 1. δ' αὕτη. 2, 3, E. 4. Ἀδριανῷ μὲν. E. Ἀδριανῷ καὶ. k. ib. Πολυδεύκει. μ. 5. ἀπὸ τῶν. μ, ν. 6. τῆς om. g. ib. παρὰ τὴν. k, p. 7. δὲ om. R. ib. Ὀλυμπικούς. 1. Ὀλυμπιακούς. 2, 3, E. ib. ἡμῖν om. E. s. τὰ om. R. ib. Σεβήρου. 2. ib. ὑφ' οὗ. π, g. ἐφ' οὗ. 5. 9. αὐταῖς ἐπιταχθεὶς. R. 10. ξυγγράφαι. r. ib. ἐπιστολαί. f, k. ib. ἀλλ' ὥσπερ. C. καὶ ὥσπερ. E. 12. εἶχεν. r, f. 14. Αἰθυνῶν ἔθνος. 2. in m: γο. Alθ. ἢ Ἀθηναίων. ib. ἐτοιμότερος. μ. ib. χρυσῶν τῷ. R. 16. μὲν γὰρ. 1 praeter R. τε. R, 2, 3, E. ib. Σεβήρου. μ, ν. 18. αὐτῶν. k. ib. μία δὲ χεῖρ. R. 20. ἀκούοι. 1, 2, p. ἀκούει. π, g. E. ib. ἀλλήλους. k. ib. ἀφ' ὧν. π, g.

23. e hanc vitam cum superiore conjungunt, nullo praefixo titulo. ib. καὶ om. f. 24. περὶ. π, g. ib. ξυγγενόμενος. r, f. 25. ἐρμηνεύσει. p sec. m. ἐρμηνεύσαι. q. ἐρμηνεύσει. 5. 26. τὰς δ'. E. 27. δὴ τὰς om. καὶ. R. ib. ἐσχηματίας. f. ἐσχημίας. k. ib. δὲ πλείστας. f. 28. σημαινόμενον hinc paginae lacuna in R. ib. ὑφειμένῳ. 1 et p ex corr. ὑφειμένῳ. 2, 3, E.

29. Ρουσιανός. k, μ, g. 30. Φωκέας. 1 et p ex corr. Φωκέων. 2, 3, E. ib. γήμας — τὴν ἑαυτοῦ om. g. ib. Ἀτάλου. p. ib. αὐτῶν. k. 31. οὕτω τοι. 2, p.

11, 24. §. 1, 2. 25. §. 1, 2. p. 607. 608. 609. 610. — 104.

αὐτῷ τὴν Καλλιστῶ ἀφείναι ἐν μειρακίᾳ ἀποθανόντι, ὅτε δὴ καὶ τοῖς πολεμιοτάτοις ἐλεεινὰ τὰ τῆς ἡλικίας φαίνεται. καὶ τοῦτο οὕτως μὲν ἀκούσαντι κακία τοῦ μειρακίου προσκείσεται μᾶλλον, εἰ μὴδὲ μήτηρ ἐπ' αὐτῷ τι ἔπαθεν, λογιζομένῳ δὲ τὴν αἰτίαν καὶ ὅτι τὴν μητέρα ἀπέστεργεν ἐπὶ δούλου ἔρωτι, ὁ μὲν ξυμβαίνων τοῖς νόμοις φαίνοιτο ἄν, οἱ δὲ δώκασιν τὸ ἐπὶ ταῖς τοιαῖσδε αἰτίαις
5 καὶ ἀποκτείνειν, ἣ δὲ ἀξία μισεῖν καὶ τοῖς οὐ προσήκουσιν ὑπὲρ ὧν ἑαυτὴν τε καὶ τὸν υἱὸν ἥσχυνεν.

III Ὡς περὶ δὲ ταύτην ὁ Ἑρμοκράτης διαφεύγει τὴν αἰτίαν, οὕτως ἐκείνην οὐκ ἂν διαφύγοι· τὸν γὰρ πατρῷον οἶκον βαδὺν αὐτῷ παραδοθέντα κατεδαπάνησεν οὐκ ἐς ἱπποτροφίας οὐδὲ ἐς λειτουργίας, ἀφ' ὧν καὶ ὄνομά ἐστιν ἄρασθαι, ἀλλ' ἐς ἄκρατον καὶ ἐταίρους οἴους παρασχέιν καὶ κωμῶ-
10 διά λόγον, οἷον παρέσχον λόγον οἱ Καλλίαν ποτὲ τὸν Ἰππονίκου κολακεύσαντες.

IV Ἀντιπάτρου δὲ παρεληλυθότος ἐς τὰς βασιλείους ἐπιστολὰς ἤδη ἀσπαζομένου τε ἀρμόσαι οἱ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα πονήρως ἔχουσιν τοῦ εἵδους οὐκ ἐπήδησε πρὸς τὴν ἐκείνου εὐπραγίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς προμνηστρίας ἀναγούσης ἐς τὴν τοῦ Ἀντιπάτρου ἰσχύν, ἣν εἶχε τότε, οὐκ ἂν ποτε ἔφη δουλεύσαι προικὶ μακρῇ καὶ πενθεροῦ τύφῳ. ἐξωθούντων δὲ αὐτὸν τῶν συγγενῶν ἐς τὸν γάμον
611 15 καὶ Διὸς Κόρινθον ἡγουμένων τὸν Ἀντίπατρον οὐ πρότερον εἶξεν ἢ Σεβήρον αὐτοκράτορα μεταπέμψαντα αὐτὸν ἐς τὴν ἑφάν δοῦναι οἱ τὴν κόρην, ὅτε δὴ καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐρομένου τινὸς αὐτόν, πότε ἄγοι τὰ ἀνακαλυπτήρια, ἀστείότατα ὁ Ἑρμοκράτης „ἐγκαλυπτήρια μὲν οὖν“ ἔφη „τοι-
αύτην λαμβάνων“. καὶ διέλυσε μετ' οὐ πολὺ τὸν γάμον ὁρῶν οἷτε ἰδεῖν ἡδεῖαν οὔτε ἐπιτηδείαν τὸ ἥθος.

V 20 Καὶ ἀκροατὴς δὲ τοῦ Ἑρμοκράτους ὁ αὐτοκράτωρ γενόμενος ἡγάσθη αὐτὸν ἴσα τῷ πάππῳ δωρεὰς τε αἰτεῖν ἀνήκεν· καὶ ὁ Ἑρμοκράτης „στεφάνους μὲν“ ἔφη „καὶ ἀτελείας καὶ σιτήσεις καὶ πορφύραν καὶ τὸ ἱερᾶσθαι ὁ πάππος ἡμῖν τοῖς ἀπ' αὐτοῦ παρέδωκεν, καὶ τί ἂν αὐτοῖν παρὰ σοῦ τήμερον, ἃ ἐκ τοσούτου ἔχω; ἐπεὶ δὲ ἐστὶ μοι προστεταγμένον ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ Πέργαμον Ἀσκληπιοῦ πέριδικα σιτεῖσθαι λιβανωτῶ θυμιώμενον, τὸ δὲ ἄρωμα τοῦτο οὕτω τι σπανιστὸν καθ' ἡμᾶς νῦν, ὥς ψαιστὸν καὶ δάφνης φύλλα τοῖς θεοῖς θυμιᾶσθαι, δέομαι λιβανωτοῦ ταλάντων πεν-
25 ἡκοντα, ἵνα θεραπεύοιμι μὲν τοὺς θεούς, θεραπευοίμην δὲ αὐτός.“ ἔδωκε τὸν λιβανωτὸν ξὺν ἐπαίνῳ ὁ αὐτοκράτωρ ἐρυνθιᾶν εἰπὼν, ἐπειδὴ μικρὰ ἤτήθη.

VI Ξυνελάμβανε δὲ τῷ Ἑρμοκράτῃ τῶν ἐπιδείξεων πρῶτον μὲν τὸ τοῦ πάππου κλέος, ἣ γὰρ φύ-
σις ἣ ἀνθρωπεία τὰς ἀρετὰς ἀσπάζεται μᾶλλον τὰς ἐκ πατέρων ἐς παῖδας διαδοθείσας, ὅθεν εὐ-
30 κλεέστερος μὲν Ὀλυμπιονίκης ὁ ἐξ Ὀλυμπιονικῶν οἴκου, γενναιότερος δὲ στρατιώτης ὁ μὴ ἀστρα-
612 τεύτων ἡδίους τε τῶν ἐπιτηδεύσεων αἱ πατέρων τε καὶ προγόνων οἴκου, καὶ τέχνη βελτίους αἱ

2. πρόσκειται. e, m. 3. μηδεμὴ τῆρ. r. ib. ἔπαθεν. r, f. 4. συμβαίνων. 2, 3, E. ib. ταῖς τοιαῖσδε. v. τοιαῖσδε. 5. καὶ om. r. ib. ἀξία μισεῖν. r, f. ἀξία μισεῖσθαι. 5. ib. τοῖς οὐ. r. τοῖς μὴ. 5. ib. τε om. 2, 3, e, m.

9. ἂν ἄκρατον. k. ib. ἐταίρας. g. ib. οἴους. k om. 10. λόγων. r. ib. παρέσχον λόγον. r. παρέσχον. 5. ib. Ἰππονείκου. r.

12. ἐπήδησε. r. ἐπήδησεν. f. 13. τοῦ om. g. 14. ἐξωθούντων. 1. ὠθούντων. 2, 3, E. 15. εἶξεν. e, m. ib. Σεβήρον. μ, v. 16. ἐς τὴν — αὐτὸν om. π. ib. ὅτε δὲ. k. ib. τῶν om. E. 17. ὁπότε. E. ib. ὁ om. π, g. 18. ἡδεῖαν ἰδεῖν. μ, v.

20. αὐτὸν. 1 et p a sec. m. αὐτῷ. 2, 3, E. 21. δωρεαῖς. r. ib. ὁ om. 2, E. ib. ἔφη στεφάνους μὲν ἔφη. r. ib. σιτίσεις. π, g, e, m. 22. ἱερᾶσθαι. r, p. ἐρᾶσθαι. π. ib. παρέδωκεν. r, f. 23. τήμερον. r. σήμερον. 5. ib. κατὰ τὸν.

24. λιβάνῳ τεθυμένον. r. ib. οὕτω τοι. μ, v, p. τε om. ox. ib. σπάνιστον. r, f. σπάνιον. 5. ib. καὶ καθ' ἡμᾶς. k. καθ' ἡμᾶς σπάνιον. R. 25. φύλλα δάφνης. μ, v. 26. θεραπεύομαι. v. ib. μὲν om. μ. ib. αὐτὸν. ox. ib. ἔδωκε τὸν. r, μ. ἔδωκε δὲ τὸν. 5. ib. ξὺν ἐπαίνῳ. r, f.

28. δὲ om. 3, e, m. ib. Ἑρμοκράτῃ. E. καὶ τῷ Ἑρμ. R. ib. τοῦ om. 2. 29. τὰς om. E. 30. ὁ Ὀλυμπιονίκης. π. ib. ὁ om. π. ib. γὰρ στρατιώτης. R. ib. ὁ μὴ om. R. cum lac. ib. ἀστρατεύων. R, r. 31. ἡδίους δὲ. μ.

II, 25. §. 3. 4. 5. 6. p. 611. 612. = 105. 106.

κληρονομούμεναι, ξυνελάμβανε δὲ αὐτῷ καὶ ἡ ὥρα ἡ περὶ τῷ εἶδει, καὶ γὰρ ἐπὶ χάρις καὶ ἀγαλμα-
τίας, οἷα ἐφηβοί, καὶ τὸ θάρσος δὲ τοῦ μειρακίου τὸ ἐν τοῖς πλήθεσιν ἐκπληξιν ἐς τοὺς πολλοὺς
ἔφερον, ἣν ἐκπλήττονται ἄνθρωποι τοὺς τὰ μεγάλα μὴ ξὺν ἀγωνίᾳ πράττοντας. εἰδίδου τι καὶ ἡ
εὐροία καὶ ὁ τῆς γλώττης κρότος καὶ τὸ ἐν στιγμῇ τοῦ καιροῦ ξυνορᾶν τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ ἀνα-
γινωσκόμενά τε καὶ λεγόμενα παλαιότερα ὄντα ἢ νῦν γε ἐνθυμηθῆναι καὶ ἐρμηνεύσαι. αἱ μὲν δὲ
μελέται τοῦ Ἑρμοκράτους ὁπῶς πού τις ἴσως ἢ δέκα καὶ τις λόγος οὐ μακρός, ὃν ἐν Φωκαίᾳ διήλθεν
ἐν τῷ Πανιωνίῳ κρατῆρι. ἐμοὶ δὲ ἀποπεφάνθω μὴ ἂν τινα ὑπερφωνῆσαι τὴν μειρακίον τούτου
γλώττιαν, εἰ μὴ ἀφρηδέη τὸ παρελθεῖν ἐς ἄνδρας φθόνῳ ἁλούς. ἐτελεύτα δὲ κατ' ἐνίους μὲν ὁπῶς
καὶ εἴκοσι γεγονώς, ὥς δὲ ἔνιοι, πέντε καὶ εἴκοσι, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ἡ πατρὸς γῆ καὶ αἱ πα-
τρῶαί θῆκαι.

κς'. Ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος καὶ Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος καὶ τὰ οἴκοι μὲν, ἐπειδὴ πατέρων
τε ἀγαθῶν ἔφυ καὶ ἀρχιερέως Λυκίων ἐγένετο, τὴν δὲ ἀλειτουργγησίαν οὐσαν οὐ μεγάλου ἔθνους
Ῥωμαίων μεγάλων ἀξιοῦσιν ὑπὲρ ξυμμαχίας, οἶμαι, παλαιᾶς, ἐλλογιμώτερος δὲ ὁ Ἡρακλείδης τὰ
σοφιστικά, ἀποχρῶν μὲν γὰρ ξυνεῖναι, ἀποχρῶν δὲ ἐρμηνεύσαι καὶ τοὺς ἀγῶνας ἀπέριττος καὶ τὰς
πανηγυρικὰς ἐννοίας οὐχ ὑπερβαλχέων.

Ἐκπεσὼν δὲ τοῦ θρόνου τοῦ Ἀθηνῆσι ξυστάντων ἐπ' αὐτὸν τῶν Ἀπολλωνίου τοῦ Ναυκρα-
τίτου ἐταίρων, ὧν πρῶτος καὶ μέσος καὶ τελευταῖος Μαρκιανὸς ὁ ἐκ Δολίχης ἐγένετο, ἐπὶ τὴν
Σμύρναν ἐτράπετο θύουσαν μάλιστα δὴ πόλεων ταῖς τῶν σοφιστῶν Μούσαις. νεότητα μὲν οὖν
Ἰωνικὴν τε καὶ Λύδιον καὶ τὴν ἐκ Φρυγῶν καὶ Καρίας ξυνδραμεῖν ἐς Ἰωνίαν κατὰ ξυνουσίαν τοῦ
ἀνδρὸς οὐπω μέγα, ἐπειδὴ ἀρχιδυρος ἀπάσαις ἡ Σμύρνα, ὁ δὲ ἦγε μὲν καὶ τὸ ἐκ τῆς Εὐρώπης
Ἑλληνικόν, ἦγε δὲ τοὺς ἐκ τῆς ἐφ' ἑσῆς νέους, πολλοὺς δὲ ἦγεν Αἰγυπτίων οὐκ ἀνηκόους αὐτοῦ ὄν-
τας, ἐπειδὴ Πτολεμαῖος τῷ Ναυκρατίτῃ κατὰ Αἴγυπτον περὶ σοφίας ἤρισεν. ἐνέπλησε μὲν δὴ τὴν
Σμύρναν ὁμίλου λαμπροῦ, ὦνησε δὲ καὶ πλείω ἕτερα, ἃ ἐγὼ δηλώσω· πόλις ἐς ξένους πολλοὺς
ἐπεστραμμένη ἄλλως τε καὶ σοφίας ἐρωῶντας σωφρόνως μὲν βουλευσέει, σωφρόνως δὲ ἐκκλησιάζει
φυλαττομένη δῆπον τὸ ἐν πολλοῖς τε καὶ σπονδαίοις κακῇ ἀλίσκεσθαι, ἱερῶν τε ἐπιμελήσεται καὶ
γυμνασίων καὶ κρηνῶν καὶ στοῶν, ἵνα ἀποχρῶσα τῷ ὁμίλῳ φαίνοιτο. εἰ δὲ καὶ ναύκληρος ἡ πό-
λις εἴη, καθάπερ ἡ Σμύρνα, πολλὰ καὶ ἄφθονα αὐτοῖς ἡ θάλασσα δώσει. ξυνήρατο δὲ τῇ Σμύρνῃ
καὶ τοῦ εἶδους ἐλαίου κρήνην ἐπισκευάσας ἐν τῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ γυμνασίῳ χρυσὴν τοῦ ὀρόφου,
καὶ τὴν στεφανηφόρον ἀρχὴν παρ' αὐτοῖς ἤρξεν, ἀφ' ὧν τοῖς ἐνιαυτοῖς τίθενται Συμωναῖοι τὰ
ὀνόματα.

1. ἐλάμβανε. R. ib. ἐπὶ τῷ. v. ib. ἐπὶ χάρις καὶ ἀγαλματίας οἱ ε. R, r. ἐπὶ χάρις καὶ ἀγαλματίας οἱ ε. f. ἐπὶ-
χάρις καὶ ἀγαλματίας οἷα ἐφηβόν. k. 2. οἷα om. ox. ol. g. ἐφηβός. μ, v. ib. τὰ. k. 3. ἐκπλήττονται. f, k. 5. τε om.
π, g. ib. παλαιότερον. R, r, 2, π, g. ib. ὄντι. R, μ, v. ib. ἡ om. μ. ib. αἱ δὲ δὴ. μ. 6. ἴσας. R. ib. μικρός. π.
ib. δ. R. ib. Φωκαί. R, r, π, g. 7. ἐν τῷ. p sec. m. τῷ. 5. ib. Πανίω. 2, 3, e, m. ib. μειρακίον om. R. 8.
γλώσσαν. π, g. 8. κατὰ ἐνίους. r, f. 9. γεγονώς ἐτη. 2, π, E. ib. καὶ om. r.

12. τε om. π. ib. ἀρχιερέως. 1. ἀρχιερέων. 2, 3, R. Fo: ἀρχιερέως. ib. τὴν δὲ τὴν. o. ib. ἀλειτουργγησίαν. r.
ἀλειτουργγησίαν. 5. λειτουργησίαν. o. 13. Ῥωμαίων. C, E. Ῥωμαῖοι. Val. ib. μεγάλως. μ, v. ib. ἡπέρ. i. 14. γὰρ
om. 2. 15. αἰτίας et mg. ἐννοίας. r. ib. ὑπερβαλχέων. R.

16. ἀπὸ τοῦ θρόνου. f, g, k. ib. ξυστάντων. r, f. ξυστάντων δὲ. R. 17. τελευταῖος Μαρκιανός. R. τελευταῖος
ὁ M. 5. ib. ὅς ἐκ. R. 18. μάλιστα δὴ. r, f, β. δὴ μάλιστα. 5. ib. οὖν om. β. 20. ἡ δὲ ἦγε. e, m. ib. ἡγεμῶν
καὶ. R. ib. Εὐρώπης. r. 21. ἦγεν δὲ. f. ἦγε δὲ καὶ. π. 22. Ναυκρατήτη. r. ib. κατὰ. r. κατ'. 5. ib. μὲν δὴ. r.
δὲ. 5. (δὲ καὶ. R.) 23. ὠνεῖσε. β. ib. ἐτέραν τῷ αὐτῷ κρατῆρι. β. ib. πολλοὺς — σωφρόνως om. g. 24. ἄλλων τε
καὶ. p pr. m. 25. φυλαττομένη — κακοί. R, β, k, μ, π, g, e, m. φυλαττομένη. r, p sec. m., o. δῆπον. r, β, p, sec.
ὄν

m, μ, v. δὲ πᾶν. R. δὲ πού. 5. ib. ἀλίσκεσθαι. μ. 26. ἀποχρῶσαι. p. ib. καὶ om. R. 28. χρυσοῦ. μ, p. ib. τοῦ
ὀρόφου. p ex corr. 29. ἀφ' αἰς. R.

614 III

Ἐπὶ Σεβήρου δὲ αὐτοκράτορός φασιν αὐτὸν σχεδίου λόγον ἐκπεσεῖν αὐλὴν καὶ δορυφόρους δέξαντα. τοῦτ' δὲ ἀγοραῖος μὲν τις παθὼν κἄν αἰτίαν λάβοι, τὸ γὰρ τῶν ἀγοραίων ἔθνος ἰταμοὶ καὶ θρασεῖς, σοφιστῆς δὲ ξυσπουδάων μειρακίοις τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας πῶς ἂν ἀντίσχοι ἐκπλήξει; ἐκκρούει γὰρ σχεδίου λόγον καὶ ἀκροατῆς σεμνῶ προσώπῳ καὶ βραδὺς ἔπαινος καὶ τὸ μὴ κροτεῖσθαι συνήθως, εἰ δὲ καὶ φθόνου ὑποκαθημένον ἑαυτὸν αἰσθόιτο, ὥσπερ ὁ Ἡρακλείδης τὸν τοῦ Ἀντιπάτρου τότε ὑφωρᾶτο, ἦττον μὲν ἐνθυμηθήσεται, ἦττον δὲ εὐροήσει, αἱ γὰρ τοιαῖδε ὑποψία γνώμης ἀχλὺς καὶ δεσμὸς γλώττης.

IV

Ἰερὰς δὲ λέγεται κέδρους ἐκτεμῶν δημευθῆναι τὸ πολὺ τῆς οὐσίας, ὅτε δὴ καὶ ἀπὸντι αὐτῷ τοῦ δικαστηρίου ἐπικολούθουν μὲν οἱ γνώριμοι παραμυθούμενοί τε καὶ ἀνέχοντες τὸν ἄνδρα, ἐνὸς δὲ αὐτῶν εἰπόντος „ἀλλ' οὐ μελέτην ἀφαιρήσεται τις, ὃ Ἡρακλείδῃ, οὐδὲ τὸ ἐπ' αὐτῇ κλέος“, καὶ ἐπιρραφωθήσαντος αὐτῷ τὸ „εἰς δὴ πον λοιπὸς κατερύκεται εὐροή“ — „φρίσκῳ“ ἔφη, ἀστειώτατα δὴ ἐπιπαίξας τοῖς ἑαυτοῦ κακοῖς.

V

Δοκεῖ δὲ μάλιστα σοφιστῶν οὗτος τὴν ἐπιστήμην πόνῳ κατακτῆσασθαι μὴ ξυγχαρούσης αὐτῷ τῆς φύσεως, καὶ ἔστιν αὐτῷ φρόντισμα οὐκ ἀηδὲς, βιβλίον ξύμμετρον, ὃ ἐπιγέγραπται Πόνου ἐγκώμιον, τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο πρὸ χειρῶν ἔχων ἐνέτυχε Πτολεμαῖῳ τῷ σοφιστῇ κατὰ τὴν Ναύκρατιν, ὃ δὲ ἤρετο αὐτὸν ὅ τι σπουδάζοι, τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι πόνου εἴη ἐγκώμιον, αἰτήσας ὁ Πτολεμαῖος τὸ βιβλίον καὶ ἀπαλείψας τὸ πῖ „ὦρα σοι“ ἔφη „ἀναγινώσκειν τὸ ὄνομα τοῦ ἐγκωμίου“. καὶ αἱ διαλέξεις δέ, ὥς Ἀπολλώνιος ὁ Ναυκρατίτης κατ' αὐτοῦ διελέγετο, ὡς νωθροῦ καθάπτονται καὶ μοχθοῦντος.

VI

Ἡρακλείδου διδάσκαλοι Ἡρώδης μὲν τῶν οὐκ ἀληθῶς πεπιστευμένων, Ἀδριανὸς δὲ καὶ Χρηστός ἐν γνησίοις, καὶ Ἀριστοκλέους δὲ ἠκροῖσθαι αὐτὸν μὴ ἀπιστῶμεν. λέγεται δὲ καὶ γαστρὶ κοίλῃ χρῆσασθαι καὶ πλείστα ὀψοφαγεῖν, καὶ ἡ πολυφαγία αὐτῇ ἐς οὐδὲν αὐτῷ ἀποσκηῖναι. ἐτελεύτα γυνὴν ὑπὲρ τὰ ὀρδοῦντα ἔτη ἄρτιος τὸ σῶμα καὶ τάφος μὲν αὐτῷ Λυκία λέγεται, ἐτελεύτα δὲ ἐπὶ θυγατρὶ καὶ ἀπελευθέροις οὐ σπουδαίοις, ὑφ' ὧν καὶ τὴν Ῥητορικὴν ἐκκληρονομήθη· ἡ δὲ Ῥητορικὴ γῆδιον δεκατάλαντον ἦν αὐτῷ κατὰ τὴν Σμύρναν ἐκ τῶν ἀκροάσεων.

κζ'. Μὴ δεύτερα τῶν προειρημένων σοφιστῶν μὴδὲ Ἰππόδρομόν τις ἠγείσθω τὸν Θετταλόν, τῶν μὲν γὰρ βελτίων φαίνεται, τῶν δὲ οὐκ οἶδα ὅ τι λείπεται. Ἰπποδρόμῳ τοίνυν πατὴρ μὲν ἦν Λάρισα πόλις εὐ πρᾶντουσα ἐν Θετταλοῖς, πατήρ δὲ Ὀλυμπιόδωρος παρελθὼν ἵπποτροφία Θετταλοὺς πάντας.

1. δὲ om. r. ib. αὐτοκράτορος. r. τοῦ αὐτοκράτορος. s. ib. αὐλεῖν. r. 2. τοῦτο. 2. ib. λαβὼν. β. ib. ἰταμοὶ τε. ox. 3. ἐκπλήξει om. β. ἐκξήξει. f. 4. ἐκρούει. f. ib. κρατεῖσθαι. ox. 5. ἐννήθως. r. ib. φθόνῳ ὑποκαθημένον. μ, v. ib. αὐτὸν. R. ib. τῶν τοῦ. π. 6. τότε om. ox. ib. εὐροήσει. 1 et p ex corr. Val. εὐρήσει. 2, 3, E. 7. δεσμὸς. k.

8. δημευθῆναι αὐτῶν. R. 10. αὐτῶν om. 2. αὐτὸν. β. ib. μελέτας. R, β. ib. ἀφαιρήσεται. 1, 2 et p ex corr. ἀφαιρεθήσεται. π, g, E. ib. ὃ Ἡρακλείδῃ. k. ὃ Ἡρακλείδῃ. μ. Ἡρακλείδῃ om. ὦ. R, β. 11. ἐπιρραφωθήσαντος. r. ib. αὐτῷ om. π, g. ib. φρίσκῳ. r, f, k. φύσκῳ. β. φισκῳ. R. φνσίκῳ. p ex corr. οἴκῳ. 2, 3, E. ib. ἔφη. r. ἔφη μάλα. s.

13. μάλα. π. 14. ἔστιν αὐτῷ om. R. cum lac. ib. βυβλίον. μ. ib. ὃ ἐπιγέγραπται. r. 15. ἐτυχῃ. R, r, f, β. ἐν.

ἐτυχῃ. q. ib. κατὰ τὴν. r. κατὰ. s. 16. σπουδάζει. 2. ib. εἴη om. f. ib. αἰτήσας. r. λαβὼν. s. 17. τὸ βιβλίον om. R. ib. τὸ πῖ. r, k. τὸ π. E. ib. ἀναγινώσκειν. f, 2, 3. 18. κατὰ σοῦ. β.

21. ἐν σπανίοις. μ. ἐν γνησίοις. p. ib. ἀκροῖσθαι. f, k, g. ib. ἀγνοῶμεν. β. ib. δὲ om. o. 22. χρῆσασθαι. p. ex corr. χρῆσθαι. cett. C (χρησθαι. β) et E. ib. ὀψοφαγεῖν. v. ib. ἐπισκηῖναι. R. 23. Λυκία. o. ἐν Λυκίᾳ. e, m. 24. ἐκκληρονομήθη. g, e, m. 25. δεκατάλαντον. r et p ex corr. δέκα τάλαντων. s. ib. ἦν om. k.

26. μὴ δεύτερα. r, f, k. ἡ δὲ δεύτερα. q om. lit. initiali. μὴ δεύτερον. β. μὴδὲ δεύτερον. R, 2, 3, E. ib. σοφιστῶν Ἰπποδρόμον. R. 27. οἶδ' ὅτι. μ. 28. παρελθὼν δὴ. π, g.

II, 27. §. 3. 4. 5. 6. 28, §. 1. p 614. 615. = 109.

Μεγάλου δὲ ἐν Θετταλίᾳ δοκοῦντος τοῦ καὶ ἅπαξ προστῆναι τῶν Πυθίων ὁ Ἰππόδρομος προ-
έστη δις τῶν Πυθικῶν ἄθλων, πλούτῳ τε ὑπερήνεγκε τοὺς ἄνω καὶ κόσμῳ τῷ περὶ τὸν ἄγωνά
καὶ μερέθει γνώμης καὶ δικαιοσύνη βραβεύουσῃ τὸ εὐθύ. τὸ γοῦν περὶ τὸν τῆς τραγωδίας ὑπο-
κριτὴν ὑπ' αὐτοῦ πραχθὲν οὐδὲ ὑπερβολὴν ἑτέρῳ καταλέλοιπε δικαιοσύνης τε καὶ γνώμης. Κλήμης
γὰρ ὁ Βυζάντιος τραγωδίας ὑποκριτὴς ἦν μὲν οἷος οὕτω τις τὴν τέχνην, νικῶν δὲ κατὰ τοὺς χρό-
νους, οὗς τὸ Βυζάντιον ἐπολιορκεῖτο, ἀπῆι ἀμαρτάνων τῆς νίκης, ὥς μὴ δοκοίη δι' ἐνὸς ἀνδρὸς
κηρύττεσθαι πόλιν ὅπλα ἐπὶ Ῥωμαίους ἡρμένη. ἄριστα δὲ αὐτὸν ἀγωνισάμενον κἂν τοῖς Ἀμφικτυο-
νικοῖς ἄθλοις οἱ μὲν Ἀμφικτυόνες ἀπεψηφίζοντο τῆς νίκης δέει τῆς προειρημένης αἰτίας, ἀναπη-
δῆσας δὲ ξὺν ὀργῇ ὁ Ἰππόδρομος „οὔτοι μὲν“ εἶπεν „ἐρρώσθων ἐπιπορκοῦντές τε καὶ παραγινώ-
σκοντες τοῦ δικαίου, ἐγὼ δὲ Κλήμεντι τὴν νικῶσαν δίδωμι.“ ἐφέντος δὲ θατέρου τῶν ὑποκριτῶν
ἐπὶ τὸν βασιλέα, ἡνδοκίμησε πάλιν ἢ τοῦ Ἰπποδρόμου ψῆφος, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἐνίκα
ὁ Βυζάντιος.

Τοιοῦτος δὲ ὢν ἐς τὰ πλήθη θαυμασίᾳ προύτῃ ἐπὶ τὰς ἐπιδείξεις ἐχρήτο· παραλαβὼν γὰρ τὴν
τέχνην φίλαυτόν τε καὶ ἀλαζόνα οὔτε ἐς ἔπαινον ἑαυτοῦ κατέστη ποτὲ καὶ ἐπέκοπτε τὰς ὑπερβολὰς
τῶν ἐπαίνων· βοῶντων γοῦν ἐπ' αὐτῷ ποτε τῶν Ἑλλήνων πολλὰ καὶ εὐφημα καὶ που καὶ τῷ Πολέ-
μωνι ὁμοιούντων αὐτὸν „τί μ' ἀθανάτοισιν εἰσκέεις“; ἔφη, οὔτε τὸν Πολέμωνα ἀφελόμενος
τὸ νομίζεσθαι θεῖον ἄνδρα, οὔτε ἑαυτῷ διδόνς τὸ τοιοῦτόν ὁμοιοῦσθαι. Πρόκλου δὲ τοῦ Ναυ-
κρατίτου πομπεῖαν οὐ προεβεντικὴν ξυνθέντος ἐπὶ πάντας τοὺς παιδεύοντας Ἀθήνησι καὶ τὸν Ἰπ-
πόδρομον ἐγκαταλέξαντος τῷ λοιδορησμῷ τούτῳ ἡμεῖς μὲν φόμεθα λόγου ἀκροάσασθαι πρὸς τὴν
τῶν εἰρημένων ἡγῶ ξυγκειμένον, ὁ δὲ οὐδὲν εἰπὼν φλαῦρον ἔπαινον εὐφημίας διεξῆλθεν, ἀρξά-
μενος ἀπὸ τοῦ ταῷ τοῦ ὄρνιθος ὡς ἀναπτεροῦντος αὐτὸν τοῦ ἐπαίνου. ὥδε μὲν δὴ διέκειτο πρὸς
τοὺς ἑαυτοῦ προεβντέρους καὶ χρόνῳ πολλῷ τε καὶ οὐ πολλῷ προειληφύτας, ὡς δὲ καὶ πρὸς τοὺς
ισήλικας εἶχεν, ὑπάρχει μαθεῖν ἐκ τῶνδε· νεανίας ἀπ' Ἰωνίας ἦκων Ἀθήναζε διήκει ἐπαίνους τοῦ
Ἡρακλείδου πέρα ἀχθηδόνης· ἰδὼν οὖν αὐτὸν ὁ Ἰππόδρομος ἐν τῇ ἀκροάσει „ὁ νεανίας οὗτος“
ἔφη „ἐρᾷ τοῦ ἑαυτοῦ διδασκάλου. καλὸν οὖν ξυλλαβεῖν αὐτῷ τῶν παιδικῶν, καὶ γὰρ ἂν καὶ ξὺν
ἐρμαίῳ ἀπέλθοι μαθὼν ἐγκωμιάζειν.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα ἔπαινον τοῦ Ἡρακλείδου διήλθεν, οἷος ἐπ'
αὐτῷ οὕτω εἰρηται. τὰ δὲ ἐπὶ Διοδότῳ τῷ Καππαδόκῃ δάκρυα καὶ τὸ ἐσθῆτα μέλαιναν ἐπ' αὐτῷ
ἐνδύναί φῦσιν μὲν παρεσχημένῳ μελέτῃ ἐπιτηδείαν, ἐφήβῳ δὲ ἀποθανόντι πατέρα τοῦ Ἑλληνικοῦ
ἐκήρυξε τὸν Ἰππόδρομον καὶ περιωπὴν ἔχοντα τοῦ καὶ μεθ' ἑαυτὸν γενέσθαι τινὰς ἀριστερεῖς ἄν-
δρας. τουτὶ δὲ μάλιστα ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐδήλωσεν· Φιλοστράτῳ γὰρ τῷ Ἀμύνῳ γνωρίμῳ μὲν ἑαυτοῦ
ὄντι, δύο δὲ καὶ εἴκοσιν ἔτη γεγονότι ἀναρριπτοῦντι τινα αὐτοσχέδιον πλεῖστα μὲν ἐνέδωκε τῇ τέχνῃ
τῶν ἐπαίνων, ὧν τε εἰπεῖν ἔδει καὶ μὴ, ἀξιοῦσης δὲ καὶ τὸν Ἰππόδρομον τῆς Ἑλλάδος αὐτίκα πα-
ρίεναι, „οὐκ ἐπαποδύσομαι“ ἔφη „τοῖς ἑμαυτοῦ σπλάγχχνους“. καὶ εἰπὼν ταῦτα ἀνεβάλετο τὴν

1. τῶν. ox. τὸ. π. ib. καὶ om. R, 2, π, g et p. pr. m. e. m. 3. γοῦν om. g. 5. γὰρ. r, f, q, k, β et p sec. m. δὲ. R, 2, 3, e, m. ib. μὲν om. E. ib. χρόνους om. p. κατὰ τὸν χρόνον om. ox. 9. δὲ om. R. 16. ἀχθέντος δὲ. R. 11. δὴ ἐπὶ. f. ib. ἐνίκα om. R. 13. πάθῃ. g. ib. δὲ τὴν. R, 2. 14. ἐπέσκοπτε. k. ἐπέσκοπτε. π, g. 15. ἐπ' αὐτῷ (αὐτὸν. r.) ποτε. 1. ποτε ἐπ' αὐτῷ. 2, 3, E. 17. τοῦ νομίζεσθαι. g. ib. αὐτῷ. μ. ib. καὶ αὐτῷ. v, ox. 18. Πομπιανού. r, f, β. ib. προεβντι- κήν. g. Sc. πομπείαν οὐ προεβεντικὴν. ib. προεβντῶντας. π, g. Ἀθήνησι παιδεύοντας. R. 19. ἐγκαταμίξαντος. π, g. ib. λοιδορησμῷ. R, g. λοιδορημῷ. r. λοιδορισμῷ. 5. ib. ἀκροάσθαι. R. 21. δὴ om. R. 24. παρὰ ἀχθηδόνης. 2. ib. ἰδὼν δὲ. R. 25. καλὸν ἔφη οὖν. ox. ib. ξυμβαλεῖν. r. 26. ἐπ' αὐτοῦ. μ. 27. Διότῳ. 2. ib. τῷ om. E. Καππα- δόκει. π, g. 28. ἐνδύναί. g. 29. ἔχοντα καὶ τοῦ καὶ. f. 30. ἐδήλωσεν. r, f. ib. Φιλοστράτῳ δὲ. 2. Ἀμύνῳ. r. ib. μὲν om. R. 31. καὶ om. R, g. ib. ἀναρριπτοῦντι. 2. ib. ἐπέδωκε. 3. 32. ὦν δὲ. e et m, ubi mg. ἴσ. ὦντε. ὥστε. v. ib. παρῆναι. v. 33. ἐπαποδύομαι. g.

11, 27, §. 2. 3. p. 616. 617. = 110. 111.

ἀκρόασιν ἐπὶ τὴν τῆς θυσίας ἡμέραν. ταῦτα μὲν οὖν ἐχέτω μοι δῆλωσιν ἀνδρὸς πεπαιδευμένου φιλανθρωποῦ τε καὶ πρῶτον τὸ ἦθος.

618 IV

Τὸν δὲ Ἀθήνησι τῶν σοφιστῶν θρόνον κατασχὼν ἐτῶν που τεττάρων ἀπηνέχθη αὐτοῦ ὑπὸ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ πλούτου, ἐκείνη γὰρ ἐνεργητικῇ γυναικῶν ἐγένετο καὶ φύλαξ ἀγαθὴ χρημάτων, ἀμφοῖν τε ἀπόντων ἢ οὐσία ὑπεδίδου. τοῦ γε μὴν φοιτᾶν ἐς τὰς τῶν Ἑλλήνων πανηγύρεις οὐκ ἡμέλει, ἀλλ' ἐθάμιζεν ἐς αὐτὰς ἐπιδείξων ἕνεκα καὶ τοῦ μὴ ἀγνοεῖσθαι. βελτίων δὲ κακείνα ἐφαίνετο ὑπὸ τοῦ καὶ μετὰ τὸ πεπαῦσθαι τοῦ παιδεύειν αἰεὶ σπουδάζειν. Ἰππόδρομος μὲν γὰρ δὴ πλεῖστα μὲν ἐξέμαθεν Ἑλλήνων τῶν γε μετὰ τὸν Καππαδόκην Ἀλέξανδρον μνήμην εὐτυχεσάντων, πλεῖστα δὲ ἀνέγνω μετὰ γε Ἀμυώνιον τὸν ἀπὸ τοῦ Περιπάτου, ἐκείνου γὰρ πολυγραμματοτέρου ἄνδρα οὕτω ἔγνω. μελέτης δὲ ὁ Ἰππόδρομος οὔτε ἐν ἀργῷ διαιτῶμενος ἡμέλει οὔτε ὁδοιπορῶν οὔτε ἐν Θετταλίᾳ, ἀλλὰ καὶ κρεῖττον ὄλβου κτήμα ἐκάλει αὐτὴν ἐκ τῶν Εὐριπίδου τε ὕμνων καὶ Ἀμφίονος.

V

Ἀγροικότερός τε ὢν τὸ εἶδος ὅμως ἀμήχανον εὐγένειαν ἐπεδήλου τοῖς ὄμμασι γοργόν τε καὶ φαιδρὸν βλέπων. τουτὶ δὲ καὶ Μεριστίας ὁ Συμωναῖος ἐν αὐτῷ καθωρακέναι φησὶν οὐ τὰ δευτέρᾳ τῶν φυσιογνωμονούντων νομισθεῖς· ἀφίκετο μὲν γὰρ ἐς τὴν Σμύρναν μετὰ τὸν Ἡρακλειδὴν ὁ Ἰππόδρομος οὕτω πρὸ τούτου ἦκων, ἀποβὰς δὲ τῆς νεῶς ἀπῆει ἐς ἀγοράν, εἴ τῃ ἐντύχοι πεπαιδευμένῳ τὰ ἐγγόρια. ἱερὸν δὲ κατιδὼν καὶ παιδαγωγούς τε προσκαθημένους ἀκολούθους τε παῖδας ἄχθῃ βιβλίων ἐν πήραις ἀνημμένους ξυνῆκεν, ὅτι παιδεύοι τις ἔνδον τῶν ἐπιφανῶν, καὶ ἔσω παρῆει καὶ προσειπὼν τὸν Μεριστίαν ἐκάθητο ἐρωτῶν οὐδέν. ὁ μὲν δὲ Μεριστίας ᾤετο ὑπὲρ μαθητῶν αὐτὸν διαλέξεσθαι οἱ, πατέρα ἴσως ἢ τροφία παιδῶν ὄντα, καὶ ἤρετο, ὑπὲρ ὅτου ἦκοι, ὁ δὲ „πενύση“ ἔφη „ἐπειδὴν αὐτοὶ γενώμεθα“. διακωδωνίσας οὖν ὁ Μεριστίας τὰ μειράκια „λέγε“, ἔφη „ὅ τι βούλει“. καὶ ὁ Ἰππόδρομος „ἀντιδῶμεν ἀλλήλοις τὴν ἐσθῆτα“ εἶπεν, ἦν δὲ ἄρα τῷ μὲν Ἰπποδρόμῳ γλαμύς, τῷ δὲ αὖ δημηγορικὸν ἱμάτιον. „καὶ τίνα σοι νοῦν ἔχει τοῦτο“; ἢ δ' ὁ Μεριστίας. „ἐπίδειξιν“ ἔφη „σοὶ μελέτης ποιήσασθαι βούλομαι“. δαμονῶν μὲν οὖν αὐτὸν φήθη ταῦτα ἐπαγγέλλαντα καὶ τὴν γνώμην ἐλαύνεσθαι, τὰς βολὰς δὲ ἀνασκοπῶν τῶν οἰμάτων καὶ ὀργῶν αὐτὸν ἔννοον καὶ καθεστηκότα ἀντέδωκε τὴν ἐσθῆτα ὑπόθεσιν τε αἰτήσαντι προῦβαλε τὸν μάγον τὸν ἀποδνήσκον ἀξιοῦντα, ἐπειδὴ μὴ ἐδυνήθη ἀποκτεῖναι μάγον μοιχόν. ὥς δὲ ἰζήσας ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ σμικρὸν ἐπισχὼν ἀνεπήδησεν, μᾶλλον ἐσθῆι τὸν Μεριστίαν ὁ τῆς ματίας λόγος καὶ τὰ πλεονεκτήματα ἐμβροντησίαν ᾤετο, ἀρξαμένου δὲ τῆς ὑποθέσεως καὶ εἰπόντος „ἀλλ' ἐμαυτὸν γε δύναμαι“ ἐξέπεσεν ἑαυτοῦ ὑπὸ θαύματος καὶ προσδραμῶν αὐτῷ ἰκέτευε μαθεῖν, ὅστις εἴη. „εἰμὶ μὲν“

1. οὐσίας. ox.

3. πον ἐτῶν. k. ib. αὐτοῦ. r, p. αὐτὸς. 5. ἐπεδίδου. k. ib. μὴν. R, β, k, ox. μὲν. 5. ib. φοιτᾶν. r, f, k, β. εἰσφοιτᾶν. R, 2, 3, E. 6. ἐπιδείξων om. R. ib. βέλτιον. R, 2, 3, e, m. 7. τὸ ἀπολαύσαι. k. τοῦ πεπαῦσθαι. π, g. ib. τοῦ om. β. ib. δὴ om. μ, v. δὲ. R. 8. γε om. g. ib. μνήμην. r, l et p ex corr. μνήμης. 9. τὸν ἐκ τοῦ. v. ib. γὰρ om. R. 11. κρεῖττων. f. κρεῖττω. μ, v, π, g, e, m.

13. ἀπεδήλου. E. 14. βλέπων. q, k et p sec. m, o. Abest in 5. ib. Μαστιγίας. R ut semper. 15. τῶν om.

3, E. ib. φυσιογνωμονούντων. g. ib. γὰρ om. R. 16. πρὸ τόκου. R. ib. ἐπῆει. R. ib. εἶπον. μ, v. εἶπω. l. εἶπω (sic) ox. εἶτω. p. ib. ἐντύχει. μ. ἐντύχη. l, ox. ἐντύχη. p. ubi oi. suprasc. 17. κατιδὼν om. π. ib. παιδαγωγούς τε r. παιδαγωγούς. 5. 18. βυβλίων. μ. ib. ἀνημμένους. p. ib. ὅτι τι. R. ib. τῶν om. R. 20. αὐτὸν. r, f, β. αὐτὸν om. 5. ib. πατέρα — ἦκοι om. v. 21. Σ. v. διακωδωνίσας· διακ. δὲ ὁ παιδευτὴς — βούλει. 22. εἶπεν. 1. ἔφη. 2, 3, E. 23. ἔχει τοῦτο. R, r, f, k. τοῦτο. β. τοῦτ'. 2, 3, E. 24. Μεριστίας, ἔχει. β. ib. δ' οὖν. ib. αὐτῷ. k. 25. τὴν γνώμην μελαίνεσθαι. R. ib. τὰς βολὰς δὲ. r. τὰς βολὰς. f. τὰς βουλὰς δὲ. β. τὰς δὲ βουλὰς. k. τὰς δὲ βολὰς. 2, 3, E. 26. καὶ om. R, f, q, k. 27. ἠδυνήθη. π. ἐδυνήθη. R. ib. μάγον τὸν μοιχόν. ox. ib. ζητήσας. r. ζητήσας. R. καθίσας. β. ἐνιζήσας. f, k. ἰζήσας. q, 2, 3, E. ib. ὑπὸ τοῦ. ox. 28. σμικρὸν. r. μικρὸν. f, k, E. ib. ἀνασχὼν. R. ὑποσχὼν. 2, 3, E (sed ἄλλως· ἐπισχὼν. ox.). ib. ἀνεπήδησεν. f. ib. πλεονεκτήματα om. R. 29. τὰς ὑποθέσεις. R.

ἔφη „Ἰππόδρομος ὁ Θετταλός, ἦκω δέ σοι ἐγγυμνασόμενος, ἵν' ἐκμάθοιμι δι' ἐνὸς ἀνδρὸς οὕτω πεπαιδευμένου τὸ ἦθος τῆς Ἰωνικῆς ἀκροάσεως. ἀλλ' ὅρα με δι' ὅλης τῆς ὑποθέσεως.“ περὶ τέρμα δὲ τοῦ λόγου δρόμος ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν Σμύρναν πεπαιδευμένων ἐπὶ τὰς τοῦ Μεριστίου θύρας ἐγένετο, ταχείας τῆς φήμης διαδοθείσης ἐς πάντας ἐπιχωριάζειν αὐτοῖς τὸν Ἰππόδρομον, ὁ δὲ ἀναλαβὼν τὴν ὑπόθεσιν ἑτέρω δυνάμει μετεχειρίσατο τὰς ἤδη εἰρημένας ἐννοίας παρελθὼν τε ἐς τὸ 5 κοινὸν τῶν Σμυρναίων ἀνὴρ ἔδοξε θαυμάσιος καὶ οἶος ἐν τοῖς πρὸ αὐτοῦ γράφεσθαι.

Ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν τῆς διαλέξεως Πλάτωνος ἀνημμένα καὶ Δίωνος, τὰ δὲ τῆς μελέτης κατὰ 620 τὸν Πολέμωνα ἐρωσμένα καὶ πον καὶ ποτιμώτερα, τὰ δὲ τῆς εὐροίας οἷα τοῖς ἀλύτως ἀναγινώσκουσι τὰ σφόδρα αὐτοῖς καθωμιλημένα. Νικαγόρου δὲ τοῦ σοφιστοῦ μητέρα σοφιστῶν τὴν τραγῳδίαν προσειπόντος διορθούμενος ὁ Ἰππόδρομος τὸν λόγον „ἐγὼ δὲ“ ἔφη „πατέρα Ὀμηρον.“ 10 ἐσπούδαζε δὲ καὶ ἀπὸ Ἀρχιλόχου καλῶν τὸν μὲν Ὀμηρον φωνὴν σοφιστῶν, τὸν δὲ Ἀρχιλόχον πνεῦμα. μελέται μὲν δὴ τοῦ ἀνδρὸς τούτου τριάκοντα ἔσως, ἄρισται δὲ αὐτῶν οἱ Καταναῖοι καὶ οἱ Σκύθαι καὶ ὁ Δημάδης ὁ μὴ ξυγχωρῶν ἀφίστασθαι Ἀλεξάνδρου ἐν Ἰνδοῖς ὄντος. ἄδονται δὲ αὐτοῦ καὶ λυρικοὶ νόμοι, καὶ γὰρ δὴ καὶ τῆς νομικῆς λύρας ἤπτετο. ἐτελεύτα δὲ ἀμφὶ τὰ ἑβδομήκοντα καὶ οἶκοι καὶ ἐπὶ νύφ' ἀγροῦ μὲν προστῆναι καὶ οἰκίας ἱκανῶ, παραπλήγι δὲ καὶ ἔκφρου, 15 τὰ δὲ τῶν σοφιστῶν οὐ πεπαιδευμένῳ.

κῆ. Οἱ τὸν Λαοδικέα Οὐάρον λόγων ἀξιούντες αὐτοὶ μὴ ἀξιούσθων λόγων, καὶ γὰρ εὐτελὴς καὶ διακεκνηὼς καὶ εὐήθης καὶ ἦν εἶχεν εὐφωνίαν αἰσχύνων καμπαῖς ἁσμάτων, αἷς καὶ ὑπορχήσαιτό τις τῶν ἀσελγεστέρων, οὐ διδάσκαλον ἢ ἀκροατὴν τί ἂν γράφοιμι, τί δ' ἂν φράζοιμι, εὐ γινώσκων, ὅτι μήτ' ἂν τοιαῦτα διδάξειέ τις καὶ τοῖς μεμαθηκόσιν ὄνειδος τὸ τοιούτων ἠκροῶσθαι; 20

κθ'. Κυρίνῳ δὲ τῷ σοφιστῇ πατρὶς μὲν Νικομήδεια ἐγένετο, γένος δὲ οὔτε εὐδόκιμον οὔτε 621 αὐ κατεγνωσμένον, ἀλλὰ φύσις ἀγαθὴ παραλαβεῖν μαθήματα καὶ παραδοῦναι βέλτιον, οὐ γὰρ μνήμην μόνον, ἀλλὰ καὶ σαφήνειαν ἥσκει. κομματίας ὁ σοφιστὴς οὗτος καὶ περὶ μὲν τὰ θετικὰ τῶν χωρίων οὐ πολὺς, ἐρωσμένος μὴν καὶ σφοδρὸς καὶ κατασεῖσαι δεινὸς ἀκροατοῦ ὧτα, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀπεσχεδίαζεν, προσφνέστερος δὲ ταῖς κατηγορίαις δοκῶν ἐπιστεύθη ἐκ βασιλέως τὴν τοῦ 25 ταμείου γλῶτταν, καὶ παρελθὼν ἐς τὸ δυνηθῆναι τι οὔτε βαρὺς οὔτε ἀλαζὼν ἔδοξεν, ἀλλὰ πρῶτος τε καὶ ἑαυτῷ ὅμοιος, οὔτε ἐρασιχρήματος, ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἀριστείδην Ἀθηναῖοι ἄδουσι μετὰ τὴν ἐπίταξιν τῶν φόρων καὶ τὰς νήσους ἐπανελθεῖν σφισιν ἐν τῷ προτέρῳ τρίβωνι, οὕτω καὶ ὁ Κυρίνως ἀφίκετο ἐς τὰ ἑαυτοῦ ἥδη πενία σεμνυνόμενος. αἰτιωμένων δὲ αὐτὸν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν 30 ἐνδεικτῶν, ὥς πρῶτον περὶ τὰς κατηγορίας ἢ αὐτοὶ διδάσκουσιν „καὶ μὴν καὶ πολλῶ βέλτιον“ 30

1. Θετταλός — ἐγγυμνασόμενος om. R. ib. ἐγγυμνασόμενος. γ. γυμνασόμενος. ζ. 2. ὅρα μὲν. R. ib. περὶ δὲ. g. περὶ τὸ τέρμα δὲ. β. π. 3. ὑπὸ τὰς. R. 2, 3, e, m. ib. τοῦ om. o. 4. αὐτοῦς. R.

7. αὐτῶν. k. ib. ἀνημμένα. 1, 3. ἀναιμένα. 2, φ ex corr. E. ib. κατὰ τὸν Π. p. κατὰ τὰ Πολέμωνος. f, β. (Πολέμωνος. β) κατὰ τὸ Πολ. k. κατὰ τὰ τοῦ Πολ. π. καὶ τὰ τοῦ Π. 2. κατὰ τοῦ Πολ. E. 8. ἐρωσμένον. k. ib. πον ποτιμώτερα. 1, p, g. 9. καθωμιλημένα. γ. 11. Ὀμηρον. R, g. ib. ὑπὸ Ἀρχ. g. ib. τὸν μὴ. k. 12. δὴ om. f. ib. ἄρισται. μ, v. ἄριστοι. ζ. 14. ἤπτετο λύρας. β. ib. ἑβδομήκοντα ἔτη. γ. 15. ἱκανῶς. R. 16. τὰ δὲ. γ. τὰ τε. ζ.

17. Λαοδικεύς inscriptio in e. ib. μὲν ἀξιούσθων. e et m ubi ζς. οὐκ ἀξιούσθων. ib. λόγων. γ. λόγον. ζ. 18. καὶ ὑπορχήσαιτο. k. 19. τί ἂν γράφοιμι, τί δ' ἂν φράζοιμι; γ. τί ἂν λέγοιμι, τί δ' ἂν φράζοιμι, τί δ' ἂν γράφοιμι; f. τί ἂν λέγοιμι, τί δ' ἂν γράφοιμι, τί δ' ἂν φράζοιμι; k. τί ἂν λέγοιμι, τί δ' ἂν γράφοιμι; β, 2, 3, E. 20. μεμαθηκόσι. γ. ib. τοιούτων. v, l. τοιούτων. ox. ib. ἠκροῶσθαι. p ex corr. ἀκροῶσθαι. ζ.

21. ἂν Νικ. R. ib. οὔτε αὐ κατ. . . . γ, f. οὔτε αὐ κατεγνωσμένον. q, k, p, o. οὔτε ἂν ἀδόκιμον. R. οὔτε αὐ καταβεβλημένον. β, 2, 3, e, m. 22. ἀλλὰ φύσις. q, k et p ex corr. φύσις δὲ. R. φύσις. β, 2, 3, E. 23. παρὰ. R. 28. ἐπανελθόντων. R, π, g, e, m. ἐπανελθόντα. μ. ἐπανελθόντα. v. ib. Κυρίνως. e. 29. παιδεία. R. ib. αὐτῶν. μ. ib. τῶν om. e. 30. πρῶτος. k. ib. περὶ τῆς. μ. ib. διδάσκουσιν. γ, f. ib. καὶ μὴν καὶ. γ. καὶ μὴν. ζ.

11, 27. §. 6. 28, 29. p. 620. 621. — 113. 114.

εἶπεν „ὕμᾱς λαβεῖν τὴν ἐμὴν πρᾶξις ἢ ἐμὲ τὴν ὑμετέραν ὁμότητα.“ ἐνδειξάντων δὲ αὐτῶν καὶ πόλιν οὐ μεγάλην ἐπὶ πολλαῖς μυριάσιν ἐκράτει μὲν ὁ Κυρῖνος τὴν δίκην ἄκων μάλα, προσιώντες δὲ αὐτῷ οἱ ἐνδείκται „αὕτη σε“ ἔφασαν „ἡ δίκη ἀρεῖ μέγαν παρελθοῦσα ἐς τὰ τοῦ βασιλέως ὄτα“. καὶ ὁ Κυρῖνος „οὐκ ἐμοὶ πρόπον“ ἔφη „ἀλλ' ὑμῖν ἐπὶ τῷ πόλιν ἀοίκητον εἰργάσθαι τιμᾶσθαι.“

5 ἐπὶ δὲ νύφ' τελευτήσαντι παραμυθουμένων αὐτὸν τῶν προσηκόντων „πότε“ εἶπεν „ἀνὴρ ἢ νῦν δόξω“; Ἀδριανοῦ δὲ ἀκροατῆς γενόμενος οὐ πᾶσιν ὁμολόγει τοῖς ἐκείνου, ἀλλ' ἔστιν ἃ καὶ διέγραφεν οὐκ ὀρθῶς εἰρημένα. τέρμα δὲ αὐτῷ τοῦ βίου ἔτος ἐβδομηκοστὸν καὶ τὸ σῆμα οἴκοι.

Κ'. Φιλίσκος δὲ ὁ Θετταλὸς Ἰπποδρόμῳ μὲν συνῆπται γένος, τοῦ δὲ Ἀθήνησι θρόνου

622 προὔστη ἐτῶν ἑπτὰ τὴν ἀτέλειαν τὴν ἐπ' αὐτῷ ἀφαιρεθεῖς, τουτὶ δὲ πῶς συνέβη, δηλῶσαι ἀνάγκη.

10 Ἑορδαῖοι Μακεδόνες . . τὰς οἰκίας λειτουργίας τὸν Φιλίσκον, ὡς δὴ ὑπάρχον αὐτοῖς ἐπὶ πάντας τοὺς ἀπὸ μητέρων, ἐφίεσαν. τῆς δίκης τοίνυν γενομένης ἐπὶ τὸν αὐτοκράτορα, Ἀντωνῖνος δὲ ἦν ὁ τῆς φιλοσόφου παῖς Ἰουλίαν, ἐστάλη ἐς τὴν Ῥώμην ὡς τὰ ἑαυτοῦ θηρόμενος, καὶ προσφρύνει τοῖς περὶ τὴν Ἰουλίαν γεωμέτραις τε καὶ φιλοσόφοις εὔρετο παρ' αὐτῆς διὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ἀθήνησι θρόνον. ὁ δ', ὥσπερ οἱ θεοὶ Ὀμήρῳ πεποιήνται οὐ πάντα ἐκόντες ἀλλήλοις διδόντες, ἀλλ'

15 ἔστιν ἃ καὶ ἄκοντες, οὕτω δὴ ἡγρίανει καὶ χαλεπὸς ἦν ὡς περιδραμόντι, ὡς δὲ ἡκουσεν εἶναι τινα αὐτῷ καὶ δίκην, ἥς αὐτὸς ἀκροατῆς ἔσοιτο, κελεύει τὸν ἐπιτεταγμένον ταῖς δίκαις προειπεῖν οἱ τὸ μὴ δι' ἐτέρου, δι' ἑαυτοῦ δὲ ἀγωνίσασθαι. ἐπεὶ δὲ παρήλθεν ἐς τὸ δικαστήριον, προσέκρουσε μὲν

623 τὸ βάδισμα, προσέκρουσε δὲ ἡ στάσις, καὶ τὴν στολὴν οὐκ εὐσχήμων ἔδοξε καὶ τὴν φωνὴν μιξόθλητος καὶ τὴν γλῶτταν ὑπίος καὶ βλέπων ἐτέρωσέ ποι μᾶλλον ἢ ἐς τὰ νοούμενα. ἐκ τούτων ἀπο-

20 στραφεὶς ὁ αὐτοκράτωρ ἐς τὸν Φιλίσκον ἐπεστόμιζεν αὐτὸν καὶ παρὰ πάντα τὸν λόγον διείρων ἐς αὐτὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἐρωτήσεις ἐν αὐτῷ στενὰς ποιούμενος, ὡς δὲ οὐ πρὸς τὰ ἐρωτώμενα αἱ ἀποκρίσεις ἐγένοντο Φιλίσκου „τὸν μὲν ἄνδρα“ ἔφη „δείκνυσιν ἡ κόμη, τὸν δὲ ῥήτορα ἡ φωνή“, καὶ μετὰ πολλὰς τοιαύτας ἐπικοπὰς ἐπήγαγεν ἑαυτὸν τοῖς Ἑορδαίοις. εἰπόντος δὲ τοῦ Φιλίσκου „σὺ μοι λειτουργιῶν ἀτέλειαν δέδωκας δούς τὸν Ἀθήνησι θρόνον“ ἀναβοήσας ὁ αὐτοκράτωρ „οὔτε

25 σὺ“ εἶπεν „ἀτελής οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παιδευόντων. οὐ γὰρ ἂν ποτε διὰ μικρὰ καὶ δύστηνα λογάρια τὰς πόλεις ἀφελόμην τῶν λειτουργησόντων.“ ἀλλ' ὅμως καὶ μετὰ ταῦτα Φιλοστράτῳ τῷ Ἀθηναίῳ λειτουργιῶν ἀτέλειαν ἐπὶ μελέτῃ ἐψηφίσατο τέτταρα καὶ εἴκοσιν ἔτη γερονότι. αἱ μὲν δὲ

II προφάσεις, δι' ἃς ὁ Φιλίσκος ἀφῆρθεῖ τὸ εἶναι ἀτελής, αἶδε ἐγένοντο, μὴ ἀφαιρεῖσθαι δὲ αὐτὸν τὰ περὶ τῷ βλέμματι καὶ τῷ φθέγματι καὶ σχήματι ἐλαττώματα τὸ μὴ οὐ κράτιστα ζητόρων ἐλληνίσαι

1. ἀγριότητα. π. 2. μάλα . . . r. μάλα. f. (sine lac.) μάλα ἄκων. β. μάλα ἄκων. q. (sic. mut. ord.) ἄκων μάλα. R, 2, 3, E. In p. mg. habet ἀκηδιῶν. ib. προσιώντος. k. 3. αὕτη δὲ. k. ib. αἶρεῖ. r, f. Scr. ἀρεῖ. αἶρεῖ. 5. ib. μέγα. R. ib. παρελθοῦσαν. r. παρελθοῦσα δὲ. f. ib. τοῦ om. π. 4. εἰργάσθαι. r et p ex corr. ποιῆσαι. 5. 7. σῶμα. 2. corpus. Bonf.

8. ὁ Φιλίσκος. k. ib. ἔτη. μ, v. ἐτῶν om. ox. 9. πῶς. 1 praeter β. ὅπως. β, 2, 3, E. ib. Ἀρδαῖοι. f. Ἑδοῖοι. β. post Ἑορδαῖοι asteriscus est in a. 10. τὰς οἰκίας. β. τὰς οἰκίας. φ. Fo: ἐς τὰς οἰκίας. — λειτουργίας. ὡς ἄκρατος φέρει κόσμον. καλλίστη δὲ ἡ δίκη εὐκυνλος οὐσα . . . οὗτος νῦν τῆς δίκης. R. ib. ὑπάρχον. E. ib. post αὐτοῖς lacuna quinque fere vocabulorum, etsi nil excidit. R. ib. μητέρων. μ. 11. ἐφίεσαν. μ, v. miserunt Bonf. ἐφείσαν. 5. οὗτος νῦν τῆς δίκης. C praeter μ, v et E (in m. ἴσ. οὗτος οὐν.) 12. τῆς φιλοσόφου. β, 2, B. τοῦ φιλοσόφου. 3, E. ib. προσφρύνει. R. 13. εὔρατο μ. ib. παρ' αὐτῆς. β, φ, l. παρ' αὐτοῖς. 5. δι' αὐτῆς παρὰ τοῦ βασιλέως. B. 15. οὕτω δούς. β. ib. χαλεπῶς. φ. ib. ὡς παραδραμόντι. β. ὥσπερ περιδραμόντι. λ. ib. ὡς δὲ δὲ. o. 16. καὶ om. k. ib. τὸν om. ψ, g, π, E. ib. προσειπεῖν. v. 17. ἐτέρου. μ, v. ἐτέρων. 1, 3, E. ib. ἀγωνίζεσθαι. E. 18. εὐσχήμων om. οὐκ. e. ἀσχήμων m. et γρ. εὐσχήμων. ib. οὐ μιξόθλητος. v. 19. ἐτέρωσέ. πη. k, μ. 20. δεινὰ ἑαυτὸν. β. διείρων om. μ. 22. τὸν μὲν ἄνδρα ἔφη. μ. ἔφη τὸν μὲν ἄνδρα. 5. 24. διὰ τὸν. β. 25. οὐδὲ γὰρ. ψ, ox, φ, E. ib. δεινὰ καὶ δύστηνα. g. ib. ἡ δύστηνα. 2. 26. λειτουργησόντων. q, k. λειτουργησάντων. 5. ib. Φιλοστράτῳ τῷ Φιλοστράτῳ. g. 29. τῷ φθέγματι om. μ. ib. καὶ τῷ σχήματι. E.

II, 30. §. 1, 2. p. 622. 623. = 114. 115.

τε καὶ συνθεῖναι. ἡ δὲ ἰδέα τοῦ λόγου λάλος μᾶλλον ἢ ἐναγώνιος, διεφαίνεται δὲ αὐτῆς καὶ καθαρὰ ὀνόματα καὶ καινοπρεπὴς ἥχος. ἐτελεύτα μὲν οὖν ἐπὶ θυγατρὶ καὶ υἱῷ οὐδενὸς ἀξίῳ, μέτρον δὲ αὐτῷ τοῦ βίου ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα. κεκτημένος δὲ Ἀθήνησι χωρίον οὐκ ἀηδὲς οὐκ ἐν αὐτῷ ἐτάφη, ἀλλ' ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, οὗ τίθησι τὸν ἀγῶνα ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ὁ πολέμαρχος. 624

λα'. Αἰλιανὸς δὲ Ῥωμαῖος μὲν ἦν, ἠτικίζε δέ, ὥσπερ οἱ ἐν τῇ μεσογείᾳ Ἀθηναῖοι. ἐπαίνου μοι δοκεῖ ἄξιος ὁ ἀνὴρ οὗτος, πρῶτον μὲν, ἐπειδὴ καθαράν φωνὴν ἐξεπύνησε πόλιν οἰκῶν ἐτέρᾳ φωνῇ χρωμένην, ἔπειθ', ὅτι προσορηθεὶς σοφιστὴς ὑπὸ τῶν χαριζομένων τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐπίστευσεν, οὐδὲ ἐκολάκευσε τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, οὐδὲ ἐπήρθη ὑπὸ τοῦ ὀνόματος οὕτω μεγάλου ὄντος, ἀλλ' ἑαυτὸν εὖ διασκεψάμενος ὡς μελέτῃ οὐκ ἐπιτήδειον τῷ ξυγγράφειν ἐπέθετο καὶ ἔθαν- 10 μάσθη ἐκ τούτου. ἡ μὲν ἐπίπαν ἰδέα τοῦ ἀνδρὸς ἀφέλεια προσβάλλουσα τι τῆς Νικοστράτου ωρας, ἡ δὲ ἐνίοτε, πρὸς Δίωνα ὀρᾷ καὶ τὸν ἐκείνου τόνον.

Ἐντυχὼν δὲ ποτε αὐτῷ Φιλόστρατος ὁ Ἀῆμιος βιβλίον ἔτι πρόχειρον ἔχοντι καὶ ἀναγινώσκοντι αὐτὸ σὺν ὀργῇ καὶ ἐπιτάσει τοῦ φθέγματος ἤρκετο αὐτόν, ὅ τι σπουδάζοι, καὶ ὅς „ἐκπεπύνηται μοι“ ἔφη „κατηγορία τοῦ Γύνιδος, καλῶ γὰρ οὕτω τὸν ἄρτι καθήμενον τύραννον, 15 625 ἐπειδὴ ἀσελγεία πάσῃ τὰ Ῥωμαίων ἥσυχνε.“ καὶ ὁ Φιλόστρατος „ἐγὼ σε“ εἶπεν „ἐθαύμαζον ἄν, εἰ ζῶντος κατηγορήσας“. εἶναι γὰρ δὴ τὸ μὲν ζῶντα τύραννον ἐπικόπτειν ἀνδρὸς, τὸ δὲ ἐπεμβαίνειν κειμένῳ παντός.

Ἐφασκε δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος μὴδ' ἀποδεδημηκέναι ποι τῆς γῆς ὑπὲρ τὴν Ἰταλῶν χώραν, μὴδὲ 111 ἐμβῆναι ναῦν, μὴδὲ γινῶναι θάλατταν, ὅθεν καὶ λόγον πλείονος κατὰ τὴν Ῥώμην ἤξιοῦτο ὡς τιμῶν τὰ ἥθη. Πανθανίου μὲν οὖν ἀκροατῆς ἐγένετο, ἐθαύμαζε δὲ τὸν Ἡρώδην ὡς ποικιλώτατον ῥητόρων. ἐβίω δὲ ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα ἔτη καὶ ἐτελεύτα οὐκ ἐπὶ παισίν, παιδοποιῶν γὰρ παρητήσατο τῷ μὴ γῆμαί ποτε. τοῦτο δὲ εἶτε εὐδαιμον εἶτε ἄθλιον οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ φιλοσοφῆσαι.

λβ'. Ἐπεὶ δὲ ἡ τύχη κράτιστον ἐπὶ πάντα τὰ ἀνθρώπεια, μὴδὲ Ἡλιόδωρος ἀπαξιούσθω 25 σοφιστῶν κύκλου παράδοξον ἀγώνισμα τύχης γενόμενος· χειροτονήθη μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος πρόδικος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἐς τὰ Κελτικά ἔθνη ξὺν ἐτέρῳ, νοσοῦντος δὲ θάτερου καὶ λερομένου τοῦ βασιλέως διαγράφειν πολλὰς τῶν δικῶν διέδραμεν ὁ Ἡλιόδωρος ἐς τὸ στρατόπεδον δέσας περὶ τῇ δίκῃ, ἐσκαλούμενος δὲ θάττον ἢ ᾤετο ἐς τὸν νοσοῦντα ἀνεβάλλετο, ὕβριστῆς δὲ ὢν ὁ τὰς δίκας ἐσκαλῶν οὐ συνεχώρει ταῦτα, ἀλλὰ παρήγαγεν αὐτόν ἐς τὰ δικαστήρια ἄκοντά τε καὶ τοῦ γενεῖου 30 626 ἔλκων. ὡς δὲ ἔσω παρήλθε καὶ θαρραλέον μὲν ἐς τὸν βασιλέα εἶδεν, καιρὸν δὲ ἤτησεν ὕδατος, αὐτὴν δὲ τὴν παρατήρησιν ἐντρεχὼς διέθετο εἰπὼν „καινὸν σοι δόξει, μέγιστε αὐτοκράτορ, ἑαυτὸν τις παραγραφόμενος μόνος ἀγωνίσασθαι τὴν δίκην ἐντολὰς οὐκ ἔχων“ ἀναπηδήσας ὁ αὐτοκράτωρ

1. καὶ καθὼ. β. 2. καινοπρεπῆς. λ. et φ. ubi ai supraser.
6. Φιλανός. κ. ib. Ῥωμαῖος δ' ἦν. π. g. ib. ἐν τῷ. κ. 7. οὗτος om. μ, v. ib. ἐξεφώνησε. κ. 9. ἐκόλασε. C, E. ἴσ. ἐκολάκευσε. m. in mg. 10. αὐτόν. κ. ib. τοῦ ξυγγρ. β. τὸ συγγρ. m. ib. ἐπέθετο. l. 12. ἐρᾷ. β.
13. βιβλίον. μ. 14. αὐτῷ. β, 3, et φ. ψ ante corr. ib. σὺν ἐπιτάσει. π, g. ib. τοῦ πνεύματος. μ. 15. Γύνιδος. κ, μ. ib. καθ' ἡμῶν. β. 17. ζῶντα τύραννον. β. ζῶντα τὸν τύραννον. γ. ib. ἐπικόπτειν. κ, μ, v.
19. ἀνὴρ. C. E. Ser. ὁ ἀνὴρ. ib. πη. e. πη. m. o. ib. ὑπὲρ τῶν. κ. 20. θάλασσαν. 2. ib. ὡς — ἥδη om. β.
25. ἐπειδὴ. ψ. ib. κράτιστος. ox. ib. ἀνθρώπεια. E. 26. οὗτος πρόδικος. β, μ. οὐ . . . πρότερον. ρ, κ. οὐ προ . . . μ, ox, ψ, 3 (φ) e, m, (ubi mg. ἴσ. ὑπὸ τ. ὑπὲρ τ.) πρὸ τῆς. o. 28. τοῦ βασιλέως. β. τὸν βασιλέα. in γ. ib. πολλὰ. ψ. διαγράφει. e, m. 29. ἐσκαλῶν. β, e, m. ib. ἀνεβάλλετο. ox. 31. καιρὸν. ρ, κ, o. Abest γ. in m: ἴσ. μικρὸν. 32. ἐντρέχως. κ. ἐντρέχως. v. ἐντρέχως. E. ib. ἀκαιρὸν σοι. π, g. ib. αὐτοκράτορ. p. g. αὐτοκράτωρ. E. 33. ἀναπηδήσαι. π.

ἄνδρα τε „οἷον οὕτω ἔγνωκα, τῶν ἑαυτοῦ καιρῶν εὖρημα“ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκάλει τὸν Ἡλιό-
 δωρον ἀνασείων τὴν χεῖρα καὶ τὸν κόλπον τῆς γλαυκύδος. κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ἐνέπεσέ τις καὶ
 ἡμῖν ὁρμὴ γέλωτος οἰομένοις, ὅτι διαπτύοι αὐτόν, ἐπεὶ δὲ ἵππευεν αὐτῷ τε δημοσίᾳ ἔδωκε καὶ
 παισὶν, ὁπόσους ἔχοι, ἐθαυμάζετο ἡ τύχη ὡς τὴν ἑαυτῆς ἰσχὺν ἐνδεικνυμένη διὰ τῶν οὕτω παρα-
 5 λόγων, καὶ πολλῷ πλέον τοῦτο ἐκ τῶν ἐφεξῆς ἐδηλοῦτο· ὡς γὰρ ξυνήκεν ὁ Ἀράβιος, ὅτι κατὰ δαί-
 μονα ἀγαθὸν τὰ πράγματα αὐτῷ προὔβαινεν, ἀπεχρήσατο τῇ φορᾷ τοῦ βασιλέως, καθάπερ τῶν
 ναυκλήρων οἱ τὰ ἰστία πλήρη ἀνασεύοντες ἐν ταῖς εὐπλοίαις καὶ „ὦ βασιλεῦ“, ἔφη „ἀνάδης μοι
 καιρὸν ἐς ἐπίδειξιν μελέτης“, καὶ ὁ βασιλεὺς „ἀκροῶμαι“ εἶπε „καὶ λέγε ἐς τόδε· ὁ Δημοσθένης
 ἐπὶ τοῦ Φιλίππου ἐκπεσὼν καὶ δειλίας φεύγων.“ μελετῶντι δὲ οὐ μόνον ἑαυτὸν εὖνον παρεῖχεν,
 10 ἀλλ' ἠτοίμαζε καὶ τὸν ἐξ ἄλλων ἔπαινον φοβερόν βλέπων ἐς τοὺς μὴ ξὺν ἐπαλῶ ἀκούοντας. καὶ
 μὴν καὶ προὔστησατο αὐτὸν τῆς μεγίστης τῶν κατὰ τὴν Ῥώμην συνηγοριῶν ὡς ἐπιτηδειότερον δι-
 καστηρίοις καὶ δίκαις. ἀποθανόντος δὲ τοῦ βασιλέως προσεταχθὴ μὲν τις αὐτῷ νῆσος, λαβὼν δὲ
 ἐν τῇ νήσῳ φονικὴν αἰτίαν ἀνεπέμφθη ἐς τὴν Ῥώμην ὡς ἀπολογησόμενος τοῖς τῶν στρατοπέδων
 627 ἡγεμόσι, δόξαντι δὲ αὐτῷ καθαρθῆ εἶναι τῆς αἰτίας ἐπανεῖδη καὶ ἡ νῆσος, καὶ γηράσκει ἐν τῇ
 15 Ῥώμῃ μῆτε σπουδαζόμενος μῆτε ἀμελούμενος.

λγ'. Ἀσπάσιον δὲ τὸν σοφιστὴν Ῥάβεννα μὲν ἠνεγκεν, ἡ δὲ Ῥάβεννα Ἰταλοί, Δημητριάδης
 δὲ ὁ πατὴρ ἐπαίδευσεν εὖ γινώσκων τοὺς κριτικούς τῶν λόγων. πολυμαθὴς δὲ ὁ Ἀσπάσιος καὶ
 πολυήκοος καὶ τὸ μὲν καινοπρεπὲς ἐπαινῶν, ἐς ἀπειροκαλίαν δὲ οὐδαμῶς ἐκπίπτων ὑπὸ τοῦ ἐν καιρῷ
 20 χρῆσθαι οἷς γινώσκει. τουτὶ δὲ πον καὶ ἐν μουσικῇ κράτιστον, οἱ γὰρ καιροὶ τῶν τόνων λύρα τε
 φωνὴν ἔδωκεν καὶ αὐλῷ καὶ μελωδίαν ἐπαίδευσαν. ἐπιμεληθεὶς δὲ τοῦ δοκίμως τε καὶ σὺν ἀφε-
 λείᾳ ἐρμηνεύειν πνεύματος τε καὶ περιβολῆς ἡμέλησε, τὸ σχεδιάζειν τε ἐκ φύσεως οὐκ ἔχων πόνον
 παρεστήσατο.
 11 Ἦλθε δὲ καὶ ἐπὶ πολλὰ τῆς γῆς μέρη βασιλεῖ τε ξυνῶν καὶ καθ' ἑαυτὸν μεταβαίνων. προὔ-
 στη δὲ καὶ τοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην θρόνου νεώτερον μὲν εὐδοκίμωτατος, γηράσκων δὲ ξὺν αἰτίᾳ τοῦ
 25 μὴ ἑτέρῳ ἀποστήναι βούλεσθαι. ἡ δὲ πρὸς τὸν Ἀἰμῖνον Φιλόστρατον τῷ Ἀσπασίῳ διαφορὰ ἤρξατο
 μὲν ἀπὸ τῆς Ῥώμης, ἐπέδωκε δὲ ἐν Ἰωνίᾳ ὑπὸ Κασσιανοῦ τε καὶ Αὐρηλίου τῶν σοφιστῶν αὐξη-
 θεῖσα. ἦν δὲ αὐτοῖν ὁ μὲν Αὐρηλῖος οἷος καὶ ἐν καπηλείοις μελετᾶν πρὸς τὸν ἐκεῖ οἶνον, ὁ δ'
 οἷος θρασύνεσθαι μὲν ἐπὶ τὸν Ἀθήνησι θρόνον διὰ καιροῦς, οἷς ἀπεχρήσατο, παιδεῦσαι δὲ μη-
 δένα, πλὴν Περίγρητος τοῦ Λυδοῦ. περὶ μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς διαφορᾶς εἰρηται μοι καὶ τί ἂν
 628 30 αὐτῶς ἐρμηνεύοιμι τὰ ἀποχρώντως δεδηλωμένα; τὸ δὲ εἶναι τι χρηστὸν καὶ παρ' ἐχθροῦ εὐρέσθαι
 ἐν πολλοῖς μὲν τῶν ἀνθρωπίνων διεφάνη, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τούτων. διενεχθέντε γὰρ ὁ

1. καιρῶν. C. καιρὸν. E. ib. εὖρημα. m. o. 2. ἀνασείων. ψ. ib. γλαυκύδος. g. 3. διαπτύοι. μ, v. διαπτύειν. ψ. διαπτύει. ζ. ib. ἵππευεν αὐτῷ τε. q, k, 3. αὐτῷ τε ἵππευεν. 2, E. 4. ἔχει. β. ib. ἑαυτοῦ. k. 5. Ἀράβιος. ψ. s. ἀκροῶ με. β. 9. ἐπὶ τοῦ Φιλίππου β. ἐπὶ τῷ Φιλίππῳ. ζ. ib. ἑαυτῷ. β. 11. Ῥωμαίων. β. ib. ἐπιτηδειώτερον. e. 13. φωνικὴν. g. ib. ἐν τῇ Ῥώμῃ. k. 14. ἐπανεῖδη. 2. ib. ἐν τοῖς Ῥωμαίοις. β. 16. Ἀσπ. μὲν. ψ. ib. ἥδε. l. ἥτε. β, π, et p, pr. m. 17. κριτικούς. 1, 3. ὁρητοικούς. 2, E. ib. πολυμαθὴς δ'. β. πολυμαθὴς. ζ. 18. πολυήκοος. φ, n. ib. ἐς τὸ. e, m, (ubi mg. γρ. καὶ τὸ), E. 19. καὶ om. e, m. 20. καὶ καλῶ. e. ib. ἐπαίδευσεν. e. ib. ὀφειλεία. ψ. 21. πνεύματος καὶ. β. ib. τόνων. q. 23. βασιλεῖ τε ξυνῶν. μ, v. βασιλεῖ τε ξυνῶν Ἀλεξάνδρῳ ox, ψ, 3, E. ξυνῶν. j partim cum imperatore Alexandro peregrinatus est. Bonf. ib. καὶ καθ' ἑαυτὸν μεταβαίνων. μ et v, ubi μεθ' αὐτὸν partim per se iter faciens profectus est. Bonf. καὶ ἑτέροις δὲ ξυνῶν. q, k. καὶ ξυνεῖναι. ox, ψ, β, 3, e, m. ξυνεῖναι om. καὶ. β. in m. ἴσ. ξὺν αὐτῷ. καὶ ἑτέροις δὲ ξυνῶν. o. 24. ὁρόβον (ὁρώβον. l.) C et e, m, ubi ἴσ. θρόνον. ib. γ. δὲ μῆ. m. γ. δὲ μὲν. o. ib. τοῦ μὴ ξὺν αἰτίᾳ β. τοῦ μὴ ξὺν αἰτίᾳ τοῦ μῆ. cett. C. τὸν μῆ. e. Scr. ξὺν αἰτίᾳ τοῦ μῆ. ib. ἐταίρῳ. q, E. 25. τῷ Ἀσπασίῳ om. 2. 27. αὐτοῖς. μ, v. ib. Αὐρηλῖος om. o. ib. καπηλείοις. ψ, l. ib. οἶνον. e. ἐκείνον. ox. 28. ἐπὶ τὴν. β. ib. οἷς ἀπεχρήσατο. μ, v. οὗς α. ζ. 29. Περίγρητον. ψ. Περίγρητος. n. ib. μοι ἔτι ἂν. ψ. 31. μὲν οὖν. g. ib. καὶ ἐπὶ. k. ib. διενεχθέντι. β.

μεν Ἀσπάσιος προσεποίησεν αὐτῷ τὸ σχεδιάζειν ξὺν εὐροία, ἐπειδὴ ὁ Φιλόστρατος καὶ τούτου τοῦ μέρους ἔλλογίμως εἶχεν, ὁ δ' αὖ τὸν ἑαυτοῦ λόγον τέως ὑλομανοῦντα πρὸς τὴν ἀκριβείαν τὴν ἐκείνου ἐκόλασεν.

Ἡ δὲ ξυγγεγραμμένη ἐπιστολὴ τῷ Φιλοστράτῳ περὶ τοῦ πῶς χρὴ ἐπιστέλλειν πρὸς τὸν Ἀσπάσιον τείνει, ἐπειδὴ παρελθὼν ἐς τὰς βασιλείους ἐπιστολάς τὰς μὲν ἀγωνιστικώτερον τοῦ δέοντος ἐπέστελλε, τὰς δὲ οὐ σαφῶς, ὧν οὐδέτερον βασιλεῖ πρόπον, αὐτοκράτωρ γὰρ δὴ ὁπότε ἐπιστέλλοι, οὐ δεῖ ἐνθυμημάτων, οὐδ' ἐπιχειρημάτων, ἀλλὰ δόξης, οὐδ' αὖ ἀσαφείας, ἐπειδὴ νόμους φθέγγεται, σαφήνεια δὲ ἐρμηνεύς νόμου.

Πανσανίου μὲν οὖν μαθητὴς ὁ Ἀσπάσιος, Ἰπποδρόμου δὲ οὐκ ἀνήκοος, ἐπαίδευσε δὲ κατὰ τὴν Ῥώμην ἱκανῶς γηράσκων, ὁπότε μοι ταῦτα ἐγράφετο.

Τοσαῦτα περὶ Ἀσπασίου. περὶ δὲ Φιλοστράτου τοῦ Ἀηυνίου καὶ τίς μὲν ἐν δικαστηρίοις ὁ ἀνὴρ οὗτος, τίς δὲ ἐν δημηγορίαις, τίς δὲ ἐν συγγράμμασι, τίς δὲ ἐν μελέταις, ὅσος δὲ ἐν σχεδίῳ λόγῳ, καὶ περὶ Νικαγόρου τοῦ Ἀθηναίου, ὃς καὶ τοῦ Ἑλευσινίου ἱεροῦ κήρυξ ἐστέφθη, καὶ Ἀψίνης ὁ Φοῖνιξ ἐφ' ὅσον προὔβη μνήμης τε καὶ ἀκριβείας, οὐκ ἐμὲ δεῖ γράφειν, καὶ γὰρ ἂν καὶ ἀπιστηθεῖν ὡς χαρισάμενος, ἐπειδὴ φίλλα μοι πρὸς αὐτοὺς ἦν.

1. αὐτῷ. C, E. Scr. αὐτῷ. 2. αὐτὸν ἑαυτοῦ. j. ib. τῶν ἐ. λόγων. k. ib. τέως μὲν. λ. ib. ὑπομενοῦντα. C, E. ὑλομανοῦντα. A. Jahn. 3. ἐκόλασεν. ψ.

4. ξυγγεγραμμένη. β, π, φ, n. 6. ἐπέστελλε. π. ib. αὐτοκράτωρ. C, E. Fo: αὐτοκράτορι. ib. γὰρ om. π. ib. ἐπιστέλλει. ψ. 7. οὐ δεῖ. v. οὐδ'. k. οὐ δεῖ. ζ. ib. ἐπιχειρημάτων. n. ἐπιχειρήσεων. ζ. ib. οὐδ' ἀσαφείας. 2.

9. οὖν om. β.

11. καὶ τίς δὲ. π, g. 12. ὅσος — λόγῳ om. β. 13. ἐστέφθη. v. ἐξέφθη. μ. corona donatus est. Bonf. ἦν. β. ἐστὶ τε. celt. C et e, m. ἐστὶ ο. ib. καὶ Ἀψίνης τε. ρ, k. καὶ εἰ Ἀψίνης. μ, v. καὶ εἰ Ἀψίνης τε. 3, ψ. καὶ ὁ Ἀψ. τε. λ. Sc. καὶ Ἀψίνης. In β deest καὶ — Φοῖνιξ. 14. ἐφ' ὅσον. l. 15. φίλος μοι. k.

NOTAE

IN

PHILOSTRATI VITAS SOPHISTARUM.

NOTAE

IX

PHILOSOPHIAE VITAE SOPHISTARUM

NOTAE

IN

PHILOSTRATI VITAS SOPHISTARUM.

I.

201, 5. καὶ Κριτίαν. Respicit opus, unde locum de Anacreonte servavit Athen. XIII, 600, e. ἐκ πατέρων dictum pro πατρόθεν. De nostro loco agit Tzetza in Exeges. II. p. 8 ed. Herm. ubi bis mendose scriptum Κρατίας. — 10. Alludit ad. Hom. Od. δ, 220.

202, 2. Alb. Jahn Symbol. p. 1 velit κατὰ σμικρὰ τῷ ξηπουμένῳ προσβιβάζοντες. Verba τὰς ἐρωτήσεως ὑποκαθήμενος repetiit Psellus in elogio Jo. Patricii. — 9. Oracula haec sunt apud Herodotum I, 47, VII, 41, tertium versiculum habet Sueton. Ner. 39.

203, 5. Dem. π. στεφ. §. 136. (272, R.) — 21. πύξινον. cf. Schol. Plat. 331 ed. B. et Tzetz. Exeg. II. 12. ed. Herm. — 23. Athen. IX, 408.

204, 2. Aesch. adv. Tim. §. 175. (170, R.) — 23. Locutio ἐς ἐν ἡλθεν ὁ τ. Ἀ. ὤμος ducta videtur ex Lep- tinea Dem. §. 11 (460, R.)

205, 1. διεξῆλθε λέγων. Sic Aesch. adv. Ctes. §. 118. (510, R.) — 10. πέφαται. Formam analogiae adversantem propter codicum consensum delere nolui. — 22. ὅποτε ἡλᾶτο. De exilio Dionis vide, quae docet A. Emperius in ep. gratulatoria ad G. Hermannum. Brunsvigae 1840.

206, 11. Versus est in Hom. Od. ζ, 1. — 23. cf. Physiogn. ed. Franz. p. 363. ubi accuratius describitur Favorini natura et figura.

207, 1. Hom. II. α, 80. — 2. Hom. II. β, 196. Lectio βασιλῶν nota jam Aristoteli Rhet. II, 2, 7, redit apud Synesium de regno 26, b. — 10. cf. Dem. π. στεφ. §. 205. (296, R.) — 18. περιελίξω τὸ στόμα. Verba sunt Aristophanis de Euripide Sophoclem imitante. cf. Bergk Reliquiae Com. Att. p. 204. — 27. Thucyd. II, 44. ib. ἀσελγής — εἰπόντα refert Aeschinis dictum adv. Ctes. §. 174, (565).

208, 2. ἐπὶ τοὺς ἀντιτέχνους respicit Hesiod. "Eg. 25. — 19. ἀκριβαντι. Logeum dicit.

209, 1. καλλιεπῆ. Ex Aristoph. Thesmoph. 49 et 60. — 27. cf. Plat. Protag. 349, a. — 30. Μῦθος ille invenitur Plat. Protag. 320. f.

210, 1. Totus hic locus de Hippiā expressus est ex Plat. Hipp. maj. 285 sqq. Adde nunc Osann: der Sophist Hippias als Archæolog in Mus. Rhen. 1843, p. 495. — διάλογος vid. Osann l. c. 508. — 21. Xenoph. Mem. II, 1, 21. — 26. Plat. Gorg. 467, b. — 27. Prop- ter codd. consensum retinui Καρχηδόνιον.

211, 1. Plat. Rep. I, 341, c. — 13. νηπενθεῖς ἀνρ. ex Hom. Od. δ, 214. Ibidem verba οὔτω δεινὸν κτὲ initium Orestis Euripideae referunt. — 14. De Pla- tone, quem hic significat, oratorum osore cf. Meinecke Hist. crit. com. Graec. p. 165. — 26. De arte tragica Dionysii tyranni egit Welcker »die griechischen Tra- goedien 1229.

212, 22. τὸν Ἀθηναῖον φεύγοντα. Usus articuli confirmatur locis Dem. Aristocr. §. 37, 38 (632, R.) et 89 (650, R.).

213, 12. ἐνταφίῳ τῇ τυρ. cf. Isocr. Archidam. §. 44. — 14. φροντίσματα mutatum velit altera lec- tione ποιήματα Welcker l. c. 1010, contra scriptoris consuetudinem. — 15. Aesch. adv. Ctes. §. 229. (623, R.)

214, 3. Locus Demosthenis est ex or. π. στ. §. 97. (258, R.) Isocratis ex Paneg. §. 179. — 14. π. τε αὐτῷ λόγος om. articulo, ut infra 268, 14: ἔστιν αὐτῷ φρόντι- σμα — δ ἐπιγέγραπται Πόνον ἐγκώμιον. — 21. Toup ad Longin. 41, 1 proponit κελασμένην. At ἡ κεκολασμένη est vis numeris adstricta, vid. Cic. Brut. 79. — 24. ἀν- λοτρήπης audit Isocrates Athen. XIII, 592, d, in Strat- tidis Atalanta.

215, 2. Refragatur huic narrationi ep. Isocratis 3. — 13. Dem. π. στ. 262. (314, R.) — 15. Dem. Phil. II §. 30. (73, R.) — 18. Res narratur ab Aeschine π. πα- ραφ. §. 34. (219, R.) — 19. ἀποβαλλέσθαι sic habet Hermog. III, 43 ed. W. — 22. Dem. π. στ. §. 132-134. (271, R.) — 24. Dem. ib. §. 149. (277, R.) —

25. ἐν προοίωποις λ. Verba sunt ex Dem. π. στ. §. 149. (277, R.)

216, 11. De argumento Deliacae cf. Boeckh Staatsh. der Ath. I, 441. — 12. ὑφ' ὧν ἡ Κ. καθ. ducta ista ex Dem. π. στ. §. 149. (277, R.) — 25. Suspicio, haec respicere Libanium I, 8.

217, Alludit ad Hom. II. φ, 168. — 4. Eur. Bacch. 709. — 9. δᾶκνον με. ut cimex. Sic 255, 23. δῆγματα κόρεων τὰς ἐν τῶν τοιούτων λοιδορίας καλῶν. — 11. ἐλογίστενε. Uberius hunc magistratum tractavit Marguardt in Zeitschr. für die Alterth. 1843, 936 sqq. — 24. Heraclides ausus est corrigere orationem a Niceta apud Rufum habitam. — 26. Isaeus Assyrius confunditur cum vetere oratore Attico Γένος Ἰσ. apud Bekker Or. Gr. III, 3. Animadvertit errorem lector eruditus, qui adscripsit ταῦτα δὲ φησι Φιλ. ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν οὐ πάντως περὶ τούτου λέγων Ἰσαίου κτέ.

218, 25. Similia in Ciceronem dicta vide Quintil. XII, 10.

219, 3. βούν ἀφωνίας. Nostri locus addatur laudatis a Schneidewino ad Zenob. II, 70. — 8. ὑπὲρ πολλῶν χρημάτων. vid. Eckhel IV, 211.

221, 3. Locus Menandri est, cf. Meinecke fr. inc. 199. p. 278. Eandem ἀγορνίαν in se praedicat Liban. I, 75. — 7. Γυγαντομαχίαν proponit Jahn Symb. — 36. De his Homeridis loqui videtur Himerius 20, §. 3.

222, 12. Ut Propert V, 5, 77. — 27. Hom. II. π, 40.

223. Differentiam ἀγώνων λογικῶν (περὶ πρᾶγμα ἐχόντων τὴν στάσιν) et νομικῶν (περὶ ῥητὸν ἐ. τ. σ.) explicat Hermog. π. στάς. 11 sqq. adde Minucianum IX, 601 sqq. et Scholia ad Stas. IV, 220 sqq. VII, 190. De ethicis cf. IV, 186. — 11. Argumentum invenitur Schol. ad Stas. IV, 719. Fingitur, Philippum postulasse, ut sibi traderetur Demosthenes, quod apparet ex Apsine IX, 471, 475. Ceterum ex omnibus Dionysii declamationibus laudatur solus ὁ ἐπὶ τῇ Χαίρωνείᾳ θρήνος, quod moneo, ne quis ex verbis ἐν τοῖς κεινομένοις (14) aliam μελέτην exsculpat. — 23. πρὸς τοὺς ποιητάς. Respicitur hymnus Apollonii Tyanensis, 8, 13.

224, 19. τί Πολ. ἐνταῦθα. Veram lectionem solus β servavit. cf. Imag. II, 8, 823. τί οὖν αἱ Μοῦσαι δεῦρο; adde Heroic. 679. τί οὖν ὁ Πρωτεσίλεως; — 26. Alluditur ad Cratini versus, vide Suid. v. δωδεκάκρονος.

225, 4. σταδίας πάλης. Opponitur lucta humi jacentium. — 6. ἡσάν ποτ' κτέ versiculus ex Anacreonte petitus, cf. Bergk Poet. Lyr. p. 684. nr. 85. — 10. Lolliani res tractavi in dissertatione: P. Hordeonius Lollianus geschildert nach einer noch nicht herausgegebenen Athenischen Inschrift von C. L. Kayser, Heidelberg, 1841. Quod ibi eum Hadriani aetate professorem Athenis exstitisse statui, permovit me ordo,

quo a Philostrato post Dionysum et ante Marcum, huius ambo fuere aequales Hadriani, collocatur. Moneo hoc propter Zumptium V. Cl. über den Bestand der philosophischen Schulen in Athen und die Succession der Scholarchen p. 24. — 20. φρόνιμος similiter usurpatum vide apud Isocr. π. ἀντιδ. §. 117. — ib. ἐν ἐπινοίᾳ τεχνικῇ κείμενον explicet Apsin. IX, 502: ἀτεχνοὶ δὲ αἱ τοιαῦται (ἀντιθέσεις) καλοῦνται, διότι οὐκ ἐξ ἰδίας ἐπινοίας εὐρίσκει αὐτὰς ὁ ῥήτωρ. — 24. Argumentum magis explicatum habet Apsin. IX, 496: ἔθνη κεν ὁ Λεπτίνης τὸν νόμον, οὐ πέμπει τὸν οἶτον ὁ Λεύκων καὶ κρίνεται ὁ Λεπτίνης.

226, 4. ἐν Ἱερῷ scripsi, cf. Dem. adv. Lacrit. §. 10. (926. R.) — 28. Wesseling Observ. p. 176 repositum voluit καὶ προβαλὼ μὲν καὶ μελετάσσομαι.

227, 1. ἐνθεν ἐλὼν ex Hom. Od. φ 500. — 9. Polemonem physiognomicum habet Passow, Verm. Schriften p. 137. Numus ei inscriptus apud Eckhel I, 2, 548. — 14. Ἀδριανῶν. vide Rathgeber in Encycl. Ersch. et Gruber v. Olympische Spiele p. 327. — 24. Hinc vel in numis dicta Σμύρνα Ἀδριανή, cf. Eckhel II, 544. ejusque κτίστης Hadrianus apud Spon T. III, p. II, 14.

228, 9. Videtur legatio libera indicari. — 11. Postulaverat aliquis ab eo, ut redderet commodatam pecuniam, quod comperit Hadrianus quamvis tacente Polemone. — 22. θεὸς ἐκ θνητοῦ γιγνόμενος, ut est apud Isocr. Archidamum §. 17.

229, 14. Vir ille videtur Rhoetemalces fuisse. cf. Jahn libell. menstr. 1832, IV, 361.

230, 26. cf. Hom. II. ζ, 516. Boiss. Anecd. V, 444. — 28. Vide hoc argumentum ab Apsine commemoratum IX, 491, alterum de tropaeis ib. 469. in tertio multus olim fuerat Isocrates.

231, 3. εἴθε γὰρ recepi ex sola pe. cf. Dio Chrys. VII. §. 42. ed. Emp. eandem particularum compositionem. — 15. Hom. II. κ, 535.

232, 1. Xenoph. Symp. init. — 24. Polemo Demosthenis sententiam suam fecit, cf. Dem. Ol. III, §. 32. (37. R.) — 27. Versus legitur Eur. Or. 1496.

233, 3. περιβολήν illustrat Aristid. IX, 361 sqq. — 11. Maxime huc facit Auct. prolegg. τῶν στάσεων VII, 24. γίνεται δὲ τὸ σχῆμα τριχῶς· κατὰ μείζον, κατὰ τὸ πλάγιον, κατὰ τὸ ἐναντίον. κατὰ μείζον μὲν οὖν, οἶον· ἑάλω Δημοσθένης ἐπὶ τοῖς Ἀρπαλείοις χρήμασι, καὶ ὁ μὲν κατήγορος αὐτῷ τιμᾶται φνηγῆς, ὁ δὲ ἀντιτιμᾶται αὐτῷ (sc. αὐτῷ) θανάτου, προσποιούμενος τὸ μείζον, ἵνα συγχωρηθῇ τὸ ἥττον κτέ. Accusator apud Apsinem IX, 535 est Hyperides. Idem nonnulla hujus argumenti fragmenta servavit. 14. cf. Apsin. l. c. ubi legendum τῶν ἐσχηματισμένως προαγομένων. — 15. vid. Demetrium π. ἐρμ. §. 291. ed. Göller.

234, 7. Ex Hes. *Egy.* 25. — 8. Similis Libanius erga Zenobium I, 71.

II.

234, 15. De Herode vide nunc Th. Heysii dissertationem »Ueber einige Epochen im Leben des Herodes Atticus mit besonderer Beziehung auf die zweite Borghesische Inschrift,« in Zeitschr. f. Alterthumswissenschaft, 1839, p. 977. — 17. de Miltiade et Cimone Aeacidis vid. Paus. II, 29, 4.

235, 1. cf. Aristoph. Plut. 830. — 7. C. I. Boeckhii n. 355.

236, 8. Dem. adv. Aristog. I. §. 52. (786, R.) σκορπίος ἤρως τὸ κέντρον. — 21. De cursu hujus navis cf. quae docuit Leake in Transactions of the royal Society of Literature 1839, 183—237, vernacule redditus a Westermanno Ztschft. f. Alterth. 1841, p. 1158 sqq. Pythium ei templum est Apollinis patricii, Eleusinium orientali acropolis parti subjectum statuit. Pelasgicum non longe a Propylaeis septentrionem versus situm fuisse constat. Vide C. O. Müller in Encycl. Ersch et Gruber v. Athen, p. 229. Illa ratio si vera sit, aliā viā ac quae statuitur a Forchhammero Topogr. v. Athen 300 sqq. in urbem venisse Pausaniam consequetur. Ceterum egit de nostro loco etiam Cr. Symb. III, 476.

237, 20. ἡ ἀνδρός. Lectio non sollicitanda erat, spectat superiora, 15: διανοίας δηλούσης ἄνδρα.

238, 5. cf. Die Deme von Attika von W. M. Leake. Aus dem Englischen übersetzt von Anton Westermann. Braunschweig. 1840, p. 239. — 25. vide not. ad Phil. Gymn. 4, 12.

239, 1. De Serapidis sive Canobi templo cf. Forchhammer I. c. 366.

240, 5. Eur. Alc. διὰ Ψοφ. fr. 12. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίπτει νόσους.

241, 3. Versus πεπαροδημένος ex H. Od. δ 498. — 5. C. I. 989—995. sunt de Polluce isto. — 20. ἀνέφυσαν. Ut Plato comicus fr. inc. 3. ἦν γὰρ ἀποθάνη εἰς τις πονηρός, δὲ ἀνέφυσαν ῥήτορες. — De Praxagora vide C. I. n. 385, cum nota Boeckhii.

242, 10. Bassaei res tractavit nuper Roulez »Magistrats Romains de la Belgique« p. 41. — 16. ἐκκλησίας h. l. dictum de decreto. ut στήλη C. I. n. 2556, l. 6 de pacto. — 29. Κηφισίαν. cf. Boeckh ad C. I. 920, qui ibi errat de uxore Herodis.

243, 11. cf. Lob. Aglaoph. 28, ubi docet, Athenienses introducere solitos fuisse ad mysteria hospites suos. — 29. Ducta haec ex Aeschine π. παραπ. §. 149 (315, R.), respicit eo etiam Isid. Pelus. Epp. p. 564 ed. Bill.

244, 1. Jahn Symb. 55 corrigebat ἐφέρπονσα et ἐκκειμένη. At verba sana sunt cf. V. A. 152, 12 et 127, 8. — 4. Aristoph. Ran. 1003. — 17. Charidemi

non Demosthenis vitio Amphipolia periisse Atheniensibus constat ex Dem. adv. Aristocr. §. 149—151. (669. R.)

245, 1. Petitum videtur δεινός — πράγμασιν ex Dem. Ol. I, §. 3. (10, R.) — 23. μεσαιπόλιος ex Hom. II. v. 361.

246, 6. φρονιμώτατος. h. e. callidissime tegens, quae in ipso deteriora essent. — 8. ἐνπερήσιν intellige de περιεσταλμένη ἀπαγγελία, cf. Theonem p. 170. τῷ ἡθικῷ ἰσχύων explicat Marcellinus IV, 186: οὐ μόνον δὲ ταῦτα ἡθικὰ προσήκει καλεῖν, ὅσα δυσκόλων ἢ φιλαργύρων ἢ παρασίτων ἔχει πρόσωπα, ἀλλὰ καὶ κείνας τὰς ὑποθέσεις, ἐν αἷς οἱ λέγοντες αἰδοῦμενοὶ τινὰς αἰσχύνονται καταφορικῶς χρῆσθαι λόγῳ καὶ μετὰ ἥθους προάγουσιν αὐτὸν — καὶ δεῖ ἐν τοῦτοις βαδυντέροις τῇ μεταχειρήσει (scr. μεταχειρίσει) τὸ ἥθος ἐμφαίνειν. — 13. Similia leguntur apud Hermog. Stas. III, 15 et Schol. in Stas. IV, 829. — 16. Constitutio haec est absoluta iudicialis ex pacto. Egrege enim σπονδαίων reposuit pro σπονδαίων L. Spengel. Adhibere licet ad sententiam loci Theognid. 824. — 24. Pro ἱστορίας corrigebam olim ῥητορίας, nunc malim θεωρίας, cf. 254, 11. τὸ κατὰ θεωρίαν βούλεσθαι προάγειν πάντα ἀσχολεῖ τὴν γνώμην.

247, 2. De hoc loco egi in prooemio V. Apoll. VIII. — 17. Librarius erat ab epistolis Graecis, cf. Inscr. Lat. Orell. 2437. — 29. Idem argumentum redit apud Apsinem, IX, 476, 492, 496.

248, 1. De pileo Arcadico cf. C. O. Müller Archaeol. p. 469. — 5. ἀναβλέψαντος solius β lectionem tueor ex V. Apoll. 66, 10. 83, 37. Imag. 811. (54, 20 ed. J.) — 16. respicit Eur. Phoen. 297. — 27. Argumentum ductum ex Thucydide, VII, 15.

249, 3. σημείων γραφείας, notarios dicebant, de quibus cf. Bekkeri Gallus I, 198. — 4. Tertull. de anima, c. 20: Thebis hebetes et brutos nasci relatum est, Athenis sapiendi et dicendi acutissimos, ubi penes Colyttum pueri mense citius eloquuntur praecoce lingua. — 16. cf. Thucyd. I, 118. — 20. Videntur haec ex Herod. IV, 89 petita 22. Vide Herod. VII, 10.

251, 3. ἐν Κεραιμεικῷ, cf. Dem. adv. Conon. 1258. — 4. A. Jahn lectum velit ἀλλ' εἰ. — 18. οἱ παραιτούμενοι. Sumtum argumentum ex Thucyd. VIII, 86. — 26. Componatur cum hoc loco Diog. L. VII, 182, ubi ait, de Chrysippo loquens: ἦν δὲ καὶ τὸ σωματίον εὐτελές, ὥς δῆλον ἐκ τοῦ ἀνδριάντος ἐν Κεραιμεικῷ, ὃς σχεδόν τι ὑποκείμενται τῷ πλησίον ἱππεῖ et Paus. I, 17, 2, qui prope a gymnasio Ptolemaei vidit Chrysippi statuam. De πύλῃ, quam idem I, 15, 1 commemorat aut de πύλαι ἱππάδες, quam hic dici putabat C. O. Müller (Encycl. 241), cogitare non licet. — 27. Idem argumentum tractat Marcellin. Schol. Stas. IV, 472.

252, 3. ποιητικῶς. An, ut poeta scenicus partes inter actores distribuit? — 6. Ex Hom. Od. γ, 1. —

17. De magistro Aristidis Alexandro Cotyaeensi cf. Lehrs Quaest. Ep. 8—16.

253, 1. Aristid. I, 291. — 24. cf. Sopater *Διαφ. ζητ.* VIII, 325, ubi corrige *μισθοφόροις*. cf. Fabric.

254, 1. Subaudiatur *ὥσπερ κατηγοροῦσι*. Iidem in Demosthene quoque haec vituperant peccata. cf. Dem. π. στ. §. 242, (307 R.) ubi legitur *αὐτοτραγικὸς πίδηκος*. 3. cf. Apsines IX, 472. — Callixeni declamationem tangit Apsines IX, 529, differt Marcellin. ad Stas. IV, 424. — 5. *ὁ μὴ λαβὼν κτλ.* vid. Apsin. IX, 480. Philippus Aeschinem ad Cersobleptem miserat, ut ab eo frumentum ad ipsum transportaret. — 19. *ἐπη* hic dicuntur, qui alibi *στίχοι*, cf. Ritschl. Stichometrie p. 101. Welcker Tragœd. 1069.

255, 20. Plat. Phaedr. 230, d. — 29. *τίνας* — *φωνάς*. Sic Dem. π. στ. §. 195. (293 R.)

256, 6. *τὸν Ὅτι περὶ δὴν*. Vide Apsinem IX, 468: *Ἐπερίδης γράψας ἔπεισε μόνον χρῆσθαι συμβούλῳ Δημοσθένει ἐν Ἑλατείᾳ ὄντος Φιλίππου*. Oblocutus erat Aeschines, cf. Marcellin. Schol. Stas. IV, 268 et Apsin. IX, 490. Hinc liquet, non opus esse conjectura Zumptii V. Cl. *ἐς μόνους* (in diss. Ueber den Bestand der philosophischen Schulen in Athen und die Succession der Scholarchen, p. 24, not. 4). — 13. Respicit ad Soph. Oed. C. 18. — 26. *παρ' αὐτοῖς*. Auditores significantur, ut 221, 16.

257, 9. Sospis daduchus est apud Boeckhium C. I. 385. — 23. cf. Plat. Polit. 277, c. Cratyl. 434, a.

258, 4. *ὁ Πρωτεύς*. cf. Himer. Or. 21, §. 9, qui fortasse huc respicit. — 8. Argumentum commemoratur ab Hermogene Stas. III, 80, praeterea Schol. Anonym. VII, 718. — 16. *Ἐλέον β.* Similes aculei sunt apud Libanium, IV, 303. — 21. Luciani petit *Ἐπτόρων διδάσκαλον*. — 24. Pausaniam periegetam distinguendum esse a sophista demonstrant tempora diversa; periegeta enim, jam Hadriani aetate occupatus in perlustranda Graecia, non poterat Aelianum docere, qui circa annum 170 demum natus est, quippe sexagenarius is obiit circa annum 230. cf. infra 273. — 29. vid. Sophocl. apud Ath. III, 68, a, et Eupolidem ib. etiam Plat. Phaedr. 265, e.

259, 3. Eurip. Herc. fur. 1406. — 17. Dem. π. στ. §. 208. (297, R.) — 20. Talis constitutio appellatur *συγνομονική μετάθεσις τῆς αἰτίας* in An. Schol. Stas. IV, 459. Est juridicialis assumptiva concessionem habens cum deprecatione, cf. Auct. ad Herenn. II, 16.

260, 1. *ἐπὶ λαμπροῦ ὀρχήματος τῆς φήμης*. Vide Hemsterh. ad Lucian. Somn. §. 15. — 21. *ἐγκείμενοι τ. ῥθ.* hinc duxit Psellus apud Boiss. 328. — 25. *ἀναγκοφῶν*. cf. notata ad Gymnastica 8, 5.

261, 12. cf. Himer. Or. 23, 7. — 16. *μεσαιπόλιος* ex Hom. II. v. 361. — 17. cf. supra 226, 21.

262, 5. *εὐφωνία*. cf. C. I. 441, vs. 5. — 24. Appellationis origo patet ex Paus. I, 37, 2.

263, 21. Hunc locum adhibere poterat Bekker Charicl. I, 39.

264, 10. De Magneticorum situ cf. Paus. VII, 2, 6. — 14. Phrygium marmor pluribus tractat Bekker Gall. I, 137. — 30. Soph. El. 25.

265, 8. *ὅφ' οὐ* etiam Ol. proposuit. — 28. Prolegg. in Stas. VII, 24: *τὰ ἐσχηματισμένα ἔτερον μὲν ἔχει τὸ κεκρυμμένον, ἔτερον δὲ τὸ φαινόμενον*.

266, 10. Similis repetitio est in V. A. 85, 5 et 107, 13. — ib. De Callia cf. Meinecke Hist. cr. com. Graec. p. 133, sq. 29. Sententia Euripidea est, cf. Androm. 772.

267, 12. cf. Eckhel, I, 2, 493 de libertate Lyciae agentem. — 28. Munus Heraclidae fuit gymnasiarchia, cf. Boeckh C. I. 2880. Spanh. de U. et P. Num. I, 112.

269, 4. Locutio est petita ex Isocr. Archidam. §. 105. — 7. *Ἀμφ. ἔθλοι* iidem sunt, qui supra Pythii. — 16. Hom. Od. π, 187. — 18. In correctionem *πομπείαν* cum Spengelio una incidi. cf. Dem. π. στ. §. 11, (229, R.) — 20. *οὐδὲν εἰπὼν φλαῦρον*. ex Dem. Lept. §. 13. (461, R.) — 31. *τέχνην ἐπαίνων* optime explicuit Theon. I, 227, sq.

270, 1. De hac *θυσίας ἡμέρα* egi in Berl. Jahrb. f. Wissensch. 1840, 791. — 9. cf. Ruhk. de Longino, §. 4. — 11. Non recte A. Jahnio olim assensus sum *ἐν θαλάττῃ* scribenti. Hippodromus modo in Attica rusticabatur, modo patriam Thessaliam perlustrabat. ib. Respicitur Euripidis Antiopa, cf. Welcker Trag. 819. Forma orationis est ut V. A. 131, 24 *τὰ Τειρεσίον τε καὶ Σοφοκλέους*. — 25. Hinc petita gl. Thom. Mag. *ἐλαύνεται τὴν γνώμην βέλτιον λέγειν ἢ μαίνεσθαι*.

271, 1. cf. Plat. Phaedr. 228, e. — 9. Familiam Nicagorae nuper explicuit Letronne in Journ. d. Sav. 1844. Janv. Obiter eum tangit ut *δεινότατον* Himerius Or. 23, §. 21. — 12. *οἱ Κατανάιοι*. Hoc argumentum tractavit Hermog. III, 82, 84, 136. De Scythia vide supra ad 247, 29. — 23. Aps. IX, 595 ait *ἐν τοῖς πάθεσιν οὐ πολὺν εἶναι δεῖ τὸν κόσμον, οὐδ' ἐπεμβάλλεσθαι τὰς ἐννοίας, ἀλλὰ κομματικὰ τὰ πλείω*.

272, 14. cf. Hom. II. δ, 43. — 21. Similiter Tacit. Ann. III, 67. »eo, quod ipse creberrime interrogabat.« — 25. Dem. π. παραφρ. §. 255. (421, R.)

273, 33. De *παραγραφῇ*, quae ad genus *μεταλήψεως* pertinet, vide Hermog. π. στασ. III, 16 et Schol. IV, 275 sqq.

274, 2. cf. Luc. π. ὀρχήσ. 5. — ib. Ut Thucyd. IV, 28. *τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ἐνέπεσε μὲν τι καὶ γέλωτος*. — 8. Quia apud Philippum conticuerat post prooemium *σκοτεινὸν τε καὶ τεθνηκὸς δειλία* (Aesch. π. παραφρ. §. 34. (219, R.) — 30. Sententia est apud Aristophanem, Av. 375.

275, 8. Plat. Leg. X, 907. *λόγος, οἷος ἂν τῶν νόμων ἐρηγνὲς ὁρθῶς γίγνοιτο ἡμῖν*.